ΓΑΜΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΙΚΕΣΙΩΝ

ΕΓΚΟΛΠΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΜΕΤΑ 400 ΣΧΗΜΑΤΩΝ

ὑπο

ΠΡΟΚΛΗΤΟΥ ΒΙΜΠΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 2

1892

LIBRARY of the
PATRIARCH ATHENAGORAS
ORTHODOX INSTITUTE
at the GRADUATE
THEOLOGICAL UNION

The Gift of

The Women's Board

Τρύφαν

Ὁ Δημήτριος ἀδελφοί

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀ. ἐξάδελφ

Ὁ Ἀθανάσιος β. ἐξάδελφο

Ἡ Εὐαγγελία

Ἐφ. Ὁ Κήρυγος ἀσκίδανε· δὲν ἤταν νὰ
γάβῃ διαγραπτὰ ὥρα καὶ ὁ Ἀθανά-
σιος ἶν Εὐαγγελίαν;

Ἐπ. Ὀρλάντα

Ηεραιδη δεχμ. 40.

ΓΑΜΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

ΜΕΤΑ 400 ΣΧΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΒΙΜΠΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 3

1892

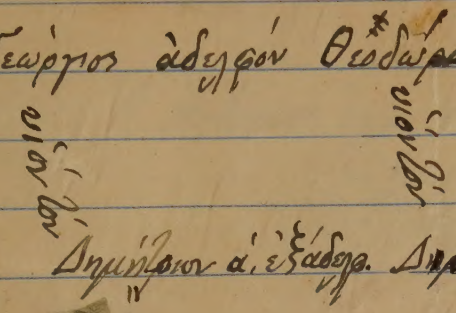

Ἐρώτ. Ἐὰν δύναται νὰ λάβῃ διὰ σύζυγον ὁ ἀρχ. Δημήτριος τὴν Εὐαγγελίδου

Ἀπόκρ.

Ἀριθ. Πρωτ. 451.

Διεκπ. 485.

Περίληψις

Περὶ συστάσεως τοῦ περὶ βαθμῶν γάμων βιβλίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καὶ τὰς Ἐπισκοπικὰς Ἐπιτροπάς.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Θεόκλητος, μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπιποθῶν παρασχεῖν τοῖς τε σεβ. Ἱεράρχαις, τοῖς αἰδεσίμοις ἱερεῦσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παντὶ ὀρθοδόξῳ χριστιανῷ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς εὕρεσιν τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς τῶν γάμων συγγενείας, ὡς οὗτοι ἐκανονίσθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶ στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας, ἐξέδοτο τύποις ἔναγχος πολλοῦ λόγου ἄξιον βιβλίον, πραγματευόμενον τοὺς περὶ γάμων βαθμούς. Διὰ τοῦ πονήματος τούτου ὁ ἀκάματος Ἱεράρχης καθοδηγεῖ τὸν ἀναγνώστην νὰ εὑρίσκῃ εὐχερῶς καὶ ἀσφαλῶς διὰ τῶν παρατεθειμένων τετρακοσίων σχημάτων τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας παντὸς συνοικεσίου, παρατίθησιν ἐν περιλήψει τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν γάμον συνοδικὰς ἐγκυκλίους, τὰς σχετικὰς τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων διατάξεις, καὶ ἀναγκαίους τινὰς πρὸς μείζω διασάφησιν τοῦ προκειμένου ζητήματος τύπους.

Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον τοῦτο εὐμεθόδως συντεταγμένον πρὸς ὃν προώρισται σκοπὸν τυγχάνει χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον οὐ μόνον παντὶ Ἱερωμένῳ, ἀλλὰ καὶ παντὶ ὀρθοδόξῳ χριστιανῷ, ὀφείλοντι νὰ ἐπιγινώσκῃ ὅσα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἑκάστοτε ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐθέσπισε καὶ καθώρισεν, ἅπερ προσῆκον νὰ τηρῶνται ἀπαρασάλευτα, διότι καὶ ἡ ἐλαχίστη αὐτῶν παρέγκλισις ἢ μεταποίησις ἢ παράβασις ἄγει εἰς ψυχικὴν ἀπώλειαν, διὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος, ἀπιδοῦσα εἰς τὴν ἀνυσιμότητα τοῦ περὶ οὗ πρόκειται βιβλίου, ἐντέλλεται ὑμῖν ἵνα διὰ συμβουλῶν, προτροπῶν καὶ παραινέσεων συστήσητε διαφερόντως τοῦτο πρός τε τοὺς ἐκ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ πάντας ἐν γένει, ἵνα προσκτήσωνται ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Τὸ βιβλίον, συνιστάμενον ἐκ 15 τυπογραφικῶν φύλλων, τιμᾶται δραχμῶν πέντε (5).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1892.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Λαρίσσης ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἠλείας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης.

Ἀριθ. Πρωτ. 461.
Διεκπ. 485.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 19 ἤδη ὑπερμεσοῦντος μηνὸς ἀναφορᾶς ὑμῶν, δι' ἧς δῆλον ποιεῖτε τῇ Συνόδῳ, ὅτι ἐπιβάλλεσθε τύποις ἐκδοῦναι βιβλίον περὶ βαθμῶν γάμων, κεκοσμημένον τετρακοσίοις σχήμασι, πρὸς εὐχερῆ εὕρεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν τε βαθμῶν καὶ γενῶν παντὸς συνοικεσίου, καὶ ἐξαιτεῖσθε τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῆς ὑπερτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, γνωρίζει ὑμῖν ἡ Σύνοδος, ὅτι ἀπιδοῦσα εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ὑμῶν γνώσεις καὶ τὴν εὐσεβῆ ὑμῶν φιλοπονίαν οὐ μόνον μετ' εὐμενείας ἐγκρίνει τὴν ἔκδοσιν, ἐπιδοκιμάζουσα ταύτην ἐντελῶς, ἀλλὰ καὶ εὐλογίαις αὐτὴν καταστέφει, εὐχομένη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι τὴν παρὰ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀρωγὴν εἰς ἔκδοσιν καὶ ἑτέρων βιβλίων χρησίμων καὶ ἀναγκαίων ὄντως τυγχανόντων διὰ τὴν σπάνιν καὶ τὸ δυσπόριστον αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1892.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Λαρίσσης ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἠλείας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ!

Προκειμένου νὰ συναφθῇ γάμος μεταξὺ δύω προσώπων, τοῦ Παύλου λ. χ. καὶ τῆς Μαρίας, οἱ ἐνδιαφερόμενοι (καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μέγιστον, διότι τοῦτο ἀφορᾷ περιουσίαν ἢ καὶ καλλονὴν καὶ συγγενικοὺς δεσμοὺς συνάμα) προσέρχονται ἐνώπιον τοῦ ἱερέως, ἐκθέτουσι τὴν μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων ὑφισταμένην συγγενικὴν σχέσιν, καὶ ἔπειτα ἐρωτῶσιν αὐτόν, ἂν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κειμένας ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις τὸ μελετώμενον συνοικέσιον.

Ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἀλανθάστως ἐννοήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν μεταξὺ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προσώπων ὑφισταμένην συγγενικὴν σχέσιν, ἤτοι πόσοι βαθμοὶ συγγενείας, καὶ ὁποίας (ἐξ αἵματος δηλονότι, ἢ ἐκ διγενείας, ἢ ἐκ τριγενείας, ἢ ἐκ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, ἢ ἐπὶ υἱοθεσίας, ἐξ ἀρρενογονίας ἢ θηλυγονίας) ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἑπομένως ἀσφαλῶς ἀποφανθῇ, ἂν ἐπιτρέπεται ἢ ὄχι τὸ περὶ οὗ ἐρωτᾶται συνοικέσιον, δέον νὰ ἦναι κάτοχος τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων.

Τὰς γνώσεις λοιπὸν αὐτὰς παρέχει τῷ ἱερεῖ ἡ παροῦσα πραγματεία, διὰ τῆς ὁποίας βεβαίως δὲν προτιθέμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τὰ ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ γαμικὸν δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας[1]. Ἐνταῦθα ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ ἐκθέσωμεν ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα, ὅπως ἀσφαλῶς εὑρίσκῃ τις, ὁποία συγγενικὴ σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ δύω προσώπων, μελλόντων νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ ἂν αὕτη ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς νῦν ἰσχυούσας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν

[1] Ὁ βουλόμενος καὶ ἐνταῦτῷ δυνάμενος ἂς μελετήσῃ τὸ γαμικὸν δίκαιον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ Τσίσμαν. Βιέννη 1864.

ἰσχύϊ 165ην ἐγκύκλιον καὶ τὰς ἄλλας σχετικὰς πρὸς τὸν γάμον ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν δὲ τῆς ἐν λόγῳ πραγματείας ὡρμήθημεν ἐκ τοῦ ὅτι εἴδομέν πολλοὺς κληρικούς, καίτοι ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ Πηδάλιον καὶ τὴν ἐν ἰσχύϊ 165ην Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον, μὴ δυναμένους ὅμως ν' ἀποφανθῶσι περὶ τῆς συγγενικῆς σχέσεως δύω προσώπων, μελλόντων νὰ συζευχθῶσι μετ' ἀλλήλων, καὶ δὴ συγχέοντας τὴν διγένειαν μετὰ τῆς τριγενείας, καὶ ἐπομένως μὴ ὄντας εἰς θέσιν νὰ ὁρίσωσιν, ἂν ἐπιτρέπεται προκείμενός τις γάμος.

Προετράπημεν δὲ συνάμα καὶ παρὰ πολλῶν φίλων, καὶ μάλιστα νομικῶν, οἵτινες μᾶς ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ διδασκαλία αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένους, νὰ μὴ ἀφήσωμεν αὐτὴν ἀδημοσίευτον.

Διηρέσαμεν δὲ τὴν ἐν λόγῳ πραγματείαν εἰς τρία μέρη.

Τὸ Α' διαλαμβάνει τὴν συγγενικὴν ὀνοματολογίαν διὰ σχημάτων διασαφηνιζομένην α) συνοπτικῶς, καὶ β) ἀναλυτικῶς, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

Τὸ Β' διασαφηνίζει τὴν 165ην ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὴν κανονίζουσαν τὴν γαμικὴν βαθμολογίαν, ἐπίσης διὰ σχημάτων.

Τὸ δὲ Γ' περιλαμβάνει τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν γάμον ἄρθρα τῶν νόμων, τὰς περιλήψεις τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν γάμον Συνοδικῶν ἐγκυκλίων, καὶ ἓξ νεωτέρας Συνοδικὰς ἐγκυκλίους, μὴ ὑπαρχούσας ἐν τῇ Συλλογῇ αὐτῶν.

Φέροντες δ' αὐτὴν εἰς φῶς, εὐχόμεθα ἵνα ἀποβῇ τὰ μάλιστα ὠφέλιμος τοῖς τε κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς.

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΒΙΜΠΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Πρῶτον λοιπόν, φίλε ἀναγνῶστα, δέον νὰ μάθῃς νὰ παριστᾷς διὰ σχημάτων τὴν συγγενικὴν ὀνοματολογίαν, μεταχειριζόμενος τὸν κύκλον, τὴν εὐθεῖαν γραμμήν, τὴν διατέμνουσαν, τὴν στιγματώδη γραμμήν, τὴν διαλειμματικὴν γραμμήν, καὶ τὸ ἀμφίκυρτον τόξον (Σχ. 1).

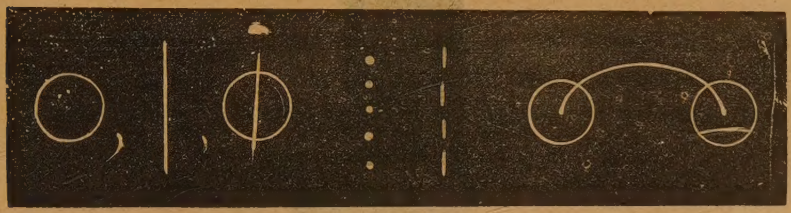

Σχῆμα 1.

Ὁ **κύκλος** παριστάνει τὸ πρόσωπον. Πρὸς διάκρισιν δὲ τοῦ θήλεος ἀπὸ τοῦ ἄρρενος σημειοῦται ἐντὸς τοῦ κύκλου τοξάριον (Σχ. 2)· π. χ.

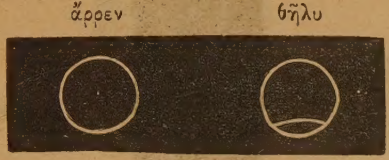

Σχῆμα 2.

Κάλλιον ὅμως, διὰ τὸ σαφέστερον, νὰ ἐγγράφῃς ἐντὸς τοῦ κύκλου, ὁσάκις ἐπὶ χάρτου σημειοῖς τὸ σχῆμα, αὐτὸ τὸ ὄνομα (Σχ. 3)· οἷον

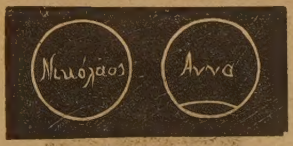

Σχῆμα 3.

Χάριν ὅμως εὐκολίας τοῦ τύπου σημειοῦμεν ἐντὸς τῶν κύκλων τὰ γράμματα α, β, γ, δ, κτλ.

Σημ. Ἐνίοτε ὁ καθαρὸς κύκλος σημαίνει τὸ ἀνδρόγυνον. Τοῦτο δὲ εἶναι εὐνόητον ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους σχήμασι· π. χ. ὁ α εἶναι ἔγγονος τοῦ β· ὁ μέσος κύκλος γ σημαίνει τὸ ἀνδρόγυνον (Σχ. 4).

Σχῆμα 4.

Ἔστιν ὅτε ὁ κύκλος εἶναι ἀμφοτερόφυλος· π. χ. ὁ α εἶναι πατὴρ τοῦ β ἢ τῆς β (Σχ. 5).

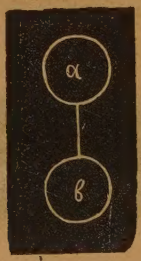

Σχῆμα 5.

Ἡ προσκόλλησις τῶν κύκλων σημαίνει τὴν γαμικὴν συνάφειαν· οἷον Πέτρος (α) καὶ Ἄννα (β) εἶναι σύζυγοι ἢ ἀνδρόγυνον (Σχ. 6).

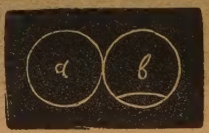

Σχῆμα 6.

Ἡ εὐθεῖα γραμμὴ σημαίνει τὴν γέννησιν, καὶ ἐπο-

μένως ἕνα βαθμόν· οἷον Πέτρος (α) καὶ Ἄννα (β), σύζυγοι, ἐγέννησαν τὸν Ἰωάννην (γ) (Σχ. 7).

Σχῆμα 7.

Ἡ **διατέμνουσα**, εἴτε μία, εἴτε δύω (ἐπὶ τὸ σαφέστερον), σημαίνει τὸν θάνατον· οἷον ὁ Πέτρος (α) καὶ ἡ Ἄννα (β) ἐγέννησαν τὸν Ἰωάννην (γ), ὅστις, ἀφοῦ ἐνυμφεύθη τὴν Εὐθυμίαν (δ), ἀπεβίωσεν (Σχ. 8).

Σχῆμα 8.

Ἡ **στιγματώδης** γραμμὴ δηλοῖ τὴν πνευματικήν, ἤτοι τὴν ἐκ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος συγγένειαν· π. χ. ὁ Ζαχαρίας (α) ἐβάπτισε τὴν Ἄνναν (β), θυγατέρα τοῦ Κωνσταντίνου (γ) (Σχ. 9).

Σχῆμα 9.

Ἡ **διαλειμματικὴ** γραμμὴ φανερώνει τὴν υἱοθεσίαν·

π. χ. ἡ Δέσποινα (α) υἱοθέτησε τὸν Εὐθύμιον (β) (Σχ. 10)

Σχῆμα 10.

Τὸ δὲ **ἀμφίκυρτον** τόξον παριστᾷ τὴν μνηστείαν, π. χ. ὁ Διονύσιος (α) ἐμνηστεύθη τὴν Εἰρήνην (β) (Σχ. 11).

Σχῆμα 11.

Συνοπτικὴ παράστασις τῶν σημείων (Σχ. 12).

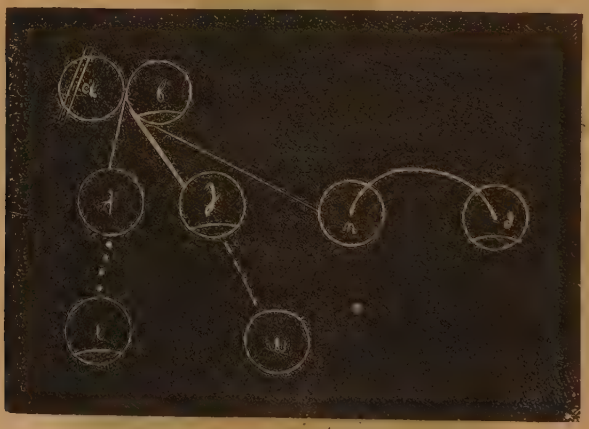

Σχῆμα 12.

Ἦτοι ὁ Ἀνδρέας (α) ἐνυμφεύθη τὴν Ἀγλαΐαν (β), ἐξ ἧς ἐγέννησε τὸν Γεώργιον (λ), τὴν Δέσποιναν (ζ) καὶ τὸν Διονύσιον (η). Ὁ Ἀνδρέας (α) κατόπιν ἀπεβίωσεν. Ὁ Γεώρ-

γιος (λ) ἀνεδέχθη ἐκ τῆς Ἁγίας Κολυμβήθρας τὴν Ζηνοβίαν (ι). Ἡ Δέσποινα (ζ) υἱοθέτησε τὸν Εὐθύμιον (κ). Ὁ δὲ Διονύσιος (η) ἐμνηστεύθη τὴν Εἰρήνην (θ).

ΣΗΜ. Τὴν διάζευξιν δύνασαι νὰ παριστᾷς διὰ τοῦ σημείου Υ οἷον ὁ α διεζεύχθη τὴν β (Σχ. 12α).

Σχῆμα 12α.

Παραίνεσις. Ὁ μελετῶν δέον ν' ἀντιγράφῃ τὰ σχήματα πρὸς ἄσκησιν.

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΣΥΓΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΣΑΦΗΝΙΖΟΜΕΝΗ

Α) ΣΥΝΟΠΤΙΚΩΣ

Ὀνοματολογία τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας.

Ἐγὼ ὁ (α) ἔχω πατέρα, μητέρα (β), πάππον, μάμμην (γ), πρόπαππον, προμάμμην (δ), δίπαππον, διμάμμην (ε), τρίπαππον, τριμάμμην (ζ), **ἀνιόντας**.

Ἐγὼ ὁ (α) ἔχω υἱόν, θυγατέρα (η), ἔγγονον, ἐγγόνην (θ), προέγγονον, προεγγόνην (ι), δισέγγονον, δισεγγόνην (κ) τρισέγγονον, τρισεγγόνην (λ), **κατιόντας**.

Ἐγὼ ὁ (α) ἔχω θεῖον μέγαν, θείαν μεγάλην (μ), θεῖον ἁπλοῦν, θείαν ἁπλῆν (ν), θεῖον μικρόν, θείαν μικράν (ξ), **πλαγίους πρὸς τὰ ἄνω.**

Ἐγὼ ὁ (α) ἔχω ἁπλοῦν ἀνεψιόν, ἁπλῆν ἀνεψιάν (ο), μικρὸν ἀνεψιόν, μικρὰν ἀνεψιάν (π), μέγαν ἀνεψιὸν ἢ ἐξανεψιόν, μεγάλην ἀνεψιὰν ἢ ἐξανεψιάν (ρ), **πλαγίους πρὸς τὰ κάτω.**

Ἐγὼ ὁ (α) ἔχω ἀδελφόν, ἀδελφήν (σ), πρῶτον ἐξάδελ-

φον, πρώτην ἐξαδέλφην (τ), δεύτερον ἐξάδελφον, δευτέραν ἐξαδέλφην (υ), τρίτον ἐξάδελφον, τρίτην ἐξαδέλφην (φ), **πλαγίους ἐν ἴσῃ γραμμῇ** (Σχ. 13).

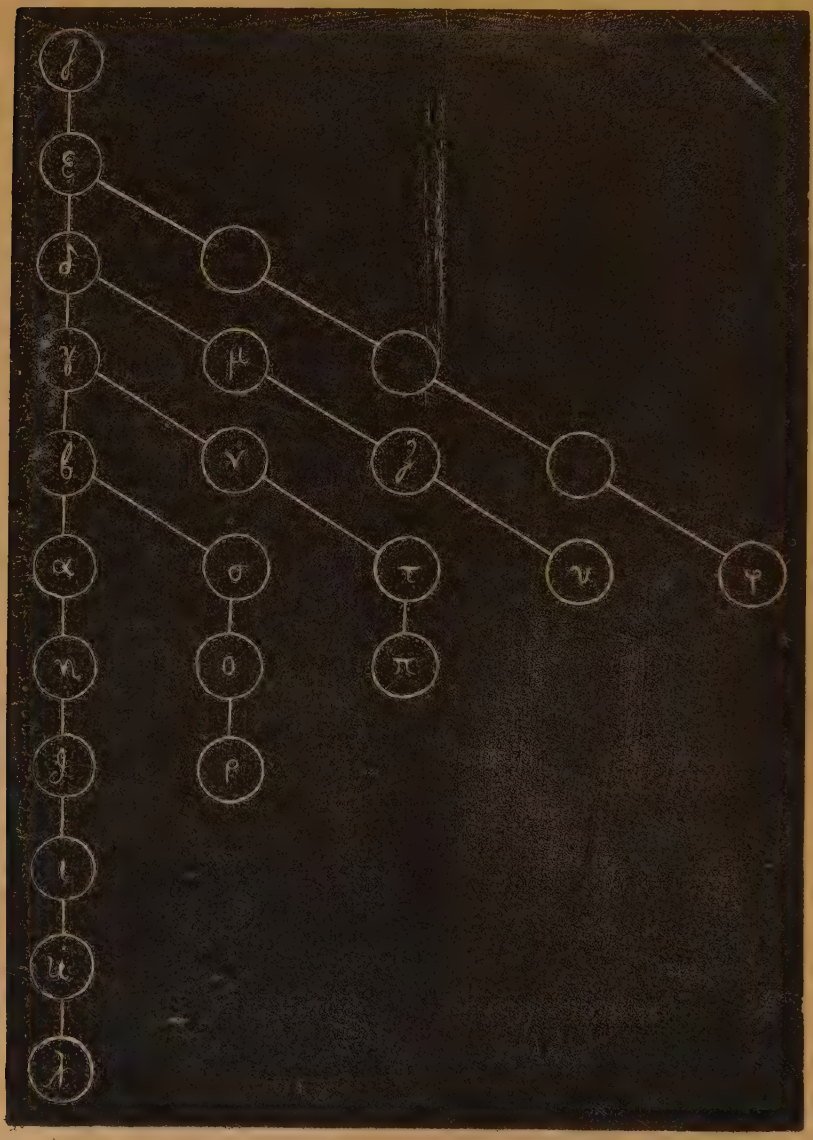

Σχῆμα 13.

Ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ αὐτάδελφοι.

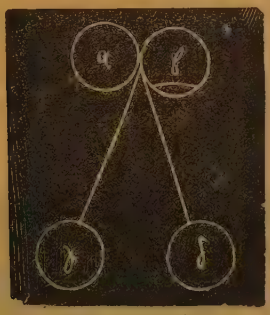

Σχῆμα 14.

Ὁ γ καὶ ὁ δ εἶναι ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ αὐτάδελφοι, ὡς ἔχοντες κοινὸν πατέρα (α) καὶ κοινὴν μητέρα (β) (Σχ. 14).

Ἀδελφοὶ ἑτεροθαλεῖς. 1) Ὁμοπάτριοι.

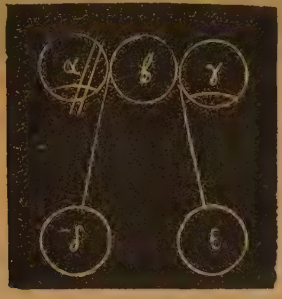

Σχῆμα 15.

Ὁ δ καὶ ὁ ε εἶναι ἀδελφοὶ ἑτεροθαλεῖς ὁμοπάτριοι, ὡς ἔχοντες μόνον τὸν πατέρα (β) κοινόν (Σχ. 15).

2) Ὁμομήτριοι.

Σχῆμα 16.

Ὁ δ καὶ ὁ ε εἶναι ἀδελφοὶ ἑτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι, ὡς ἔχοντες μόνον τὴν μητέρα (β) κοινήν (Σχ. 16).

Ἐπὶ διγενείας

Σημ. Ἐν τῷ 17 σχήματι συνάπτονται τρία γένη· ἀλλὰ τοῦτο δὲν βλάπτει εἰς τὴν διασάφησιν τῆς ὀνοματολογίας.

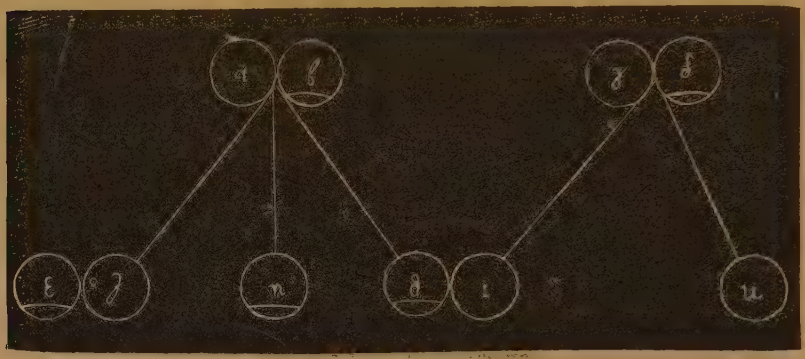

Σχῆμα 17.

Ἀνδραδέλφη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀνδρός μου· ἀντίστοιχον **νύμφη** ἐπ' ἀδελφῷ.

Ἡ Ἀθηνᾶ (θ) καὶ ἡ Ἀθανασία (η) εἶναι ἀνδραδέλφαι τῆς Εἰρήνης (ε). Ἡ δὲ Εἰρήνη (ε) νύμφη τῆς Ἀθηνᾶς (θ) καὶ τῆς Ἀθανασίας (η) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Γεωργίῳ (ζ).

Ἀνδράδελφος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου· ἀντίστοιχον νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ. Ὁ Ἀντώνιος (κ) εἶναι ἀνδράδελφος τῆς Ἀθηνᾶς (θ). Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τοῦ Ἀντωνίου (κ) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Δημητρίῳ (ι).

Γαμβρός. Α') ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός μου (γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί). Ἀντίστοιχον πενθερός, πενθερά. Ὁ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τοῦ Ἀγγέλου καὶ τῆς Ἀγάθης (α, β), ἐπὶ θυγατρὶ τῇ Ἀθηνᾷ (θ). Ὁ δὲ Ἄγγελος καὶ ἡ Ἀγάθη (α, β) εἶναι πενθερὸς καὶ πενθερὰ τοῦ Δημητρίου (ι).

Β') Ὁ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς μου (γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ). Ἀντίστοιχον γυναικάδελφος καὶ γυναικαδέλφη. Ὁ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τοῦ Γεωργίου (ζ) καὶ τῆς Ἀθανασίας (η) ἐπ' ἀδελφῇ τῇ Ἀθηνᾷ (θ). Ὁ δὲ Γεώργιος (ζ) εἶναι

γυναικάδελφος τοῦ Δημητρίου (ι). Ἡ δὲ Ἀθανασία (η) εἶναι γυναικαδέλφη τοῦ Δημητρίου (ι).

Γυναικαδέλφη. Ἡ ἀδελφὴ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ. Ἡ Ἀθανασία (η) εἶναι γυναικαδέλφη τοῦ Δημητρίου (ι). Ὁ δὲ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τῆς Ἀθανασίας (η) ἐπ' ἀδελφῇ τῇ Ἀθηνᾷ (θ).

Γυναικάδελφος, ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ. Ὁ Γεώργιος (ζ) εἶναι γυναικάδελφος τοῦ Δημητρίου (ι). Ὁ δὲ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τοῦ Γεωργίου (ζ) ἐπ' ἀδελφῇ τῇ Ἀθηνᾷ (θ).

Νύμφη. Α') γυνὴ τοῦ υἱοῦ μου. Ἀντίστοιχον πενθερός, πενθερά. Ἡ Εἰρήνη (ε) εἶναι νύμφη τοῦ Ἀγγέλου καὶ τῆς Ἀγάθης (α, β). Ὁ δὲ Ἄγγελος καὶ ἡ Ἀγάθη (α, β) εἶναι πενθερὸς καὶ πενθερὰ τῆς Εἰρήνης (ε). Ὡσαύτως ἡ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Δεσποίνης (γ, δ). Ὁ δὲ Βασίλειος καὶ ἡ Δέσποινα (γ, δ) εἶναι πενθερὸς καὶ πενθερὰ τῆς Ἀθηνᾶς (θ).

Β') Γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου (νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ). Ἀντίστοιχον ἀνδράδελφος, ἀνδραδέλφη.

Ἡ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τοῦ Ἀντωνίου (κ) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Δημητρίῳ (ι). Ὁ δὲ Ἀντώνιος (κ) ἀνδράδελφος τῆς Ἀθηνᾶς (θ) Ἡ Εἰρήνη (ε) εἶναι νύμφη τῆς Ἀθηνᾶς (θ) καὶ τῆς Ἀθανασίας (η) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Γεωργίῳ (ζ). Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ (θ) καὶ ἡ Ἀθανασία (η) εἶναι ἀνδραδέλφαι τῆς Εἰρήνης (ε).

Πενθερά. Α') ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον νύμφη. Ἡ Ἀγάθη (β) εἶναι πενθερὰ τῆς Εἰρήνης (ε). Ἡ δὲ Εἰρήνη (ε) εἶναι νύμφη τῆς Ἀγάθης (β). Ἡ Δέσποινα (δ) εἶναι πενθερὰ τῆς Ἀθηνᾶς (θ). Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τῆς Δεσποίνης (δ).

Β') Ἡ μήτηρ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί. Ἡ Ἀγάθη (β) εἶναι πενθερὰ τοῦ Δημητρίου (ι). Ὁ δὲ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τῆς Ἀγάθης (β) ἐπὶ θυγατρὶ τῇ Ἀθηνᾷ (θ).

Πενθερός. Α') ὁ πατὴρ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί. Ὁ Ἄγγελος (α) εἶναι πενθερὸς τοῦ

Δημητρίου (ι). Ὁ δὲ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς τοῦ Ἀγγέλου (α) ἐπὶ θυγατρὶ τῇ Ἀθηνᾷ (θ).

Β΄) Ὁ πατὴρ τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον νύμφη. Ὁ Ἄγγελος (α) εἶναι πενθερὸς τῆς Εἰρήνης (ε). Ἡ δὲ Εἰρήνη (ε) εἶναι νύμφη τοῦ Ἀγγέλου (α).

Ὁ Βασίλειος (γ) εἶναι πενθερὸς τῆς Ἀθηνᾶς (θ). Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τοῦ Βασιλείου (γ).

Συμπενθεροί (**-ραί**). Ὁ Ἄγγελος καὶ ἡ Ἀγάθη (α, β), καὶ ὁ Βασίλειος καὶ ἡ Δέσποινα (γ, δ) εἶναι συμπενθεροὶ (-ραὶ) **πρὸς ἀλλήλους**.

Καὶ ἐξ ἀφετηρίας τῶν προσώπων πρὸς μείζονα σαφήνειαν :

1) Ὁ Ἄγγελος (α) εἶναι συμπενθερὸς τοῦ Βασιλείου (γ) καὶ τῆς Δεσποίνης (δ), πενθερὸς τῆς Εἰρήνης (ε) καὶ τοῦ Δημητρίου (ι).

2) Ἡ Ἀγάθη (β) εἶναι συμπενθερὰ τοῦ Βασιλείου (γ) καὶ τῆς Δεσποίνης (δ), πενθερὰ τῆς Εἰρήνης (ε) καὶ τοῦ Δημητρίου (ι).

3) Ὁ Βασίλειος (γ) εἶναι συμπενθερὸς τοῦ Ἀγγέλου (α) καὶ τῆς Ἀγάθης (β), καὶ πενθερὸς τῆς Ἀθηνᾶς (θ).

4) Ἡ Δέσποινα (δ) εἶναι συμπενθερὰ τοῦ Ἀγγέλου (α) καὶ τῆς Ἀγάθης (β), καὶ πενθερὰ τῆς Ἀθηνᾶς (θ).

5) Ἡ Εἰρήνη (ε) εἶναι νύμφη τοῦ Ἀγγέλου (α) καὶ τῆς Ἀγάθης (β), νύμφη τῆς Ἀθανασίας (η) καὶ Ἀθηνᾶς (θ) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Γεωργίῳ (ζ).

6) Ὁ Γεώργιος (ζ) εἶναι γυναικάδελφος τοῦ Δημητρίου (ι).

7) Ἡ Ἀθανασία (η) εἶναι ἀνδραδέλφη τῆς Εἰρήνης (ε) καὶ γυναικαδέλφη τοῦ Δημητρίου (ι).

8) Ἡ Ἀθηνᾶ (θ) εἶναι νύμφη τοῦ Βασιλείου (γ) καὶ τῆς Δεσποίνης (δ), ἀνδραδέλφη τῆς Εἰρήνης (ε) καὶ νύμφη τοῦ Ἀντωνίου (κ) ἐπ' ἀδελφῷ τῷ Δημητρίῳ (ι).

9) Ὁ Δημήτριος (ι) εἶναι γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τῇ Ἀθηνᾷ (θ), τοῦ Ἀγγέλου (α) καὶ τῆς Ἀγάθης (β), καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τῇ Ἀθηνᾷ (θ), τοῦ Γεωργίου (ζ) καὶ τῆς Ἀθανασίας (η).

10) Ὁ Ἀντώνιος (κ) εἶναι ἀνδράδελφος τῆς Ἀθηνᾶς (θ).

Μητρυιά, ἡ ἐξ ἄλλου γάμου γυνὴ τοῦ πατρός μου. Ἡ Ἑλένη (γ) εἶναι μητρυιὰ τοῦ Γεωργίου (δ) καὶ τῆς Ἐλπινίκης (ε) (Σχ. 18).

Σχῆμα 18.

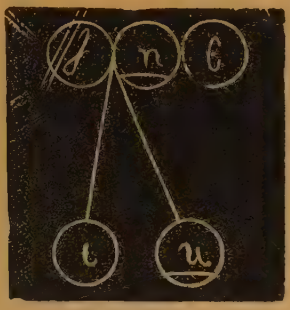

Σχῆμα 19.

Μητρυιός, ὁ ἐξ ἄλλου γάμου ἀνὴρ τῆς μητρός μου. Ὁ Γεράσιμος (θ) εἶναι μητρυιὸς τοῦ Γρηγορίου (ι) καὶ τῆς Εὐανθίας (κ) (Σχ. 19).

Προγονή. Α΄) ἡ ἐξ ἄλλου γάμου κόρη τῆς γυναικός μου (Σχ. 19). Ἡ Εὐανθία (κ) εἶναι προγονὴ τοῦ Γερασίμου (θ).

Β΄) Ἡ ἐξ ἄλλου γάμου κόρη τοῦ ἀνδρός μου (Σχ. 18). Ἡ Ἐλπινίκη (ε) εἶναι προγονὴ τῆς Ἑλένης (γ).

Πρόγονός. Α΄) ὁ ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸς τῆς γυναικός μου. Ὁ Γρηγόριος (ι) εἶναι πρόγονὸς τοῦ Γερασίμου (θ) (Σχ. 19).

Β΄) Ὁ ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸς τοῦ ἀνδρός μου. Ὁ Γεώργιος (δ) εἶναι πρόγονὸς τῆς Ἑλένης (γ) (Σχ. 18).

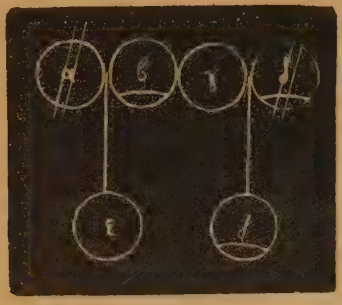

Σχῆμα 20.

Συμπρογονός, ὁ υἱὸς τοῦ μητρυιοῦ ἢ τῆς μητρυιᾶς μου,

Συμπρογονή, ἡ θυγάτηρ τοῦ μητρυιοῦ ἢ τῆς μητρυιᾶς μου. Ὁ Κίμων (ε) υἱὸς τῆς Σοφίας (β), μητρυιᾶς ἐμοῦ τῆς Ἀνθῆς (ζ), εἶναι συμπρογονός μου. Ἡ Ἀνθή (ζ), θυγάτηρ τοῦ Θωμᾶ (γ), μητρυιοῦ ἐμοῦ τοῦ Κίμωνος (ε), εἶναι συμπρογονή μου. Ὁ δὲ Κίμων (ε) καὶ ἡ Ἀνθὴ (ζ) εἶναι **συμπρογονοὶ** πρὸς ἀλλήλους (Σχ. 20).

Ἐπὶ τριγενείας

Καὶ ἐν τῇ τριγενείᾳ ἀπαντῶνται τὰ τῆς διγενείας ὀνόματα. Μόνον δὲ δύω ὀνόματα εἶναι ὅλως ἴδια τῆς τριγενείας, ἤτοι **σύγγαμβροι** καὶ **σύννυμφοι**.

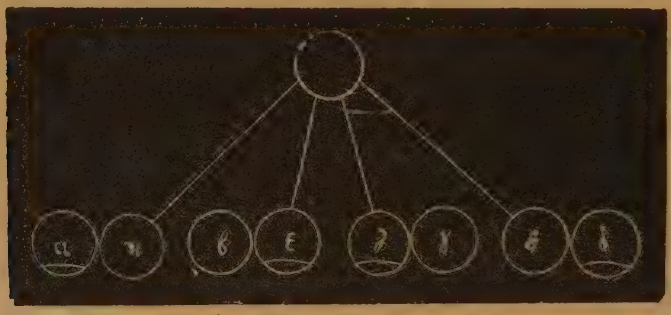

Σχῆμα 21.

Σύγγαμβροι, οἱ ἔχοντες δύω ἀδελφάς. Ὁ Ἀνδρέας (β), καὶ ὁ Ἀλέξιος (γ) εἶναι σύγγαμβροι, ὡς ἔχοντες δύω ἀδελφάς, ὁ μὲν τὴν (ε), ὁ δὲ τὴν (ζ).

Σύννυμφοι (καὶ συννύμφαι), αἱ ἔχουσαι δύω ἀδελφούς. Ἡ Ἄννα (α) καὶ ἡ Οὐρανία (δ) εἶναι σύννυμφοι, ὡς ἔχουσαι δύω ἀδελφούς, ἡ μὲν τὸν (η), ἡ δὲ τὸν (θ). (Σχ. 21).

Κατ' ἐπίνοιαν ἀδελφοί, ἢ ἐκ τριγενείας συμπρογονοί.

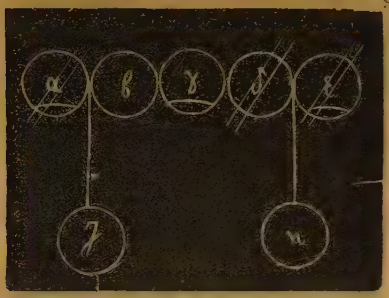

Σχῆμα 22.

Ἦγουν ἀφ' ἑνὸς ὁ Λουκᾶς (δ), λαβὼν σύζυγον τὴν Ζωὴν (ε), ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μιχαὴλ (η). Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ζαχαρίας (β), λαβὼν σύζυγον τὴν Εἰρήνην (α), ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μάρκον (ζ). Εἶτα ὁ Λουκᾶς (δ), ἀποβιωσάσης τῆς Ζωῆς (ε), ἔλαβε τὴν Ἀθανασίαν (γ). Ἐπὶ τέλους, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λουκᾶ (δ) καὶ τῆς Εἰρήνης (α), ἡ Ἀθανασία (γ) ἔλαβε τὸν Ζαχαρίαν (β), καὶ ἐγένετο κοινὴ μητρυιὰ καὶ τοῦ η καὶ τοῦ ζ (Σχ. 22).

Οὕτω δὲ ὁ Μάρκος (ζ) καὶ ὁ Μιχαὴλ (η) ἐγένοντο κατ' ἐπίνοιαν ἀδελφοί, ἢ ἐκ τριγενείας συμπρογονοί.

Ἐπὶ μνηστείας.

Σχῆμα 23.

Ὁ Εὐθύμιος (α) εἶναι **μνηστὴρ** (ἀρραβωνιαστικὸς) τῆς Θεοδώρας (β). Ἡ δὲ Θεοδώρα (β) εἶναι **μνηστὴ** (ἀρραβωνιαστικὴ) τοῦ Εὐθυμίου (α) (Σχ. 23).

Ἐπὶ υἱοθεσίας.

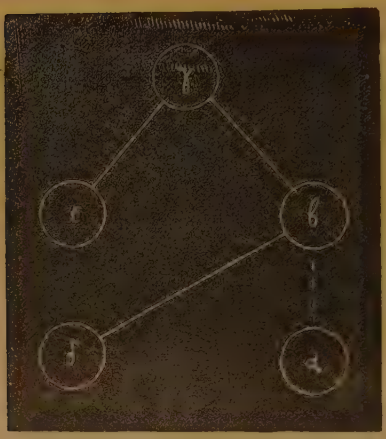

Σχῆμα 24.

Θετὸν τέκνον (υἱός, θυγάτηρ). Ὁ α εἶναι θετὸν τέκνον (υἱός, θυγάτηρ) τοῦ β.

Θετὸς πατήρ (**μήτηρ**). Ὁ β εἶναι θετὸς πατὴρ (μήτηρ) τοῦ (α).

Θετὸς πάππος (**μάμμη**). Ὁ γ εἶναι θετὸς πάππος (μάμμη) τοῦ α.

Θετὸς ἀδελφός (ἀδελφή). Ὁ δ εἶναι θετὸς ἀδελφός (-φὴ) τοῦ α.

Θετὸς θεῖος (**θεία**). Ὁ ε εἶναι θετὸς θεῖος (θεία) τοῦ α.

Θετὸς ἀνεψιός (-ιά). Ὁ α εἶναι θετὸς ἀνεψιὸς (-ὰ) τοῦ ε. (Σχ. 24).

Ἐπὶ πνευματικῆς συγγενείας.

Ἀναδεκτός (-τή). Ὁ α εἶναι ἀναδεκτὸς (-τὴ) τοῦ β (Σχ. 25).

Ἀνάδοχος (ὁ, ἡ). Ὁ β εἶναι ἀνάδοχος τοῦ (τῆς) α.

Πνευματικοὶ ἀδελφοί. Ὁ α καὶ γ εἶναι πρὸς ἀλλήλους πνευματικοὶ ἀδελφοί.

Σύντεκνος (κουμπάρος). Ὁ β καὶ δ εἶναι πρὸς ἀλλήλους σύντεκνοι (Σχ. 25)

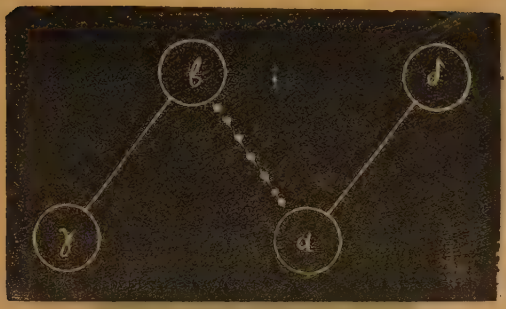

Σχῆμα 25.

Β) ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΣ

ἤτοι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

Ἀγχιστεία = διγένεια. Ἐξ ἀγχιστείας ἡ διγενείας ὀνομάζεται ἡ συγγένεια, ἥν, συνάπτων τις γάμον, λαμβάνει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῶν τὸ γένος τοῦ ἑνὸς συζύγου πρὸς τὸ γένος τοῦ ἄλλου, ἤτοι ἡ κοινῶς λεγομένη συμπεθεριά.

Σημείωσον, ὅτι ἐνίοτε ὑπὸ τὴν λέξιν ἀγχιστεία κατ' ἐπέκτασιν ἐννοεῖται καὶ ἡ τριγένεια, ὡς ἐν σελίδι 308 τῆς Συλλογῆς τῶν Συνοδικῶν Ἐγκυκλίων δηλοῦται.

Ἀγχιστεύς, συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας, ἤτοι διγενείας.

Ἀδέλφια (Πηδάλιον), οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί.

Ἀδελφιδοῦς=ἁπλοῦς ἀνεψιός,καὶ ἐξανεψιός,ὅ,περ ὅρα.

Ἀδελφοὶ (-αἱ) **ἀμφιθαλεῖς** (ἄλλως αὐτάδελφοι,-δέλφαι), οἱ γεννηθέντες ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων, οἱ ἔχοντες δηλονότι κοινὸν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

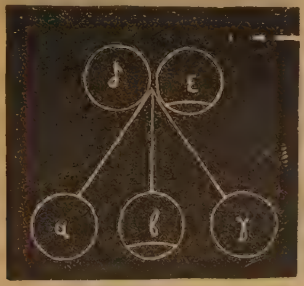

Σχῆμα 26.

Ὁ α, ἡ β, καὶ ὁ γ εἶναι ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς, διότι ἔχουσι κοινὸν πατέρα (δ) καὶ μητέρα (ε) (Σχ. 26).

Ἀδελφοὶ (-φαὶ) ἑτεροθαλεῖς, οἱ ἔχοντες ἕνα μόνον γονέα κοινόν, εἴτε τὸν πατέρα (ὁμοπάτριοι ἀδελφοί)·

Ὁ α καὶ β ἔχουσι μόνον τὸν πατέρα γ κοινόν, καὶ εἶναι ὁμοπάτριοι (Σχ. 27)·

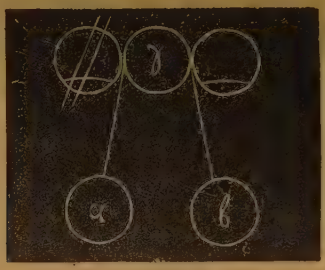

Σχῆμα 27.

εἴτε τὴν μητέρα (ὁμομήτριοι ἀδελφοί) (Σχ. 28).

Ὁ α καὶ β εἶναι ὁμομήτριοι, ὡς ἔχοντες μόνον τὴν μητέρα γ κοινήν (Σχ. 28).

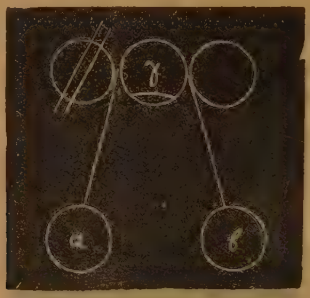

Σχῆμα 28.

Σημ. Οἱ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὶ (εἴτε ὁμοπάτριοι εἴτε ὁμομήτριοι) δὲν ἀποτελοῦσι διγένειαν, ὡς ἔχοντες κοινὸν γεννήτορα, ἀλλ' ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν (ἢ μονογένειαν, ἂν θεωρηθῇ κατάλληλος ἡ λέξις αὕτη.)

Οἱονεὶ ἢ κατ' ἐπίνοιαν ἀδελφοὶ εἶναι οἱ συμπρογονοί, οἵτινες οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα ἔχουσι κοινούς.

1) Ἐπὶ διγενείας.

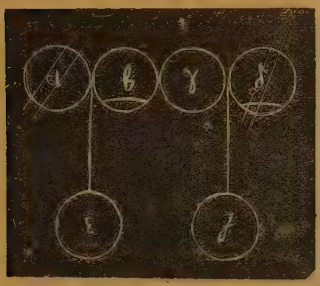

Σχῆμα 29.

Ἦτοι ὁ α ἔλαβε σύζυγον τὴν β, καὶ ἐγέννησε τὸν ε, εἶτα ἀπεβίωσεν.

Ὡσαύτως ὁ γ ἔλαβε σύζυγον τὴν δ, καὶ ἐγέννησε τὸν ζ, μεθ' ὃ ἀπεβίωσεν ἡ δ. Ἀκολούθως ἡ β ἔλαβε τὸν γ, καὶ οὕτως οἱ ε καὶ ζ ἐγένοντο συμπρογονοὶ ἐκ διγενείας, ἢ οἱονεὶ ἀδελφοί (Σχ. 29).

2) Ἐπὶ τριγενείας.

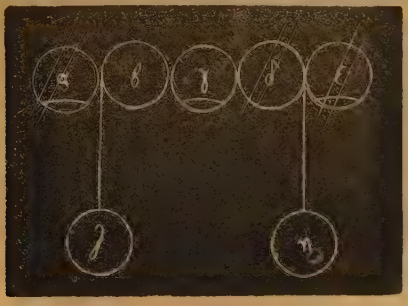

Σχῆμα 30.

Ἦγουν ὁ δ, λαβὼν σύζυγον τὴν ε, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν η· ὁ β, λαβὼν σύζυγον τὴν α, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν ζ Εἶτα ὁ δ, ἀποβιωσάσης τῆς ε, ἔλαβε τὴν γ. Ἐπὶ τέλους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δ καὶ τῆς α, ἡ γ ἔλαβε τὸν β. Οὕτω δὲ οἱ μὲν ζ καὶ η ἐγένοντο ἐκ τριγενείας συμπρογονοί, ἡ δὲ γ κοινὴ μητρυιά (Σχ. 30).

Ἀδελφοὶ πνευματικοί, ὅρα πνευματικοὶ ἀδελφοί.
Ἄμεσος κοινὸς γεννήτωρ, ὅρα κοινὸς γεννήτωρ.
Ἀμφιθαλεῖς, ὅρα ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς.
Ἀναδεκτή (κοινῶς βαπτιστικιά).

Σχ. 31.

Ἡ β΄ εἶναι ἀναδεκτὴ τοῦ α ἀναδόχου.

(Σχ. 31).

Ἀναδεκτός (κοινῶς βαπτιστικός).

Σχ. 32.

Ὁ β εἶναι ἀναδεκτὸς τοῦ α ἀναδόχου.

(Σχ. 32).

Ἀνάδοχος (ὁ, ἡ) (κοινῶς νοννός, νοινά), ὁ ἀναδεχόμενος (-νη) τινὰ ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας.

Σχ. 33.

Ὁ α εἶναι ἀνάδοχος τοῦ β ἀναδεκτοῦ.

(Σχ. 33).

Ἀνδραδέλφη (χυδ. κουνιάδα), ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ.

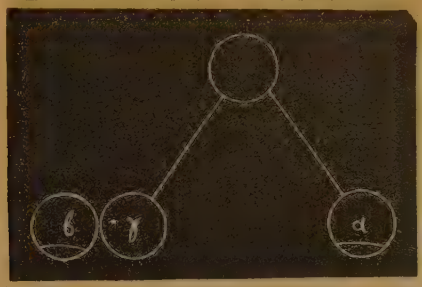

Σχῆμα 34

Ἡ α εἶναι ἀνδραδέλφη τῆς β, γυναικὸς τοῦ γ. Ὁ γ εἶναι ἀδελφὸς τῆς α. Ἡ δὲ β εἶναι νύμφη τῆς α, ἐπ' ἀδελφῷ τῷ γ (Σχ. 34).

Ἀνδραδέλφη πρώην.

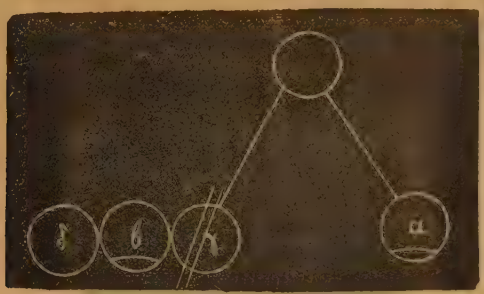

Σχῆμα 35.

Ἡ α εἶναι πρώην ἀνδραδέλφη τῆς β, ἀποβιώσαντος τοῦ ἀνδρὸς γ, καὶ τῆς β λαβούσης δεύτερον σύζυγον τὸν δ. (Σχ. 35).

Ἀνδράδελφος (χυδ. κουνιάδος καὶ κουνιός), ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ.

Ὁ α εἶναι ἀνδράδελφος τῆς β. Ἡ δὲ β εἶναι νύμφη τοῦ α ἐπ' ἀδελφῷ γ (Σχ. 36).

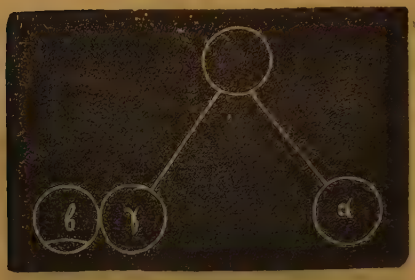

Σχῆμα 36.

Ἀνδρόγυνον, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ συνάμα, ὡς μία σὰρξ θεωρούμενοι. Μεταξὺ αὐτῶν οὐδεὶς βαθμὸς συγγενείας ὑφίσταται (Σχ. 37).

Σχῆμα 37.

Ἀνεψιά, ὅρα ἀνεψιός.

Ἀνεψιὸς (-ά) **ἁπλοῦς** (-πλῆ), τὸ τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἢ τῆς ἀδελφῆς μου. Ἀντίστοιχον θεῖος (-α) ἁπλοῦς (-πλῆ).

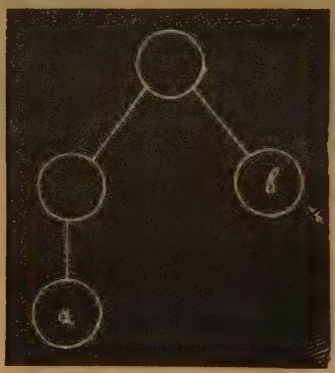

Σχῆμα 38.

Ὁ α εἶναι ἀνεψιὸς ἁπλοῦς τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι θεῖος ἁπλοῦς τοῦ α (Σχ. 38).

Ἀνεψιὸς (-ὰ) **ἐκ διγενείας** (ἢ ἀγχιστείας).

Ὁ α εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ β ἐκ διγενείας ἢ ἀγχιστείας. Ὁ δὲ β εἶναι θεῖος τοῦ α ἐξ ἀγχιστείας (Σχ. 39).

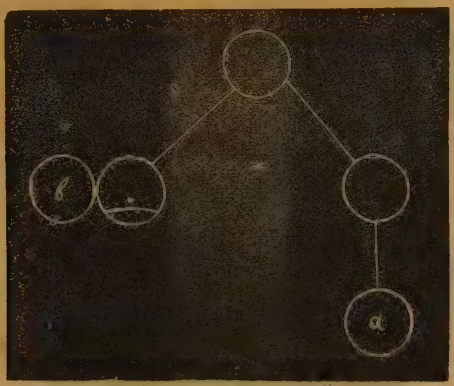

Σχῆμα 39.

Ἀνεψιὸς (-ψιὰ) **μέγας** (-γάλη), τὸ τέκνον τοῦ ἁπλοῦ (-πλῆς) ἀνεψιοῦ (-ᾶς), ἢ, κατ' ἄλλην ἔκφρασιν, ἔγγονος (ἐγγόνη) τοῦ ἀδελφοῦ (τῆς ἀδελφῆς) μου. Ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ ἐξανεψιός (-ιά). Ἀντίστοιχον θεῖος μέγας (θεία μεγάλη).

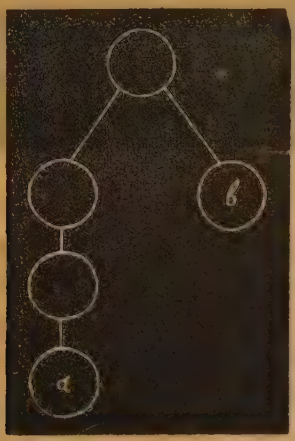

Σχῆμα 40.

Ὁ α εἶναι μέγας ἀνεψιὸς (ἐξανεψιὸς) τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μέγας θεῖος τοῦ α (Σχ. 40).

Ἀνεψιὸς (-ὰ) **μικρὸς** (-ά). Τὸ τέκνον τοῦ πρώτου ἐξαδέλφου ἢ τῆς πρώτης ἐξαδέλφης μου. Ἀντίστοιχον θεῖος μικρός, θεία μικρά.

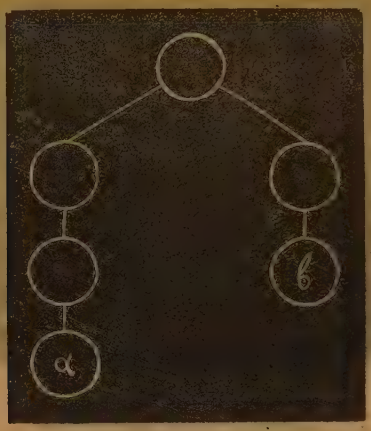

Σχῆμα 41.

Ὁ α εἶναι μικρὸς ἀνεψιὸς τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μικρὸς θεῖος τοῦ α (Σχ. 41).

Ἀνὴρ

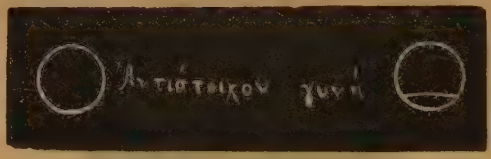

Σχῆμα 42.

Ἀνιόντες οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἄνω αὐτῶν, ἤτοι οἱ ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι γεννήτορές τινος κατ' εὐθεῖαν, ἤγουν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη, ὁ πρόπαππος καὶ ἡ προμάμμη, ὁ δίπαππος καὶ ἡ διμάμμη, ὁ τρίπαππος καὶ ἡ τριμάμμη, καὶ οἱ λοιποί, καθόσον ἀνατρέχουσιν ὀπίσω αἱ γενεαί (Σχ. 43). Ἀντίστοιχον κατιόντες.

α, υἱός, θυγάτηρ· β, πατήρ, μήτηρ· γ, πάππος μάμμη· δ, πρόπαππος, προμάμμη· ε, δίπαππος, διμάμμη· ζ, τρίπαππος, τριμάμμη (Σχ. 43).

Ἁπλοῦς (-ῆ) ἀνεψιός (-ά)· ὅρα ἀνεψιὸς (-ὰ) ἁπλοῦς (-ῆ).

Ἁπλοῦς θεῖος (ἁπλῆ θεία)· ὅρα θεῖος ἁπλοῦς (θεία ἁπλῆ).

Ἀρραβωνιαστικός (-κή)· ὅρα μνηστὴ -στήρ.

Ἀρραβών = μνηστεία.

Ἀρρενογονία. Ἐξ ἀρρενογονίας συγγενεῖς (agnati) τινος (α) ὀνομάζονται (Συλλογὴ Σύνοδ. Ἐγκυκλ. σελ. 524), ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ:

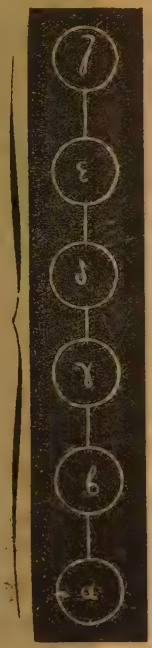

Σχ. 43.

Α΄) Οἱ ἐκ τοῦ ἄρρενος φύλου κατὰ γραμμὴν ἀνιοῦσαν γεννήτορες αὐτοῦ, δηλ. ὁ πρὸς πατρὸς (β) πάππος (γ), ὁ ἐκ τούτου πρόπαππος (δ), ὁ ἐκ τούτου δίπαππος, ὁ ἐκ τούτου τρίπαππος, κτλ.· ἔπειτα

Β΄) Οἱ ἐξ ἑκάστου τούτων γεννηθέντες υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἤτοι οἱ ὁμοπάτριοι αὐτοῦ (τοῦ α) ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί (ε, ζ), οἱ ὁμοπάτριοι τοῦ πατρός του ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί (η, θ), οἱ ὁμοπάτριοι τοῦ πάππου του ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί (ι, κ), κ.τ.λ. καὶ οἱ κατιόντες ἑκάστου τούτων, ὅ ἐστιν οἱ κατιόντες τῶν ὁμοπατρίων του ἀδελφῶν (ν, ξ), τῶν ὁμοπατρίων τοῦ πατρός του ἀδελφῶν (ο, π), τῶν ὁμοπατρίων τοῦ πάππου του ἀδελφῶν (ρ, σ)· ἀλλὰ μόνον οἱ ἐξ ἀρρένων (ε, η, ι), διότι οἱ ἐκ θηλέων (ζ, θ, κ) εἶναι ἐκ θηλυγονίας (cognati), δηλ. ἄλλως εἰπεῖν, οἱ ἁπλοῖ ἀνεψιοὶ ν, ξ τοῦ α· ο, π τοῦ β· ρ, σ τοῦ γ· οἱ ἁπλοῖ θεῖοι καὶ θεῖαι η, θ τοῦ α· ι, κ τοῦ β· καὶ τελευταῖον

Γ΄) Οἱ κατιόντες αὐτοῦ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται (α), υἱοὶ (τ), θυγατέρες (υ), ἔγγονοι (φ), οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ἐκ τῆς υ, διότι παρεμπίπτει γέννησις ἐκ θήλεος προσώπου (Σχ. 44).

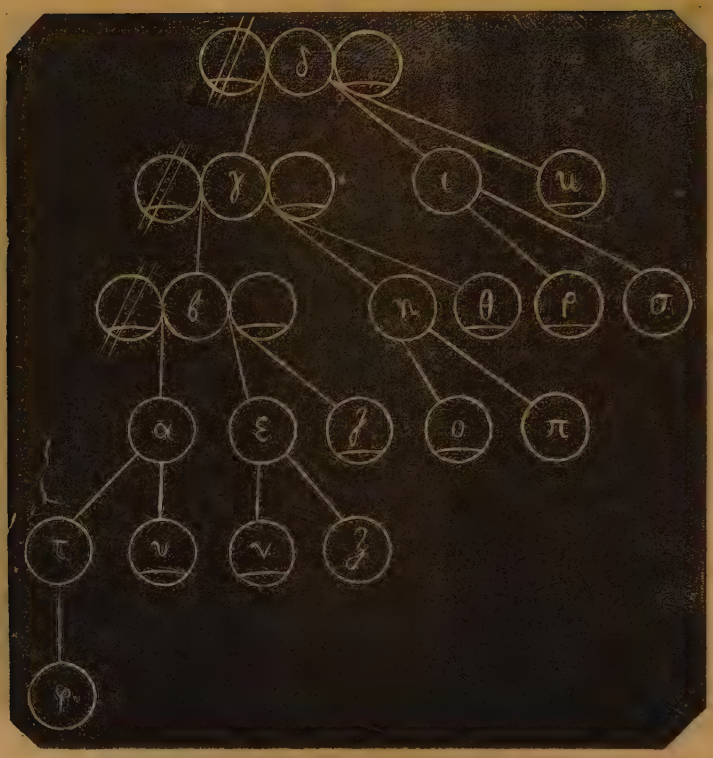

Σχημα 44.

Σημ. Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν Μακελδέϋν [Ἐγχειρίδιον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, Ἀθήνησι 1872, § 133, β', σελ. 135] λέγοντα: «Κατὰ τοὺς Ῥωμαίους ὠνομάζετο consanguineus » ὁ εἰς ἐγγύτατον βαθμὸν ἐξ ἀρρενογονίας πλάγιος συγ- » γενής, ἑπομένως ὁ ἀμφιθαλής, ὡς καὶ ὁ πρὸς πατρὸς ἑτε- » ροθαλὴς ἀδελφός, οὗτος δέ, ὡς καὶ ἐκεῖνος, μόνον καθ' ἣν » περίπτωσιν ἦν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενείᾳ», τότε εὐλόγως δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι οὐχὶ μόνον οἱ ὁμοπάτριοι, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ τοῦ (α) δύνανται νὰ θεωρῶνται καὶ ὀνομάζωνται ἐξ ἀρρενογονίας συγγενεῖς του.

Σημ. Ἐξ ἀρρενογονίας συγγενεῖς τοῦ **θετοῦ** πατρὸς εἶναι οἱ ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν διατελοῦντες καὶ

ὅσοι θὰ διετέλουν μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐξουσίαν, ἐὰν οὗτος ἔζη.

Αὐτάδελφοι ὅρα ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς.

Βαθμὸς = μία γέννησις παρίσταται διὰ γραμμῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν συζύγων οὐδεὶς βαθμὸς ὑφίσταται, διότι οὗτοι θεωροῦνται ὡς μία σάρξ.

Βάθος (κατὰ βάθος ἐξ αἵματος συγγένεια) = εὐθεῖα ἐξ αἵματος συγγένεια, ὅ,περ ὅρα.

Βαπτιστικός (-στικιά)· ὅρα ἀναδεκτός (-κτή).

Γαμβρός. Α') ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός μου (γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί). Ἀντίστοιχον πενθερός, πενθερά.

Σχῆμα 45.

Ὁ α εἶναι γαμβρὸς τοῦ β ἐπὶ θυγατρὶ γ. Ὁ δὲ β εἶναι πενθερὸς τοῦ α ἐπὶ θυγατρὶ γ (Σχ. 45).

Κατὰ τὸ Πηδάλιον γαμβρὸς λέγεται καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς ἐγγόνης μου καὶ τῆς προεγγόνης μου.

Γαμβρὸς πρῴην.

Σχῆμα 45α.

Ὁ δ εἶναι γαμβρὸς πρῴην ἐπὶ θυγατρὶ β τοῦ α (Σχ. 45α).

Β') Ὁ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς μου (γαμβρὸς **ἐπ' ἀδελφῇ**). Ἀντίστοιχον γυναικάδελφος, γυναικαδέλφη.

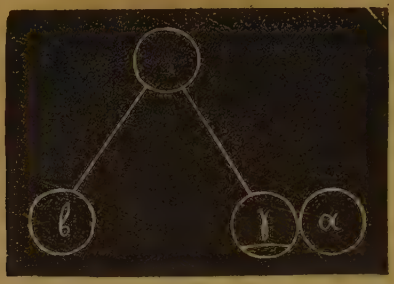

Σχῆμα 46.

Ὁ α εἶναι γαμβρὸς τοῦ β ἐπ' ἀδελφῇ γ. Ὁ δὲ β εἶναι γυναικάδελφος τοῦ α (Σχ. 46).

Κατὰ δὲ τὸ Πηδάλιον γαμβρὸς λέγεται καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς πρωτεξαδέλφης μου καὶ τῆς δισεξαδέλφης μου.

Γαμβρὸς πρώην ἐπ' ἀδελφῇ.

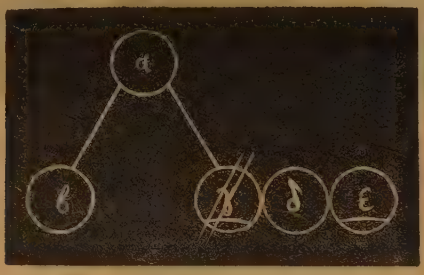

Σχῆμα 46α.

Ὁ δ εἶναι γαμβρὸς πρώην ἐπ' ἀδελφῇ γ τοῦ β (Σχ. 46α).

Γεννήτωρ 1) **ἄμεσος**, ὡς ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ διὰ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα 2) **ἔμμεσος**, ὡς ὁ πάππος καὶ ἡ μάμμη διὰ τὸν ἔγγονον καὶ τὴν ἐγγόνην. Ὁ πρόπαππος καὶ ἡ προμάμμη διὰ τὸν προέγγονον καὶ τὴν προεγγόνην. Ὁ δίπαππος καὶ ἡ διμάμμη διὰ τὸν δισέγγονον καὶ τὴν δισεγγόνην. Ὁ τρίπαππος καὶ ἡ τριμάμμη διὰ τὸν τρισέγγονον καὶ τὴν τρισεγγόνην. 3) **κοινός** (ὅρα κοινὸς γεννήτωρ).

Γονεῖς = πατὴρ καὶ μήτηρ.

Σχῆμα 47.

Ὁ α καὶ β εἶναι γονεῖς τοῦ (ἢ τῆς) γ (Σχ. 47).

Γυναικαδέλφη (καὶ -δελφή, κοινῶς κουνιάδα), ἡ ἀδελφὴ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ.

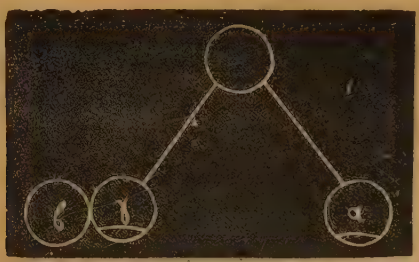

Σχῆμα 48.

Ἡ α εἶναι γυναικαδέλφη τοῦ β, ὡς ἀδελφὴ τῆς γ. Ὁ δὲ β εἶναι γαμβρὸς τῆς α ἐπ' ἀδελφῇ τῇ γ (Σχ 48).

Γυναικάδελφος (χυδ. κουνιάδος), ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ.

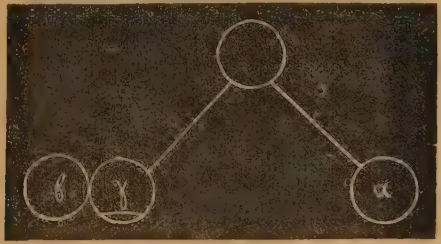

Σχῆμα 49.

Ὁ α εἶναι γυναικάδελφος τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι γαμβρὸς τοῦ α ἐπ' ἀδελφῇ τῇ γ (Σχ. 49).

Γυναικάδελφος πρώην.

Σχῆμα 50.

Ὁ α εἶναι πρώην γυναικάδελφος τοῦ β, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου γ ἔλαβε δευτέραν σύζυγον τὴν δ (Σχ. 50).

Δευτεροεξάδελφος (Ηπδ.) = δεύτερος ἐξάδελφος.

Διγένεια = ἀγχιστεία, ὅπερ ὅρα.

Διμάμμη, ἡ μήτηρ τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμμης. Ἀντίστοιχον δισέγγονος (-νη).

Σχῆμα 51.

Ἡ α εἶναι διμάμμη τοῦ (ἢ τῆς) β. Ὁ δὲ β εἶναι δισέγγονος (-νη) τῆς α (Σχ. 51).

Ἐνταῦθα σημειοῦμεν, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ὀνοματολογίαν

ἄλλοι μέν, ὡς ἡμεῖς, ἀκολουθοῦσι τὴν σειρὰν Α, ἄλλοι τὴν Β, καὶ ἄλλοι τὴν Γ. Ἀλλ' ἐνίοτε συμβαίνει καὶ σύγχυσις.

Α	Β	Γ
		τρίσπαππος, τρισμάμμη
τρίπαππος, τρισμάμμη..	τετράπαππος, τεταρτομάμμη.	δίπαππος, δισμάμμη
δίπαππος, δισμάμμη...	τρίπαππος, τρισμάμμη.....	ἀπόπαππος, ἀπομάμμη
πρόπαππος, προμάμμη.	δίπαππος, δισμάμμη	πρόπαππος, προμάμμη
πάππος, μάμμη.....	πάππος, μάμμη.....	πάππος, μάμμη
πατήρ, μήτηρ.....	πατήρ, μήτηρ	πατήρ, μήτηρ
υἱός, θυγάτηρ.	υἱός, θυγάτηρ	υἱός, θυγάτηρ
ἔγγονος, ἐγγόνη.....	ἔγγονος, ἐγγόνη.....	ἔγγονος, ἐγγόνη
προέγγονος, προεγγόνη.	δισέγγονος, δισεγγόνη.....	προέγγονος, προεγγόνη
δισέγγονος, δισεγγόνη..	τρισέγγονος, τρισεγγόνη.....	ἀπέγγονος, ἀπεγγόνη
τρισέγγονος, τρισεγγόνη.	τεταρτοέγγονος, τεταρτοεγγόνη	δισέγγονος, δισεγγόνη
		τρισέγγονος, τρισεγγόνη

Δίπαππος. Ὁ πατὴρ τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμμης. Ἀντίστοιχον δισέγγονος, δισεγγόνη.

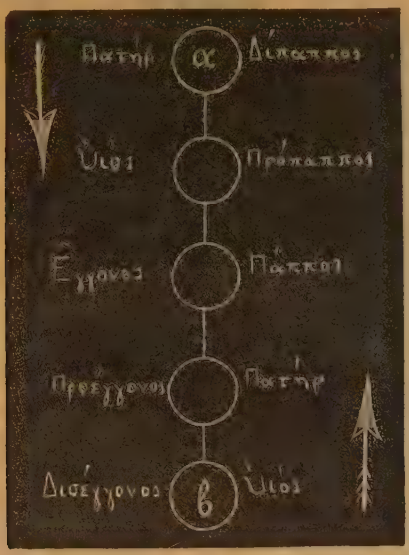

Σχῆμα 52.

Ὁ α εἶναι δίπαππος τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι δισέγγονος τοῦ α (Σχ. 52).

Σημείωσον, ὅτι ἀναβαίνομεν μὲν ἐξ ἀφετηρίας τοῦ υἱοῦ, καταβαίνομεν δὲ ἐξ ἀφετηρίας τοῦ πατρός.

Δισέγγονος (-γγόνη). Τὸ τέκνον τοῦ προεγγόνου ἢ τῆς προεγγόνης. Ἀντίστοιχον δίπαππος, διμάμμη.

Σχῆμα 53.

Ὁ α εἶναι δισέγγονος τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι δίπαππος τοῦ α (Σχ. 53).

Δισεξάδελφος (-δέλφη) Πηδάλιον = ἐξάδελφος δεύτερος, ὅ,περ ὅρα.

Σχῆμα 54.

Δισμάμμη = διμάμμη.

Ἔγγονος (-γγόνη). Τὸ τέκνον τοῦ υἱοῦ μου ἢ τῆς θυγατρός μου. Ἀντίστοιχον **πάππος, μάμμη.**

Ὁ α εἶναι ἔγγονος τοῦ β. Ὁ δὲ β **πάππος** τοῦ α (Σχ. 54).

Ἐκυρὸς = πενθερὸς (κυρίως τῆς γυναικός). Ὅρα πενθερὸς Β'.

Ἐμμεσος κοινὸς γεννήτωρ. Ὅρα κοινὸς γεννήτωρ.

Ἐξάδελφοι (-δέλφαι) **πρῶτοι** (-ται). Τὰ τέκνα δύω

ἀδελφῶν. Κατὰ τὸ Πηδάλιον, γενικῶς ἐξαδέλφια.

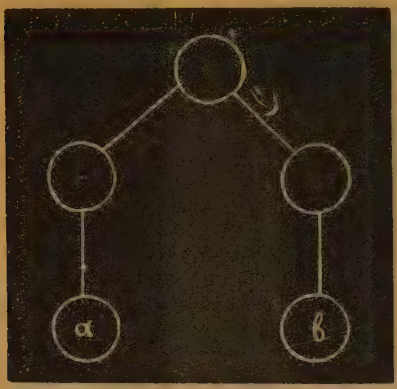

Σχῆμα 55.

Ὁ α καὶ ὁ β εἶναι πρῶτοι ἐξάδελφοι (Σχ. 55).

Ἐξάδελφοι (-δέλφαι) **δεύτεροι** (-τεραι). Τὰ τέκνα τῶν πρώτων ἐξαδέλφων.

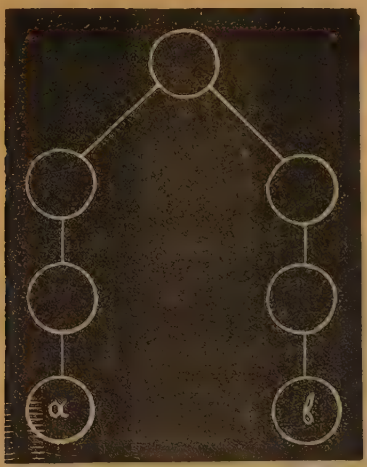

Σχῆμα 56.

Ὁ α καὶ ὁ β εἶναι δεύτεροι ἐξάδελφοι (Σχ. 56).

Ἐξάδελφοι (-δέλφαι) **τρίτοι** (-ται). Τὰ τέκνα τῶν δευτέρων ἐξαδέλφων.

Ὁ α καὶ ὁ β εἶναι τρίτοι ἐξάδελφοι (Σχ. 57).

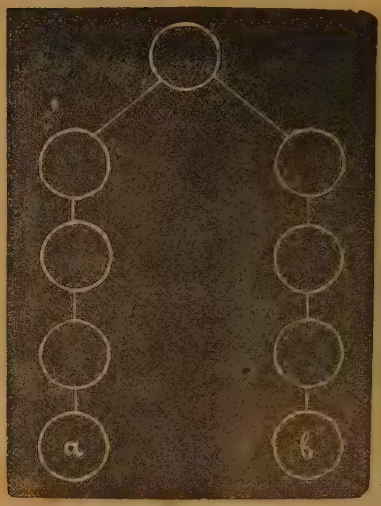

Σχῆμα 57.

Ἐξανεψιὸς (-ιὰ) = μέγας (-γάλη) ἀνεψιὸς (-ιά). Ὅρα ἀνεψιὸς μέγας.

Ἐπιγαμία = ἡ ἀγχιστεία, καὶ κατὰ πλατυτέραν ἔννοιαν, ἡ τριγένεια.

Ἐπιπάτωρ = μητρυιός, ὅ,περ ὅρα.

Ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί. Ὅρα ἀδελφοί.

Εὐθεῖα ἐξ αἵματος συγγένεια (ἡ αὐτὴ καὶ κατὰ βάθος) εἶναι, ὅταν τὰ πρόσωπα κατάγωνται κατ'εὐθεῖαν γραμμὴν τὸ ἓν ἐκ τοῦ ἄλλου ἢ ἀμέσως, ὡς ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, ἢ ἐμμέσως, ὡς ὁ ἔγγονος καὶ ἡ ἐγγόνη ἐκ τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης, ὁ προέγγονος καὶ ἡ προεγγόνη ἐκ τοῦ προπάππου καὶ τῆς προμάμμης, κ.τ.λ. Ἡ εὐθεῖα συγγένεια διαστέλλεται εἰς τὴν τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων.

Θεία ὅρα θεῖος.

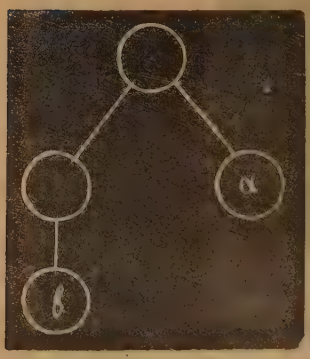

Σχῆμα 58.

Θεῖος (χυδ. μπάρμπας) **ἁπλοῦς** (θεία ἁπλῆ). Ὁ ἀδελφὸς (ἡ -φὴ) τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός. Ἀντίστοιχον ἀνεψιὸς (-ιὰ) ἁπλοῦς (-πλῆ).

Ὁ α εἶναι θεῖος ἁπλοῦς τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι ἀνεψιὸς ἁπλοῦς τοῦ α (Σχ. 58).

Θεῖος μέγας (θεία μεγάλη). Ὁ ἀδελφὸς (-φὴ) τοῦ **πάππου** ἢ τῆς μάμμης. Ἀντίστοιχον ἀνεψιὸς μέγας (ἀνεψιὰ μεγάλη), ἄλλως, **ἐξανεψιός, -ψιά.**

Ὁ α εἶναι θεῖος μέγας τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μέγας ἀνεψιὸς (ἢ ἐξανεψιὸς) τοῦ α (Σχ. 59).

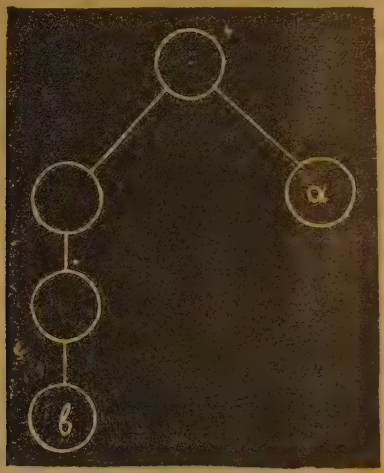

Σχῆμα 59.

Θεῖος μικρὸς (θεία μικρά). Ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς (ἡ πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός). Ἀντίστοιχον **ἀνεψιὸς μικρός.**

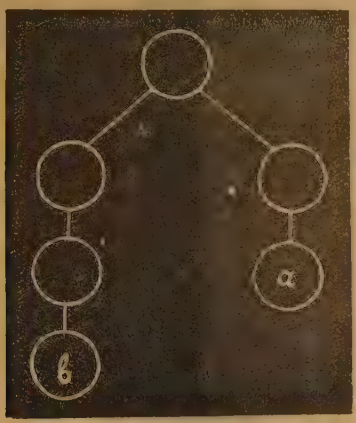

Σχῆμα 60.

Ὁ α εἶναι θεῖος μικρὸς τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μικρὸς ἀνεψιὸς τοῦ α (Σχ. 60).

Θετοὶ γονεῖς (πατήρ, μήτηρ), οἱ υἱοθετοῦντες.

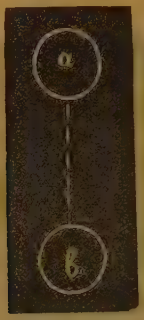

Σχῆμα 61.

Ὁ α εἶναι θετὸς πατὴρ τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι θετὸν τέκνον τοῦ α.

(Σχ. 61).

Θετὸν τέκνον (υἱός, κόρη), τὸ υἱοθετούμενον.

Σχῆμα 62.

Ὁ α εἶναι θετὸν τέκνον τοῦ β. Ὁ δὲ β θετὸς γονεὺς τοῦ α.

(Σχ. 62).

Θετὸς πάππος, μάμμη.

Σχῆμα 63.

Ὁ α εἶναι θετὸς πάππος, μάμμη τοῦ β.

(Σχ. 63).

Θετοὶ ἀδελφοί.

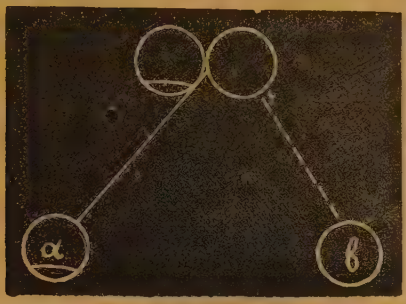

Σχῆμα 64.

Ἡ α καὶ ὁ β εἶναι θετοὶ ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους (Σχ. 64).

Θετὸς θεῖος, θετὸς ἀνεψιός.

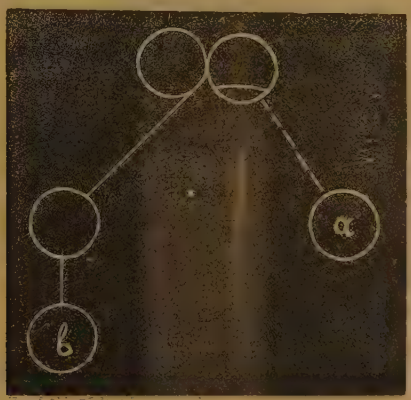

Σχῆμα 65.

Ὁ α εἶναι θετὸς θεῖος τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι θετὸς ἀνεψιὸς τοῦ α (Σχ. 65).

Θυγάτηρ.

Ἡ α εἶναι θυγάτηρ τοῦ (ἢ τῆς) β. Ὁ δὲ β εἶναι πατὴρ τῆς μήτρνα (Σχ. 66).

Σχῆμα 66.

Θηλυγονία. Ἐκ θηλυγονίας συγγενεῖς (cognati) (Συλλ. Σ. Ἐγκ. σ. 524) τινὸς (α) ὀνομάζονται οἱ ἐκ τοῦ θήλεος γένους γεννήτορες, ἢ πλάγιοι συγγενεῖς αὐτοῦ, δηλ. :

Α΄) μὲν ἅπαντες οἱ ἐκ τῆς μητρὸς (β) συγγενεῖς ἀνιόντες τε καὶ κατιόντες, ἤτοι οἱ πρὸς μητρὸς πάππος (γ), πρόπαππος (δ), μάμμη (ε), προμάμμη (ζ), θεῖοι καὶ θεῖαι (η, θ, ι, κ)· ἔτι δὲ οἱ μόνοι ὁμομήτριοι αὐτοῦ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ (λ, μ), καὶ οἱ ἐκ τούτων ἀνεψιοὶ καὶ ἀνεψιαί (ν, ξ, ο, π).

Β΄) δὲ οἱ ἐκ τῆς πρὸς πατρὸς μάμμης (ρ), καὶ τῆς ἐκ τοῦ πάππου προμάμμης (σ) κ.τ.λ. συγγενεῖς του (τ, υ, φ, χ). (Σχ. 67).

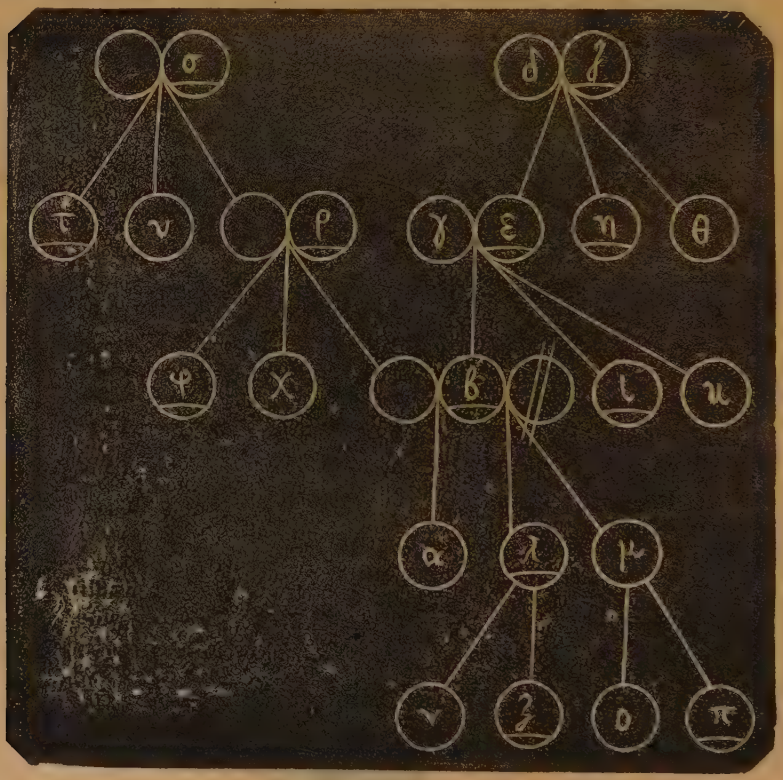

Σχῆμα 67.

Κατιόντες τινὸς εἶναι οἱ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐξ αὐτοῦ καταγόμενοι, οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες, οἱ ἔγγονοι καὶ

αἱ ἐγγόναι, οἱ προέγγονοι καὶ αἱ προεγγόναι, οἱ δισέγγονοι καὶ αἱ δισεγγόναι, κ.τ.λ., καθόσον προβαίνουσιν αἱ γενεαί.

Σχῆμα 68.

Οἱ α, β, γ, δ εἶναι κατιόντες τοῦ ε (Σχ. 68).

Κοινὸς γεννήτωρ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος.

Α΄) **Κοινὸς γεννήτωρ ἄμεσος.**

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ διὰ τοὺς ἀδελφούς.

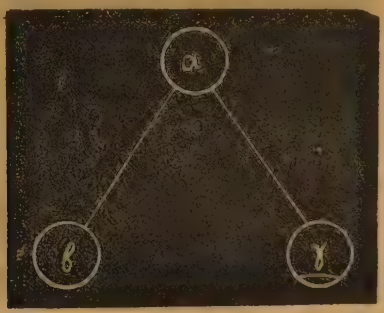

Σχῆμα 69.

Ὁ α εἶναι κοινὸς γεννήτωρ ἄμεσος διὰ τοὺς ἀδελφοὺς β, γ (Σχ. 69).

Β') **Κοινὸς γεννήτωρ ἔμμεσος.**

Διὰ τοὺς πρώτους ἐξαδέλφους καὶ ἐξαδέλφας ὁ κοινὸς ἑκατέροις πάππος καὶ μάμμη.

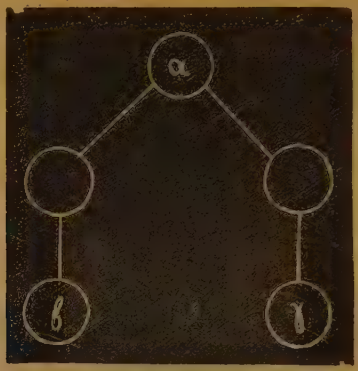

Σχῆμα 70.

Ὁ α (πάππος καὶ μάμμη) εἶναι κοινὸς γεννήτωρ ἔμμεσος διὰ τοὺς πρώτους ἐξαδέλφους β, γ (Σχ. 70).

Διὰ τοὺς δευτέρους ἐξαδέλφους καὶ ἐξαδέλφας ὁ κοινὸς ἑκατέροις πρόπαππος καὶ προμάμμη.

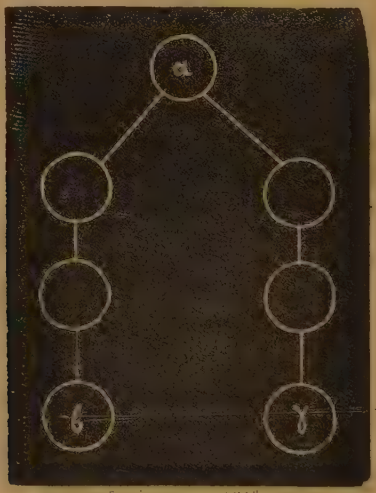

Σχῆμα 71.

Ὁ α (πρόπαππος καὶ προμάμμη) εἶναι κοινὸς γεννήτωρ ἔμμεσος διὰ τοὺς δευτέρους ἐξαδέλφους β, γ (Σχ. 71).

Διὰ τοὺς τρίτους ἐξαδέλφους καὶ ἐξαδέλφας ὁ κοινὸς ἑκατέροις δίπαππος καὶ διμάμμη, κ.τ.λ.

Σχῆμα 72.

Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἁπλοῦς θείους καὶ θείας, σχετικῶς πρὸς τοὺς ἁπλοῦς ἀνεψιούς (-ιάς), ὁ κοινὸς γεννήτωρ (α) πατὴρ καὶ μήτηρ τῶν πρώτων (γ), πάππος δὲ καὶ μάμμη ἐν ταὐτῷ τῶν δευτέρων (δ), εἶναι ἄμεσος μὲν ὡς πρὸς τοὺς πρώτους (γ), ἔμμεσος δὲ ὡς πρὸς τοὺς δευτέρους (δ) (Σχ. 72).

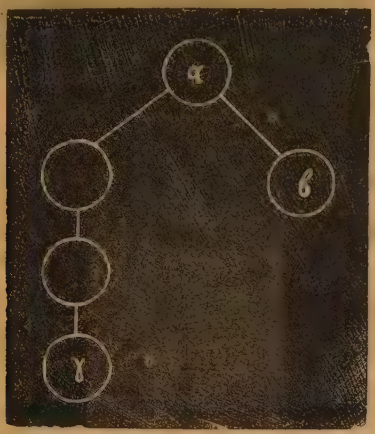

Σχῆμα 73.

Διὰ τοὺς μεγάλους θείους καὶ θείας, ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς μεγάλους ἀνεψιοὺς (ἢ ἐξανεψιούς), ὁ κοινὸς γεννή-

των πατὴρ καὶ μήτηρ (α) τῶν πρώτων (β), πρόπαππος δὲ καὶ προμάμμη ἐν ταὐτῷ τῶν δευτέρων (γ), εἶναι ἄμεσος μὲν διὰ τοὺς πρώτους (β), ἔμμεσος δὲ διὰ τοὺς δευτέρους (γ). (Σχ. 73).

Διὰ δὲ τοὺς μικροὺς θείους καὶ θείας (α) μετὰ τῶν μικρῶν ἀνεψιῶν (β), ὁ κοινὸς γεννήτωρ (γ), πάππος καὶ μάμμη τῶν πρώτων (α), πρόπαππος δὲ καὶ προμάμμη ἐν ταὐτῷ τῶν δευτέρων (β), εἶναι ἔμμεσος κοινὸς γεννήτωρ. (Σχ. 74).

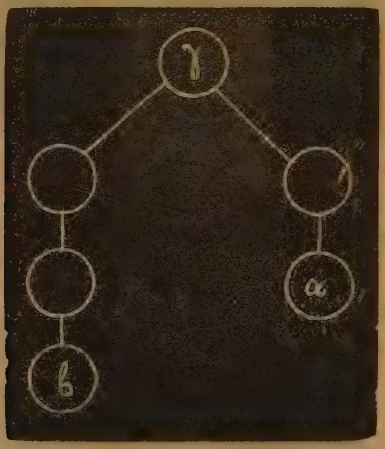

Σχῆμα 74.

Κόρη. Ὅρα θυγάτηρ.

Κουμπάρος (-ρα) (κοινῶς):

1) Ὁ ἐν τῷ γάμῳ **παράνυμφος.**

2) Ὁ ἀναδεχόμενός τινα ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος (ὁ, ἡ ἀνάδοχος). Ἀλλὰ καὶ ὁ φυσικὸς γονεὺς τοῦ ἀναδεκτοῦ (ἢ τῆς ἀναδεκτῆς) κουμπάρος κοινῶς ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου.

Ὁ α εἶναι ἀνάδοχος τοῦ β· ὁ γ φυσικὸς πατὴρ τοῦ β· ὁ δὲ γ καὶ ὁ α εἶναι πρὸς ἀλλήλους σύντεκνοι (κουμπάροι) (Σχ. 75).

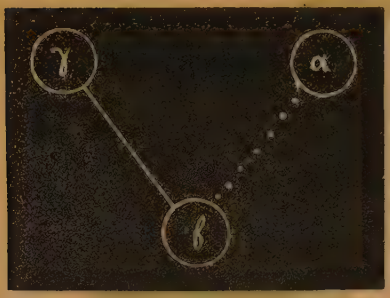

Σχῆμα 75.

Κουνιάδα (χυδ.) ἀνδραδέλφη καὶ γυναικαδέλφη, ἄπερ ὅρα.

Κουνιάδος (καὶ κουνιὸς) χυδ. = ἀνδράδελφος καὶ γυναικάδελφος, ἄπερ ὅρα.

Μάμμη (κοινῶς μαμμὴ καὶ κυροῦλα ὀνομαζομένη πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος = προμήτωρ).

Ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός. Ἀντίστοιχον ἔγγονος, ἐγγόνη.

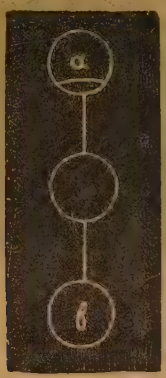

Σχῆμα 76.

Ἡ α εἶναι μάμμη τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι ἔγγονος τῆς α. (Σχ. 76)

Μέγας ἀνεψιὸς (μεγάλη ἀνεψιά). Ὅρα ἀνεψιὸς μέγας.

Μέγας θεῖος (μεγάλη θεία). Ὅρα θεῖος μέγας.

Μήτηρ 1) φυσική,

Σχῆμα 77.

Ἡ α εἶναι μήτηρ φυσικὴ τοῦ β (Σχ. 77).

2) πνευματική, ἡ ἀναδεχομένη τινὰ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· ἡ ἀνάδοχος (ὅ,περ ὅρα), κοινῶς νοννά.

3) θετὴ (ὅρα θετοὶ γονεῖς).

Μητρυιά, ἡ ἐξ ἄλλου γάμου γυνὴ τοῦ πατρός μου. Ἀντίστοιχον προγονός, προγονή.

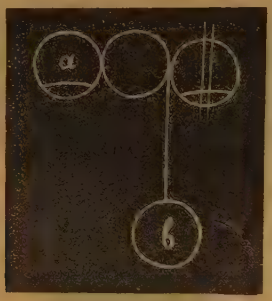

Σχῆμα 78.

Ἡ α εἶναι μητρυιὰ τοῦ β (Σχ. 78).

Σημ. **Μητρυιά**, κατὰ τὸ Ἡηδάλιον, οὐχὶ μόνον ἡ τοῦ πατρὸς λέγεται γυνή, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ πάππου καὶ προπάππου. Καὶ ἡ μὲν τοῦ πάππου ὀνομάζεται **μητρυιομάμμη**, ἡ δὲ τοῦ προπάππου **μητρυιοδιμάμμη**.

Ἡ α εἶναι μητρυιομάμμη τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι προγονοέγγονος τῆς α (Σχ. 79).

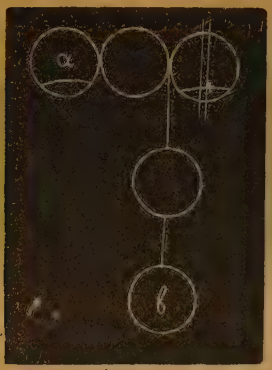

Σχῆμα 79.

Μητρυιοδεσμάμμη (Πηδ.)· ὄρα μητρυιά.

Μητρυιός (καταχρηστικῶς, ἀντὶ πατρυιός, πατρῳός, ὁ αὐτὸς καὶ ἐπιπάτωρ)· ὁ ἐξ ἄλλου γάμου ἀνὴρ τῆς μητρός μου. Ἀντίστοιχον προγονός, προγονή.

Ὁ α εἶναι μητρυιὸς τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι προγονὸς τοῦ α. (Σχ. 80).

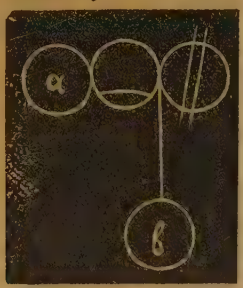

Σχῆμα 80.

Μικρὸς ἀνεψιὸς (μικρὰ ἀνεψιά). Ὅρα ἀνεψιὸς μικρὸς (-ψιὰ -ά).

Μικρὸς θεῖος (μικρὰ θεία): Ὅρα θεῖος μικρὸς (θεία μικρή).

Μνηστεία = ἀρραβών.

Μνηστὴ = ἀρραβωνιαστική.

Μνηστὴρ = ἀρραβωνιαστικός.

Ὁ α εἶναι μνηστὴρ τῆς β. Ἡ δὲ β μνηστὴ τοῦ α. (Σχ. 81).

Σχῆμα 81.

Μπαδζανάκιδες (χυδ. λέξις) = σύγγαμβροι, ὅ,περ ὅρα.

Μπάρμπας (χυδαϊστὶ) = θεῖος, ὅ,περ ὅρα.

Νοννός (νά). Ὅρα ἀνάδοχος.

Νύμφη Α΄) Γυνὴ τοῦ υἱοῦ μου. Ἀντίστοιχον **πενθερός, πενθερά.**

Ἡ α εἶναι νύμφη ἐμοῦ (β), ὡς γυνὴ τοῦ υἱοῦ μου (γ). Ὁ δὲ β εἶναι πενθερὸς τῆς α (Σχ. 82).

Σχῆμα 82.

Κατὰ τὸ Πηδάλιον, νύμφη λέγεται καὶ ἡ τοῦ ἐγγόνου μου καὶ προεγγόνου μου γυνή.

Β΄) Γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου (νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ). Ἀντίστοιχον **ἀνδράδελφος, ἀνδραδέλφη.**

Ἡ α εἶναι νύμφη ἐμοῦ (β), ὡς γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου (γ)· ὁ δὲ β εἶναι ἀνδράδελφος τῆς α (Σχ. 83).

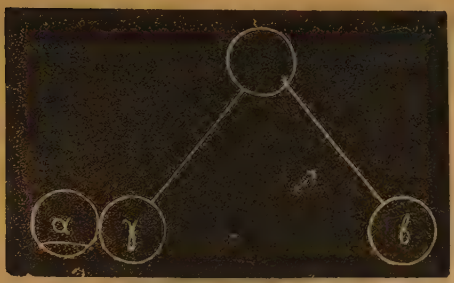

Σχῆμα 83.

Κατὰ τὸ Πηδάλιον, νύμφη λέγεται καὶ ἡ τοῦ πρωτεξαδέλφου μου καὶ δευτεροεξαδέλφου μου γυνή.

Νυὸς (καὶ ἐννυὸς) = νύμφη, ὅ,περ ὅρα.

Ὁμομήτριοι } ἀδελφοὶ (-φαί). Ὅρα ἀδελφοὶ ἑτεροθα-
Ὁμοπάτριοι } λεῖς.

Πάππος, ὁ πατὴρ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός. Ἀντίστοιχον ἔγγονος, ἐγγόνη.

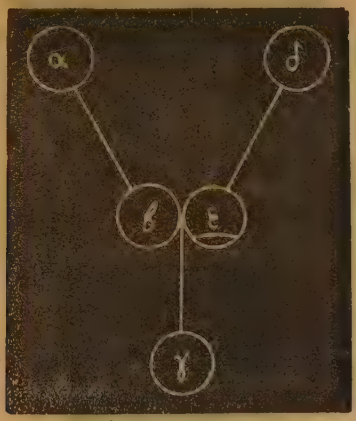

Σχῆμα 84.

Ὁ α εἶναι πάππος πρὸς πατρὸς (β) τοῦ γ. Ὁ δὲ δ εἶναι πάππος πρὸς μητρὸς (ε) τοῦ (γ). Ὁ δὲ (γ) εἶναι ἔγγονος, ἐγγόνη τοῦ α καὶ δ (Σχ. 84).

Πατήρ. Α') φυσικός, ὁ γεννήτωρ. Ἀντίστοιχον υἱός. θυγάτηρ.

Ὁ α εἶναι πατὴρ φυσικὸς τοῦ (ἢ τῆς) β (Σχ. 85).

Σχῆμα 85.

Β΄) πνευματικός, ὁ ἀναδεχόμενός τινα ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, ὁ ἀνάδοχος (χυδ. νοννός). Ἀντίστοιχον ἀναδεκτός, -κτή.

Ὁ α εἶναι πατὴρ πνευματικὸς τοῦ (ἢ τῆς) β (Σχ. 86).

Σχῆμα 86.

Γ΄) πατὴρ θετός. Ὅρα θετοὶ γονεῖς.

Πατρυιός, πατρῳός. Ὅρα μητρυιός.

Πενθερά. Α΄) ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον **νύμφη.**

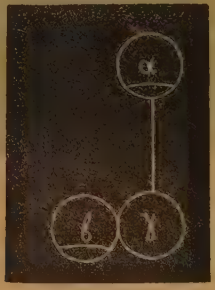

Σχῆμα 87.

Ἡ α εἶναι πενθερὰ τῆς β, ὡς μήτηρ τοῦ ἀνδρὸς γ τῆς β. Ἡ δὲ β εἶναι νύμφη τῆς α ἐπὶ υἱῷ γ (Σχ. 87).

Πενθερὰ πρώην.

Σχῆμα 88.

Ἡ α εἶναι πρώην πενθερὰ τῆς β, ὡς ἀποβιώσαντος τοῦ πρώτου ἀνδρὸς (γ). (Σχ. 88).

Β΄) Ἡ μήτηρ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον **γαμβρός:**

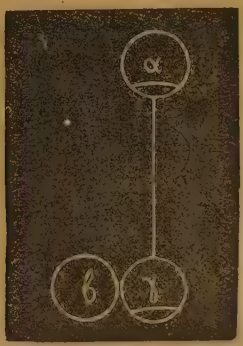

Σχῆμα 89

Ἡ α εἶναι πενθερὰ τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι γαμβρὸς τῆς α, ἐπὶ θυγατρὶ γ. (Σχ. 89)

Πενθερὰ πρώην.

Σχῆμα 90.

Ἡ α εἶναι πρώην πενθερὰ τοῦ β, ὡς ἀποβιωσάσης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικός (γ). (Σχ. 90).

Πενθερός. Α') ὁ πατὴρ τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον **γαμβρός.**

Ὁ α εἶναι πενθερὸς τοῦ β, ὡς πατὴρ τῆς γ, συζύγου τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γ τοῦ α.

(Σχ. 91).

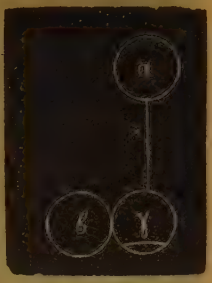

Σχῆμα 91.

Β') Ὁ πατὴρ τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον **νύμφη.**

Ὁ α εἶναι πενθερὸς τῆς β, γυναικὸς τοῦ γ, υἱοῦ τοῦ α. Ἡ δὲ β εἶναι νύμφη τοῦ α ἐπὶ υἱῷ γ.

(Σχ. 92).

Σχῆμα 92.

Πλαγία (ἢ κατὰ πλάτος) ἐξ αἵματος συγγένεια εἶναι ἡ προερχομένη ἐκ τῶν πλαγίων συγγενῶν, οἵτινες πάντες κατάγονται ἐκ κοινοῦ γεννήτορος, ὡς οἱ ἀδελφοί, ἐξάδελφοι, θεῖοι καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν (πρβλ. κοινὸς γεννήτωρ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος).

Πλάγιοι συγγενεῖς ὀνομάζονται οἱ ἐκ πλαγίου πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων. Τοιοῦτοι δὲ εἶναι οἱ ἀδελφοί, ἐξάδελφοι, θεῖοι καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ὡς δηλοῖ τὸ 93 Σχῆμα.

Ὁ α ἔχει πλαγίους συγγενεῖς **πρὸς τὰ ἄνω** τὸν β (θεῖον μέγαν, θείαν μεγάλην), τὸν γ (θεῖον ἁπλοῦν, θείαν ἁπλῆν), τὸν δ (θεῖον μικρόν, θείαν μικράν). Ἐν **ἴσῃ γραμμῇ** τὸν

ε (ἀδελφόν, ἀδελφήν), τὸν ζ (πρῶτον ἐξάδελφον, πρώτην ἐξαδέλφην), τὸν η (δεύτερον ἐξάδελφον, δευτέραν ἐξαδέλφην). **Πρὸς τὰ κάτω** τὸν θ (ἁπλοῦν ἀνεψιόν, ἁπλῆν ἀνεψιάν), τὸν ι (μικρὸν ἀνεψιόν, μικρὰν ἀνεψιάν), τὸν κ (μέγαν ἀνεψιὸν ἢ ἐξανεψιόν, μεγάλην ἀνεψιὰν ἢ ἐξανεψιάν). (Σχ. 93).

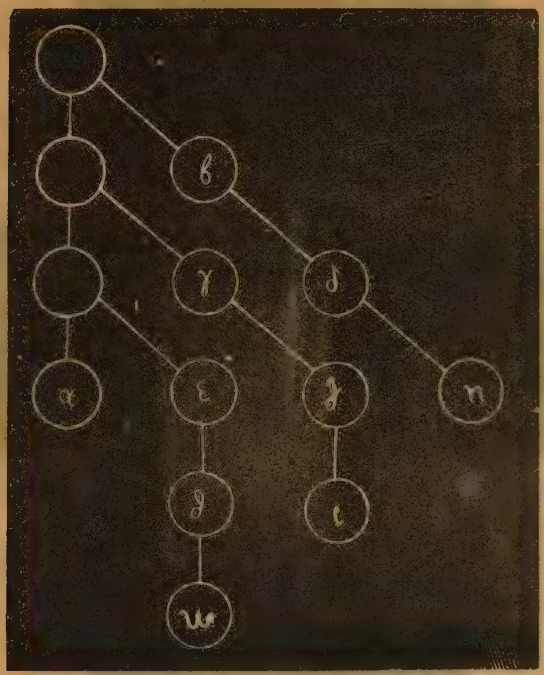

Σχῆμα 93.

Πλάγιος βαθμὸς ὁ ἐκ τῶν πλαγίων συγγενῶν.

Πλάτος. Ὅρα πλαγία ἐξ αἵματος συγγένεια.

Πνευματικοὶ ἀγχιστεῖς πρὸς τὸν ἀνάδοχον λέγονται οἱ φυσικοὶ γονεῖς τοῦ ἀναδεκτοῦ (-τῆς) (κατὰ Συλλ. Συνοδ. Ἐγκ. σελ. 320, § 15), οἱ ἄλλως λεγόμενοι σύντεκνοι.

Οἱ α καὶ β εἶναι πρὸς τὸν ἀνάδοχον (γ) πνευματικοὶ ἀγχιστεῖς (ἄλλως σύντεκνοι) (Σχ. 94).

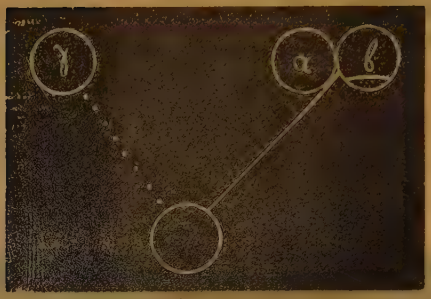

Σχῆμα 94.

Πνευματικοὶ ἀδελφοί, οἱ ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Οἱ α καὶ β· οἱ γ καὶ δ· οἱ ε καὶ ζ εἶναι πνευματικοὶ ἀδελφοί (Σχήμ. 95, καὶ 97). 96

Σχῆμα 95.

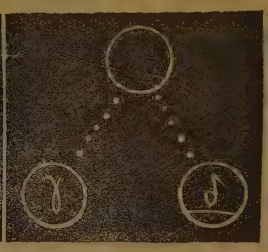

Σχῆμα 96.

Σχῆμα 97.

Πνευματικὸς ἀνεψιὸς (-ιὰ) καὶ θεῖος (θεία).

Ὁ α εἶναι πνευματικὸς ἀνεψιὸς τοῦ β. Ὁ δὲ β πνευματικὸς θεῖος τοῦ α (Σχ. 98).

Σχῆμα 98.

Πνευματικὴ θυγάτηρ τοῦ ἀναδόχου.

Ἡ α εἶναι πνευματικὴ θυγάτηρ τοῦ β (Σχ. 99).

Σχῆμα 99.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἀναδεκτοῦ πρὸς τὸν ἀνάδοχον, κατὰ τὴν μνησθεῖσαν Ἐγκύκλιον (ἔνθα ἀνωτέρω).

Ἡ α, σύζυγος τοῦ ἀναδεκτοῦ β, εἶναι πνευματικὴ θυγάτηρ τοῦ ἀναδόχου γ (Σχ. 100).

Σχῆμα 100.

Πνευματικὴ προγονὴ λέγεται ἡ σύζυγος τοῦ ἀναδεκτοῦ ὡς πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ἀναδόχου (κατὰ τὴν μνησθεῖσαν Ἐγκύκλιον ἔνθα ἀνωτέρω).

Ἡ α, σύζυγος τοῦ ἀναδεκτοῦ β, λέγεται πνευματικὴ προγονὴ τῆς συζύγου γ τοῦ ἀναδόχου δ (Σχ. 101).

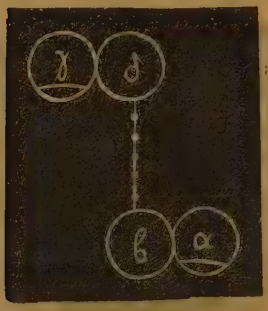

Σχῆμα 101.

Πνευματικὸς πάππος (-ικὴ μάμμη).

Ὁ α καὶ ὁ β ἔχουσι τὸν μὲν γ πνευματικὸν πάππον, τὴν δὲ δ πνευματικὴν μάμμην (Σχ. 102).

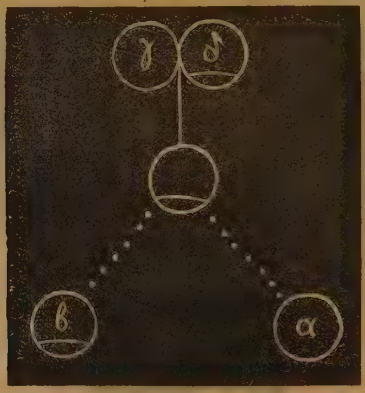

Σχῆμα 102.

Πνευματικὸς πατὴρ καὶ μήτηρ (ὅρα καὶ πατήρ).

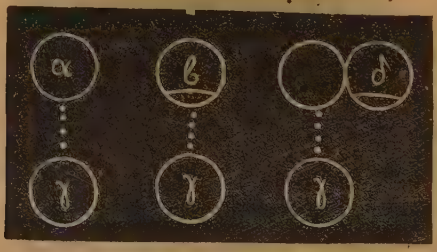

Σχῆμα 103.

Ὁ α εἶναι πνευματικὸς πατὴρ τοῦ γ. Ἡ δὲ β καὶ δ πνευματικὴ μήτηρ τοῦ γ (Σχ. 103).

Προγονή. Α') ἡ ἐξ ἄλλου γάμου κόρη τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον **μητρυιός** (πατρῴός).

Ἡ α εἶναι προγονὴ τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μητρυιὸς τῆς α (Σχ. 104).

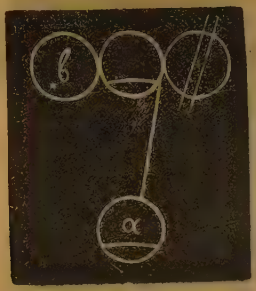

Σχῆμα 104.

Κατὰ τὸ Πηδάλιον, οὐχὶ μόνον ἡ θυγάτηρ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγγόνη καὶ προεγγόνη τῆς γυναικός μου ἐξ ἄλλου γάμου λέγεται προγονή, ἀλλ' ἡ μὲν ἐγγόνη, **προγονοεγγόνη,** ἡ δὲ προεγγόνη (= δισεγγόνη), **προγονοδισεγγόνη.**

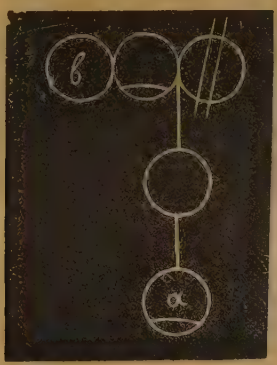

Σχῆμα 105.

Ἡ α εἶναι προγονοεγγόνη τοῦ β. Ὁ δὲ β μητρυιὸς τῆς α (Σχ. 105).

Ἡ α εἶναι προγονοδιεγγόνη τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι μητρυιὸς τῆς α (Σχ. 106).

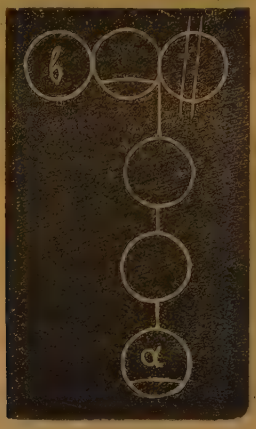

Σχῆμα 106.

Β΄) Ἡ ἐξ ἄλλου γάμου κόρη τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον **μητρυιά.**

Ἡ α εἶναι προγονὴ τῆς β. Ἡ δὲ β μητρυιὰ τῆς α. (Σχ. 107).

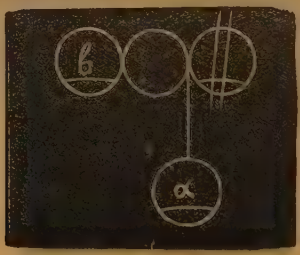

Σχῆμα 107.

Κατὰ δὲ τὸ Πηδάλιον (ὡς ἀνωτέρω), ὀνομάζεται προγονοεγγόνη μὲν ἡ ἐγγόνη, προγονοδιεγγόνη δὲ ἡ προεγγόνη τοῦ ἀνδρός μου ἐξ ἄλλου γάμου.

Προγονοαδέλφια (Πηδ.) = προγονοί, εἴτε οἱονεὶ ἢ κατ' ἐπίνοιαν ἀδελφοὶ ἐκ διγενείας καὶ τριγενείας (ὅ,περ ὅρα).

Προγονοέγγονος (-νη). Ὅρα Προγονή.

Προγονός. Α') ὁ ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸς τῆς γυναικός μου. Ἀντίστοιχον μητρυιός.

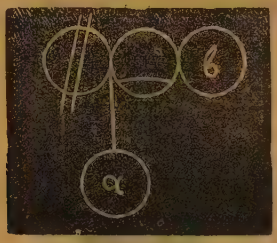

Ὁ α εἶναι προγονὸς τοῦ β. Ὁ δὲ β μητρυιὸς τοῦ α.

(Σχ. 108).

Σχῆμα 108.

Β') ὁ ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸς τοῦ ἀνδρός μου. Ἀντίστοιχον **μητρυιά.**

Ὁ α εἶναι προγονὸς τῆς β. Ἡ δὲ β εἶναι μητρυιὰ τοῦ α.

(Σχ. 109).

Σχῆμα 109.

Σημ. Προγονοὶ λέγονται καὶ οἱ προγονοὶ τῶν προγονῶν.

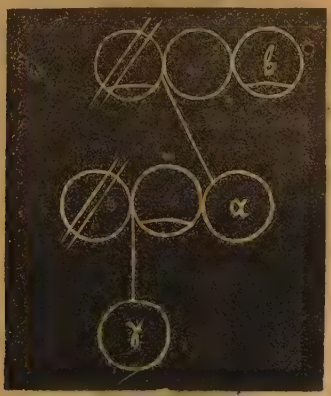

Σχῆμα 109α.

Ὁ α προγονὸς τῆς β. Ὁ γ προγονὸς τοῦ α, προγονοῦ τῆς β, ἑπομένως προγονὸς καὶ τῆς β (Σχ. 109α).

Προέγγονος (-γόνη). Τὸ τέκνον τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης. Κοινῶς, ὡς καὶ ἐν Πηδαλίῳ, λέγεται δισέγγονος. Ἀντίστοιχον πρόπαππος, προμάμμη.

Ὁ α εἶναι προέγγονος (-νη) τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι πρόπαππος (προμάμμη) τοῦ (ἢ τῆς) α (Σχ. 110).

Σχῆμα 110.

Προμάμμη, ἡ μήτηρ τῆς μάμμης ἢ τοῦ πάππου. Κοινῶς λέγεται **δεμάμμη**, καὶ κατὰ τὸ Πηδάλιον, **δεσμάμμη**. Ἀντίστοιχον προέγγονος, προεγγόνη.

Ἡ α εἶναι προμάμμη τοῦ (ἢ τῆς) β. Ὁ δὲ β εἶναι προέγγονος (-νη) τῆς α.

(Σχ. 111).

Σχῆμα 111.

Προμήτωρ = μάμμη, ὅ,περ ὅρα.

Πρόπαππος, ὁ πατὴρ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης. Ἀντίστοιχον **προέγγονος, προεγγόνη.** Κοινῶς, ὡς καὶ ἐν Πηδαλίῳ, λέγεται δίπαππος.

Ὁ α εἶναι πρόπαππος τοῦ (ἢ τῆς) β. Ὁ δὲ β εἶναι προέγγονος (-νη) τοῦ α.
(Σχ. 112).

Σχῆμα 112.

Πρόπαππος πρὸς μητρός, ὁ τῆς μητρὸς πάππος· πρὸς πατρός, ὁ τοῦ πατρὸς πάππος.

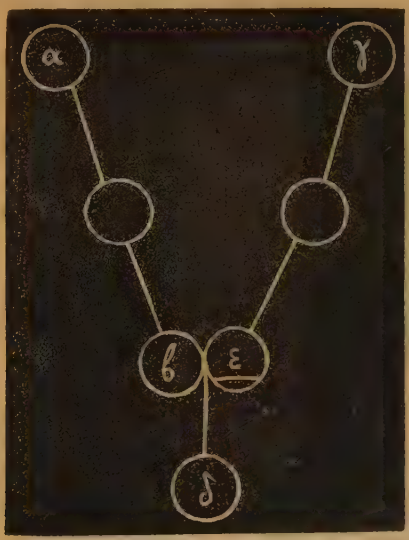

Ὁ α εἶναι πρόπαππος τοῦ δ πρὸς πατρὸς β. Ὁ δὲ γ εἶναι πρόπαππος τοῦ δ πρὸς μητρὸς ε.
(Σχ. 113).

Σχῆμα 113.

Πρωτεξάδελφος (-φη) ἢ **πρῶτος** (-τη) **ἐξάδελφος** (-φη). Ὅρα ἐξάδελφος πρῶτος.

Σύγγαμβροι (χυδ. μπαδζανάκιδες), οἱ ἔχοντες δύω ἀδελφάς. Σύστοιχον **συννύμφαι** (καὶ σύννυμφοι).

Ὁ α καὶ ὁ β εἶναι σύγγαμβροι, ὡς ἔχοντες δύω ἀδελφὰς γ καὶ δ (Σχ. 114).

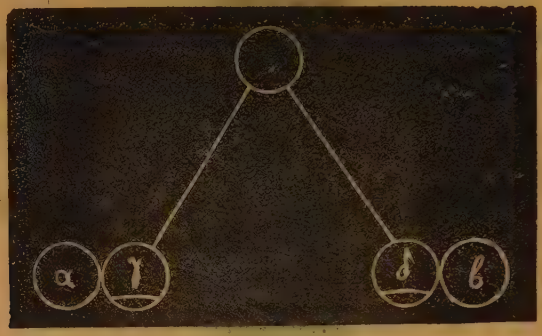

Σχῆμα 114.

Κατὰ τὸ Πηδάλιον, σύγγαμβροι λέγονται καὶ οἱ ἔχοντες δύω πρωτεξαδέλφας ἢ διεξαδέλφας.

Συγγένεια. Αὕτη εἶναι τετραπλῆ: 1) ἐξ αἵματος, 2) ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας, 3) ἐκ τριγενείας, 4) ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Πρόσθες καὶ τὴν ἐξ υἱοθεσίας τῶν αὐτεξουσίων (arrogatio), καὶ ἐξ ἐντελοῦς υἱοθεσίας (adoptio plena) τῶν ὑπεξουσίων, (τῆς ἀτελοῦς υἱοθεσίας, adoptio minus plena, μηδὲν ἀποτελούσης γαμικὸν κώλυμα).

Συγγένεια εὐθεῖα, ἢ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀνιοῦσαν (ἀνιόντες), ἢ κατιοῦσαν (κατιόντες).

Συγγένεια πλαγία, ἡ ἐκ τῶν πλαγίων συγγενῶν.

Συγγένεια πνευματική, ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Συγγένεια φυσική, ἡ ἐξ αἵματος.

Σχῆμα 115.

Σύζυγοι, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, ὡς μία σὰρξ θεωρούμενοι.

Ὁ α καὶ ἡ β εἶναι σύζυγοι ἢ ἀνδρόγυνον (Σχ. 115).

Σημ. Ὑπὸ ἕνα κύκλον κατὰ συγχώνευσιν ἐννοοῦνται πολλάκις ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι (ὡς μία σὰρξ θεωρούμενοι). Π. χ.:

Ὁ α καὶ ὁ β εἶναι τέκνα τοῦ γ (Σχ. 116). Διὰ τοῦ γ ἐννοοῦνται ἐνταῦθα ἀμφότερα τὰ πρόσωπα πατὴρ καὶ μήτηρ (τὸ ἀνδρόγυνον). Ἀλλ' ἐπὶ τῶν σχημάτων διγενείας καὶ τριγενείας οἱ κύκλοι τῶν ἀνδρογύνων, οἱ συνάπτοντες τὰ γένη, οὐδέποτε εἰς ἕνα κύκλον συγχωνεύονται.

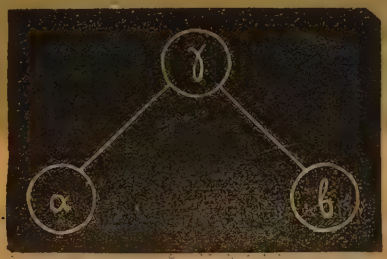

Σχῆμα 116.

Συμπενθερία (Πηδ.) = ἀγχιστεία.

Συμπενθεροὶ (-ραί). Οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης πρὸς ἀλλήλους εἶναι **συμπενθεροί.**

Οἱ γονεῖς (γ, δ) τοῦ γαμβροῦ α, καὶ οἱ γονεῖς (ε, ζ) τῆς νύμφης β εἶναι συμπενθεροὶ πρὸς ἀλλήλους (Σχ. 117).

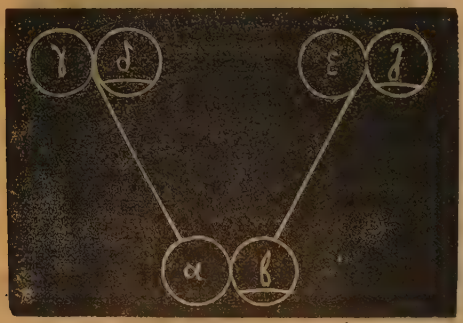

Σχῆμα 117.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πλατυτέραν ἔννοιαν, οἱ συγγενεῖς αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους.

Συμπρογονοὶ ἐκ διγενείας ἢ τριγενείας. Ὅρα οἱονεὶ ἢ κατ' ἐπίνοιαν ἀδελφοί.

Σύννυμφοι (καὶ συννύμφαι) (κοινῶς συννυφάδες), αἱ ἔχουσαι δύω ἀδελφούς. Σύστοιχον **σύγγαμβροι.**

Ἡ α καὶ ἡ β εἶναι σύννυμφοι, ὡς ἔχουσαι δύω ἀδελφούς, ἡ μὲν τὸν γ, ἡ δὲ τὸν δ (Σχ. 118).

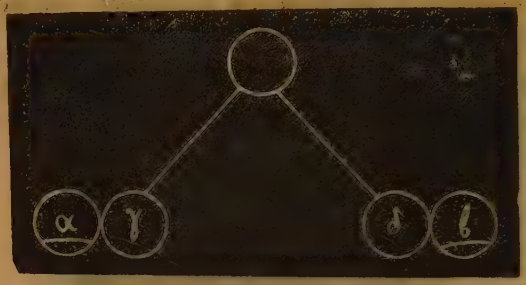

Σχῆμα 118.

Κατὰ τὸ Πηδάλιον, καὶ αἱ ἔχουσαι δύω πρωτεξαδέλφους καὶ δισεξαδέλφους, συννυφάδες καλοῦνται.

Σύντεκνος (-κνισσα).

Ὁ α ἀνάδοχος τοῦ γ, καὶ ὁ β φυσικὸς γονεὺς τοῦ γ, ὀνομάζονται σύντεκνοι (= κουμπάροι) πρὸς ἀλλήλους. (Σχ. 119).

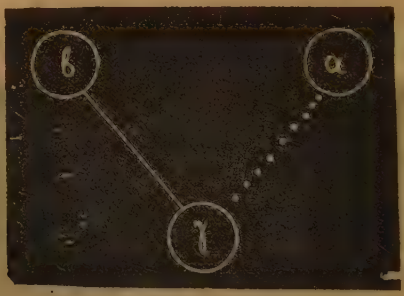

Σχῆμα 119.

Τέκνον, ὁ υἱός, ἡ θυγάτηρ, οἱ ἔγγονοι.

Τέκνον φυσικόν, τὸ ἐξ αἵματος.

Τέκνον πνευματικόν, τὸ ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. (Ὁ ἀναδεκτὸς ἢ ἡ ἀναδεκτή).

Τριγένεια. Ἡ συγγένεια, ἣν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα δύω γένη, ἢ καὶ δύω πρόσωπα, συνδεόμενα ἑκάτερα δι' ἀγχιστείας πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τρίτον γένος, ὀνομάζεται τρι-

γένεια, διότι πρὸς ὕπαρξιν αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἡ συνάφεια τριῶν διαφόρων γενῶν. (Σελ. 316 Σ. Συν. Ἐγκ.). Ἡ τριγένεια δηλονότι ὑπάρχει μεταξὺ δύω προσώπων καὶ δύω γενῶν, τὰ ὁποῖα συνεδέθησαν διὰ τοῦ γάμου των πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τρίτον γένος (Σελ. 528 Σ. Σ. Ἐγκ.).

Τριγενής, ὁ ἐκ τριγενείας συγγενής.

Τρίπαππος (τρισμάμμη), ὁ πάππος τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμμης. Ἀντίστοιχον **τρισέγγονος** (-γγόνη).

Ὁ α εἶναι τρίπαππος τοῦ β. Ὁ δὲ β εἶναι τρισέγγονος τοῦ α (Σχ. 120).

Σχῆμα 120.

Σχῆμα 121.

Τρισέγγονος (-γγόνη), ὁ ἔγγονος (-νη) τοῦ προεγγόνου ἢ τῆς προεγγόνης. Ἀντίστοιχον τρίπαππος, τρισμάμμη. Ὁ β εἶναι τρισέγγονος τοῦ α. Ὁ δὲ α τρίπαππος τοῦ β. (Σχ. 121).

Τρισεξάδελφος (-δέλφη)=τρίτος ἐξάδελφος, ὅ,περ ὅρα.

Υἱοθεσία. Συγγένεια κατὰ μίμησιν τῆς φύσεως ὡς πρὸς τὴν τεκνοποιίαν (πρβλ. Συγγένεια).

Υἱός.

Ὁ α εἶναι υἱὸς τοῦ β καὶ τῆς γ. (Σχ. 122).

Σχῆμα 122.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΔΙΑ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ ΤΗΣ 165ης ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἀφοῦ δὲ καλῶς ἐκμάθῃς νὰ παριστᾷς διὰ σχημάτων τὴν συγγενικὴν ὀνοματολογίαν, τότε πρέπει **δεύτερον**, φίλε ἀναγνῶστα, νὰ προβῇς εἰς τὴν μελέτην καὶ κατανόησιν τῆς ἐν ἰσχύϊ 165ης Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου. Διὸ καὶ ἐκδίδομεν αὐτὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων σχημάτων, χωρὶς τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς εἶναι, ἁπλῶς εἰπεῖν, σκότος καὶ ὀλίσθημα. Τὰ σχήματα εἶναι τὸ φῶς, δι' οὗ καθορῶμεν τὰ νοήματα τῆς Ἐγκυκλίου.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν διὰ σχημάτων διασαφήνισιν τῆς ἐν ἰσχύϊ 165ης Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν τὰ ἑξῆς:

1) **Τὸ σχῆμα** ἀποτελεῖ ἡ ποικιλόμορφος συγγενικὴ ἄλυσις, ἡ συνδέουσα τοὺς μελλογάμους, ἤτοι τὰ περὶ ὧν πρόκειται τὸ συνοικέσιον πρόσωπα, καὶ ἥτις ἀπαρτίζεται ἐκ γραμμῶν (γεννήσεων), καὶ κύκλων (προσώπων). Ἐν τῷ σχήματι δέ, ὡς ἐν κατόπτρῳ, καθορῶμεν τὸ πόσα γένη συνάπτονται καὶ πόσαι γεννήσεις μεταξὺ τῶν μελλογάμων παρεμπίπτουσιν.

2) Τὴν **συγγενικὴν ἄλυσιν**, ἑπομένως τὰς γεννήσεις καὶ τὰ πρόσωπα, ὑπαγορεύουσιν αἱ συγγενικαὶ σχέσεις, μαρτυρούμεναι ὑπὸ τῶν ἀκριβῶς εἰδότων αὐτάς. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀκριβῆ διὰ σχήματος παράστασιν τῆς **συγγενικῆς ἀλύσεως**, ἥτις εἶναι τὸ φῶς, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς διὰ σχημάτων παραστάσεως τῆς συγγενικῆς ὀνοματολογίας, ὡς ἤδη προεξετέθη.

3) Ἡ **συγγενικὴ ἄλυσις,** σκοποῦσα νὰ παραστήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν μελλογάμων συγγενικὴν σχέσιν, πρέπει ν' ἀπαρτίζηται ἐκ τῶν ἀναγκαίων μόνον προσώπων (κύκλων) καὶ γεννήσεων (γραμμῶν), ὅσα καὶ ὅσαι μεταξὺ τῶν μελλογάμων μεσολαβοῦσιν. Διὰ τοῦτο κατὰ κανόνα μεταξὺ τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ συγγενικὴ σχέσις, καὶ περὶ ὧν πρόκειται τὸ συνοικέσιον, δέον νὰ σημειῶνται μόνον τὰ ἀναγκαίως μεσολαβοῦντα πρόσωπα (κύκλοι), καὶ γεννήσεις (γραμμαί), πᾶσα δὲ περιττὴ γέννησις καὶ πρόσωπον νὰ παραλείπηται.

4) Ἐνίοτε τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα, **διαφόρως θεωρούμενα**, ἔχουσι διάφορον πρὸς ἄλληλα συγγενικὴν σχέσιν, καὶ κατὰ μὲν τὴν μίαν σχέσιν τῆς συγγενείας παριστανόμενα, ἐπιτρέπεται νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον, ἐνῷ κατὰ τὴν ἄλλην δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον. Ἀρκεῖ δὲ μόνον ὑπὸ μίαν ἔποψιν ἐξεταζόμενα, νὰ ἔχωσι πρὸς ἄλληλα συγγενικὴν σχέσιν, γάμου κωλυτικήν, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μετ' ἀλλήλων γαμικὴ συνάφεια.

5) **Ὁ θάνατος** δὲν καταργεῖ τὴν συγγένειαν τῶν προσώπων· οὕτω λ. χ. οἱ ἀδελφοὶ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν οἰκείων γονέων εἶναι ἀδελφοί. Οὕτως ἡ σύζυγος τοῦ πρὸς πατρὸς θείου μου, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου ἢ τοῦ θείου μου, ἢ καὶ ἀμφοτέρων, διατελεῖ οὖσα θεία μου ἐξ ἀγχιστείας.

Ἡ (α) εἶναι θεία ἐμοῦ (β) ἐξ ἀγχιστείας καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός μου (γ) καὶ τοῦ θείου μου (δ) (Σχ. 123).

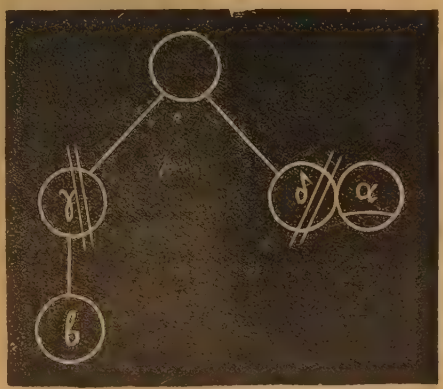

Σχῆμα 123.

6) **Περὶ δὲ τῆς εὑρέσεως τῶν βαθμῶν,** ἤτοι πόσοι βαθμοὶ μεταξὺ τῶν προσώπων, τῶν μελλόντων νὰ ἕλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν, ἀριθμοῦνται, σημείωσον ταῦτα:

Ἀφοῦ παρασταθῇ ἀκριβῶς διὰ κύκλων καὶ γραμμῶν ἡ μεταξὺ τῶν προσώπων συγγενικὴ σχέσις, ὁ προσδιορισμὸς τῶν μεταξὺ αὐτῶν βαθμῶν εἶναι εὐκολώτατος. Ἀρίθμησον τὰς γραμμάς, αἵτινες φανεροῦσι τὰς γεννήσεις, καὶ θὰ ἔχῃς τὸ ποσὸν τῶν βαθμῶν. Διότι ὅσαι γραμμαὶ παρεμπίπτουσι μεταξὺ τῶν περὶ ὧν πρόκειται προσώπων, τόσοι καὶ βαθμοὶ εἶναι. Μεταξὺ δὲ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς οὐδεὶς βαθμὸς ὑφίσταται. Διότι ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ θεωροῦνται μία σάρξ, κατὰ τὸ θεῖον λόγιον (Γενέσ. β', 24.): «Καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν».

Ἂς διευκρινηθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ παραδειγμάτων.

Παράδειγμα μονογενείας (ἤτοι ἐξ αἵματος).

Μεταξὺ Παύλου (α) καὶ Δημητρίου (δ) ὑπάρχουσι τρεῖς

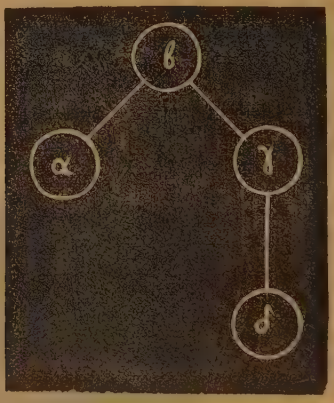

Σχῆμα 124.

βαθμοί, ἤτοι αβ, βγ, γδ (Σχ. 124). Παρατήρησον δέ, ὅτι ἐν τοῖς κύκλοις β καὶ γ συγχωνεύονται τὰ ἀνδρόγυνα· διότι ὁ ποταμὸς τοῦ αἵματος προχωρεῖ καὶ πρὸς τὸ α καὶ πρὸς τὸ δ.

Παράδειγμα διγενείας.

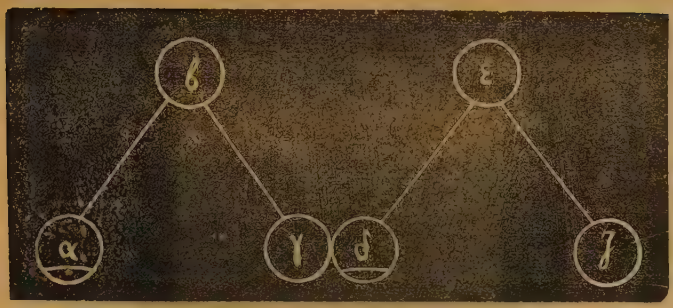

Σχῆμα 125.

Μεταξὺ Ἐλισάβετ (α) καὶ Νικολάου (ζ) (Σχ. 125) ὑπάρχουσι τέσσαρες βαθμοί, ἤτοι αβ, βγ ἐκ τοῦ ἑνὸς γένους, καὶ δε, εζ ἐκ τοῦ ἑτέρου γένους. Παρατήρησον δὲ ὅτι, ὅπου γίνεται ἡ σύναψις τῶν δύω γενῶν, ἐκεῖ τὸ ἀνδρόγυνον δὲν συγχωνεύεται, διὰ τοῦτο διακρίνονται χωριστὰ ὁ γ καὶ χωριστὰ ἡ δ. Τοὐναντίον οἱ κύκλοι β καὶ ε παριστῶσι τὰ ἀνδρόγυνα συγχωνευμένα, οὕτως εἰπεῖν, διότι ἐπὶ μὲν τῶν β καὶ ε προχωρεῖ ὁ ποταμὸς τοῦ αἵματος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ γδ σταματᾷ, καὶ γίνεται ἡ συνάφεια τῶν δύω γενῶν.

Παράδειγμα τριγενείας.

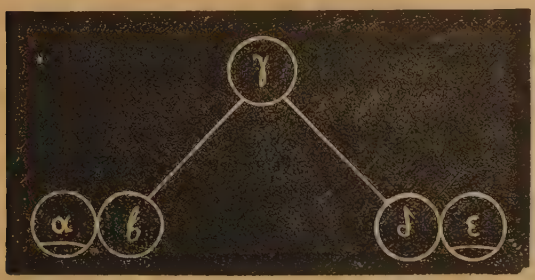

Σχῆμα 126.

Μεταξὺ Ἄννης (α) καὶ Μαρίας (ε) ὑπάρχουσι δύω βαθμοί, ἤτοι αβγ, γδε. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ παρόντι 126 Σχή-

ματι παρατήρησον, ὅτι ἐκεῖ, ὅπου τὰ γένη συνάπτονται, οἱ κύκλοι εἶναι χωριστοὶ διὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα (α, β), (δ, ε). Τοὐναντίον ἐν τῷ κύκλῳ (γ) συγχωνεύεται τὸ ἀνδρόγυνον, δι' ὃν λόγον εἴπομεν ἀνωτέρω.

Παράδειγμα πνευματικῆς συγγενείας.

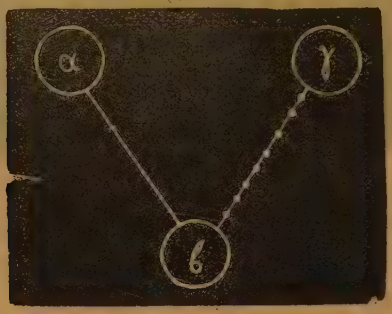

Σχῆμα 127.

Μεταξὺ συντέκνου (α) καὶ ἀναδόχου (γ) (Σχ. 127) ὑπάρχουσι δύω βαθμοί, ἤτοι αβ, βγ. Ἡ δὲ ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας ἀναδοχὴ θεωρεῖται πνευματικὴ γέννησις τοῦ ἀναδεκτοῦ (β).

7) **Πόσα δὲ γένη μεταξὺ τῶν μελλογάμων προσώπων συνάπτονται,** τοῦτο καταδεικνύει ἐν τῷ Σχήματι, ὡς ἐν κατόπτρῳ, ὁ ποταμὸς τοῦ αἵματος (οὐχὶ δὲ ἡ ῥίζα), ἑκάστου ποταμοῦ ἀποτελοῦντος χωριστὸν γένος. Διὰ πλειόνων ἂς ἀναπτύξωμεν τὸ πρᾶγμα.

Μετὰ τὴν ἀκριβῆ διὰ κύκλων καὶ γραμμῶν παράστασιν τῆς μεταξὺ τῶν προσώπων συγγενικῆς σχέσεως, πρέπει νὰ στραφῇ ἡ μεγίστη προσοχὴ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ πόσα γένη μεταξὺ τῶν προσώπων συνάπτονται. Διότι ἐκ τούτου θὰ δειχθῇ, ἂν μεταξὺ τῶν προσώπων ὑφίσταται συγγένεια ἐξ αἵματος (μονογένεια), ἢ ἐξ ἀγχιστείας (διγένεια), ἢ τριγένεια. Ἡ διάκρισις τῶν γενῶν εἶναι τὸ σπουδαιότατον, συνάμα δὲ καὶ δυσκολώτατον. Ἐνταῦθα πολλοὶ ναυαγοῦσι, μὴ διακρίνοντες τὴν διγένειαν ἀπὸ τῆς τριγε-

νείας, πολλάκις δὲ καὶ αὐτὴν τὴν μονογένειαν θεωροῦντες διγένειαν.

Ἡ ῥίζα λοιπὸν μόνη, ἥτις ἐξωτερικῶς ἐκφαίνεται διὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος, δὲν εἶναι ἀποχρῶσα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πόσα γένη μεταξὺ τῶν περὶ ὧν πρόκειται προσώπων συνάπτονται, καὶ δὴ ἐπὶ διγενείας καὶ τριγενείας, ἔνθα πολλὰ γένη συνάπτονται. Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἑπόμενον παράδειγμα.

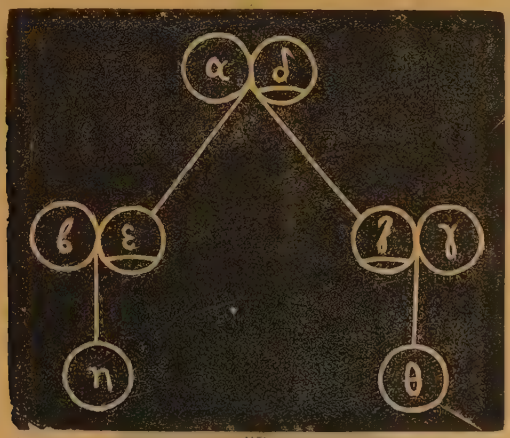

Σχῆμα 128.

Ὁ Χρῆστος **Ἰωαννίδης** (α) μετὰ τῆς Ἑλένης (δ) ἐγέννησε τὴν Ἐλισάβετ (ε) καὶ τὴν Ἄνναν (ζ). — Ἡ Ἐλισάβετ (ε), λαβοῦσα τὸν Γεώργιον **Κτενᾶν** (β). ἔτεκε τὸν Παναγιώτην (η).— Ἡ δὲ Ἄννα (ζ), λαβοῦσα τὸν Κωνσταντῖνον **Γεωργᾶν** (γ), ἔτεκε τὸν Φίλιππον (θ) (Σχ. 128).

Ἐνταῦθα ἔχομεν τρεῖς ῥίζας: τὸν Χρῆστον Ἰωαννίδην (α), τὸν Γεώργιον Κτενᾶν (β), καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Γεωργᾶν (γ)· καὶ ὅμως δὲν ἔχομεν τρία γένη, ἀλλ' ἓν καὶ μόνον, διότι ἀπὸ τοῦ (η) μέχρι τοῦ (θ) ῥέει ὁ αὐτὸς ποταμὸς τοῦ αἵματος, ὁ πηγάζων ἐκ τοῦ (α) καὶ τῆς (δ).

Τὰ δὲ προκείμενα πρόσωπα Παναγιώτης (η) καὶ Φίλιππος (θ), πηγάζοντα ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων τοῦ (α) καὶ (δ), ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν αἵματος, εἶναι πρῶτοι

ἐξάδελφοι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑφίσταται μονογένεια τετάρτου βαθμοῦ.

Διὰ τοῦτο ἡ ῥίζα τοῦ ἀνδρὸς μόνη, ἡ ἐξωτερικῶς ἐκφαινομένη διὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος (τὸ ὁποῖον σημειωτέον διασώζουσι μόνοι οἱ ἄρρενες γόνοι, τὰ δὲ θήλεα ἐξαφανίζουσι), δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγὸς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν γενῶν, πολλῷ δ' ἧττον ἐπὶ διγενείας καὶ τριγενείας, ὅπου πολλὰ γένη συνάπτονται. Μόνον ἐπὶ μονογενείας ὑπάρχει καὶ δύναται νὰ λεχθῇ κοινὴ ῥίζα τῶν συγγενικῶν προσώπων, ἤτοι κοινὸς γεννήτωρ.

Οἱ δὲ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὶ δὲν ἀποτελοῦσι δύω διάφορα γένη, ἀλλ' ἕν, ὡς πηγάζοντες ἐκ τῆς αὐτῆς ὀσφύος ἢ νηδύος, ὡς ἀνήκοντες ἑπομένως εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν αἵματος.

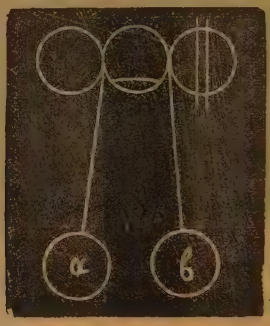

Σχῆμα 129

Ὁ Νικόλαος (α) καὶ ὁ Γεώργιος (β) (Σχ. 129) εἶναι μὲν ἀδελφοὶ ἑτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι, ἀνήκουσιν ὅμως εἰς τὸ αὐτὸ γένος, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑφίσταται μονογένεια δευτέρου βαθμοῦ. «Ἡ συγγένεια αὕτη ἐξ αἵματος εἶναι, κἂν » ἀπὸ δύω πατέρας καὶ μητέρα μίαν, κἂν τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ » δύω μητέρας καὶ ἕνα πατέρα τὰ τοιαῦτα ἀδέλφια γεν» νηθοῦν». (Πηδάλιον σελ. 452).

Καὶ πάλιν ὁ Χρῆστος (α) καὶ ὁ Γεώργιος (β) ἀποτελοῦσι μονογένειαν, ὡς ἐκ κοινῆς ὀσφύος τοῦ Νικολάου (γ) προελθόντες (Σχ. 130).

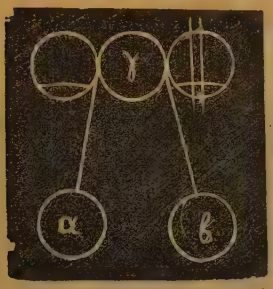

Σχῆμα 130.

Καὶ λοιπὸν ὁ τοῦ αἵματος ποταμός, ὅστις ἐκπηγάζει ἢ συνάμα ἐκ τῆς αὐτῆς ὀσφύος ἢ νηδύος, ἢ ἐκ μιᾶς αὐτῶν, καὶ διοχετεύεται καὶ ῥέει ἐντὸς τῶν φλεβῶν τῶν ἀπ' αὐτῶν γόνων, διακρίνει τὸ γένος. Διὸ εἰς τὸ αὐτὸ γένος ἀνήκουσι τὰ πρόσωπα τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ αἵματος.

Παραδείγματα μονογενείας.

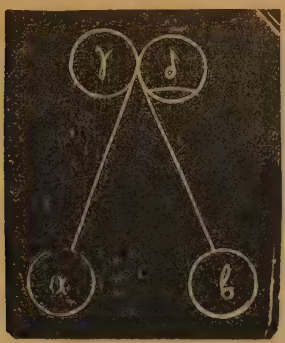

Σχῆμα 131.

Ὁ Πέτρος (α) καὶ ὁ Παῦλος (β), προελθόντες ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάμα, τοῦ Χρήστου (γ), καὶ τῆς Ἑλένης (δ) (Σχ. 131), ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν τοῦ αἵματος, ἑπομένως εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους.

Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι μονογένεια δευτέρου βαθμοῦ.

Ὁ Χρῆστος (α) καὶ ὁ Γεώργιος (β), προελθόντες ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνδρικῶν αἱμάτων τοῦ Νικολάου (γ) (Σχ. 132),

Σχῆμα 132.

ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν τοῦ αἵματος, ἑπομένως εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους. Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι μονογένεια δευτέρου βαθμοῦ.

Ὁ Νικόλαος (α) καὶ ὁ Γεώργιος (β), προελθόντες ἐκ τῶν αὐτῶν γυναικείων αἱμάτων τῆς Μαρίας (γ) (Σχ. 133),

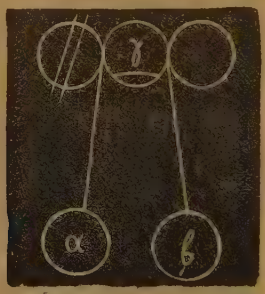

Σχῆμα 133.

ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν τοῦ αἵματος, ἑπομένως εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους. Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι μονογένεια δευτέρου βαθμοῦ.

Ὁ Παναγιώτης (α) καὶ ὁ Φίλιππος (β), προελθόντες ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων τοῦ Χρήστου (γ) καὶ τῆς Ἑλένης (δ) (Σχ. 134) ἐμμέσως (ὁ μὲν Παναγιώτης (α) μέσῳ νηδύος τῆς Ἐλισάβετ (ε), ὁ δὲ Φίλιππος (β) μέσῳ νηδύος τῆς Ἄννης (ζ)), ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν τοῦ αἵματος,

ἑπομένως εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους. Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι μονογένεια τετάρτου βαθμοῦ.

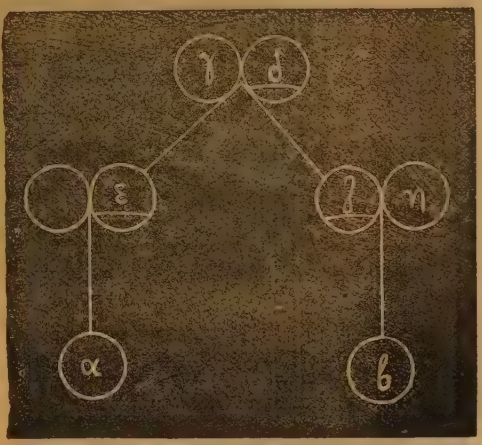

Σχῆμα 134.

Σημ. Ὁ γάμος τῶν προσώπων, π. χ. τῆς Ἄννης (ζ), καὶ τοῦ Κωνσταντίνου (η), θεωρούμενος μὲν πρὸς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ συζευχθέντα πρόσωπα, εἶναι σύναψις δύω διαφόρων γενῶν (τοῦ γένους, ἐξ οὗ ἡ Ἄννα (ζ), καὶ τοῦ γένους, ἐξ οὗ ὁ Κωνσταντῖνος (η)), θεωρούμενος δὲ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν γόνους, π. χ. Φίλιππον (β), εἶναι διοχέτευσις τοῦ ποταμοῦ τοῦ αἵματος εἰς τούτους.

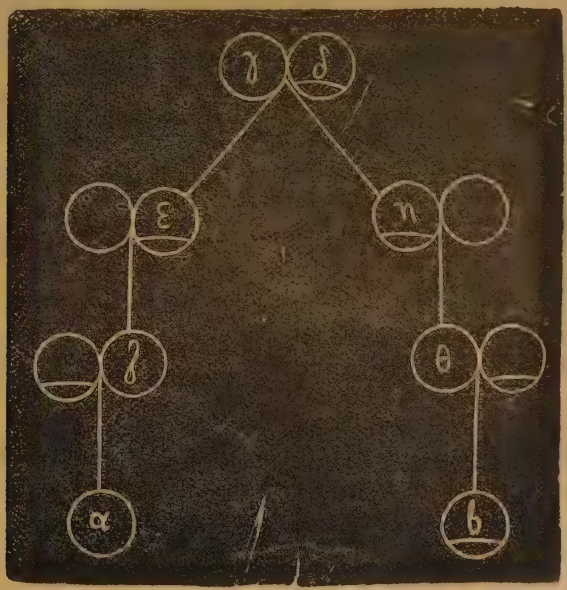

Σχῆμα 135.

Ὁ Δημήτριος (α) καὶ ἡ Φωτεινὴ (β), προελθόντες ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων τοῦ Χρήστου (γ) καὶ τῆς Ἑλένης (δ) ἐμμέσως (ὁ μὲν Δημήτριος (α) διὰ τῆς νηδύος τῆς Ἐλισάβετ (ε), καὶ τῆς ὀσφύος τοῦ Παναγιώτου (ζ), ἡ δὲ Φωτεινὴ (β) διὰ τῆς νηδύος τῆς Ἄννης (η), καὶ τῆς ὀσφύος τοῦ Φιλίππου (θ)) (Σχ. 135), ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν τοῦ αἵματος, ἑπομένως εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους. Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι μονογένεια ἕκτου βαθμοῦ.

Παραδείγματα διγενείας.

Ὁ Γεώργιος (α) καὶ ὁ Πέτρος (β), προελθόντες ἀμέσως ὁ μὲν Γεώργιος (α) ἐκ τῶν αἱμάτων τῆς Ἄννης (γ) καὶ τοῦ Νικολάου (δ), ὁ δὲ Πέτρος (β) ἐκ τῶν τῆς Μαρίας (ε) καὶ τοῦ Κωνσταντίνου (ζ) (Σχ. 136), ἑπομένως ἄλλων προσώπων, ἀνήκουσιν εἰς δύω διαφόρους ποταμοὺς αἵματος,

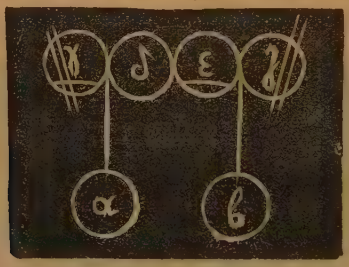

Σχῆμα 136.

ἑπομένως εἶναι δύω γενῶν, ἅτινα συνάπτονται διὰ τοῦ γάμου τοῦ Νικολάου (δ) μετὰ τῆς Μαρίας (ε). Ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγγενικὴ σχέσις εἶναι διγένεια δευτέρου βαθμοῦ.

Ἡ Ἐλισάβετ (α) καὶ ἡ Μαρία (β), προελθοῦσαι ἐκ τῶν αἱμάτων τοῦ (γ), ἀνήκουσιν εἰς ἓν γένος. Ὁ δὲ Γεώργιος (δ), προελθὼν οὐχὶ ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων, ἀνήκει εἰς ἕτερον γένος (Σχ. 137). Ἄρα ἡ μεταξὺ Ἐλισάβετ (α) καὶ Γεωργίου (δ) συγγενικὴ σχέσις εἶναι διγένεια δευτέρου

βαθμοῦ. Συνάπτονται δὲ τὰ δύω γένη διὰ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας (β) μετὰ τοῦ Γεωργίου (δ).

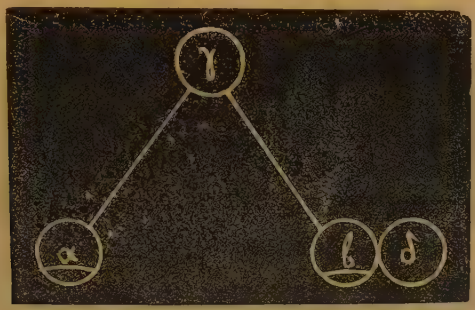

Σχῆμα 137.

Ἡ Ἐλισάβετ (α) καὶ ἡ Μαρία (β), προελθοῦσαι ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων, ἀνήκουσιν εἰς ἓν γένος. Ὁ δὲ Γεώργιος (γ) καὶ ὁ Νικόλαος (δ), προελθόντες ἐξ ἄλλων αἱμάτων, ἀνήκουσιν εἰς ἕτερον γένος (Σχ. 138). Ἄρα ἡ μεταξὺ Ἐλι-

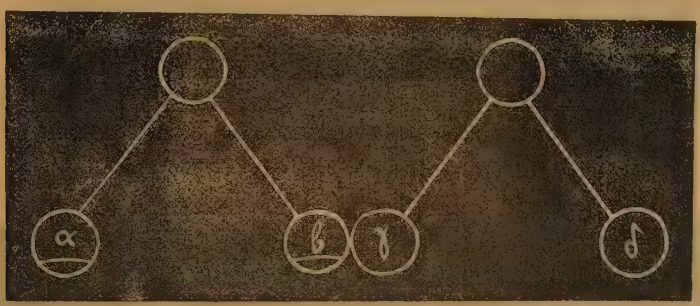

Σχῆμα 138.

σάβετ (α) καὶ Νικολάου (δ) συγγενικὴ σχέσις εἶναι διγένεια τετάρτου βαθμοῦ. Συνάπτονται δὲ τὰ δύω διάφορα γένη διὰ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας (β) μετὰ τοῦ Γεωργίου (γ).

Παραδείγματα τριγενείας.

Ἡ Μάρθα (α) καὶ ἡ Μαρία (β), προελθοῦσαι ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων, ἀνήκουσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γένος. Ὁ Γεώρ-

γιος (γ), προελθὼν ἐξ ἄλλων αἱμάτων, ἀνήκει εἰς ἕτερον γένος. Ὁ Νικόλαος (δ) ὡσαύτως εἰς τρίτον γένος. Ἄρα ἡ μεταξὺ Γεωργίου (γ) καὶ Νικολάου (δ) συγγενικὴ σχέσις

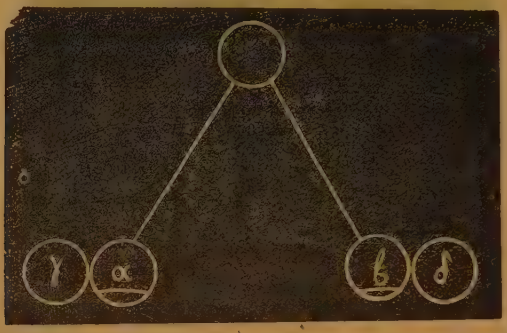

Σχῆμα 139.

εἶναι τριγένεια δευτέρου βαθμοῦ (Σχ. 139). Συνάπτονται δὲ τὰ τρία γένη διὰ τῶν δύω γάμων, τοῦ γάμου τοῦ Γεωργίου (γ) μετὰ τῆς Μάρθας (α), καὶ τοῦ τῆς Μαρίας (β) μετὰ τοῦ Νικολάου (δ).

Ὁ Γεώργιος (α) καὶ ἡ Ἑλένη (β), ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων, ἀνήκουσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γένος. Ἡ Ἐλισάβετ (γ) καὶ ἡ Μαρία (δ) εἰς δεύτερον γένος. Ὁ δὲ Ἀνδρέας (ε) εἰς τρίτον γένος (Σχ. 140). Ἄρα ἡ μεταξὺ Ἀνδρέου (ε) καὶ

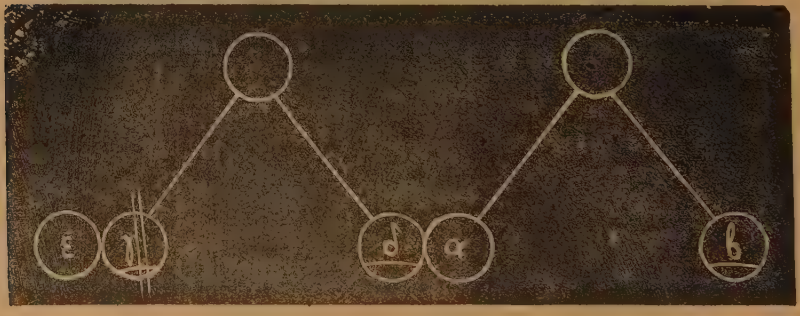

Σχῆμα 140

Ἑλένης (β) συγγενικὴ σχέσις εἶναι τριγένεια τετάρτου βαθμοῦ. Συνάπτονται δὲ τὰ τρία γένη διὰ τῶν γάμων τοῦ

Ἀνδρέου (ε) μετὰ τῆς Ἐλισάβετ (γ), καὶ τῆς Μαρίας (δ) μετὰ τοῦ Γεωργίου (α).

Σημ. Ὁ Ἀνδρέας (ε) μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἐλισάβετ (γ), δύναται νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν Ἑλένην (β)· διότι μεταξὺ αὐτῶν ὑφίσταται τριγένεια τετάρτου βαθμοῦ. Ὁ δὲ γάμος οὗτος, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐπιτρέπεται.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅμως, ὅτι ὁ Ἀνδρέας (ε) ἐκ τῆς Ἐλισάβετ (γ) ἐγέννησε τὸν Παῦλον (ζ) (Σχ. 141).

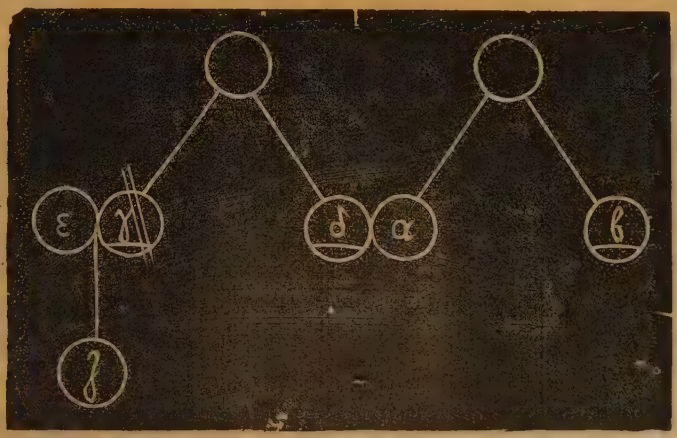

Σχῆμα 141.

Ἐρωτῶμεν, δύναται ὁ Παῦλος (ζ) νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν Ἑλένην (β); Ὁ ἄπειρος καὶ ἀμαθὴς θὰ ἀποφανθῇ ναί, σκεπτόμενος, ὅτι, ἀφοῦ ὁ πατὴρ (ε) δύναται, πολλῷ μᾶλλον δύναται ὁ υἱός (ζ), ὡς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένος. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Διότι ὁ μὲν Ἀνδρέας (ε) πρὸς τὴν Ἑλένην (β) ἔχει σχέσιν τριγενείας τετάρτου βαθμοῦ· ὁ Παῦλος (ζ) ὅμως πρὸς αὐτὴν (β) ἔχει σχέσιν διγενείας πέμπτου βαθμοῦ (ὅ,περ εἶναι κώλυμα κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις)· καθότι ἡ Μαρία (δ) καὶ ὁ Παῦλος (ζ) μέσῳ νηδύος τῆς Ἐλισάβετ (γ) ἀνήκουσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γένος. Ὁ δὲ Γεώργιος (α) καὶ ἡ Ἑλένη (β) εἰς δεύτερον γένος. Ἄρα ὑφίσταται διγένεια πέμπτου βαθμοῦ, ἑπομένως ὑπάρχει γαμικὸν κώλυμα.

Ἰδοὺ δὲ ἡ τὴν γαμικὴν βαθμολογίαν κανονίζουσα 165η Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ σχημάτων διασαφηνιζομένη.

Ἐγκύκλιος 165
Ἀρ. Πρωτ. 2501

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1873.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ ΒΑΘΜΩΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Σεβ. Ἱεράρχας,

Λαβοῦσα ἡ Σύνοδος τὸ ἐνδόσιμον ἐξ ἀναφορᾶς τινος, διαλαμβανούσης περὶ βαθμολογίας γάμου, καὶ παρατηρήσασα, ὅτι ἐκ τῶν δύω ἐντύπων Συνοδικῶν Ἐγκυκλίων, τῆς μὲν ἐκδοθείσης ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 6343[1], τῆς δὲ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1857 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7844, ἀμφοτέρων ἀποβλεπουσῶν τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς συγγενείας, καὶ ἐπειδὴ ἡ πρώτη αὐτῶν ὁρίζει ὁριστικώτερον καὶ σαφέστερον τοὺς ἐξ αἵματος καὶ **ἀγχιστείας**[2], ἐκ διγενείας καὶ τριγενείας, καὶ τοὺς ἐκ τοῦ θείου βαπτίσματος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τεταγμένους εἰς τὸν γάμον βαθμούς, ἔγνω γνωστοποιῆσαι Ὑμῖν καὶ δι' Ὑμῶν τῷ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν ποιμαντορίαν ἱερῷ Κλήρῳ, ὅτι αὕτη ἔσεται μόνον ἐν χρήσει ὡς **ὁδηγὸς** καὶ **κανὼν** παντὶ τῷ βουλομένῳ τῶν χριστιανῶν ἐλθεῖν εἰς γάμου κοινωνίαν, ἡ δὲ δευτέρα θεωρηθήσεται ὡς ἄχρηστος καὶ περιττή.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΦΙΛΟΣ, Πρόεδρος. † Ὁ Λευκάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
† Ὁ Κερκύρας ΑΝΤΩΝΙΟΣ. † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Ὁ Β' Γραμματεὺς *Ἰγνάτιος Β. Ἠπειρώτης.*

[1] Ὅρα αὐτὴν ἐν τῷ Γ' Μέρει ὡς Ἐγκύκλιον 49ην.

[2] Σημείωσον ὅτι ἐνταῦθα, κατὰ πλατυτέραν ἐκδοχήν, ὑπὸ τὴν ἀγχιστείαν ἐννοεῖται ἥ τε διγένεια καὶ ἡ τριγένεια.

Ἀριθ. Πρωτ. 1612.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαΐου, 1877.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ.

ΠΕΡΙ ΒΑΘΜΩΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ.

Πρὸς μείζονα εὐκολίαν τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐπιτρόπων, καὶ παντὸς κληρικοῦ καὶ ἄλλου χριστιανοῦ, ἡ Σύνοδος ἔγνω, ἵνα πλατύτερον ἀναπτύξῃ τὰ παρ' ἑαυτῆς περὶ βαθμῶν συγγενείας ὡς πρὸς τὸν γάμον ὁρισθέντα ἐν τῇ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 6343 Ἐγκυκλίῳ [1], ἥτις, καθ' ἃ ἐπανελήφθη διὰ τῆς ἀπὸ 6 Μαρτίου 1873 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 2051 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, **αὕτη ἔσεται μόνον ἐν χρήσει ὡς ὁδηγὸς καὶ κανὼν παντὶ τῷ βουλομένῳ τῶν χριστιανῶν ἐλθεῖν εἰς γάμου κοινωνίαν.** Πρὸς τοῦτο, ἐκδίδουσα τὰς κατωτέρω ὁδηγίας, ἐντέλλεται πᾶσιν, ἵνα κατ' αὐτὰς κρίνωσι τοὺς τῆς συγγενείας βαθμούς, ὅπως γίνηται κανονικὴ καὶ ἔγκυρος ἡ τῶν γάμων συνάφεια, ἐπιφυλαττομένου πάντοτε, ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων περιπτώσεων, πλήρους τοῦ δικαιώματος

[1] Μετὰ τὰ ὁρισθέντα διὰ τῆς Ἐγκυκλίου ταύτης, ἧς ἐπανέλαβεν ἡ Σύνοδος τὴν σύστασιν, *ὡς μόνης ἐγκύρου*, περὶ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰς τὸν γάμον ἐκ συγγενείας κωλυμάτων διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1855, καὶ πάλιν διὰ τῆς ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1857, (ὅτε καὶ ἐνετείλατο, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ὁδηγὸς περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Ἐγκυκλίου τό τε Πηδάλιον, ἡ ὑπὸ τῶν κ. κ. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ ἔκδοσις τῆς Συλλογῆς τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ Γεωργοπούλου Ἱερὰ Ἀνθολογία, μηδὲν δὲ ἄλλο παρ' αὐτὰ κυκλοφοροῦν ἐγχειρίδιον, ὡς ὅλως ἀπαράδεκτον καὶ ἀποβλητέον). Ἀλλὰ διὰ τῆς ἐν τῷ κειμένῳ καταχωριζομένης 165ης Ἐγκυκλίου ἀνεκάλεσε τελευταῖον τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1857 (ὑπ' ἀριθμὸν 7844) Ἐγκύκλιον, *ἤτοι τὴν σύστασιν τῶν ἀνωτέρω βιβλίων*, καὶ διέταξε νὰ ἰσχύωσι μόνα τὰ διὰ τῆς πρώτης *κυρίας ἐγκυκλίου* διατεταγμένα. Πρὸς ἑρμηνείαν δὲ τούτων πλατυτέραν καὶ πρὸς διδασκαλίαν σαφεστέραν ἐξέδωκε τὰς παρούσας ὁδηγίας. Σ. Ἱ. Σ. (Σημ. 1 ἐν σελ. 309 Συλλογῆς Συνοδ. Ἐγκυκλ.).

τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων εἰς ὁριστικὴν λύσιν τῶν ἀποριῶν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς ἰσχυούσας Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις.

Κατὰ τὴν Ἐγκύκλιον[1], ἣν ἔχετε βεβαίως ὑπ' ὄψει, καὶ ἥτις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ ἀπαρασαλεύτως ὑπὸ τῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τηρούμενα, ἡ ὡς πρὸς τὸν γάμον θεωρουμένη **συγγένεια** εἶναι:

Α') ἐξ αἵματος·
Β') ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας·
Γ') ἐκ τριγενείας· καὶ
Δ') ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Μιᾶς ἑκάστης τῶν συγγενικῶν σχέσεων ἐκτίθεται ἰδίᾳ κατωτέρω ἥ τε βαθμολογία μετὰ τῶν ἀναγκαίων πρὸς κατανόησιν παραδειγμάτων, καὶ αἱ κατὰ μέρος περιπτώσεις, καθ' ἃς κωλύεται ὁ γάμος μεταξὺ τῶν διαφόρων βαθμῶν.

Α') ἐξ **αἵματος συγγένεια.**

1. Ἐξ αἵματος συγγενὴς εἶναι, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, πάντα τὰ πρόσωπα, ἄρρενα καὶ θήλεα, ὅσα ἢ α') ἐγεν-

[1] ΣΗΜ. Ἡ μὲν Συνοδικὴ ἐγκύκλιος τῆς 29ης Νοεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 6343, ἡ μόνη *ἔγκυρος, ἡ ὡς ὁδηγὸς καὶ κανὼν χρησιμεύουσα διὰ τὴν περὶ τοὺς γάμους βαθμολογίαν*, εὑρίσκεται τετυπωμένη:

α') ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν ἀναγκαιοτέρων ἐγκυκλίων ἐπιστολῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σελίδι 105, ὡς 60ὴ ἐγκύκλιος.

β') ἐν τῷ Β' τόμῳ τῶν αὐτῶν ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σελ. 25, ἐπαναληπτικῶς συστηθεῖσα διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1855 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 5085 Συν. ἐγκυκλίου (αὐτόθι σελ. 23, καὶ 24).

γ') ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν σπουδαιοτέρων ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σελ. 113, ὡς 49η ἐγκύκλιος.

Ὅρα αὐτὴν καὶ ἐν τῷ Γ' Μέρει τοῦ παρόντος Ἐγκολπίου.

Ἡ δὲ Συνοδικὴ ἐγκύκλιος τῆς 27 Νοεμβρίου 1857 καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 7844, ἡ ὡς ἄχρηστος καὶ περιττὴ ἀνακληθεῖσα *ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων βιβλίων*, εὑρίσκεται τετυπωμένη ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν ἀναγκαιοτέρων ἐγκυκλίων ἐπιστολῶν τῆς Ἱερ. Συνόδου, σελ. 132, ὡς 192α ἐγκύκλιος.

νήθησαν τὸ ἓν ἐκ τοῦ ἄλλου, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἢ β΄) ἔχουσι **κοινὸν γεννήτορα ἄμεσον ἢ ἔμμεσον.**

Κατὰ τὸ α΄) ἀμέσως μὲν ἐγεννήθη ὁ υἱὸς (α) καὶ ἡ θυγάτηρ (β), ἐκ τοῦ πατρὸς (γ) καὶ ἐκ τῆς μητρὸς (δ) (Σχ. 142). Ἐμμέσως δὲ ὁ ἔγγονος (ε) καὶ ἡ ἐγγόνη (ζ), ἐκ τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης, τῶν τε πρὸς πατρός (η, θ), καὶ τῶν πρὸς μητρὸς (ι, κ) (Σχ. 143).

Σχῆμα 142.

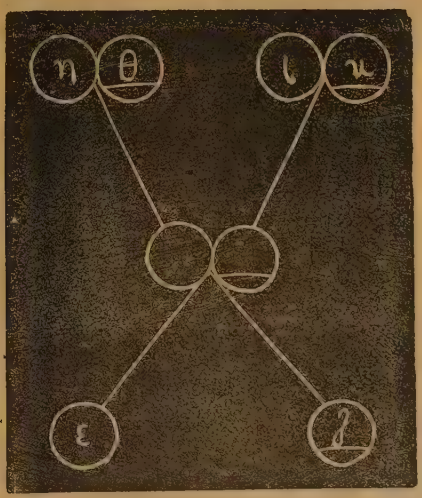

Σχῆμα 143.

Ὁ προέγγονος (α) καὶ ἡ προεγγόνη (β), ἐκ τοῦ προπάππου (γ) καὶ τῆς προμάμμης (δ) (Σχ. 144). Ὁμοίως ὁ δισέγγονος (ε) καὶ ἡ δισεγγόνη (ζ), ἐκ τοῦ διπάππου (η) καὶ τῆς διμάμμης (θ) (Σχ. 145). Ὁ τρισέγγονος (ι) καὶ ἡ τρισεγγόνη (κ), ἐκ τοῦ τριπάππου (λ) καὶ τῆς τριμάμμης (μ) (Σχ. 146) κ. τ. λ.

Σχῆμα 144.

Σχῆμα 145.

Σχῆμα 146.

Κατὰ τὸ β΄) **κοινὸν γεννήτορα ἄμεσον** μὲν ἔχουσι τὸν πατέρα (α) καὶ τὴν μητέρα (β) **οἱ ἀδελφοὶ** (γ) καὶ **αἱ ἀδελφαὶ** (δ) (Σχ. 147)· ἔμμεσον δὲ **οἱ ἐξάδελφοι** καὶ **ἐξαδέλφαι πρῶτοι** (α, β) (Σχ. 148), **δεύτεροι** (γ, δ) (Σχ. 149) καὶ **τρίτοι** (ε, ζ) (Σχ. 150) πρὸς ἀλλήλους, τὸν κοινὸν ἑκατέροις **πάππον** (η), **πρόπαππον** (θ), **δίπαππον** (ι) κ.τ.λ. καὶ τὴν κοινὴν ὁμοίως **μάμμην** (κ), **προμάμμην** (λ), **διμάμμην** (μ) κ.τ.λ.· ἔτι δὲ οἱ **θεῖοι** καὶ αἱ **θεῖαι** παντὸς βαθμοῦ α, β, γ πρὸς τοὺς **ἀνεψιοὺς** καὶ **ἀνεψιὰς** παντὸς βαθμοῦ (δ, ε, ζ) (Σχήμ. 151, 152 καὶ 153).

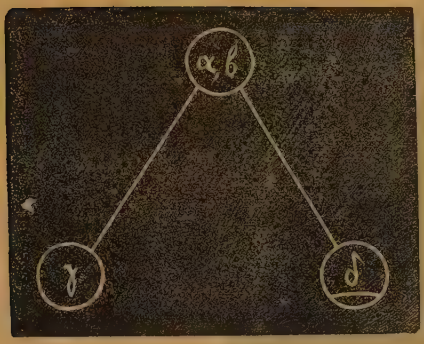

Σχῆμα 147.

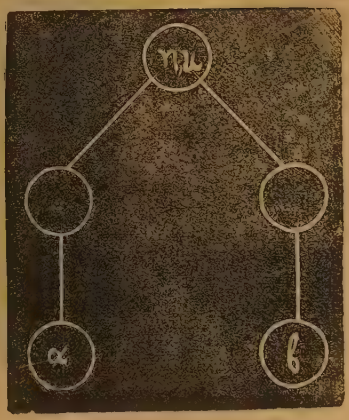

Σχῆμα 148.

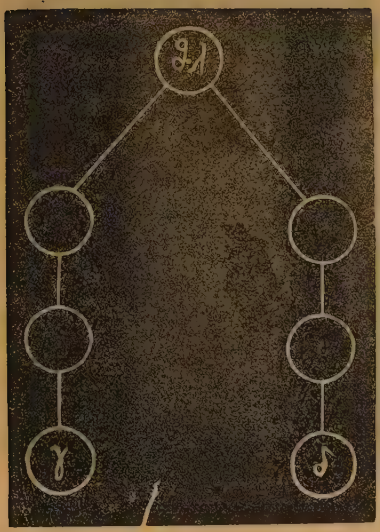

Σχῆμα 149.

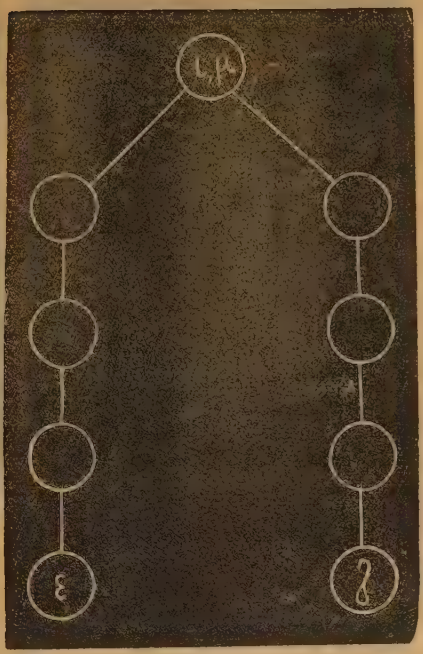

Σχῆμα 150.

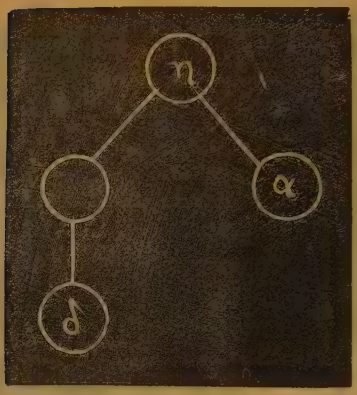

Σχῆμα 151.

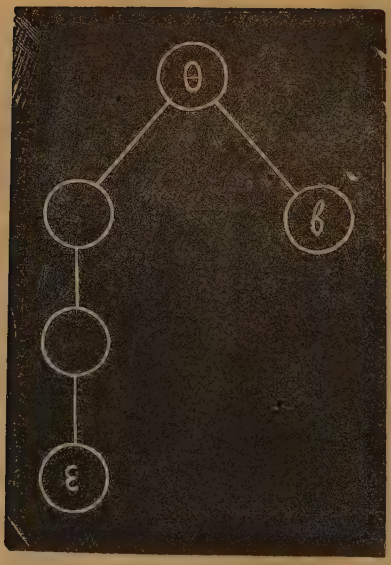

Σχῆμα 152.

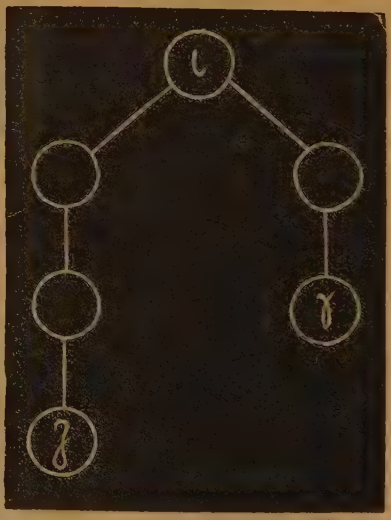

Σχῆμα 153.

ΣΗΜ. Ὅτι οἱ μὲν ἀνεψιοὶ (δ, ε, ζ) τὸν κοινὸν γεννήτορα (η, θ, ι) ἔχουσιν ἔμμεσον· τῶν δὲ θείων οἱ μὲν ἁπλοῖ (α) καὶ μεγάλοι (β) ἄμεσον, οἱ δὲ μικροὶ (γ) ἔμμεσον, ὡς ἐμφαίνουσι τὰ σχήματα.

2. Ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια διακρίνεται εἰς **εὐθεῖαν** (ἢ κατὰ βάθος), καὶ εἰς **πλαγίαν**. Καὶ εὐθεῖα μὲν εἶναι, ὅταν τὰ πρόσωπα κατάγωνται κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τὸ ἓν ἐκ τοῦ ἄλλου ἢ ἀμέσως, ὡς ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ (α), ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τῆς μητρός (β) (Σχ. 154).

Σχῆμα 154.

Ἢ ἐμμέσως, ὡς ὁ **ἔγγονος** (α), ἐκ τοῦ **πάππου** καὶ τῆς **μάμμης** (β), ὁ **προέγγονος** (γ) ἐκ τοῦ **προπάππου** καὶ τῆς **προμάμμης** (δ), κ.τ.λ. (Σχήμ. 155 καὶ 156).

Σχῆμα 155

Σχῆμα 156.

Πλαγία δὲ εἶναι, ὅταν κατάγωνται ἐκ κοινοῦ γεννήτο-

ρος, ὡς οἱ ἀδελφοὶ (α, β) ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς (γ) (Σχ. 157), οἱ ἐξάδελφοι (δ, ε) ἐκ τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης (ζ, η) (Σχ. 158), οἱ θεῖοι (α, β, γ) καὶ οἱ ἀνεψιοὶ (δ) (Σχ. 159) κ.τ λ.

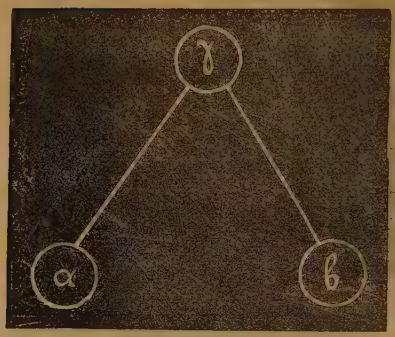

Σχῆμα 157.

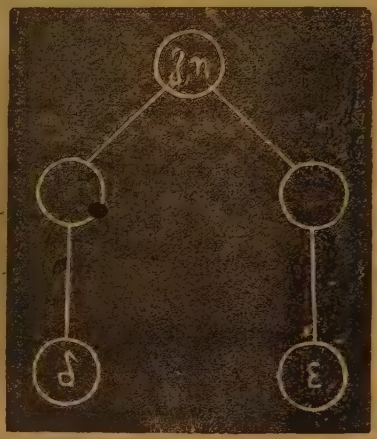

Σχῆμα 158.

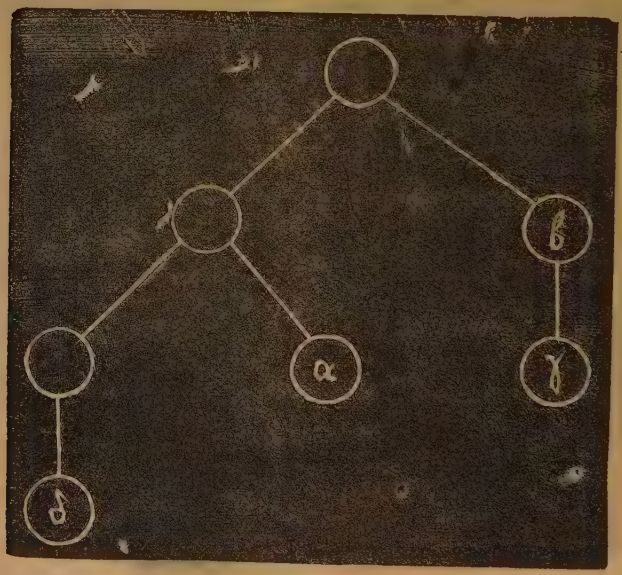

Σχῆμα 159.

Ἡ εὐθεῖα συγγένεια διαστέλλεται εἰς τὴν τῶν **ἀνιόντων**,

καὶ εἰς τὴν τῶν **κατιόντων.** Καὶ **ἀνιόντες** μέν τινος (α) λέγονται οἱ ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι αὐτοῦ γεννήτορες κατ' εὐθεῖαν, ἤγουν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ (β), ὁ **πάππος** καὶ ἡ **μάμμη** (γ), ὁ **πρόπαππος** (δ), ὁ **δίπαππος** (ε), ὁ **τρίπαππος** (ζ) καὶ οἱ λοιποί, καθόσον ἀνατρέχουσιν ὀπίσω αἱ γενεαί· **κατιόντες** δὲ αὐτοῦ (α) οἱ κατ' εὐθεῖαν ἐξ αὐτοῦ γραμμὴν καταγόμενοι, **οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες** (η), **οἱ ἔγγονοι καὶ αἱ ἐγγόναι** (θ), **οἱ προέγγονοι** (ι), **οἱ δισέγγονοι** (κ), **οἱ τρισέγγονοι** (λ) κ.λ.π., καθ' ὅσον προβαίνουσιν αἱ γενεαί (Σχ. 160).

Σχ. 160.

3. Ὁ **βαθμὸς** τῆς συγγενείας, τῆς τε εὐθείας καὶ τῆς πλαγίας, ὁρίζεται μετρουμένων τῶν γεννήσεων, ὅσαι μεσολαβοῦσι μεταξὺ τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ὁρισθῇ ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας· ἢ ἀριθμουμένων τῶν προσώπων, δι' ὧν συνεχίζεται τὸ γένος, ἐπὶ μὲν εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἀνιόντος μέχρι τοῦ κατιόντος, ὧν πρόκειται νὰ ὁρισθῇ ὁ βαθμός, συναριθμουμένου μόνον τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύω τούτων, ἐπὶ δὲ πλαγίας, ἀθροιζομένων τῶν βαθμῶν ἑκατέρου τῶν πλαγίων συγγενῶν μέχρι τοῦ ἀμέσου κοινοῦ γεννήτορος αὐτῶν.

Σχ. 161.

Οὕτω, χάριν παραδείγματος, ἐπ' εὐθείας συγγενείας ὁ υἱὸς ἢ ἡ θυγάτηρ (α) πρὸς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα (β) εἶναι πρώτου βαθμοῦ κατ' εὐθεῖαν ἐξ αἵματος συγγενεῖς, μία διότι γέννησις μεσολαβεῖ μεταξὺ γονέως (β) καὶ τέκνου (α) (Σχ. 161).

Ὁ ἔγγονος δὲ ἢ ἡ ἐγγόνη (α) πρὸς τὸν πάππον ἢ τὴν μάμμην (β) εἶναι δευτέρου βαθμοῦ κατ' εὐθεῖαν συγγενεῖς,

διότι μεσολαβοῦσι δύω γεννήσεις μεταξὺ αὐτῶν, δηλ. ἡ γέννησις τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης (α) (Σχ. 162) ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός (γ), καὶ ἡ γέννησις τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς (γ) ἐκ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης (β), ἢ διότι τρία πρόσωπα συνεχίζουσι τὸ γένος ἀπὸ πάππου ἢ μάμμης (β) ἕως ἐγγόνου ἢ ἐγγόνης (α), δηλ. ὁ πάππος (β), ὁ πατὴρ (γ) καὶ ὁ ἔγγονος (α), ἐξ ὧν, κατὰ τὸν ἄνω τεθειμέ-

Σχ. 162.

Σχ. 163.

Σχ. 164.

Σχ. 165.

νον κανόνα, τὸ ἓν ἄκρον δὲν ὑπολογίζεται, λαμβανόμενον ὡς βάσις ἢ ὡς ὅρος τοῦ ὑπολογισμοῦ, διότι δὲν συναριθμεῖται καὶ ἡ γέννησις αὐτοῦ. Οὕτω δὲ κατὰ σειρὰν **ὁ προέγγονος** (α) (δηλαδὴ ὁ κοινῶς λεγόμενος **δισέγγονος**), καὶ ἡ προεγγόνη (β) πρὸς τὸν πρόπαππον καὶ τὴν προμάμμην (γ, δ) εἶναι βαθμοῦ τρίτου (Σχ. 163). Ὁ **δισέγγονος** (ε) (δηλαδὴ ὁ κοινῶς λεγόμενος **τρισέγγονος**) πρὸς τὸν δί-

παππον (ζ) (τὸν κοινῶς λεγόμενον **τρίπαππον**) εἶναι βαθμοῦ τετάρτου (Σχ. 164). Ὁ τρισέγγονος (η) πρὸς τὸν τρίπαππον (θ) εἶναι βαθμοῦ πέμπτου (Σχ. 165)· καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐφ' ὅσον ἀναβαίνουσιν ἢ καταβαίνουσιν αἱ γενεαὶ προστίθεται δι' ἑκάστην εἷς ἔτι βαθμός.

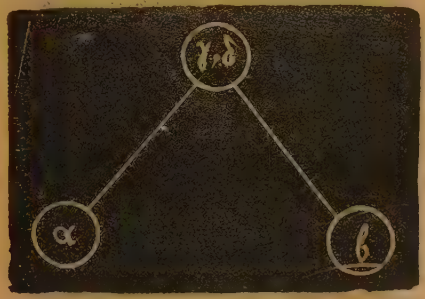

Σχῆμα 166.

Ἐπὶ πλαγίας δὲ συγγενείας οἱ ἀδελφοὶ (α) καὶ αἱ ἀδελφαὶ (β) εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ δευτέρου πλάγιοι συγγενεῖς, διότι ἑκάτερος πρὸς τὸν ἄμεσον κοινὸν γεννήτορά των, ἤτοι τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα (γ, δ), εἶναι βαθμοῦ πρώτου, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν δύω βαθμῶν εἶναι δύω (Σχ. 166).

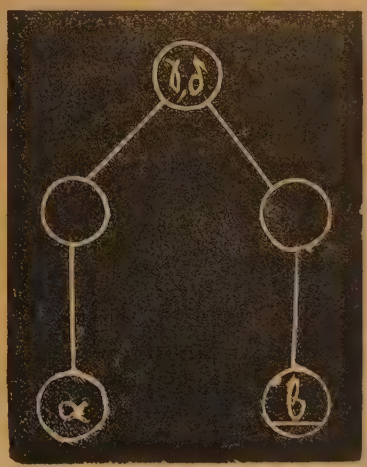

Σχῆμα 167.

Οἱ πρῶτοι ἐξάδελφοι (α) καὶ αἱ πρῶται ἐξαδέλφαι (β) εἶ-

ναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ τετάρτου πλάγιοι συγγενεῖς; διότι ἑκάτερος πρὸς τὸν **ἄμεσον** κοινὸν γεννήτορά των, δηλαδὴ πρὸς τὸν πάππον ἢ τὴν μάμμην (γ, δ), εἶναι βαθμοῦ δευτέρου, τὸ δὲ ἄθροισμα εἶναι τέσσαρα (Σχ. 167).

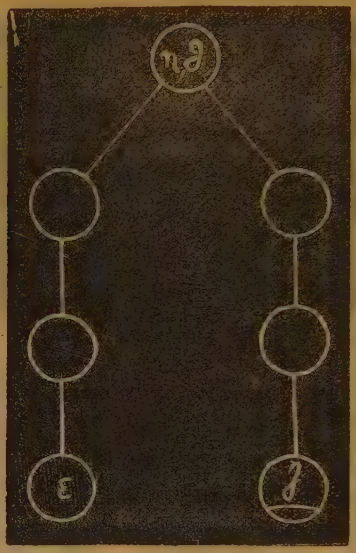

Σχῆμα 168.

Οἱ δεύτεροι ἐξάδελφοι (ε) καὶ αἱ δεύτεραι ἐξαδέλφαι (ζ) εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ ἕκτου, διότι ἑκάτερος πρὸς τὸν **ἄμεσον** κοινὸν γεννήτορα, ἤτοι τὸν **πρόπαππον** ἢ **τὴν προμάμμην** (η, θ) εἶναι βαθμοῦ τρίτου, τὸ δὲ ἄθροισμα εἶναι ἓξ (Σχ 168).

Σχῆμα 169. Ὁ ἁπλοῦς θεῖος ἢ ἁπλῆ θεία (ι, κ), ἤτοι **ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς** (λ, μ), εἶναι πρὸς τὸν ἁπλοῦν ἀνεψιὸν ἢ τὴν ἁπλῆν ἀνεψιὰν (ν, ξ), ἤτοι **πρὸς τὸ τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ**, βαθμοῦ τρίτου πλάγιοι συγγενεῖς· διότι πρὸς τὸν **ἄμεσον κοινὸν γεννήτορα**, ἤτοι τὸν πάππον (ο) μὲν τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς (ν, ξ), πατέρα (ο) δὲ τοῦ θείου ἢ τῆς θείας (ι, κ), ὁ μὲν θεῖος ἢ ἡ θεία (ι, κ) εἶναι πρώτου βαθμοῦ, ὁ δὲ ἀνεψιὸς ἢ ἡ ἀνεψιὰ (ν, ξ) εἶναι δευτέρου, καὶ τὸ ἄθροισμα τρία (Σχ. 169).

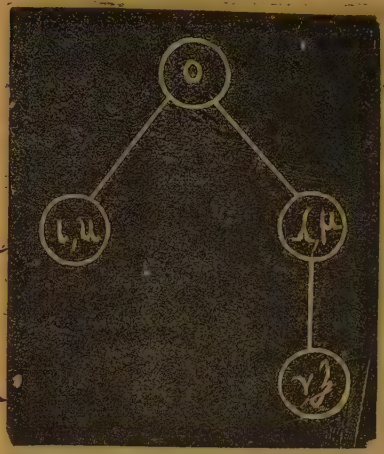

Σχῆμα 169.

[ΣΗΜ. Ὁ κοινὸς γεννήτωρ (ο), ὃν ἡ Ἐγκύκλιος ὀνομάζει *ἄμεσον κοινὸν γεννήτορα* ἐπὶ τῶν ἁπλῶν θείων πρὸς τοὺς ἁπλοῦς αὐτῶν ἀνεψιούς, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων θείων πρὸς τοὺς μεγάλους αὐτῶν ἀνεψιούς, εἶναι ἄμεσος μὲν ὡς πρὸς τοὺς θείους, ἔμμεσος δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἀνεψιούς.]

170. **Ὁ μέγας θεῖος ἢ ἡ μεγάλη θεία** (α), ἤτοι **τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης** (β) **οἱ ἀδελφοί**, εἶναι πρὸς τὸν μέγαν ἀνεψιὸν καὶ τὴν μεγάλην ἀνεψιάν (γ)[1], ἤτοι **πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ των τοὺς ἐγγόνους**, βαθμοῦ τετάρτου (Σχ. 170)· διότι ὁ μὲν θεῖος (α) πρὸς τὸν ἄμεσον κοινὸν γεννήτορα (δ)[2] εἶναι βαθμοῦ πρώτου, ὁ δὲ μέγας ἀνεψιὸς (γ) εἶναι βαθμοῦ τρίτου, καὶ τὸ ἄθροισμα τέσσαρα. Ὁμοίως ὁ αὐτὸς μέγας θεῖος (α) πρὸς τὰ τέκνα (ε) τῶν μεγάλων του ἀνεψιῶν (γ) εἶναι βαθμοῦ πέμπτου (Σχ. 170)· καὶ οὕτω καθεξῆς.

[1] ΣΗΜ. *Οἱ μεγάλοι ἀνεψιοὶ καὶ αἱ μεγάλαι ἀνεψιαὶ λέγονται καὶ ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαί.* Σ. Ἰ. Σ.

[2] Ὅρα τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

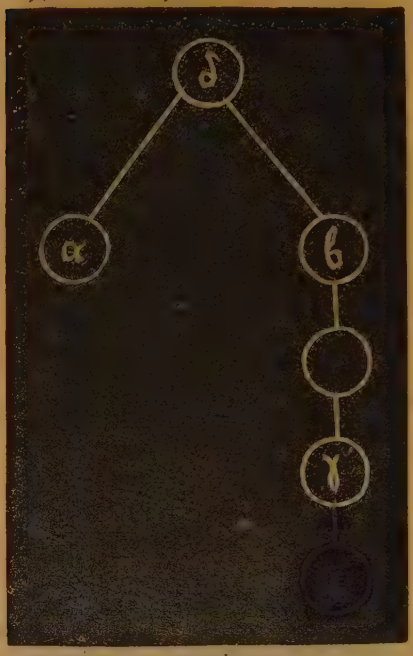

Σχῆμα 170.

Ὁ μικρὸς θεῖος ἢ ἡ μικρὰ θεία (α) (Σχ. 171), ἤτοι οἱ πρῶτοι ἐξάδελφοι τῶν γονέων (β), εἶναι πρὸς τοὺς **μικροὺς ἀνεψιοὺς καὶ τὰς μικρὰς ἀνεψιάς** (γ), ἤτοι πρὸς τῶν πρώτων ἐξαδέλφων των τὰ τέκνα, βαθμοῦ **πέμπτου** πλάγιοι συγγενεῖς· διότι οἱ μὲν μικροὶ θεῖοι (α) εἶναι **πρὸς τὸν ἄμεσον κοινὸν γεννήτορα** (δ)[1] βαθμοῦ δευτέρου, οἱ δὲ μικροὶ ἀνεψιοὶ (γ) βαθμοῦ τρίτου, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι πέντε. Ὁμοίως οἱ μικροὶ θεῖοι (α) πρὸς τὰ τέκνα (ε) τῶν μικρῶν ἀνεψιῶν (γ) (Σχ. 171) εἶναι πλάγιοι συγγενεῖς βαθμοῦ ἕκτου, καὶ οὕτω καθεξῆς, προστιθεμένου ἑνὸς βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον προστίθεται μία γενεὰ εἰς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο μέρος.

[1] **ΣΗΜ.** Ὁ κοινὸς γεννήτωρ τῶν μικρῶν θείων καὶ μικρῶν ἀνεψιῶν εἶναι προδήλως ἔμμεσος, ἤτοι ὁ πρόπαππος (δ) μὲν τούτων (γ), πάππος (δ) δὲ ἐκείνων (α).

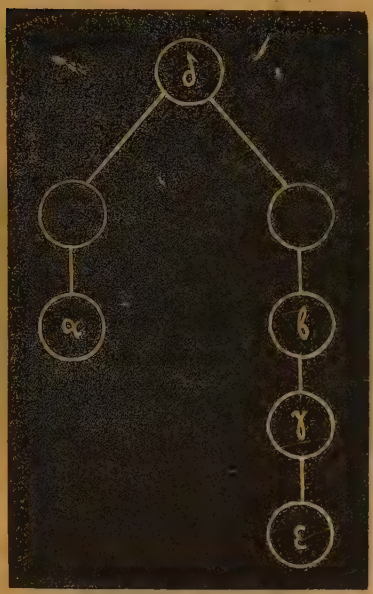

Σχῆμα 171.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια ἥ τε εὐθεῖα καὶ ἡ πλαγία, καὶ οὕτως ὁρίζεται ὁ βαθμὸς τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν.

4. Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας εὐκόλως δύναται ἕκαστος νὰ εὑρίσκῃ τὸν τῆς συγγενείας βαθμὸν μέχρι τοῦ ἕκτου, εἴτε κατ' εὐθεῖαν, εἴτε ἐκ πλαγίου, ἕως τοῦ ὁποίου, περιλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, κωλύεται, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ κατὰ τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον, ὁ γάμος μεταξὺ τῶν **ἐξ αἵματος συγγενῶν**. Ἀλλ' ὅμως χάριν πλείονος σαφηνείας καὶ ἀκριβείας καταλέγονται ἐνταῦθα καὶ ὀνομαστὶ ἅπαντα τὰ ἐξ αἵματος συγγενῆ πρόσωπα, ὧν κωλύεται κανονικῶς ἡ πρὸς ἄλληλα συνάφεια γάμου.

Μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων κωλύεται ὁ γάμος εἰς πάντα βαθμόν. Περιελήφθη δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τούτων ἀπαγόρευσις εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν, διότι δὲν εἶναι ἢ δὲν θεωρεῖται φυσικῶς δυνατὴ τηλικαύτη μακροβιότης ἀνθρώπου, ὥστε νὰ συνάψῃ γάμον μετὰ κατιόντος αὐτοῦ βαθμοῦ πέραν τοῦ ἕκτου.

α΄) Ἐπὶ πλαγίων δὲ συγγενῶν κωλύεται ὁ γάμος α΄) μεταξὺ ἀδελφῶν ἀμφιθαλῶν (α, β) (Σχ. 172) ἢ ἑτεροθαλῶν (ὁμοπατρίων (γ, δ) (Σχ. 173) καὶ ὁμομητρίων (ε, ζ) (Σχ. 174)), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ δευτέρου.

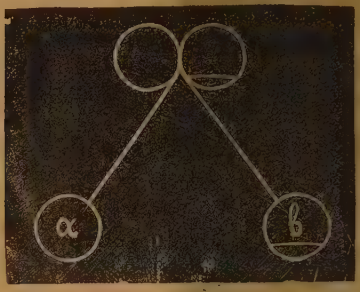

Σχῆμα 172.

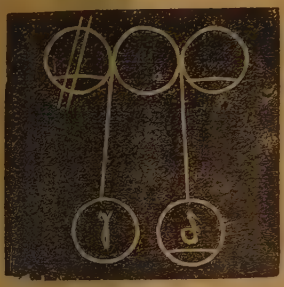

Σχῆμα 173.

Σχῆμα 174.

β΄) μεταξὺ ἁπλῶν θείων (α) καὶ ἀνεψιῶν (β), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ τρίτου (Σχ. 175).

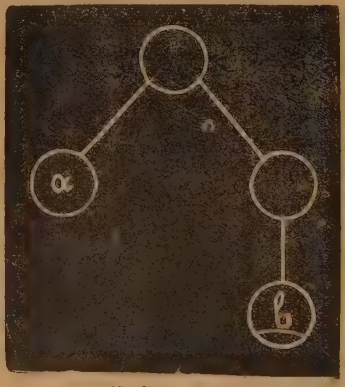

Σχῆμα 175.

γ') μεταξὺ πρώτων ἐξαδέλφων (γ, δ) (Σχ. 176), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ τετάρτου.

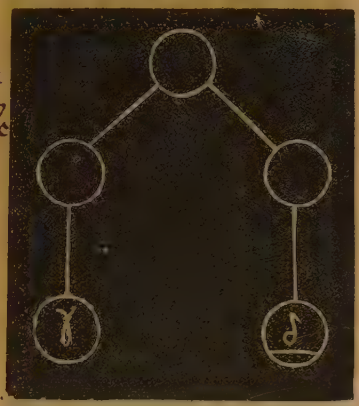

Σχῆμα 176.

δ') μεταξὺ μεγάλων θείων (ε), καὶ μεγάλων ἀνεψιῶν (ζ) (Σχ. 177), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ τετάρτου.

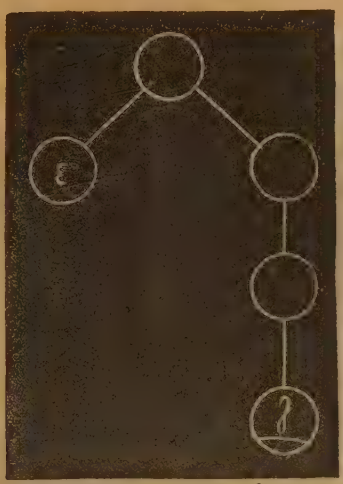

Σχῆμα 177.

ε') μεταξὺ μεγάλων θείων (ε), καὶ τῶν τέκνων (η) τῶν μεγάλων ἀνεψιῶν (θ) των (Σχ. 178), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ πέμπτου.

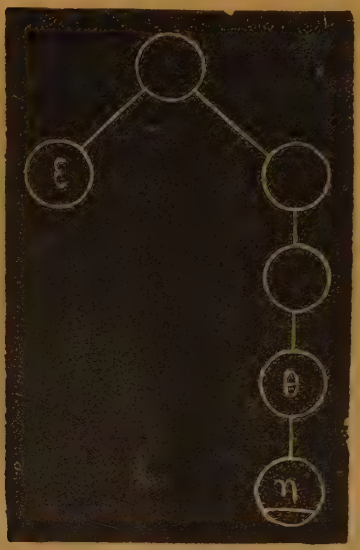

Σχῆμα 178.

στ') μεταξὺ μικρῶν θείων (α), καὶ μικρῶν ἀνεψιῶν (β) (Σχ. 179), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ πέμπτου.

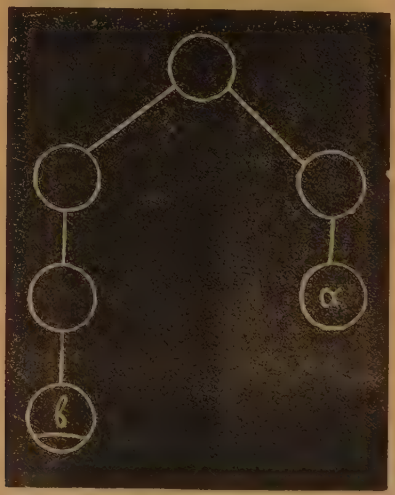

Σχῆμα 179.

ια 780 ζ') μεταξὺ δευτέρων ἐξαδέλφων (γ, δ) (Σχ. 180), διότι εἶναι πρὸς ἀλλήλους βαθμοῦ ἕκτου.

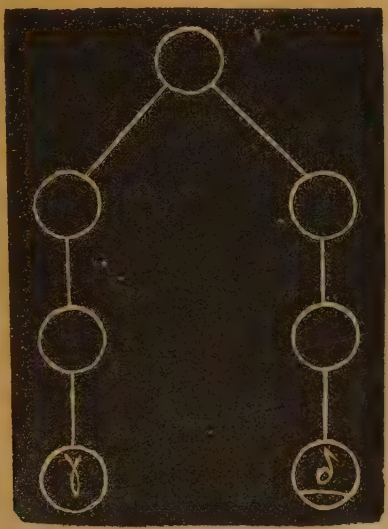

Σχῆμα 180.

ῆμα 781 η') μεταξὺ μικρῶν θείων (α), καὶ τέκνων (β) μικρῶν ἀνεψιῶν (γ) (Σχ. 181), διότι εἶναι βαθμοῦ ἕκτου.

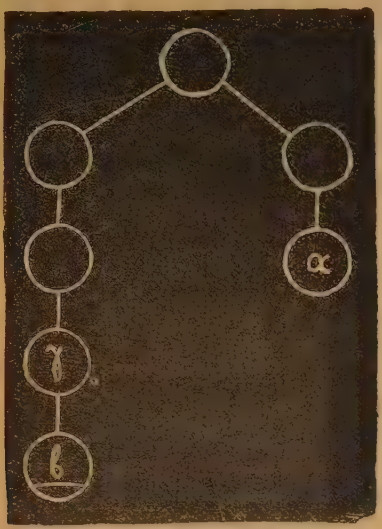

Σχῆμα 181.

5. Εἴδη συγγενείας πνευματικῆς εἶναι καὶ ἡ **υἱοθεσία** καὶ ἡ **μνηστεία**, ἃς ὅμως ἡ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος δὲν περιέλαβε, διότι δὲν συνάπτονται δι' ἱερολογίας.

6. Ἐπὶ **υἱοθεσίας**, ὁπόταν αὕτη τελῆται δι' **ἱερολογίας**, ὁ θετὸς υἱὸς ἢ ἡ θετὴ κόρη κωλύονται νὰ συνάψωσι γάμον μετὰ τῶν θετῶν αὐτῶν συγγενῶν κατ' εὐθεῖάν τε καί, κατὰ μέρος, ἐκ πλαγίου ἐπὶ τῶν αὐτῶν βαθμῶν, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐξ αἵματος υἱὸς καὶ ἡ ἐξ αἵματος κόρη. Μὴ τελουμένης ὅμως τῆς υἱοθεσίας δι' εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μόνον **κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου**, ἰσχύουσι τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον κωλύματα.

Κωλύεται δὲ κατ' αὐτὸν ἡ συνάφεια τοῦ γάμου τοῦ θετοῦ τέκνου πρὸς ἄλλους μὲν ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ θετοῦ πατρός, ἐνόσῳ διαρκεῖ ἡ υἱοθεσία, πρὸς ἄλλους δὲ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν αὐτῆς.

Σχῆμα 182

Καὶ **διαρκούσης μὲν τῆς υἱοθεσίας,** κωλύεται ὁ γάμος τοῦ θετοῦ τέκνου (α) πρὸς τοὺς ἐξ **ἀρρενογονίας** συγγενεῖς τοῦ θετοῦ πατρός (β), ὅ ἐστι: Α') πρὸς πάντας τοὺς ἀνιόντας (γ, δ, ε) τούτου (τοῦ θετοῦ πατρός). Β') πρὸς τοὺς ἐκ πλαγίου, ἤτοι τοὺς ὁμοπατρίους ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς (ζ, η) (τοῦ θετοῦ πατρὸς δηλονότι), τοὺς πρὸς πάππου (δ) καὶ διπάππου (ε) [1], καὶ καθεξῆς θείους καὶ θείας (θ, ι, κ, λ) (τοῦ θετοῦ πατρὸς δηλονότι). Γ') πρὸς τοὺς κατιόντας τοῦ θετοῦ πατρός (β), ἤτοι πρὸς τὰ τέκνα (μ), τοὺς ἐγγόνους (ν), προεγγόνους (ξ), κ.τ.λ. (Σχ. 182).

[1] ΣΗΜ. Ἐνταῦθα τὸ δίπαππος = πρόπαππος

Επί νιοθεσίας οπίσω αύξηση είναι δι' ίφοσμίαν. Ιδε και απάνω σχ. Αριθμ. 6.

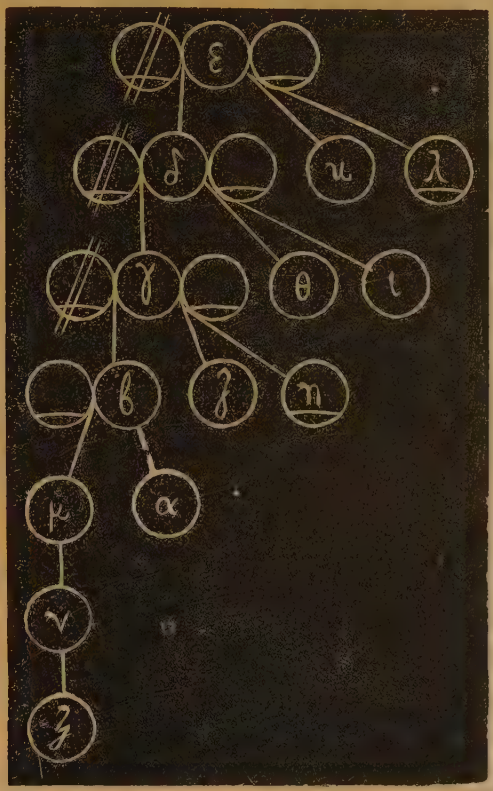

ός πατήρ β →

είος υίός α →

Σχῆμα 182.

μα 183 Κωλύεται δὲ κοσμιότητος χάριν καὶ πρός τινας **ἐκ θηλυγονίας** συγγενεῖς τοῦ θετοῦ πατρὸς ὁ γάμος τοῦ θετοῦ τέκνου (α), ὡς ὁ πρὸς τὴν μητέρα (β) τοῦ θετοῦ πατρὸς (γ) ἢ πρὸς τὴν ἀδελφὴν (δ) αὐτῆς (β) (Σχ 183).

Σχῆμα 183.

[ΣΗΜ. Οὕτω καὶ τὰ Βασιλικὰ (ΚΗ', ε', 8): «Οὔτε ὁ θετὸς πατὴρ τὴν τοῦ » θετοῦ υἱοῦ θυγατέρα, ἢ τὴν ἐγγόνην· οὔτε ὁ θετὸς υἱὸς τὴν τοῦ θετοῦ πατρὸς » μητέρα, ἢ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἐγγόνην λαμβάνει » Ἐπίσης Ματθ. ὁ Βλάσταρις (Σ. Ῥ. καὶ Π. ς', 137): «Οὔτε ὁ θετὸς υἱὸς τὴν » τοῦ θετοῦ πατρὸς γαμετήν, ἢ τὴν μητέρα, ἢ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, ἢ τὴν ἀπὸ » υἱοῦ ἐγγόνην.»

Ἀλλὰ τὸ παράλληλον (παράρτημα ἐν σελίδι 524): «Οἷον πρὸς τὴν μητέρα » του καὶ τὴν ὁμομήτριον μόνον ἀδελφήν του»· καὶ Π. Παπαρρηγοπούλου Οἰκογενειακὸν Δίκαιον ἐν σελ. 65: «Τοιοῦτοι συγγενεῖς εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ θετοῦ » πατρὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ» ἔχουσιν αὐτοῦ.]

Μετὰ δὲ τὴν λύσιν τῆς υἱοθεσίας κωλύεται ἡ συνάφεια γάμου τοῦ μὲν θετοῦ τέκνου (α) (Σχ. 184) πρὸς τὸν θετὸν ἀνιόντα αὐτοῦ (β, γ, δ), πρὸς τὴν σύζυγον (ε) τοῦ θετοῦ ἀνιόντος, καὶ πρὸς τὰ φυσικὰ αὐτῶν τέκνα (ζ, η) (Σχ. 184)· τοῦ δὲ θετοῦ πατρὸς (θ) μετὰ τῆς συζύγου (ι) τοῦ θετοῦ υἱοῦ (κ), ἐγγόνου (λ, μ) κ.τ.λ. (Σχ. 185).

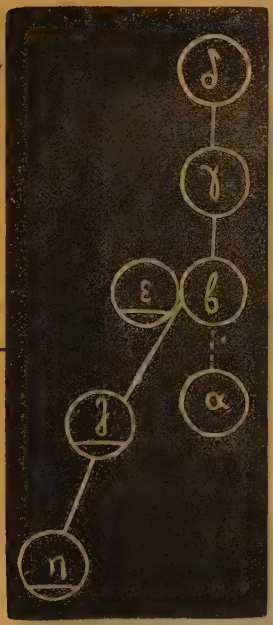

Σχῆμα 184.

Σχῆμα 185.

γ. Ἐπὶ **μνηστείας**, ἤτοι ἐπὶ τοῦ **ἀρραβῶνος**, ἀπαγορευθείσης ἤδη Συνοδικῶς (ἴδε Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ὑπ' ἀριθμὸν 11, σελ. 63 Σ. Ἐγκ. Ἱ. Σ.) τῆς δι' ἱερολογίας τελέσεως αὐτοῦ, κωλύματα γάμου ὑπάρχουσι μόνον τὰ κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον, ἤτοι μεταξὺ πατρὸς (α) καὶ τῆς ποτὲ

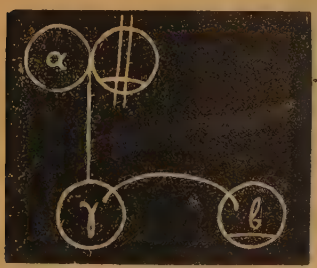

Σχῆμα 186.

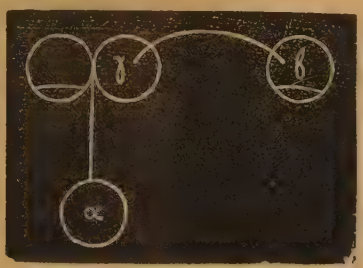

Σχῆμα 187.

μνηστῆς (β) τοῦ υἱοῦ (γ) (Σχ. 186)· — μεταξὺ τοῦ υἱοῦ (α) καὶ τῆς ποτὲ μνηστῆς (β) τοῦ πατρὸς (γ) (Σχ. 187) —

μεταξὺ τοῦ ποτὲ **μνηστῆρος** (α) καὶ τῆς μητρὸς (β) τῆς ποτὲ μνηστῆς (γ) (Σχ. 188). Τὸν δὲ γάμον μετὰ τῆς ποτὲ

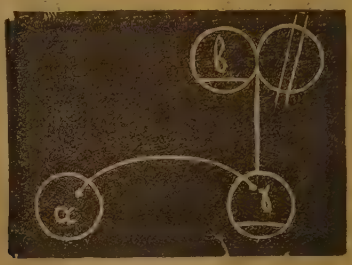

Σχῆμα 188.

μνηστῆς (α) τοῦ ἀδελφοῦ (β) (Σχ. 189) ἐπέτρεψεν ὁ ἱερὸς Βαλσαμών.

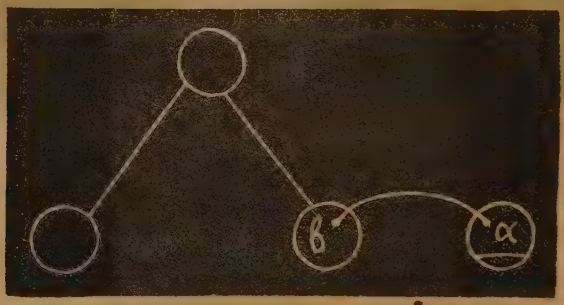

Σχῆμα 189.

Β') **Ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας.**

8. Ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας ὀνομάζεται ἡ συγγένεια, ἣν, συνάπτων τις γάμον, λαμβάνει πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς συζύγου αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτῶν (τῶν συζύγων δηλ.) τὸ γένος τοῦ ἑνὸς συζύγου πρὸς τὸ γένος τοῦ ἄλλου, ἤτοι ἡ κοινῶς λεγομένη **συμπεθεριά.**

9. Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν ἑκάτερος μὲν τῶν συζύγων εἶναι **ἀγχιστεύς**, ἤτοι **συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας**, τῶν συγγενῶν τοῦ συζύγου του κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμόν, καθ' ὃν οὗτος εἶναι συγγενὴς αὐτῶν ἐξ αἵματος· χάριν

παραδείγματος ὁ **γαμβρὸς** (α) (Σχ. 190) **ἢ ἡ νύμφη** (β) (Σχ. 191) εἶναι πρὸς **τὸν πενθερὸν** (γ) **ἢ τὴν πενθεράν** (δ) **του** συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας πρώτου βαθμοῦ, διότι ἡ σύζυγος (ε) αὐτοῦ, ἢ ὁ σύζυγος (ζ) αὐτῆς (Σχήμ. 190 καὶ 191) εἶναι πρώτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος συγγενὴς πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ (δηλ. ἡ σύζυγος πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ σύζυγος πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ).

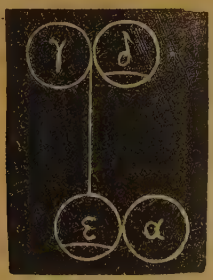

Σχῆμα 190.

Σχῆμα 191.

Σχῆμα 192.

Ὁμοίως πρὸς τὸν πάππον (α) (Σχ. 192) καὶ τὴν μάμμην (β) τῆς γυναικός (δ) του εἶναί τις (γ) δευτέρου βαθμοῦ ἀγχιστεύς, διότι ἡ γυνή του (δ) εἶναι πρὸς αὐτοὺς (α, β) (Σχ. 192)

δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος πρὸς τὸν **πρόπαππόν** (ε) (Σχ. 192) εἶναι τρίτου βαθμοῦ πρὸς τὸν **δίπαππον** (ζ) (Σχ. 192) τετάρτου, καὶ οὕτω καθεξῆς.

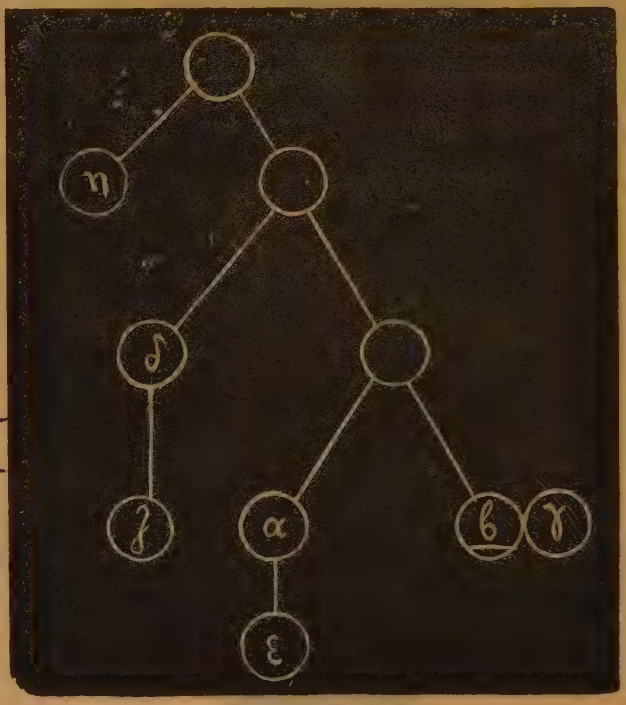

Σχῆμα 193.

Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς (α) (Σχ. 193) τοῦ συζύγου (β) εἶναι ὁ ἕτερος σύζυγος[1] (γ) δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας· πρὸς τοὺς ἁπλοῦς θείους (δ), καὶ τοὺς ἁπλοῦς ἀνεψιοὺς (ε) βαθμοῦ τρίτου· πρὸς τοὺς πρώτους ἐξαδέλφους (ζ), καὶ τοὺς μεγάλους θείους (η) (Σχ. 193) βαθμοῦ τετάρτου, καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς οὕτω καθεξῆς, ἤτοι πρὸς ὅλους τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ συζύγου του ἔχει τὸν αὐτὸν ἐξ ἀγχιστείας βαθμὸν ὁ ἕτερος σύζυγος (γ), ὃν ἔχει ὁ ἄλλος (β) πρὸς αὐτοὺς ἐξ αἵματος.

[1] ΣΗΜ. Τὸ ἀρσενικὸν γένος, ὡς τὸ δεσπόζον, ἀντὶ ἀμφοτέρων ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ.

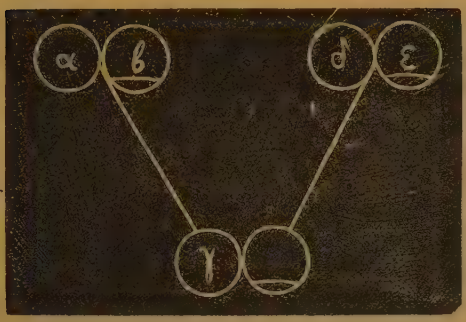

Σχῆμα 194.

α 794 **10.** Ὁ δὲ βαθμὸς τῆς ἀγχιστείας τῶν συγγενῶν τοῦ ἑνὸς συζύγου πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἄλλου ὁρίζεται, ἀθροιζομένων τῶν βαθμῶν τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, ἣν ἔχει ἑκάτερος πρὸς τὸν ἕνα τῶν συζύγων. Εὑρίσκεται δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ βαθμὸς (τῆς) ἀγχιστείας, ὡς εὑρίσκεται ὁ ἐξ αἵματος πλάγιος βαθμός, θεωρουμένου ὡς κοινοῦ συγγενείας δεσμοῦ τοῦ ἀμέσως συνάψαντος τὸν γάμον προσώπου. Χάριν παραδείγματος ὁ πατὴρ (α) (Σχ. 194) καὶ ἡ μήτηρ (β) τινὸς (γ) εἶναι πρὸς τὸν **πενθερὸν** (δ) **καὶ τὴν πενθερὰν** (ε) τοῦ υἱοῦ των (γ) δευτέρου βαθμοῦ ἀγχιστείας· διότι ἑκάτερος εἶναι πρὸς αὐτὸν (γ) πρώτου βαθμοῦ, οἱ μὲν γονεῖς (α, β) ἐξ αἵματος, οἱ δὲ πενθεροὶ (δ, ε) ἐξ ἀγχιστείας (Σχ. 194), καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι δύω.

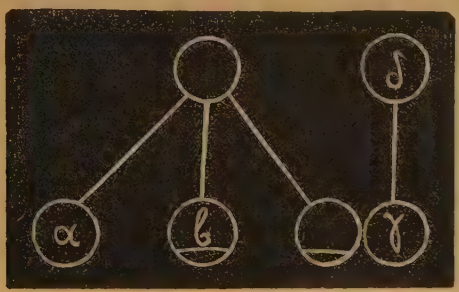

Σχῆμα 195.

α 795 **Ὁ γυναικάδελφος** (α) **καὶ ἡ γυναικαδέλφη** (β) τινὸς (γ) εἶναι πρὸς τὸν πατέρα (δ) τοῦ γαμβροῦ (γ) των ἀγχιστείας βαθμοῦ τρίτου (Σχ. 195), διότι οἱ μὲν γυναικάδελφοι

(α, β) πρὸς τὸν γαμβρὸν (γ) εἶναι ἀγχιστεῖς δευτέρου βαθμοῦ, οὗτος δὲ (γ) πρὸς τὸν πατέρα (δ) του εἶναι πρώτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι τρία.

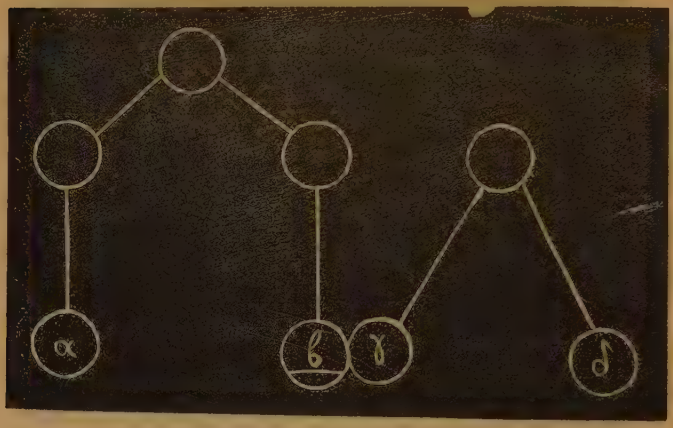

Σχῆμα 196.

Ὁ πρῶτος ἐξάδελφος (α) (Σχ. 196) τῆς γυναικὸς (β) τινὸς (γ) εἶναι πρὸς τὸν ἀδελφὸν (δ) αὐτοῦ (γ) ἀγχιστεὺς βαθμοῦ ἕκτου (Σχ. 196), διότι ὁ μὲν πρῶτος ἐξάδελφος (α) τῆς γυναικὸς (β) εἶναι ἀγχιστεὺς αὐτοῦ (γ) τετάρτου βαθμοῦ, ὁ δὲ ἀδελφός (δ) του δευτέρου ἐξ αἵματος, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι ἕξ.

Ὁμοίως καὶ ὁ ἁπλοῦς θεῖος (α) (Σχ. 197) καὶ ἡ ἁπλῆ θεία (α) τῆς ἐξ υἱοῦ (β) νύμφης (γ) τινὸς (δ) εἶναι πρὸς αὐτὸν (δ) ἀγχιστεῖς τετάρτου βαθμοῦ· ὁ μέγας θεῖος (ε) καὶ ἡ μεγάλη θεία ε) αὐτῆς (γ) εἶναι πρὸς αὐτὸν (δ) ἀγχιστεῖς πέμπτου βαθμοῦ· ὁ μικρὸς θεῖος (ζ) καὶ ἡ μικρὰ θεία (ζ) εἶναι ἕκτου βαθμοῦ (Σχ. 197).

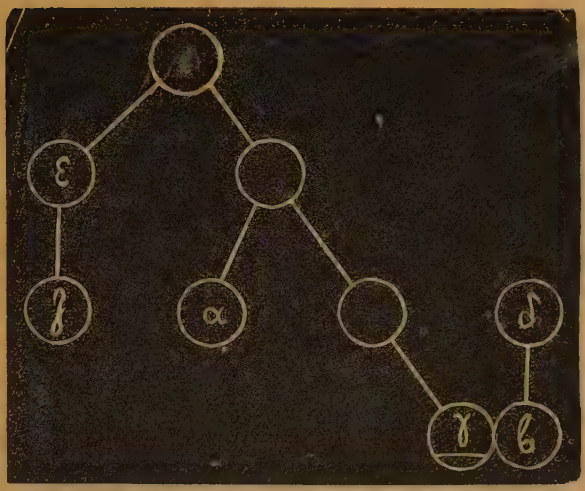

Σχῆμα 197.

α 798 Ὁ πρῶτος ἐξάδελφος (α) (Σχ. 198) τοῦ συζύγου (β) εἶναι πρὸς τὸν ἀδελφὸν (γ) τῆς συζύγου (δ) βαθμοῦ ἕκτου ἀγχιστεύς· πρὸς δὲ τὸν ἁπλοῦν θεῖον (ε) αὐτῆς (δ) βαθμοῦ ἑβδόμου, καὶ πρὸς τὸν πρῶτον ἐξάδελφον (ζ) αὐτῆς (δ) βαθμοῦ ὀγδόου ἀγχιστεύς (Σχ. 198).

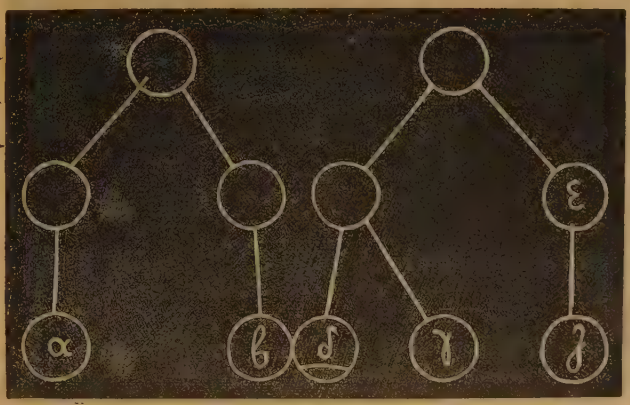

Σχῆμα 198.

Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας καὶ τὰ παραδείγματα, δύναται ἕκαστος νὰ ὁρίσῃ τὸν βαθμὸν τῆς ἀγχιστείας καὶ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν συζύγων καὶ τῶν ἐξ αἵματος συγ-

γενῶν τοῦ ἄλλου, καὶ μεταξὺ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν ἑκατέρου συζύγου.

11. Κωλυομένου δὲ κανονικῶς τοῦ γάμου μεταξὺ συγγενῶν ἐξ ἀγχιστείας ἢ διγενείας μέχρι τοῦ πέμπτου βαθμοῦ, εὔκολον εἶναι νὰ εὑρεθῇ πότε κωλύεται καὶ πότε συγχωρεῖται ὁ γάμος μεταξὺ τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν. Οὐχ ἧττον χάριν πλείονος ἀκριβείας καὶ σαφηνείας, ὡς ἐπὶ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, καταλέγονται καὶ ἐνταῦθα ὀνομαστὶ τὰ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆ πρόσωπα, ὧν μεταξὺ κωλύεται ὁ γάμος. Κωλύεται λοιπὸν ὁ γάμος τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν ὡς ἑξῆς :

α΄) Δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος τινὸς (α) (Σχ. 199) μετὰ τῶν ἐξ ἀγχιστείας κατιόντων αὐτοῦ, ἤτοι μετὰ τῆς νύμφης του

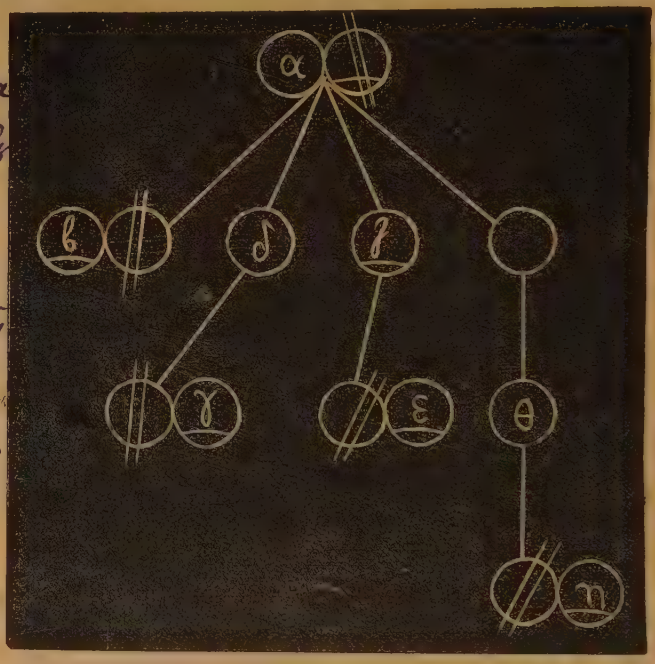

Σχῆμα 199.

(β), μετὰ τῆς νύμφης (γ) τοῦ υἱοῦ του (δ), ἢ τῆς νύμφης (ε) τῆς θυγατρός του (ζ), τῆς νύμφης (η) τοῦ ἐγγόνου (θ), τοῦ προεγγόνου (Σχ. 199) κ.τ.λ.· διότι πρὸς ἑκάστην τούτων

ἔχει τὸν αὐτὸν ἐξ ἀγχιστείας βαθμὸν συγγενείας, ὃν πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς ἐξ αἵματος, ἤτοι εἶναι ἀγχιστεὺς πρώτου βαθμοῦ, δευτέρου, τρίτου, τετάρτου, κ.τ.λ.

Ἐννοεῖται, ὅτι καὶ τὸ ἀντίστροφον.

Σχῆμα 200 Δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος γυναικός τινος (α) (Σχ. 200) μετὰ τῶν ἐξ ἀγχιστείας κατιόντων αὐτῆς, ἤτοι μετὰ τοῦ γαμβροῦ (β) της, μετὰ τοῦ γαμβροῦ (γ) τῆς θυγατρός (δ), ἢ τοῦ υἱοῦ (ε) της, μετὰ τοῦ γαμβροῦ (ζ) τῆς ἐγγόνης (η), ἢ τοῦ ἐγγόνου (θ), τοῦ προεγγόνου (Σχ. 200) κ.τ.λ.

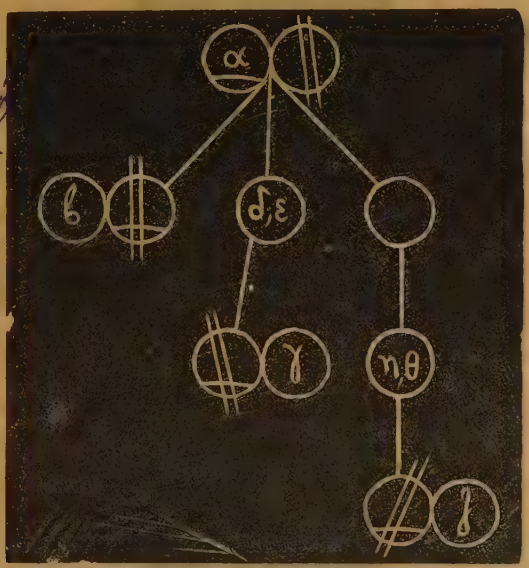

Σχῆμα 200.

Σχῆμα 201 β') Δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος τινὸς (α) (Σχ. 201) μετὰ τῶν ἐξ ἄλλου συζύγου (β) κατιόντων τῆς συζύγου (γ) αὐτοῦ, ἤτοι **τῆς θυγατρὸς** αὐτῆς (δ) (ἤτοι τῆς **προγονῆς του**), **τῆς ἐγγόνης** (ε), **τῆς προεγγόνης** (ζ) (Σχ. 201) κ.τ.λ., διότι εἶναι πρὸς αὐτὰς συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμόν, καθ' ὃν ἐξ αἵματος εἶναι πρὸς αὐτὰς ἡ σύζυγός του (γ), ἤτοι κατὰ πρῶτον, κατὰ δεύτερον, κατὰ τρίτον, κατὰ τέταρτον, κ.τ.λ. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι:

Σχῆμα 201.

Σχῆμα 202 Δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος γυναικός τινος (α) (Σχ. 202) μετὰ τῶν ἐξ ἄλλης γυναικὸς (β) κατιόντων τοῦ ἀνδρὸς (γ) αὐτῆς (α), ἤτοι μετὰ **τοῦ υἱοῦ** (δ) αὐτοῦ, **τοῦ ἐγγόνου** (ε), **τοῦ προεγγόνου** (ζ) (Σχ. 202) κ.τ.λ., διότι εἶναι πρὸς αὐτοὺς ἐξ ἀγχιστείας συγγενὴς πρώτου βαθμοῦ, δευτέρου, τρίτου, κ.τ.λ.

Σχῆμα 202.

Σχῆμα 203 γ') Πατὴρ (α) (Σχ. 203) καὶ υἱὸς (β) δὲν λαμβάνουσιν εἰς

γάμον μητέρα (γ) καὶ θυγατέρα (δ), διότι ἡ θυγάτηρ (δ) τῆς **μητρυιᾶς** (γ) (δηλ. μητρυιᾶς τῆς β) γίνεται δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας πρὸς τὸν υἱὸν (β) τοῦ **ἐπιπάτορος** (α) (Σχ. 203) (τοῦ μητρυιοῦ τῆς δ), θεωρουμένη ἀδελφή· ὁ δὲ πατὴρ (ε) (Σχ. 204) πρὸς τὴν **πενθερὰν** (ζ) τοῦ υἱοῦ (η) του (Σχ. 204) εἶναι ὁμοίως δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας.

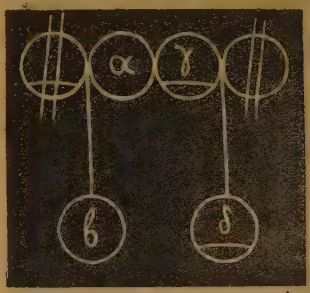

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν μητέρα) Σχῆμα 203.

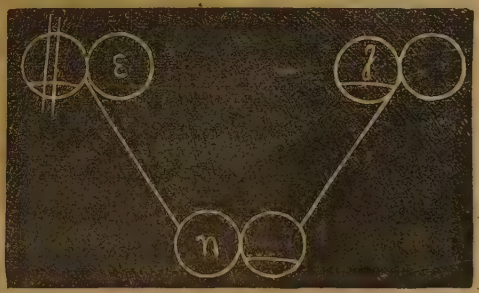

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν θυγατέρα) Σχῆμα 204.

[Σημείωσον, ὅτι τὸ 203ον Σχῆμα συμπίπτει πρὸς τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ι', 3) (Σχ. 239), ὅ, περ ἐστὶν αὐτολεξεί: « Δὲν δύναταί τις (β) νὰ συζευχθῇ οὐδὲ τὴν ἐξ ἄλλου » ἀνδρὸς θυγατέρα τῆς μητρυιᾶς του, διότι ἔχει δεύτερον βαθμὸν πρὸς αὐτήν.»]

δ') Πατὴρ (α) (Σχήμ. 205 καὶ 206) καὶ υἱὸς (β) δὲν λαμβάνουσι **μάμμην** (γ) καὶ **ἐγγόνην** (δ), διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ εἶναι ἀγχιστεὺς βαθμοῦ τρίτου.

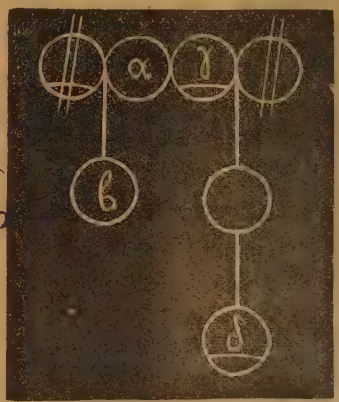

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν μάμμην) Σχῆμα 205

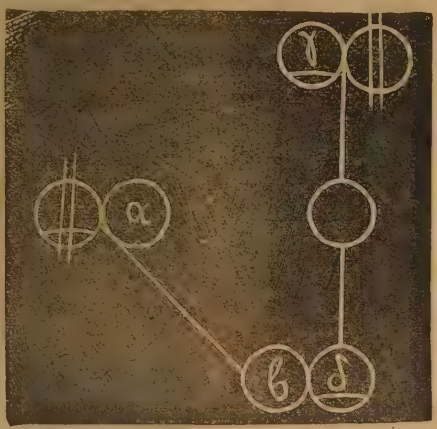

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν ἐγγόνην) Σχῆμα 206.

Σχῆμα 207 Οὐδὲ **προμάμμην** (ε) (Σχήμ. 207 καὶ 208), καὶ **προεγγόνην** (θ) διότι εἶναι βαθμοῦ τετάρτου.

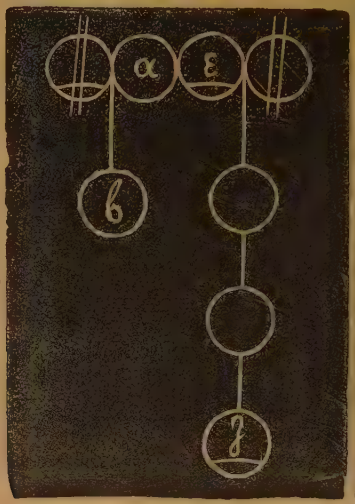

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν προμάμμην)

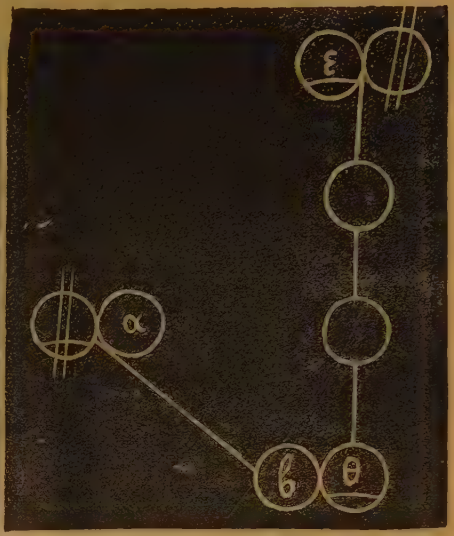

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν προεγγόνην)

Σχῆμα 207. Σχῆμα 208.

Οὐδὲ **διμάμμην** (η) (Σχήμ. 209 καὶ 210), καὶ **δισεγγόνην** (θ), διότι εἶναι βαθμοῦ πέμπτου.

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν διμάμμην)

Σχῆμα 209.

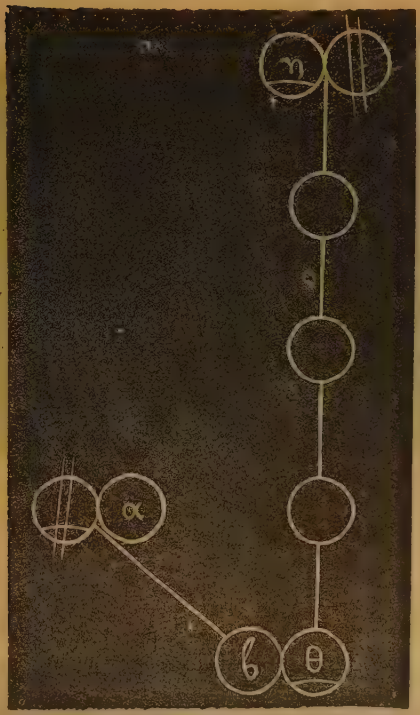

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν δισεγγόνην)

Σχῆμα 210.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον[1] πάντων τούτων, ἤτοι μήτηρ καὶ θυγάτηρ δὲν λαμβάνουσι **πάππον** καὶ **ἔγγονον,** οὐδὲ **πρόπαππον** καὶ **προέγγονον,** οὐδὲ **δίπαππον** καὶ **δισέγγονον**.

ε') Πατὴρ (α) (Σχήμ. 211 καὶ 212) καὶ υἱὸς (β) δὲν λαμβάνουσι δύω ἀδελφάς (γ, δ), διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ εἶναι βαθμοῦ τρίτου ἐξ ἀγχιστείας.

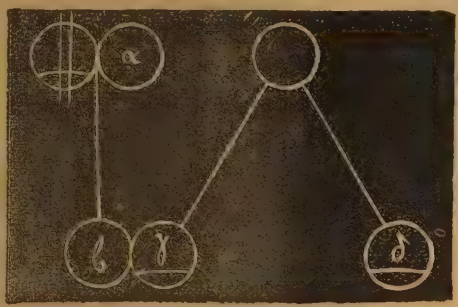

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφὴν)

Σχῆμα 211.

[1] [ΣΗΜ. Διὰ τῆς λέξεως *ἀντίστροφον* ἡ Ἐγκύκλιος ἐννοεῖ τὴν ἀλλαγὴν φύλου, ὡς ἐν τῷ α' καὶ β' καὶ πολλαχοῦ. Ὅρα καὶ § 14: α'Αντιστρεφομένων » τῶν φύλων, ἤτοι τιθεμένων ἐν τοῖς παραδείγμασι γυναικῶν ἀντὶ ἀνδρῶν.»]

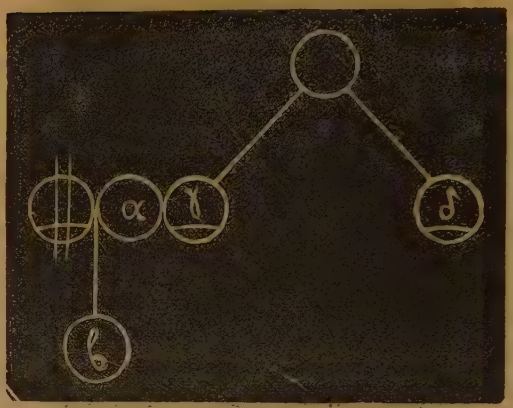

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφήν)

Σχῆμα 212.

Σχῆμα 213 Οὐδὲ ἁπλῆν θείαν (ε) (Σχήματα 213 καὶ 214) καὶ **ἁπλῆν**

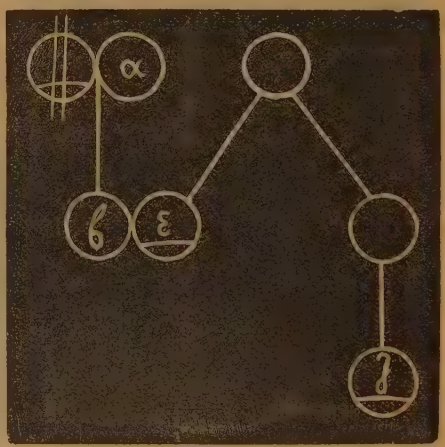

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν θείαν)

Σχῆμα 213.

ἀνεψιὰν (ζ), διότι εἶναι βαθμοῦ τετάρτου.

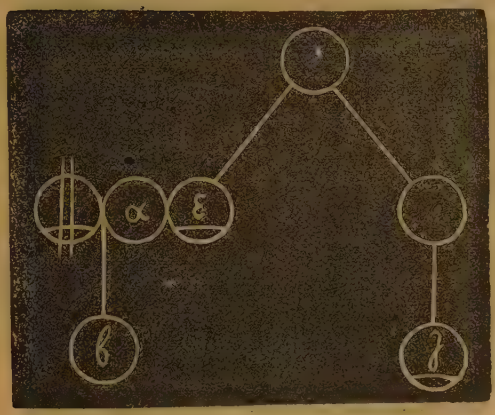

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν θείαν)

Σχῆμα 214.

μα 215 Οὐδὲ μεγάλην θείαν (η) (Σχήμ. 215 καὶ 216) καὶ με-

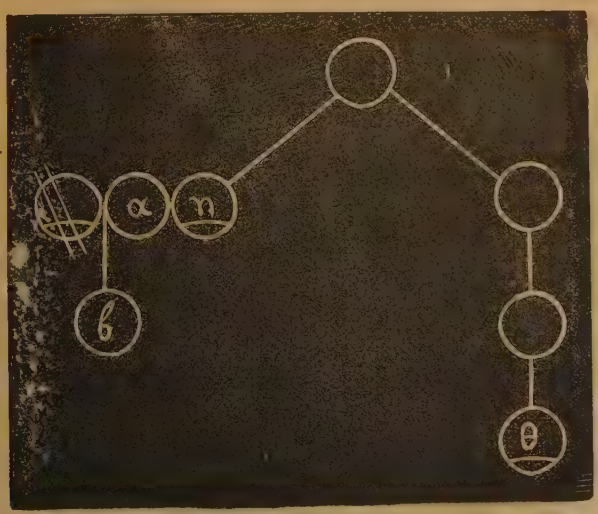

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν θείαν)

Σχῆμα 215.

γάλην ἀνεψιάν (θ), διότι εἶναι βαθμοῦ πέμπτου.

Διάφοροι συγγένειαι ἐξαδελφίας.

Δὲν δύναται ὁ α νὰ
λάβῃ διάγνωσιν
τὴν θ, διότι εἶνε
βαθμοῦ Ε΄.

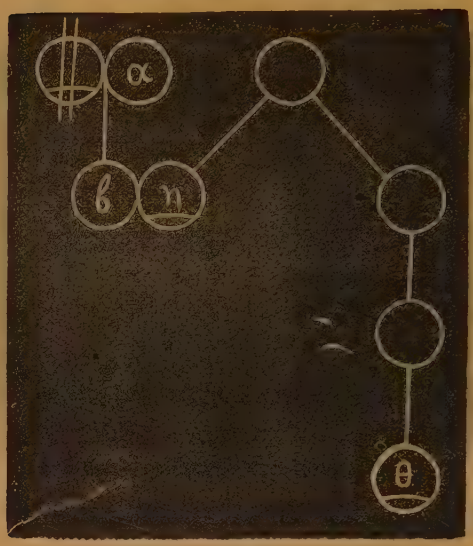

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν θείαν)
Σχῆμα 216.

Σχῆμα 217 Οὐδὲ δύω πρώτας ἐξαδέλφας (ι, κ) (Σχήμ. 217 καὶ 218), διότι εἶναι πέμπτου βαθμοῦ.

Δὲν δύναται ὁ β,
νὰ λάβῃ διάγνωσιν
τὴν ια, διότι εἶνε
βαθμοῦ Ε΄.

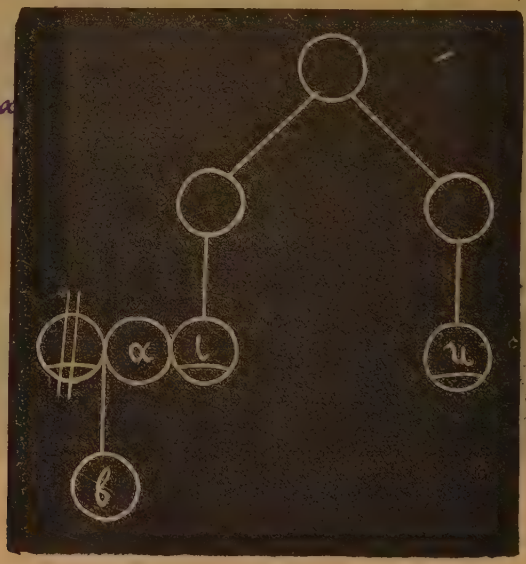

(τοῦ πατρὸς λαβόντος τὴν μίαν πρωτεξαδέλφην)
Σχῆμα 217.

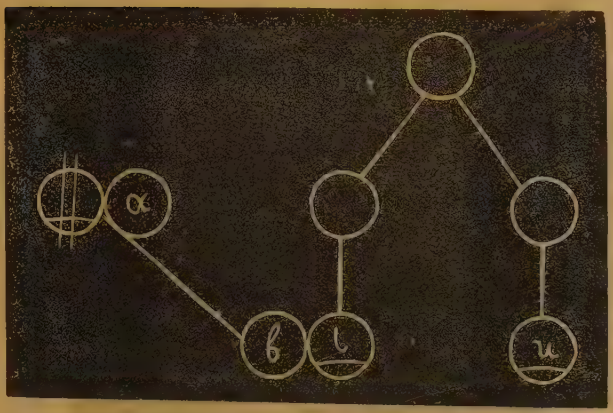

(τοῦ υἱοῦ λαβόντος τὴν μίαν πρωτεξαδέλφην)

Σχῆμα 218.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον πάντων τούτων, ἤγουν μήτηρ καὶ θυγάτηρ δὲν λαμβάνουσι δύω ἀδελφούς, οὐδὲ ἁπλοῦν θεῖον καὶ ἁπλοῦν ἀνεψιόν, οὐδὲ μέγαν θεῖον καὶ μέγαν ἀνεψιόν, οὐδὲ δύω πρώτους ἐξαδέλφους.

ς΄) Πάππος (α) (Σχήμ. 219 καὶ 220) καὶ ἔγγονος (β) δὲν λαμβάνουσι μάμμην (γ) καὶ τὴν ἐξ ἄλλου ἀνδρὸς ἐγγόνην (δ) της, διότι εἶναι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας ἑκάτερος ἑκατέρᾳ.

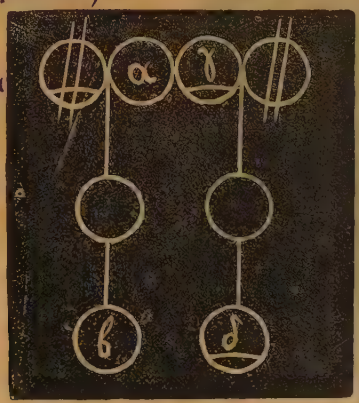

(τοῦ πάππου λαβόντος τὴν μάμμην)

Σχῆμα 219.

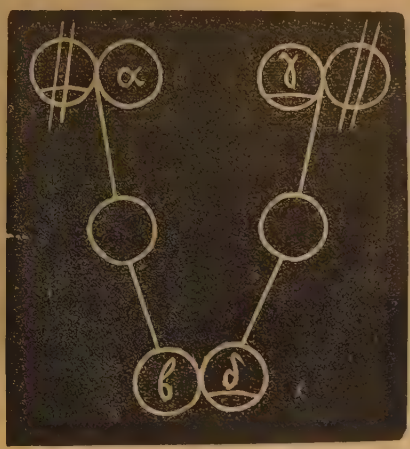

(τοῦ ἐγγόνου λαβόντος τὴν ἐγγόνην)

Σχῆμα 220.

Διάφοροι συγγένειαι ἐξ ἀγχιβλίας.

Σχῆμα 221 Οὐδὲ δύω ἀδελφὰς (ε, ζ) (Σχήματα 221 καὶ 222), διότι

δὲν δύναται ὁ β, νὰ γαμήσῃ διὰ γυναῖκα τὴν ζ, διότι εἶναι βαθμοῦ Δ'.

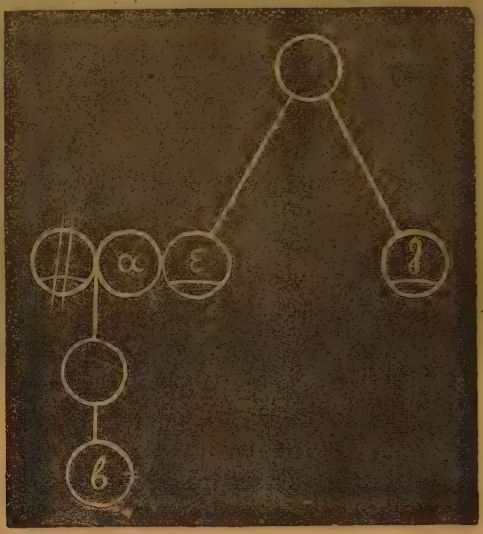

(τοῦ πάππου λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφὴν)

Σχῆμα 221.

εἶναι ὁμοίως ἑκάτερος ἑκατέρᾳ βαθμοῦ τετάρτου.

δὲν δύναται ὁ α, νὰ γαμήσῃ διὰ γυναῖκα τὴν ζ, διότι εἶναι βαθμοῦ Δ'.

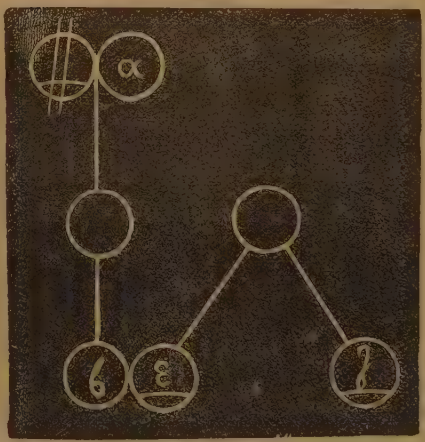

(τοῦ ἐγγόνου λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφὴν)

Σχῆμα 222.

Σχῆμα 223 Οὐδὲ προμάμμην (π) (Σχήμ. 223 καὶ 224) καὶ τὴν ἐξ

ἄλλου ἀνδρὸς προεγγόνην (θ) αὐτῆς, διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ εἶναι πέμπτου βαθμοῦ.

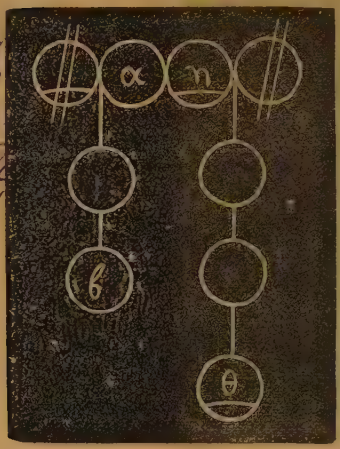

τοῦ πάππου λαβόντος τὴν προμάμμην)

Σχῆμα 223.

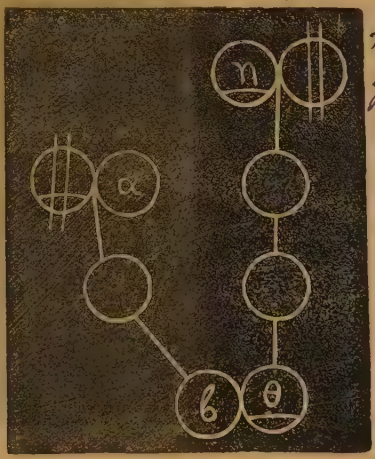

(τοῦ ἐγγόνου λαβόντος τὴν προεγγόνην)

Σχῆμα 224.

Οὐδὲ θείαν ἁπλῆν (ι) (Σχήμ. 225 καὶ 226) καὶ ἀνεψιὰν ἁπλῆν (κ), διότι εἶναι ἐπίσης πέμπτου βαθμοῦ.

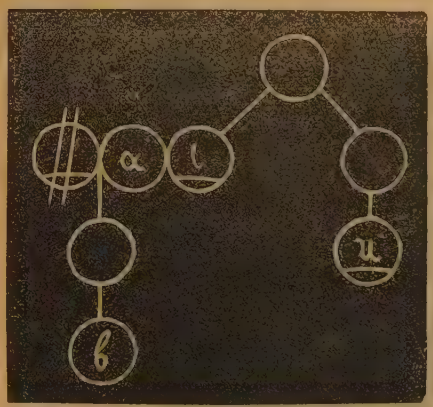

(τοῦ πάππου λαβόντος τὴν ἁπλῆν θείαν)

Σχῆμα 225.

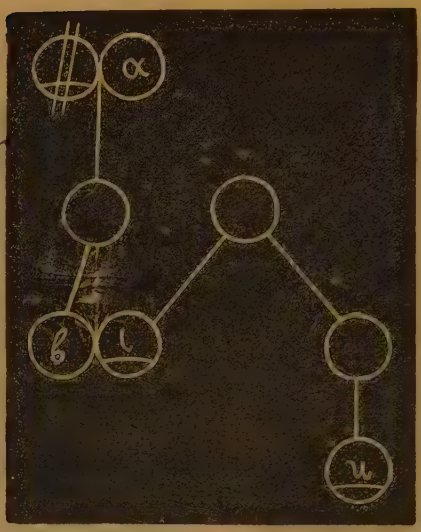

(τοῦ ἐγγόνου λαβόντος τὴν ἁπλῆν θείαν)
Σχῆμα 226.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον πάντων τούτων, ἤγουν μάμμη καὶ ἐγγόνη δὲν λαμβάνουσι πάππον καὶ τὸν ἐξ ἄλλης γυναικὸς ἔγγονόν του, οὐδὲ δύω ἀδελφούς, οὐδὲ πρόπαππον καὶ τὸν ἐξ ἄλλης γυναικὸς προέγγονόν του, οὐδὲ θεῖον ἁπλοῦν καὶ ἀνεψιὸν ἁπλοῦν.

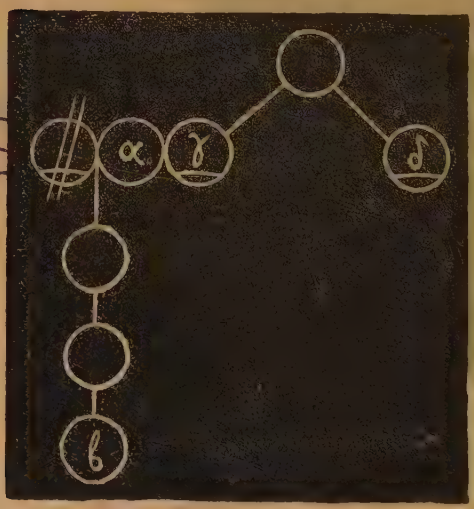

Σχῆμα 227.

ζ') Πρόπαππος (α) (Σχήμ. 227 καὶ 228) καὶ προέγγονος (β) δὲν λαμβάνουσι δύω ἀδελφάς (γ, δ), διότι εἶναι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ βαθμοῦ πέμπτου.

(τοῦ προπάππου λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφήν)

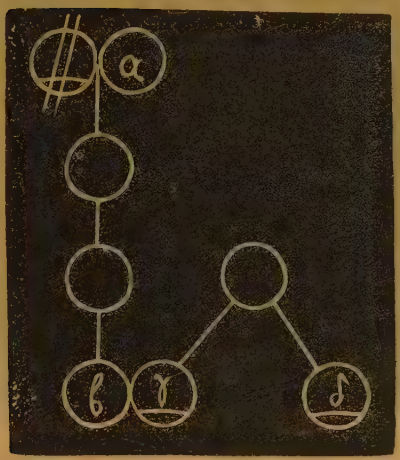

(τοῦ προεγγόνου λαβόντος τὴν μίαν ἀδελφὴν)

Σχῆμα 228.

η΄) Δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος τινὸς (α) (Σχ. 229) κατὰ διαδοχὴν μετὰ δύω ἀδελφῶν (β, γ), διότι εἶναι πρὸς τὴν **γυναικαδέλφην** (γ) του ἀγχιστεὺς δευτέρου βαθμοῦ.

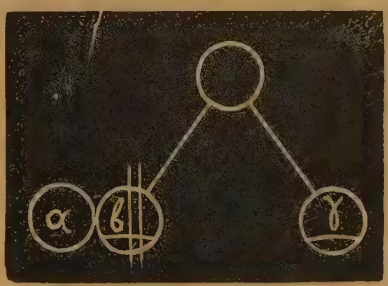

Σχῆμα 229.

Οὐδὲ ἁπλῆς θείας (ε) καὶ ἁπλῆς ἀνεψιᾶς (ζ) (Σχ. 230), διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ τρίτου.

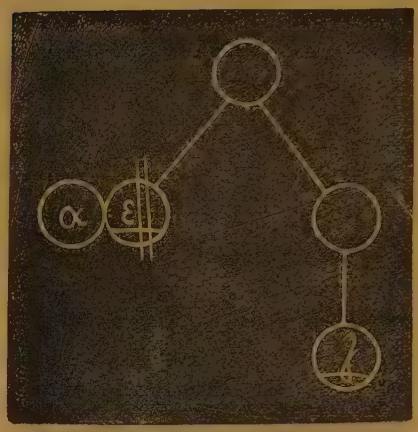

Σχῆμα 230.

Σχῆμα 231 Οὐδὲ δύω πρώτων ἐξαδέλφων (η, θ) (Σχ. 231), διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ τετάρτου.

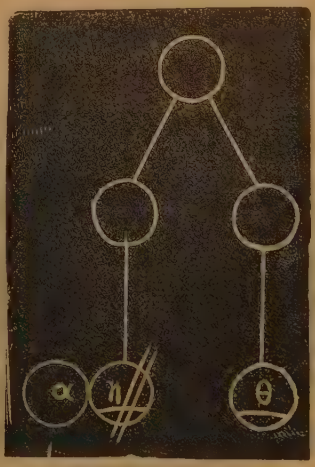

Σχῆμα 231.

Σχῆμα 232 Οὐδὲ μεγάλης θείας (ι) καὶ μεγάλης ἀνεψιᾶς (κ) (Σχ. 232), διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ τετάρτου.

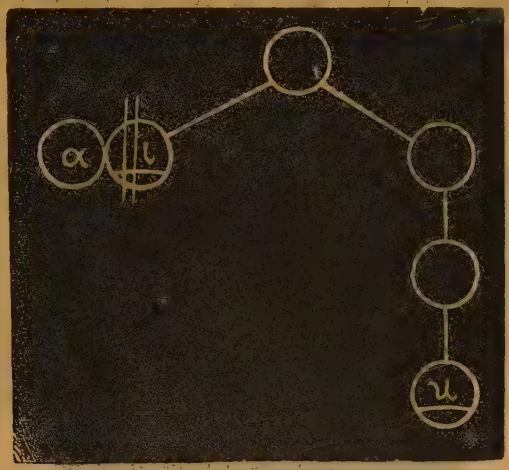

Σχῆμα 232.

ῆμα 233 Οὐδὲ μικρᾶς θείας (λ) καὶ μικρᾶς ἀνεψιᾶς (μ) (Σχ. 233), διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ πέμπτου.

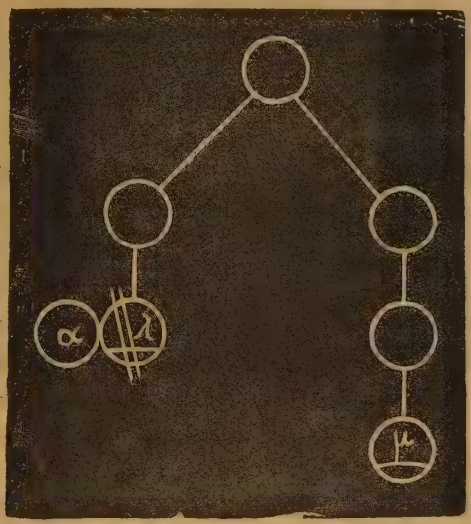

Σχῆμα 233.

ῆμα 234 Οὐδὲ μεγάλης θείας (ν) καὶ τῆς θυγατρὸς (ξ) τῆς με-

γάλης ἀνεψιᾶς (ο) (Σχ. 234) (ἢ τοῦ μεγάλου ἀνεψιοῦ (ο)) αὐτῆς, διότι εἶναι ὁμοίως πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ πέμπτου.

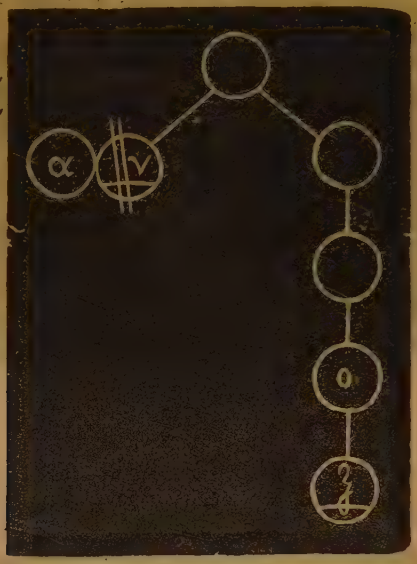

Σχῆμα 234.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον πάντων τούτων, ἤγουν **δὲν συγχωρεῖται ὁ γάμος τινὸς (γυναικὸς) κατὰ διαδοχὴν μετὰ δύω ἀδελφῶν, διότι εἶναι πρὸς τὸν ἀνδράδελφόν της ἀγχιστὶς δευτέρου βαθμοῦ· οὐδὲ μετὰ ἁπλοῦ θείου καὶ ἁπλοῦ ἀνεψιοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ τρίτου· οὐδὲ μετὰ δύω πρώτων ἐξαδέλφων, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ τετάρτου· οὐδὲ μετὰ μεγάλου θείου καὶ μεγάλου ἀνεψιοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ τετάρτου· οὐδὲ μετὰ μικροῦ θείου καὶ μικροῦ ἀνεψιοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ πέμπτου· οὐδὲ μετὰ μεγάλου θείου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου ἀνεψιοῦ (ἢ τῆς μεγάλης ἀνεψιᾶς), διότι εἶναι ὁμοίως πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ πέμπτου.**

θ΄) Δύω ἀδελφοὶ (α, β) (Σχ. 235) δὲν λαμβάνουσι δύω ἀδελφάς (γ, δ), διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ εἶναι ἀγχιστεῖς βαθμοῦ τετάρτου.

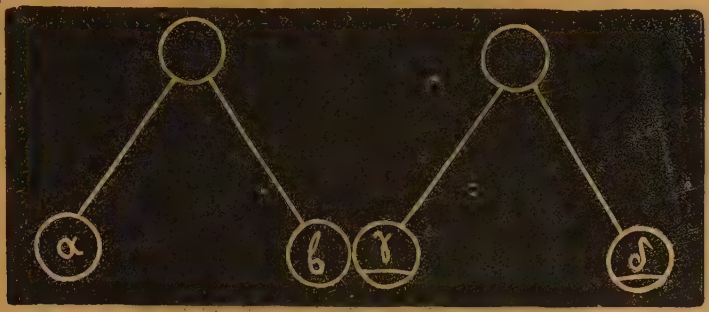

Σχῆμα 235.

Οὐδὲ θείαν ἁπλῆν (ε) καὶ ἀνεψιὰν ἁπλῆν (ζ) (Σχ. 236), διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ εἶναι βαθμοῦ πέμπτου.

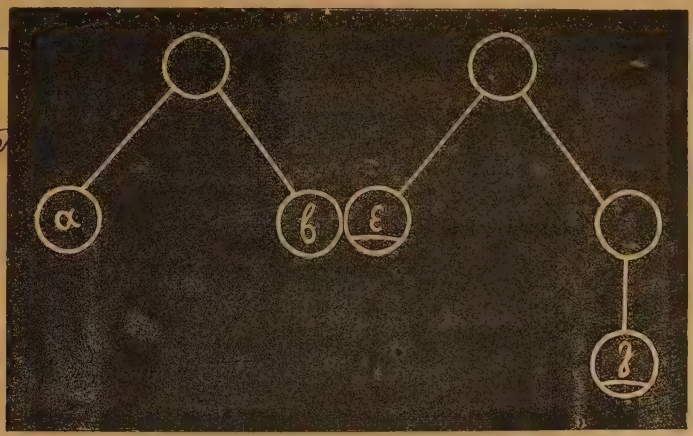

Σχῆμα 236.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον πάντων τούτων, ἤγουν δύω ἀδελφαὶ δὲν λαμβάνουσι δύω ἀδελφούς, διότι ἑκατέρα πρὸς ἑκάτερον εἶναι ἀγχιστίδες βαθμοῦ τετάρτου· οὐδὲ θεῖον ἁπλοῦν καὶ ἀνεψιὸν ἁπλοῦν, διότι ἑκατέρα πρὸς ἑκάτερον εἶναι βαθμοῦ πέμπτου.

ι') Δὲν δύναταί τις (α) (Σχ. 237) νὰ συζευχθῇ τὴν γυναῖκα (β) τοῦ ἀδελφοῦ (γ) αὐτοῦ, διότι εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) δευτέρου βαθμοῦ.

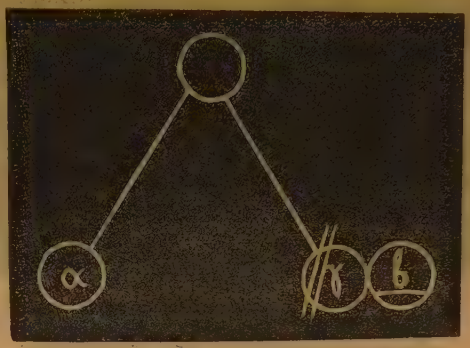

Σχῆμα 237.

Οὐδὲ τὴν γυναῖκα (δ) (Σχ. 238) τοῦ θείου (ε) του, διότι εἶναι πρὸς αὐτὴν (δ) τρίτου βαθμοῦ.

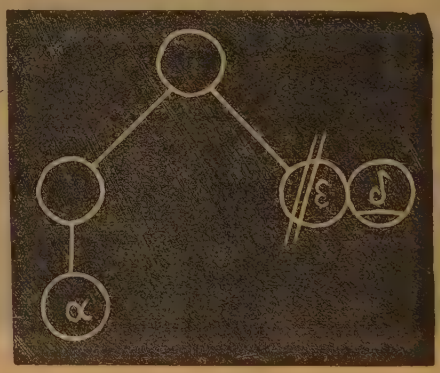

Σχῆμα 238

[ΣΗΜ. Ἀμφότερα συμπίπτουσι πρὸς τὸ προηγούμενον η') ἀντίστροφον. «Δὲν » συγχωρεῖται ὁ γάμος τινὸς γυναικὸς κατὰ διαδοχὴν μετὰ δύω ἀδελφῶν, » διότι εἶναι πρὸς τὸν ἀνδράδελφόν της ἀγχιστὶς δευτέρου βαθμοῦ· οὐδὲ μετὰ » ἁπλοῦ θείου καὶ ἁπλοῦ ἀνεψιοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ τρίτου.»]

σχ. 239 Οὐδὲ τὴν ἐξ ἄλλου ἀνδρὸς (ζ) θυγατέρα (η) τῆς μητρυιᾶς (θ) του (Σχ. 239), διότι ἔχει δεύτερον βαθμὸν πρὸς αὐτήν.

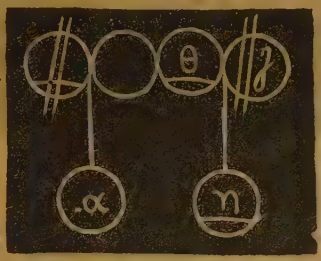

Σχῆμα 239.

[Σημείωσον, ὅτι καὶ τοῦτο συμπίπτει πρὸς τὸ προηγούμενον γ') (Σχ. 203), ὅ,περ ἔχει αὐτολεξεὶ οὕτω : «Πατὴρ καὶ υἱὸς δὲν λαμβάνουσιν εἰς γάμον μη-» τέρα καὶ θυγατέρα, διότι ἡ θυγάτηρ τῆς μητρυιᾶς γίνεται δευτέρου βαθμοῦ » ἐξ ἀγχιστείας, πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ *ἐπιπάτορος* (τοῦ μητρυιοῦ) θεωρουμένη » ἀδελφή.»]

Γ') ἐκ τριγενείας.

12. Ἡ συγγένεια, ἣν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα δύω γένη, συνδεόμενα ἑκάτερον δι' ἀγχιστείας πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τρίτον γένος, ὀνομάζεται **τριγένεια,** διότι πρὸς ὕπαρξιν αὐτῆς ἀπαιτεῖται ἡ συνάφεια τριῶν διαφόρων γενῶν.

13. Εἶναι λοιπὸν ἐκ τριγενείας συγγενεῖς :

α') ἑκάτερος σύζυγος πρὸς τὸν σύζυγον τοῦ ἐξ αἵματος συγγενοῦς τοῦ ἑαυτοῦ συζύγου. Π. χ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός τινος πρὸς τὸν σύζυγον ἢ τὴν σύζυγον τούτων, καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ ἐπ' ἀδελφῷ νύμφη τινὸς πρὸς τὸν σύζυγον ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, οἱ σύγγαμβροι πρὸς ἀλλήλους, καὶ αἱ γυναῖκες δύω ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλας.

[Ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον καὶ σαφέστερον.

Σχῆμα 240.

1) Ὁ ἐπ'ἀδελφῇ (δ) γαμβρὸς (α) τινὸς ἀνδρὸς (γ) πρὸς τὴν σύζυγον (β) τούτου (γ) (Σχ. 240)· καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ ἐπ' ἀδελφῷ (γ) νύμφη (β) τινὸς γυναικὸς (δ) πρὸς τὸν σύζυγον (α) αὐτῆς (δ)· ἤτοι ὁ (α) πρὸς τὴν (β), καὶ ἡ (β) πρὸς τὸν (α).

Ἡ κατ' ἄλλην ἔκφρασιν :

Ὁ σύζυγος (α) τῆς ἀνδραδέλφης (δ) τινὸς γυναικὸς (β), καὶ ἡ σύζυγος (β) τοῦ γυναικαδέλφου (γ) τοῦ ἀνδρὸς (α) πρὸς ἀλλήλους.

2) Οἱ σύγγαμβροι (α, β) (Σχ. 241) πρὸς ἀλλήλους.

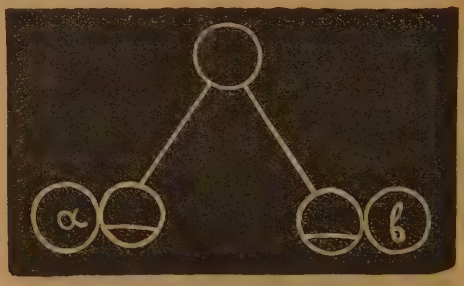

Σχῆμα 241.

Καὶ 3) αἱ γυναῖκες (γ, δ) (Σχ. 242) δύω ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλας.

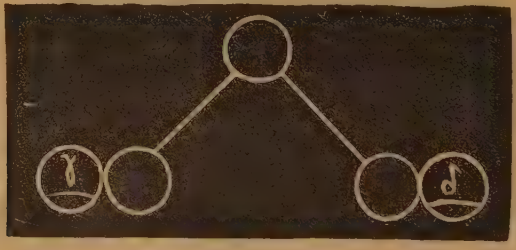

Σχῆμα 242.

[ΣΗΜ. Ἡ κατὰ τὸ α') δηλ. τριγένεια πηγάζει ἐκ τῶν τριῶν τούτων εἰς γάμον συναφειῶν, ἤτοι :

1) Σχ. 240· ἀδελφὸς (γ) καὶ ἀδελφὴ (δ) ἔρχονται εἰς γάμον, ὁ μὲν ἀδελφὸς (γ) μετὰ τῆς (6), ἡ δὲ ἀδελφὴ (δ) μετὰ τοῦ (α). Οὕτω δὲ ὁ α καὶ ἡ 6 γίνονται ἐκ τριγενείας συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους.

2) Σχ. 241· δύω ἀδελφαὶ ἔρχονται εἰς γάμον, ἡ μὲν μετὰ τοῦ (α), ἡ δὲ μετὰ τοῦ (6). Οὕτω δὲ ὁ α καὶ ὁ 6 γίνονται τριγενεῖς.

3) Σχ. 242· δύω ἀδελφοὶ ἔρχονται εἰς γάμον, ὁ μὲν μετὰ τῆς (γ), ὁ δὲ μετὰ τῆς (δ). Οὕτω δὲ ἡ γ καὶ ἡ δ γίνονται τριγενεῖς.]

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀπωτέρων ἐξ αἵματος πλαγίων συγγενῶν, οἱ σύζυγοι τούτων εἶναι πρὸς τοὺς συζύγους τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν αὐτῶν συγγενεῖς ἐκ τριγενείας, οἷον οἱ σύζυγοι[1] τῶν ἐξ αἵματος θείων[1] πρὸς τοὺς συζύγους[1] τῶν ἐξ αἵματος ἀνεψιῶν[1] (αγε—6δθ).

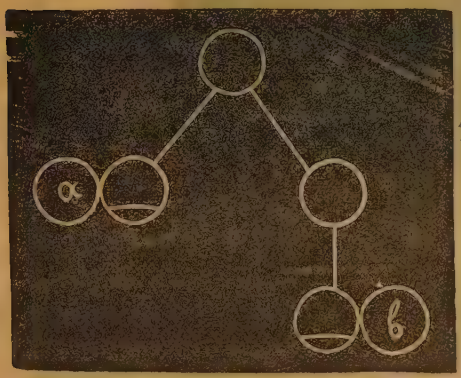

Σχῆμα 243.

(Σχήμ. 243, 244 καὶ 245).

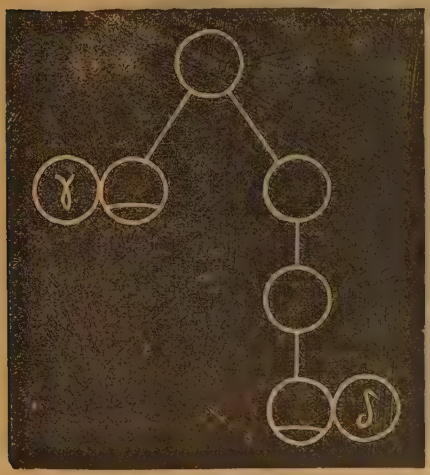

Σχῆμα 244.

[1] Τὸ ἀρσενικὸν ἀντὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

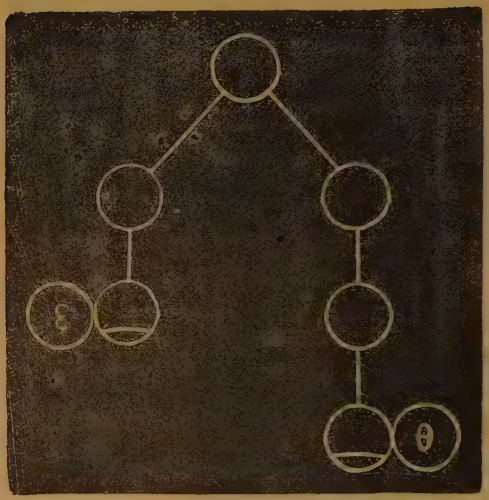

Σχῆμα 245.

Οἱ σύζυγοι [1] (η, θ) (Σχήμ. 246 καὶ 247) τῶν ἑξ. αἵματος ἐξαδέλφων πρὸς τοὺς συζύγους [1] τῶν ἐξαδέλφων αὐτῶν κ. τ. λ.

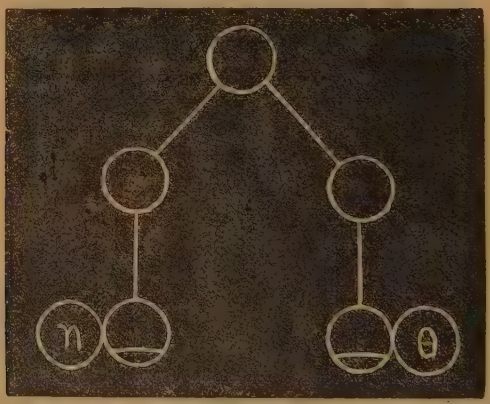

Σχῆμα 246.

[1] Ὡσαύτως τὸ ἀρσενικὸν γένος ἀντὶ ἀμφοτέρων.

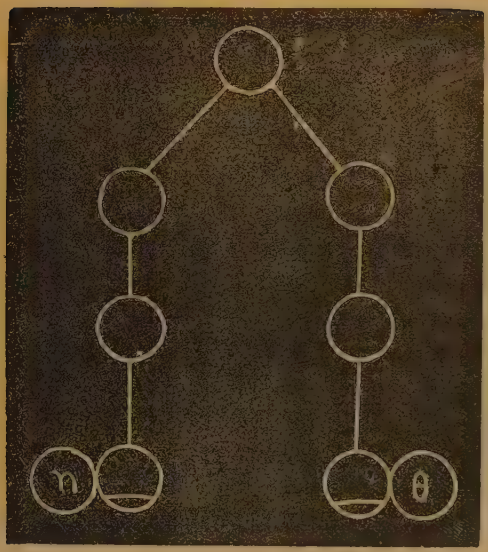

Σχῆμα 247.

6') Ἐκ τριγενείας συγγενεῖς εἶναι ἔτι καὶ οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ κατὰ τὸ α') τριγενοῦς πρὸς τοὺς τριγενεῖς αὐτοῦ· π. χ. ὁ γονεὺς (α) (Σχ. 249) καὶ τὸ τέκνον (6) (πρόσθες τὸ ἐξ ἄλλου γάμου [1]), ὁ ἀδελφός (γ), ὁ θεῖος

[[1] Διότι ἄλλως τὸ τέκνον ἀποβαίνει συγγενὴς ἐκ διγενείας πρὸς τὸν τινά, ἄνδρα ἢ γυναῖκα. Λ. χ. ἡ (γ) καὶ ὁ (6) (Σχ. 248) εἶναι τριγενεῖς πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ τέκνον τῆς (γ), τὸ (α), τὸ οὐχὶ ἐξ ἄλλου γάμου, ἔχει πρὸς τὸν (6) τρίτον βαθμὸν διγενείας.

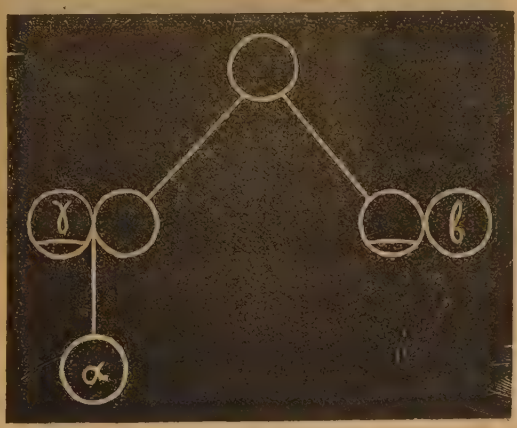

Σχῆμα 248.]

(δ), ὁ ἐξάδελψος (ε) τοῦ **συγγάμβρου** (ζ) τινὸς (η) (Σχ. 249), ἡ τῆς γυναικὸς (θ) (Σχ. 250) τοῦ γυναικαδέλφου (ι) αὐτοῦ (κ) (Σχ. 250), εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκ τριγενείας συγγενὴς αὐτοῦ.

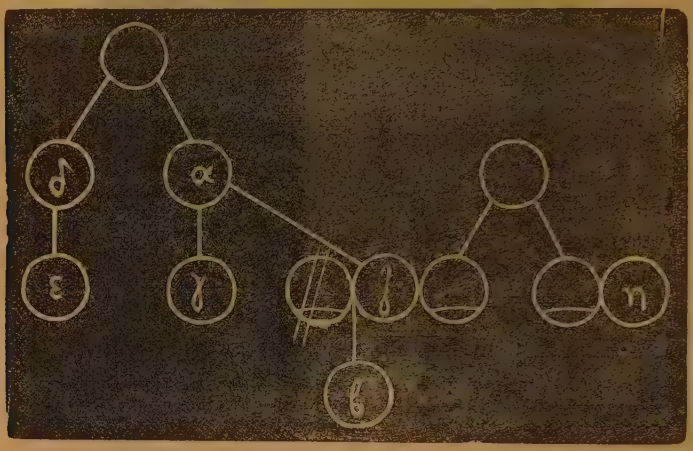

Σχῆμα 249.

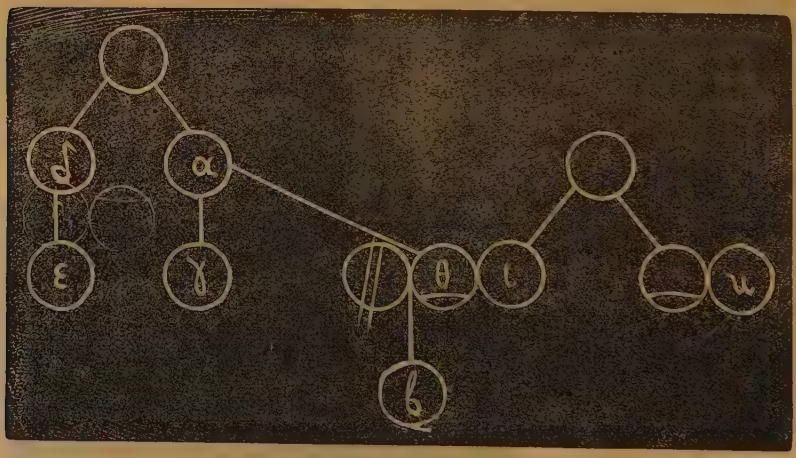

Σχῆμα 250.

Ὁ γονεύς (α) (Σχ. 251), τὸ τέκνον (β) (ἐννοεῖται τὸ ἐξ ἄλλου γάμου, δι' ὃν λόγον προηγουμένως εἴπομεν), ὁ ἀδελφός (γ), ὁ θεῖος (δ), ὁ ἐξάδελφος (ε) τῆς γυναικὸς (ζ) τοῦ ἀνδραδέλφου (η) (Σχ. 251) (τῆς λ), ἡ τοῦ ἀνδρὸς (θ)

(Σχ. 252) τῆς ἀνδραδέλφης (ι) (τῆς λ) (Σχ. 252), εἶναι ὁμοίως ἐκ τριγενείας συγγενής του.

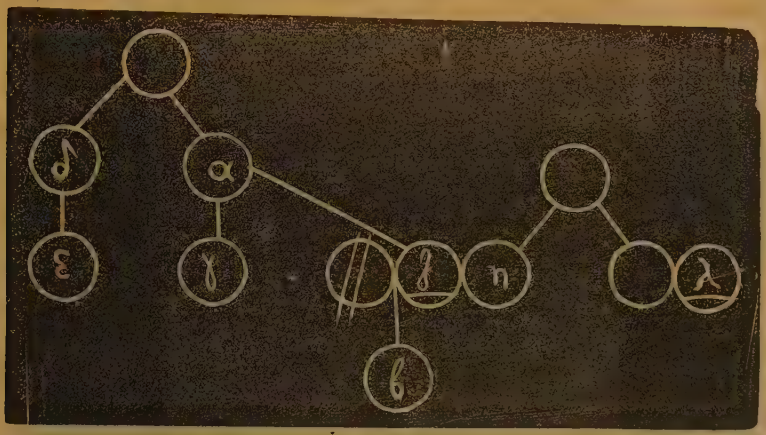

Σχῆμα 251.

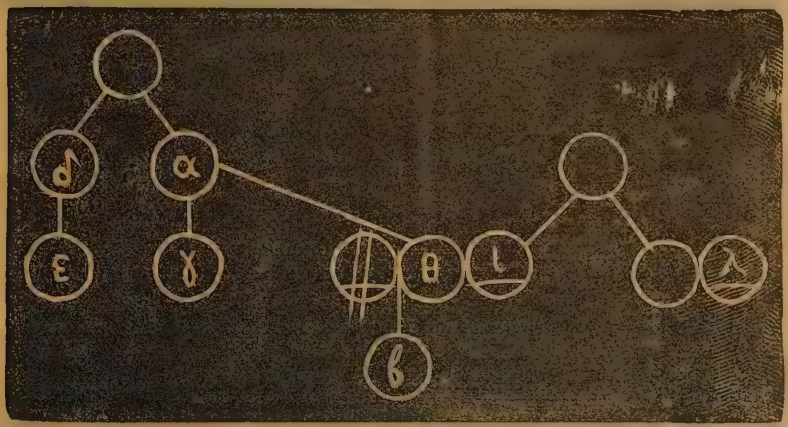

Σχῆμα 252.

γ') Τριγενεῖς πρὸς ἀλλήλους εἶναι ἔτι καὶ οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς δύω προσώπων ἑτερογενῶν (ε, η) (Σχ. 253), ἅτινα συνῆψαν κατὰ διαδοχὴν γάμον μεθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἄλλου γένους (ζ)· π. χ. ὁ πατήρ (α), ἡ μήτηρ (β), ὁ ἀδελφός (γ), τὰ **ἑτεροθαλῆ**[1] τέκνα (δ) (Σχ. 253)

[1] [ΣΗΜ. Δηλαδὴ τὰ ἐκ προτέρου γάμου γεννηθέντα πρὸ τῆς μετὰ τῆς ζ (Σχ. 253), ἢ τοῦ ζ (Σχ. 254) συζεύξεως].

κ.τ.λ. τοῦ νυμφευθέντος (ε) γυναῖκα (ζ), μετ' ἄλλου (η) πρότερον συνεζευγμένην, εἶναι ἐκ τριγενείας συγγενεῖς πρὸς τὸν πατέρα (θ), τὴν μητέρα (ι), τὸν ἀδελφόν (κ), καὶ τὰ ἑτεροθαλῆ τέκνα (λ) τοῦ προτέρου ἀνδρὸς (η) τῆς γυναικὸς ταύτης (ζ).

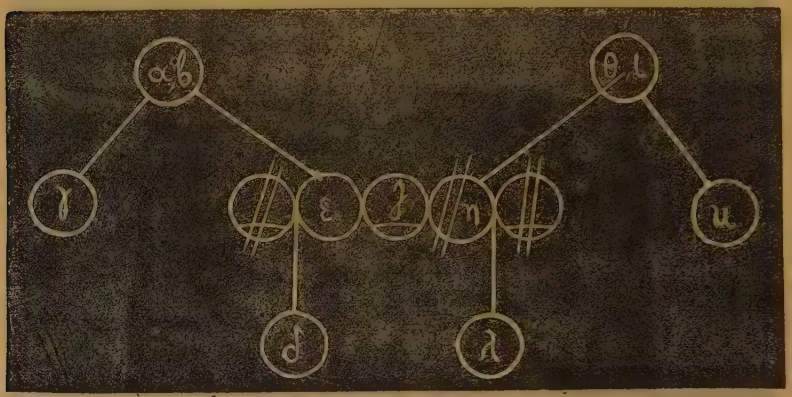

Σχῆμα 253.

Καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι ὁ πατήρ (α) (Σχ. 254), ἡ μήτηρ (β), ὁ ἀδελφός (γ), τὰ ἑτεροθαλῆ τέκνα (δ) (Σχ. 254) κ.τ.λ. τῆς νυμφευθείσης (ε) ἄνδρα (ζ), μετ' ἄλλης (η) πρότερον συνεζευγμένον, εἶναι ἐκ τριγενείας συγγενεῖς πρὸς τὸν πατέρα (θ), τὴν μητέρα (ι), τὸν ἀδελφόν (κ), καὶ τὰ ἑτεροθαλῆ τέκνα (λ) τῆς προτέρας γυναικὸς (η) τοῦ ἀνδρὸς τούτου (ζ) (Σχ. 254).

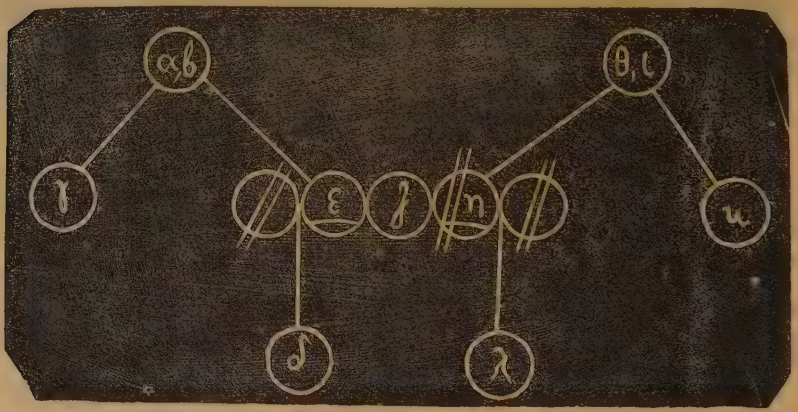

Σχῆμα 254.

14. Ἐπὶ τριγενείας ὁ βαθμὸς ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Κατὰ μὲν τὴν **πρώτην περίπτωσιν** ὁ βαθμὸς συμπίπτει πρὸς τὸν ἐξ ἀγχιστείας βαθμόν, ὃν ἔχει ὁ ἕτερος τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἐξ αἵματος συγγενῆ τοῦ συζύγου αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου συνάπτεται πρὸς τὸ τρίτον γένος· π χ. ὁ **σύγγαμβρος** (α) τινὸς (β) (Σχ. 255) εἶναι ἐκ τριγενείας συγγενὴς του δευτέρου βαθμοῦ, διότι εἶναι δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας πρὸς τὴν γυναικαδέλφην (γ) του, δι' ἧς (ὁ α) συνδέεται πρὸς αὐτόν (β).

Α'

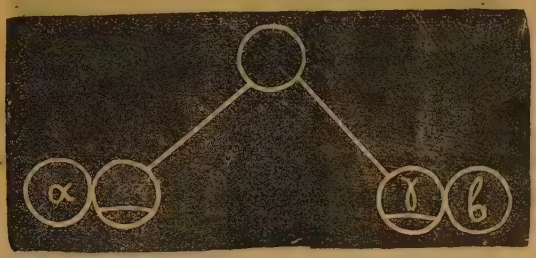

Σχῆμα 255.

Ἡ ἐπ' ἀδελφῷ (α) (Σχ. 256) νύμφη (β) τινὸς (γ) εἶναι πρὸς τὴν σύζυγόν (δ) του (Σχ. 256) **τριγενὴς** δευτέρου βαθμοῦ, διότι καὶ αὐτὸς (γ) εἶναι πρὸς ἐκείνην (β) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

Β'

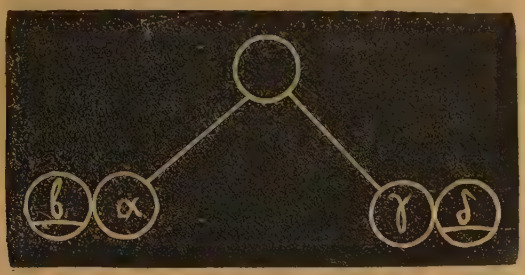

Σχῆμα 256.

Ἡ σύζυγος (α) τοῦ ἁπλοῦ θείου (β) τινὸς (γ) εἶναι πρὸς τὴν σύζυγόν (δ) του (Σχ. 257) **τριγενὴς** βαθμοῦ τρίτου, διότι καὶ αὐτὸς (γ) εἶναι πρὸς ἐκείνην (α) τρίτου ἐξ ἀγχιστείας, καὶ οὕτω καθεξῆς.

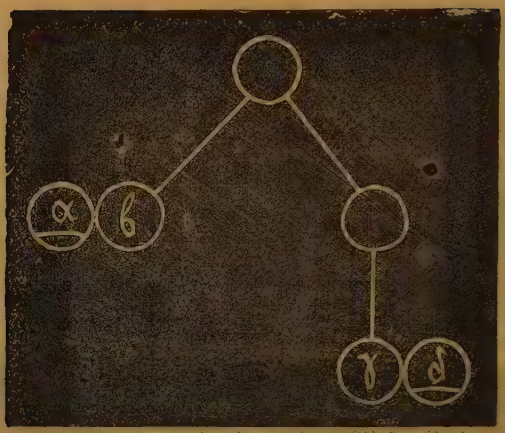

Σχῆμα 257.

Τὸ αὐτὸ δὲ ὑπάρχει καὶ **ἀντιστρεφομένων τῶν φύλων, ἤτοι τιθεμένων ἐν τοῖς παραδείγμασι γυναικῶν ἀντὶ ἀνδρῶν.**

Ἤγουν, ἡ σύννυμφος (β) (Σχ. 258) τινὸς (γυναικὸς) (δ) εἶναι ἐκ τριγενείας σύγγενής της δευτέρου βαθμοῦ, διότι εἶναι (ἡ β) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας πρὸς τὸν ἀνδράδελφόν (γ) της, δι' οὗ συνδέεται (ἡ δ) πρὸς αὐτήν (β).

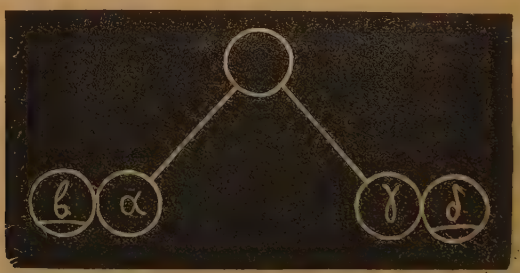

Σχῆμα 258.

[ΣΗΜ. Τὸ παρὸν παράδειγμα, ἀντίστροφον τοῦ Α' (Σχ. 255), ταυτίζεται πρὸς τὸ Β' (Σχ. 256).]

Ὁ ἐπ' ἀδελφῇ (δ) (Σχ. 259) γαμβρὸς (α) τινὸς (γυναικὸς) (γ) (Σχ. 259) εἶναι πρὸς τὸν σύζυγόν (β) της τριγενὴς δευτέρου βαθμοῦ, διότι καὶ αὐτὴ (γ) εἶναι πρὸς ἐκεῖνον (α) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

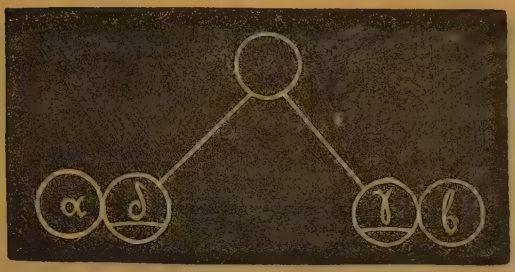

Σχῆμα 259.

[ΣΗΜ. Τὸ παρόν, ἀντίστροφον τοῦ δευτέρου (Σχ. 256), συμπίπτει πρὸς τὸ **Α'** (Σχ. 255).]

Ὁ σύζυγος (α) τῆς ἁπλῆς θείας (β) τινὸς (γυναικὸς) (γ) (Σχ. 260) εἶναι πρὸς τὸν σύζυγόν (δ) της τριγενὴς βαθμοῦ τρίτου, διότι καὶ αὐτὴ (γ) εἶναι πρὸς ἐκεῖνον (α) τρίτου ἐξ ἀγχιστείας.

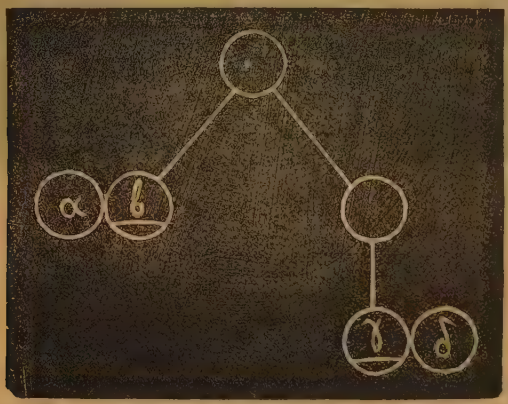

Σχῆμα 260.

Κατὰ τὴν **δευτέραν περίπτωσιν** ὁ βαθμὸς τῆς τριγενείας συνάγεται διὰ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἐξ αἵματος βαθμοῦ, ὃν ἔχει ὁ εἷς ἐκ τῶν κατὰ τὸ α' τριγενῶν πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ ἐξ αἵματος συγγενῆ, καὶ τοῦ κατὰ τριγένειαν βαθμοῦ, ὃν ἔχει πρὸς τὸν **τριγενῆ** αὐτοῦ· π. χ. ὁ σύγγαμβρος (α) (Σχ. 261) εἶναι πρὸς τὸν πατέρα (β) τοῦ συγγάμβρου (γ) του τριγενὴς τρίτου βαθμοῦ, διότι οὗτος (γ)

πρὸς μὲν τὸν πατέρα (β) του εἶναι πρώτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος, πρὸς δὲ τὸν σύγγαμβρόν (α) του δευτέρου ἐκ τριγενείας, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι τρία· πρὸς τὸν ἀδελφὸν (δ) τοῦ συγγάμβρου (γ) του εἶναι τετάρτου ἐκ τριγενείας, διότι προσετέθη εἷς ἔτι βαθμὸς ἐξ αἵματος· πρὸς τὸν θεῖόν (ε) του εἶναι πέμπτου, διότι προσετέθη εἷς ἔτι βαθμὸς ἐξ αἵματος· πρὸς τὸν πρῶτον ἐξάδελφόν (ζ) του (Σχ. 261) εἶναι ἕκτου, καὶ οὕτω καθεξῆς.

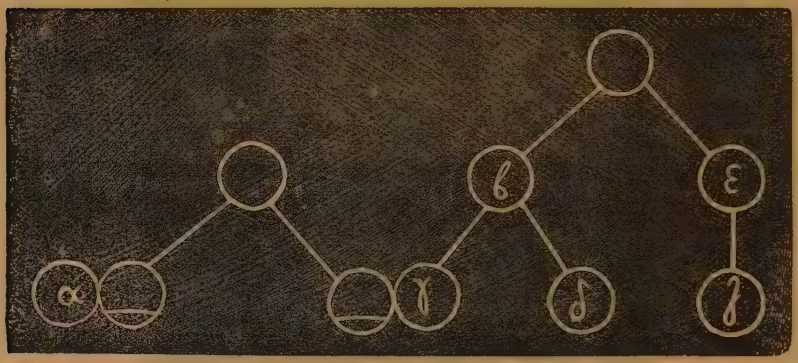

Σχῆμα 261.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἀντιστρεφομένων τῶν φύλων. Ἦγουν ἡ **σύννυμφος** (α) (Σχ. 262) εἶναι πρὸς τὴν μητέρα (β) τῆς **συννύμφου** (γ) **της** (Σχ. 262) τριγενὴς τρίτου βαθμοῦ, διότι αὕτη (γ) πρὸς μὲν τὴν μητέρα (β) της εἶναι πρώτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος, πρὸς δὲ τὴν σύννυμφόν (α) της δευτέρου ἐκ τριγενείας, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι τρία· πρὸς τὴν ἀδελφὴν (δ) τῆς συννύμφου (γ) της εἶναι τετάρτου ἐκ τριγενείας, διότι προσετέθη εἷς ἔτι βαθμὸς ἐξ αἵματος· πρὸς τὴν θείαν (ε) της εἶναι πέμπτου, διότι προσετέθη εἷς ἔτι βαθμὸς ἐξ αἵματος· πρὸς τὴν πρώτην ἐξαδέλφην (ζ) της εἶναι ἕκτου, καὶ οὕτω καθεξῆς.

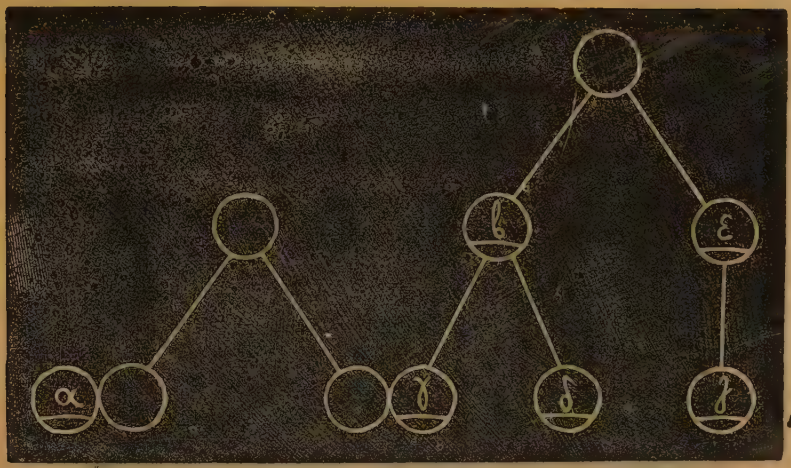

Σχῆμα 262.

Κατὰ τὴν **τρίτην περίπτωσιν** ὁ τῆς τριγενείας βαθμὸς συνάγεται διὰ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἐξ ἀγχιστείας βαθμοῦ ἑκατέρου τριγενοῦς πρὸς τὸ συνάπτον τὸ δύω ἄλλα γένη πρόσωπον· π. χ. ὁ γονεὺς (α) (Σχ. 263) τῆς προτέρας συζύγου (β) τινὸς (γ) (ἀνδρὸς) (Σχ. 263) εἶναι πρὸς τὸν πατέρα (δ) τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου (ε) συγγενὴς ἐκ τριγενείας δευτέρου βαθμοῦ, διότι ὁ συνάπτων αὐτοὺς γαμβρὸς (γ) [ἑκατέρου παρέλκει] ὑπάρχει πρώτου βαθμοῦ ἀγχιστεὺς ἑκατέρου (α, δ), καὶ τὸ ἄθροισμα παρέχει δύω.

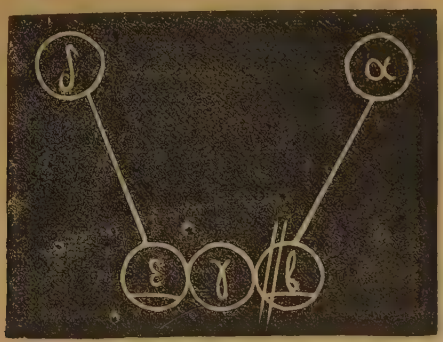

Σχῆμα 263.

Ὁ αὐτὸς γονεὺς (α) (Σχ. 264) πρὸς τὸν ἀδελφὸν (β) τῆς

συζύγου (γ) τοῦ πρώην γαμβροῦ (δ) του (ἤτοι τοῦ γονέως) (Σχ. 264) ἢ τὸ ἀντίστροφον [1] εἶναι τριγενὴς τρίτου βαθμοῦ, διότι προσετέθη εἷς ἔτι ἀγχιστείας βαθμός· πρὸς τὸν ἁπλοῦν θεῖον (ε) εἶναι τετάρτου· πρὸς τὸν πρῶτον ἐξάδελφον (ζ) πέμπτου, καὶ οὕτω καθεξῆς.

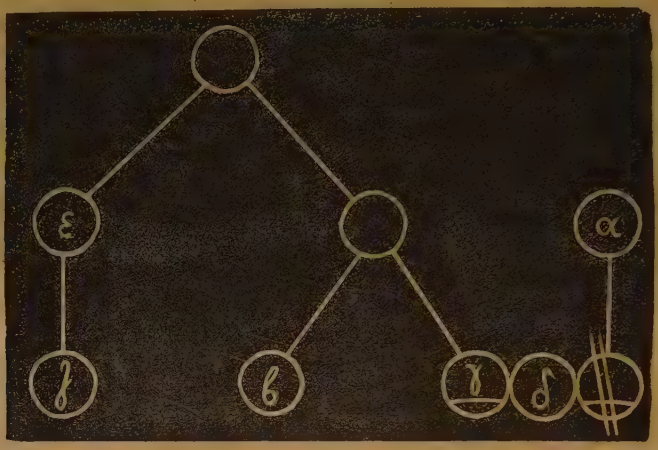

Σχῆμα 264.

[1] [ΣΗΜ. Ἢ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν ὁ αὐτὸς γονεὺς (α) (Σχ. 265) πρὸς τὴν ἀδελφὴν (β) τοῦ συζύγου (γ) τῆς πρώην νύμφης (δ) του (τοῦ γονέως δηλ.) (Σχ. 265) εἶναι τριγενὴς τρίτου βαθμοῦ, διότι προσετέθη εἷς ἔτι ἀγχιστείας βαθμός· πρὸς τὴν ἁπλῆν θείαν (ε) εἶναι τετάρτου· πρὸς τὴν πρώτην ἐξαδέλφην (ζ) πέμπτου, καὶ οὕτω καθεξῆς.]

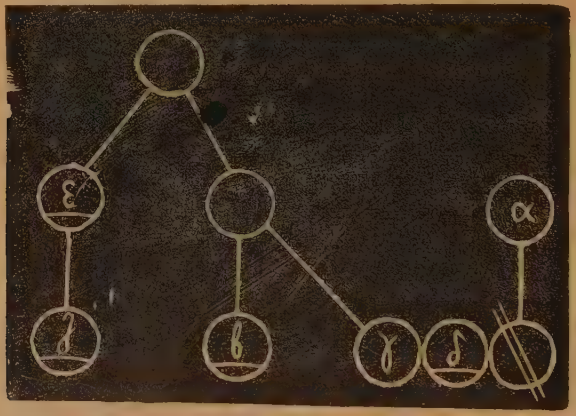

Σχῆμα 265.]

Τὰ ἐξ ἄλλου γάμου τέκνα (α) (Σχ. 266) τῆς γυναικὸς (β) τινὸς (ἀνδρὸς) (γ) (Σχ. 266) εἶναι πρὸς τὰ ἐξ ἄλλου γάμου τέκνα (δ) τῆς προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς (ε) τριγενεῖς δευτέρου βαθμοῦ, διότι εἶναι πρὸς τὸν κοινὸν **ἐπιπάτορα** (μητρυιὸν) (γ) πρώτου ἐξ ἀγχιστείας, καὶ τὸ ἄθροισμά εἶναι δύω.

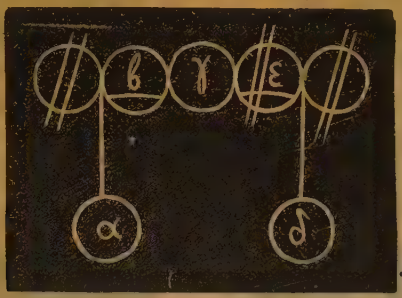

Σχῆμα 266.

Ὁμοίως καὶ **τὸ ἀντίστροφον**, ἤτοι τὰ ἐξ ἄλλου γάμου τέκνα (α) (Σχ. 267) τοῦ ἀνδρὸς (β) τινὸς (γυναικὸς) (γ) (Σχ. 267), εἶναι πρὸς τὰ ἐξ ἄλλου γάμου τέκνα (δ) τοῦ προτέρου αὐτῆς ἀνδρὸς (ε) τριγενεῖς δευτέρου βαθμοῦ, διότι εἶναι πρὸς τὴν κοινὴν μητρυιὰν (γ) πρώτου ἐξ ἀγχιστείας, καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι δύω, καὶ οὕτω καθεξῆς.

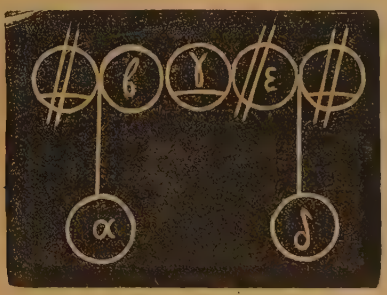

Σχῆμα 267.

15. Κωλυομένου τοῦ γάμου ἐπὶ τριγενείας μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, εὔκολον εἶναι νὰ εὑρίσκῃ ἕκαστος, πότε κωλύεται καὶ πότε συγχω-

ρεῖται κανονικῶς ὁ γάμος. Οὐχ ἧττον καὶ ἐνταῦθα, χάριν πλείονος ἀκριβείας καὶ σαφηνείας, καταλέγονται ὀνομαστὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς κωλύεται.

Κωλύεται λοιπὸν ὁ γάμος κατὰ μὲν τὴν **πρώτην** τῶν τριῶν εἰρημένων περιπτώσεων ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

α') Δὲν δύναταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 268) νὰ συζευχθῇ μετὰ τῆς ἐν δευτέρῳ γάμῳ συζύγου (β) **τοῦ πενθεροῦ** (γ) **του**, ὡς ὢν πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 268) πρώτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας, διότι ἡ σύζυγός (δ) του εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας. Ὁμοίως καὶ τὸ **ἀντίστροφον**, δὲν λαμβάνει ἡ νύμφη (α) (Σχ. 269) τὸν ἐν δευτέρῳ γάμῳ σύζυγον (β) τῆς **πενθερᾶς** (γ) **της** (Σχ. 269).

Σχῆμα 268.

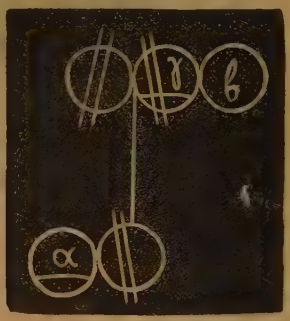

Σχῆμα 269.

β') Τὸ ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου. Δὲν δύναταί τις (α) (Σχ. 270) νὰ συζευχθῇ μετὰ τῆς συζύγου (β) τοῦ ἐξ ἄλλου τέκνου γάμου (διόρθ. τοῦ ἐξ ἄλλου γάμου τέκνου) (γ) τῆς συζύγου (δ) του, ἤτοι ὁ **ἐπιπάτωρ** (α) (ὁ μητρυιὸς) μετὰ τῆς συζύγου (β) **τοῦ προγονοῦ** (γ) **του**, ὡς ὢν πρὸς αὐτὴν (β) πρώτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας, διότι ἡ σύζυγός (δ) του εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 270) τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον [1], ἡ σύζυγος (α) (Σχ. 271) δὲν λαμβάνει τὸν ἄνδρα (β) τῆς προγονῆς (γ) της (Σχ. 271).

[1] [ΣΗΜ. *Ἀντίστροφον* σημαίνει ἀλλαγὴν τῶν φύλων, ὡς εἴπομεν (Σελ. 115). *Ἀντίστοιχον* δὲ ἀναδρομὴν ἀπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ἄκρου τῆς συγγενικῆς ἁλύσεως εἰς τὸ ἕτερον.]

Σχῆμα 270.

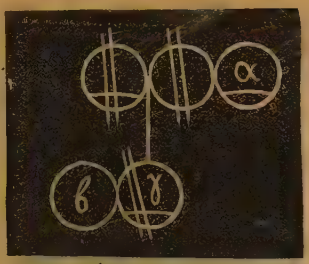

Σχῆμα 271.

γ') Δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 272) τὴν ἐν δευτέρῳ γάμῳ σύζυγον (β) τοῦ πάππου (γ) τῆς γυναικός (δ) του, ὡς ὢν μετ' αὐτῆς (β) (Σχ 272) βαθμοῦ δευτέρου ἐκ τριγενείας. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ γυνὴ (α) (Σχ. 273) δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ τὸν ἐν δευτέρῳ[1] γάμῳ ἄνδρα (β) τῆς μάμμης (γ) τοῦ συζύγου (δ) της (Σχ. 273).

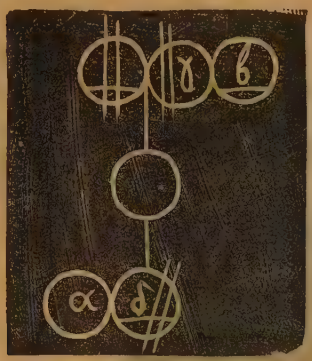

Σχῆμα 272.

Σχῆμα 273.

δ') Τὸ ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου. Δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 274) μετὰ τῆς συζύγου (β) τοῦ ἐξ ἄλλου γάμου ἐγγόνου (γ) τῆς συζύγου (δ) του, ἤτοι τοῦ υἱοῦ (γ) τοῦ **προγονοῦ (- νῆς)** (ε) του, ὡς ὢν μετ' αὐτῆς (β) (Σχ. 274) δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 275) μετὰ τοῦ συζύγου (β) τῆς ἐξ ἄλλου γάμου ἐγγόνης (γ) τοῦ συζύγου (δ) της, ἤτοι τῆς θυγατρὸς (γ) τοῦ

[1] [ΣΗΜ. Δευτέρῳ ὡς πρὸς τὴν γ.]

προγονοῦ (-νῆς) (ε) της, ὡς οὖσα μετ' αὐτοῦ (β) (Σχ. 275) δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

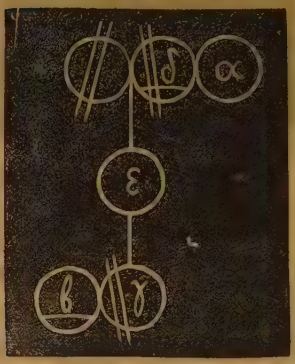

Σχῆμα 274.

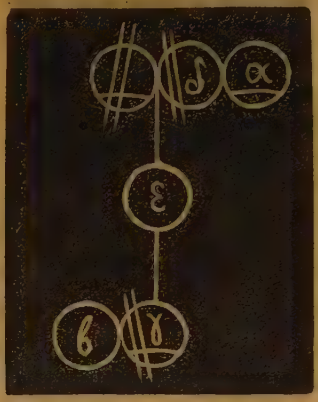

Σχῆμα 275.

ε') Δὲν δύναταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 276) νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκα (β) τοῦ **γυνάικαδέλφου** (γ) **του**, ὡς ὢν πρὸς αὐτὴν (β) δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας, διότι καὶ ἡ σύζυγός (δ) του εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 276) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

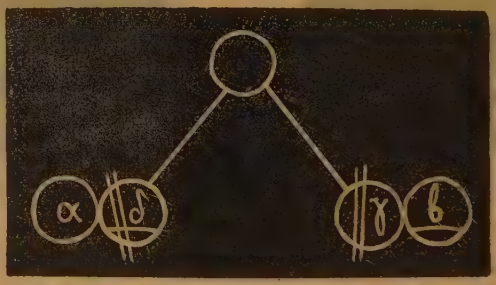

Σχῆμα 276.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ νύμφη (α) (Σχ. 277) δὲν λαμβάνει τὸν ἄνδρα (β) τῆς **γυναικαδέλφης** (γ) της (διόρθ. **ἀνδραδέλφης**[1], ὡς προδήλως δεικνύει τὸ σχῆμα) (Σχ. 277).

[1] [ΣΗΜ. Ἡ γ εἶναι γυνὴ τοῦ β καὶ ἀδελφὴ τοῦ ἀνδρὸς τῆς α, ἑπομένως εἶναι ἀνδραδέλφη καὶ οὐχὶ γυναικαδέλφη τῆς α, ἥτις ἔχει ἄνδρα.]

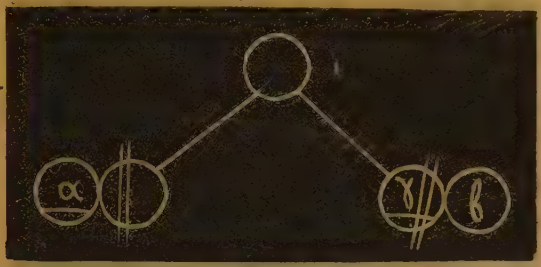

Σχῆμα 277.

ς΄) Δὲν δύναταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 278) νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκα (β) τοῦ ἁπλοῦ θείου (γ) τῆς συζύγου (δ) αὐτοῦ (α), ὡς ὢν πρὸς αὐτὴν (β) τρίτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας, διότι καὶ ἡ σύζυγος (δ) αὐτοῦ εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 278) τρίτου ἐξ ἀγχιστείας. Ἐννοεῖται δὲ ὁμοίως καὶ τὸ ἀντί-

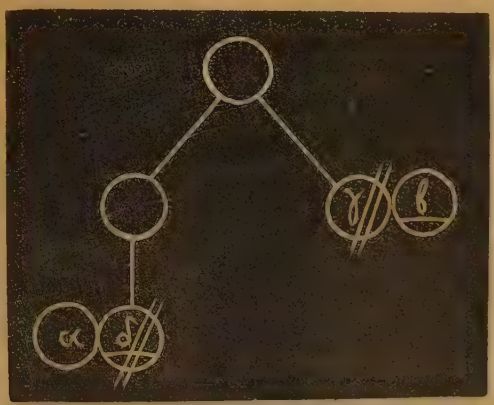

Σχῆμα 278.

στροφον, ὅ ἐστι, δὲν δύναταί τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 279) νὰ λάβῃ τὸν ἄνδρα (β) τῆς ἁπλῆς θείας (γ) τοῦ συζύγου (δ) αὐτῆς (α), ὡς οὖσα πρὸς αὐτὸν (β) τρίτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας, διότι καὶ ὁ σύζυγος (δ) αὐτῆς (α) εἶναι πρὸς αὐτὸν (β) (Σχ. 279) τρίτου ἐξ ἀγχιστείας.

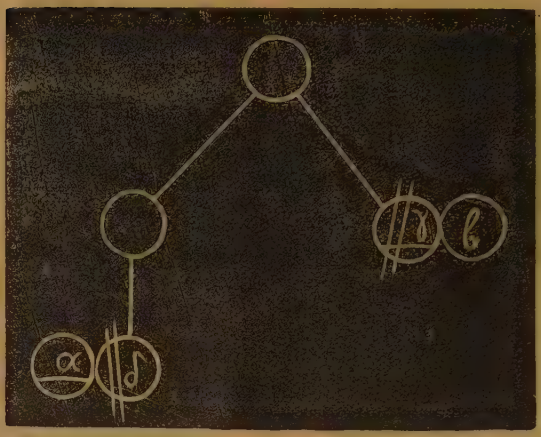

Σχῆμα 279.

ζ') Τὸ ἀντίστοιχον[1] τοῦ προηγουμένου. Δὲν δύναταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 280) νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκα (β) τοῦ ἁπλοῦ ἀνεψιοῦ (γ) τῆς γυναικός (δ) του, διότι εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 280) βαθμοῦ τρίτου ἐκ τριγενείας.

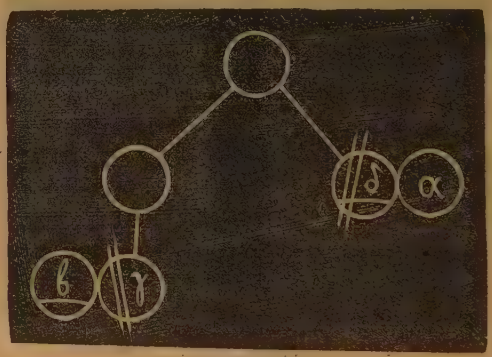

Σχῆμα 280 (Πρβ. Σχ. 278).

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ γυνὴ (α) (Σχ. 281) δὲν λαμβάνει τὸν ἄνδρα (β) τῆς ἁπλῆς ἀνεψιᾶς (γ) τοῦ συζύγου (δ) της (Σχ. 281).

[1] [ΣΗΜ. Ὅ ἐστι, κατ' ἀναδρομὴν ἀπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ἄκρου τῆς συγγενικῆς ἁλύσεως εἰς τὸ ἕτερον μετ' ἀλλαγῆς τῶν φύλων.]

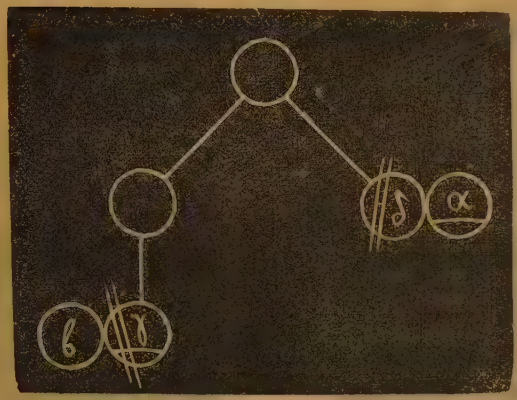

Σχῆμα 281. (Πρβ. Σχ. 279).

η΄) Δὲν δύναταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 282) νὰ λάβῃ τὴν ἐν δευτέρῳ γάμῳ σύζυγον (β) τοῦ **προπάππου** (γ) τῆς συζύγου (δ) του, διότι εἶναι πρὸς αὐτὴν (β) (Σχ. 282) τρίτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, δὲν λαμβάνει ἡ γυνὴ (α) (Σχ. 283) τὸν ἐν δευτέρῳ γάμῳ σύζυγον (β) τῆς προμάμμης (γ) τοῦ ἀνδρός (δ) της (Σχ. 283).

Σχῆμα 282.

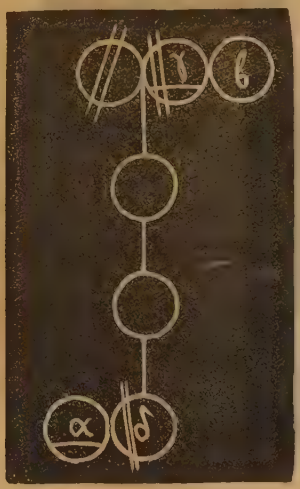

Σχῆμα 283.

θ΄) Τὸ ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου. Δὲν λαμβάνει τις

(α) (ἀνὴρ) (Σχ. 284) τὴν σύζυγον (β) τοῦ ἐγγόνου (γ) τοῦ προγονοῦ ἢ τῆς προγονῆς (δ) του (Σχ. 284). Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ γυνὴ (α) (Σχ. 285) δὲν λαμβάνει τὸν ἄνδρα (β) τῆς ἐγγόνης (γ) τοῦ προγονοῦ ἢ τῆς προγονῆς (δ) αὐτῆς (α) (Σχ. 285).

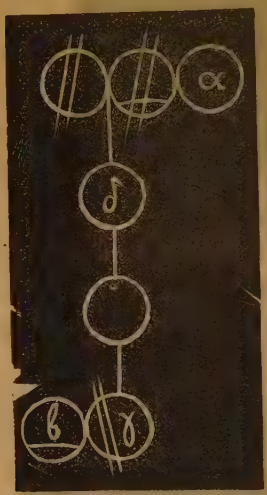

Σχῆμα 284.

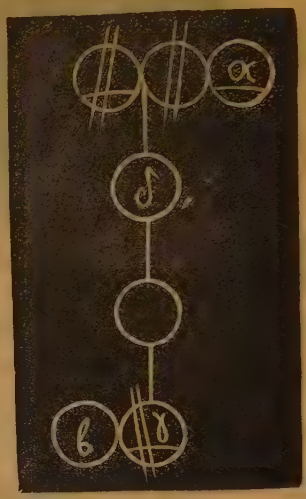

Σχῆμα 285

Κατὰ δὲ τὴν **δευτέραν περίπτωσιν**, δὲν νυμφεύεταί τις (α) (ἀνήρ) (Σχήμ. 286 καὶ 287):

α΄) τὴν κόρην (β) (Σχ. 286) τῆς ἐν ἄλλῳ γάμῳ συζύγου (γ) τοῦ πενθεροῦ (δ) του, ἢ τὴν ἐξ ὁμοίου[1] γάμου πενθερὰν (β) (Σχ. 287) τούτου (δ), διότι πρὸς ἑκατέραν (β, β) (Σχήμ. 286 καὶ 287) αὐτῶν εἶναι τριγενὴς δευτέρου βαθμοῦ, διότι καὶ ἡ σύζυγός[2] (ε, ε) (Σχήμ. 286 καὶ 287) του εἶναι πρὸς αὐτὰς (β, β) (Σχ. 286 καὶ 287) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

[1] [ΣΗΜ. Δηλαδὴ ἄλλου, ἤτοι δευτέρου γάμου ὡς πρὸς τὸν δ.]

[2] Ἡ σύζυγος ἡ ἀποβιώσασα, εἶναι μία. ἀλλὰ διὰ τὸ διπλοῦν σχῆμα λέγομεν (ε, ε).

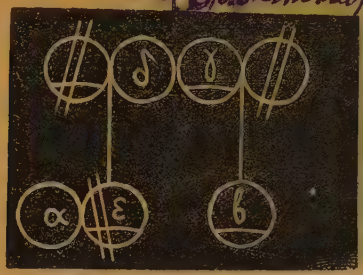

Σχῆμα 286.

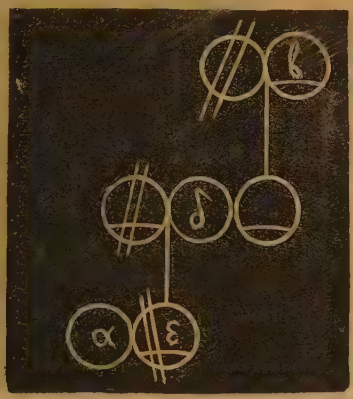

Σχῆμα 287.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι δὲν ὑπανδρεύεταί τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 288) τὸν υἱὸν (β) τοῦ ἐν ἄλλῳ γάμῳ συζύγου (γ) τῆς πενθερᾶς (δ) της (Σχ. 288), ἢ τὸν ἐξ ὁμοίου γάμου πενθερὸν (ε) (Σχ. 289) ταύτης (δ), διότι πρὸς ἑκάτερον (β Σχ. 288, ε Σχ. 289) αὐτῶν εἶναι τριγενὴς δευτέρου βαθμοῦ, διότι καὶ ὁ σύζυγός (η, η) της εἶναι πρὸς αὐτοὺς (β, ε) (Σχ. 288 καὶ 289) δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

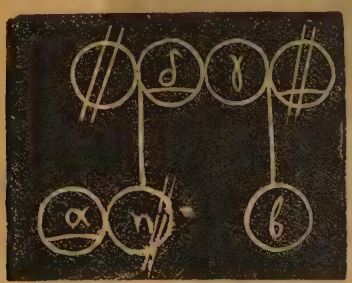

Σχῆμα 288.

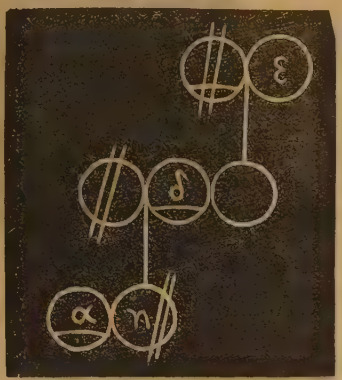

Σχῆμα 289.

β΄) Δὲν νυμφεύεταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 290) τὴν προγονὴν (β) τοῦ προγονοῦ ἢ τῆς προγονῆς (γ) αὐτοῦ (α) (Σχ. 290)·

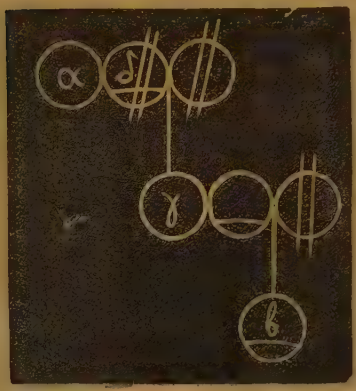

Σχῆμα 290

ἢ τὴν πενθερὰν (β) (Σχήμ. 291 καὶ 292) ἑκατέρου [προγονοῦ) (γ) (Σχ. 291), ἢ προγονῆς (δ) (Σχ. 292)], διότι καὶ πρὸς τὴν μίαν (β) (Σχ. 290) καὶ πρὸς τὴν ἄλλην (β) (Σχήμ. 291 καὶ 292) εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας συγγενής. Ἐπειδὴ ἡ μὲν προγονὴ (β) (Σχ. 290) τοῦ προγονοῦ (γ)

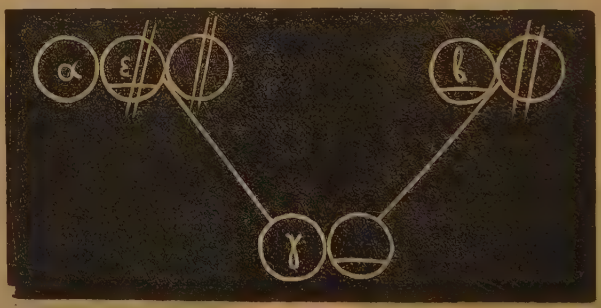

Σχῆμα 291.

(ἢ τῆς προγονῆς) (Σχ. 290) του εἶναι **κατ' ἐπίνοιαν** ἐγγόνη τῆς συζύγου (δ) (Σχ. 290) του· ἡ δὲ πενθερά (β) (Σχήμ. 291 καὶ 292) του[1], εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενής της (ὅ ἐστι τῆς συζύγου ε τοῦ α) (Σχ. 291 καὶ 292).

[1] [ΣΗΜ. Ὅ ἐστι τοῦ προγονοῦ, ὑφ' ὃν ἐννοεῖται καὶ ἡ προγονή, διότι τὸ ἀρσενικὸν γένος, ὡς δεσπόζον, συνεννοεῖ καὶ τὸ θηλυκόν.]

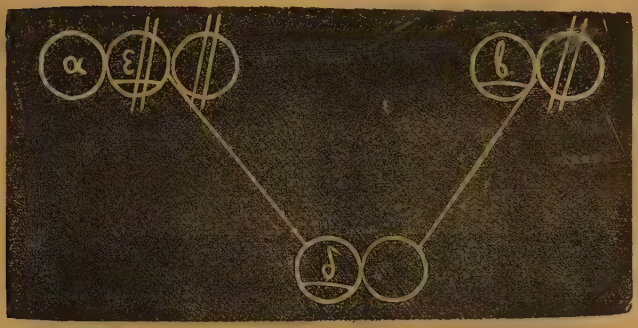

Σχῆμα 292.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν δὲν ὑπανδρεύεταί τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 293) τὸν προγονὸν (β) τοῦ προγονοῦ ἢ τῆς προγονῆς (γ, δ) αὐτῆς (α) (Σχ. 293)·

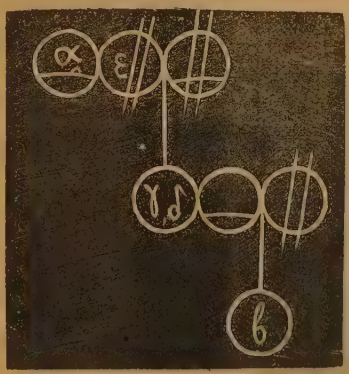

Σχῆμα 293.

ἢ τὸν πενθερὸν (β) (Σχήμ. 294 καὶ 295) ἑκατέρου [προγο-

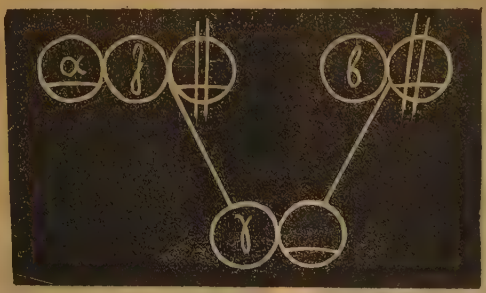

Σχῆμα 294.

νοῦ (γ) (Σχ. 294), ἢ προγονῆς (δ) (Σχ. 295)].

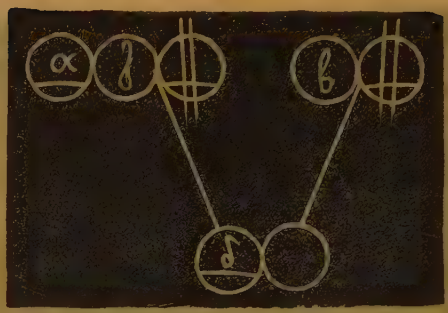

Σχῆμα 295.

διότι καὶ πρὸς τὸν ἕνα (β) (Σχ. 293) καὶ πρὸς τὸν ἄλλον (β) (Σ. 294 καὶ 295) εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας συγγενής. Ἐπειδὴ ὁ μὲν προγονὸς (β) (Σ. 293) τοῦ προγονοῦ της (ἢ τῆς προγονῆς της) (γ, δ) εἶναι **κατ' ἐπίνοιαν** ἔγγονος τοῦ συζύγου (ε) της· ὁ δὲ πενθερός (β) (Σ. 294 καὶ 295) του (ὅ ἐστι τοῦ προγονοῦ ἢ τῆς προγονῆς) εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας συγγενής του (ὅ ἐστι τοῦ ζ, ἀνδρὸς τῆς α Σ. 294 καὶ 295).

γ΄) Δὲν νυμφεύεταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ 296, 296α, καὶ 297) τὴν μητέρα ἢ τὴν θυγατέρα τῶν ὡς ἀνωτέρω [α΄) σελ. 150, β΄) σελ. 151] δευτέρου βαθμοῦ τριγενῶν του, διότι ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ μόνον εἶναι ἐξ αἵματος συγγενεῖς αὐτῶν πρώτου βαθμοῦ, ὅστις, προστιθέμενος εἰς τὸν δεύτερον, παράγει τρίτον ἐκ τριγενείας βαθμόν.

1) Τὴν μητέρα (β) (Σχ. 296), (γ) (Σχ. 296α), (β) (Σχ. 297).

Σχῆμα 296. (Πρβ. Σχ. 290).

Σχῆμα 296α. (Πρβ. Σχ. 287 καὶ 289).

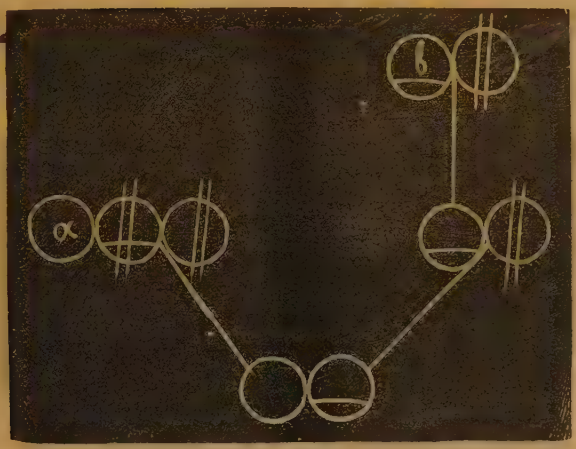

Σχῆμα 297. (Πρβ. Σχ. 292).

2) Τὴν θυγατέρα (γ) (Σχήματα 298 καὶ 299).

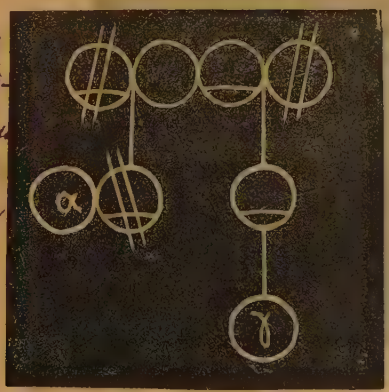

Σχῆμα 298. (Πρβ. Σχ. 286).

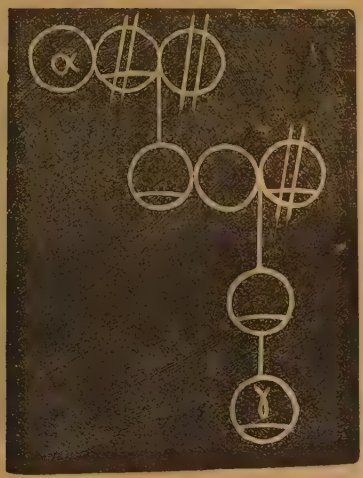

Σχῆμα 299. (Πρβ. Σχ. 290).

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν δὲν ὑπανδρεύεται τις (γυνὴ) τὸν πατέρα ἢ τὸν υἱὸν τῶν ὡς ἀνώτερω [α΄) καὶ β΄) σελ. 150 καὶ 151] δευτέρου βαθμοῦ τριγενῶν της, διότι ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς μόνον εἶναι ἐξ αἵματος συγγενεῖς αὐτῶν πρώτου βαθμοῦ, ὅστις, προστιθέμενος εἰς τὸν δεύτερον, παράγει τρίτον ἐκ τριγενείας βαθμόν.

δ') Δὲν νυμφεύεταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 300 καὶ 301) τὴν μητέρα (β) (Σχ. 300) (ἢ τὴν ἐξ ἄλλου γάμου κόρην (γ)) (Σχ. 301) τῆς συζύγου (δ, δ) (Σχ. 300 καὶ 301) τοῦ **γυναι-**

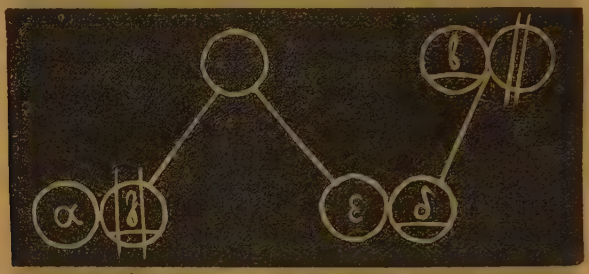

Σχῆμα 300.

καδέλφου (ε, ε) (Σχ. 300 καὶ 301) **του**, διότι εἶναι πρὸς αὐτὰς (β, γ) βαθμοῦ τρίτου τριγενής, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύζυγός (ζ) του εἶναι πρὸς ἑκατέραν (β, γ) (Σχ. 300 καὶ 301) τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας.

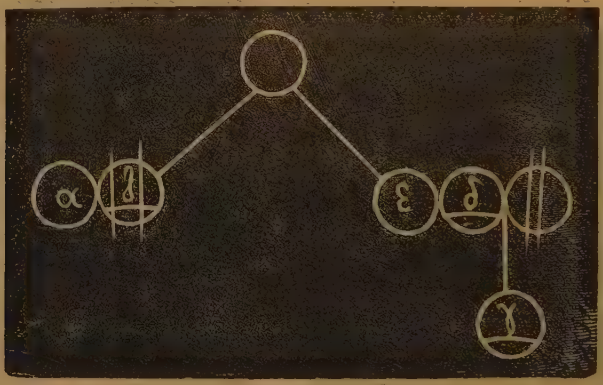

Σχῆμα 301.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν δὲν λαμβάνει τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 302 καὶ 303) τὸν πατέρα (β) (Σχ 302) (ἢ τὸν ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸν (γ) (Σχ. 303)) τοῦ συζύγου (δδ) τῆς **ἀνδραδέλφης** (εε) (Σχ. 302 καὶ 303) **της**, διότι εἶναι πρὸς αὐτοὺς (β, γ) βαθμοῦ τρίτου τριγενής, ἐπειδὴ καὶ ὁ σύζυγός (ζζ) της εἶναι πρὸς ἑκάτερον (β, γ) τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας.

Σχῆμα 302.

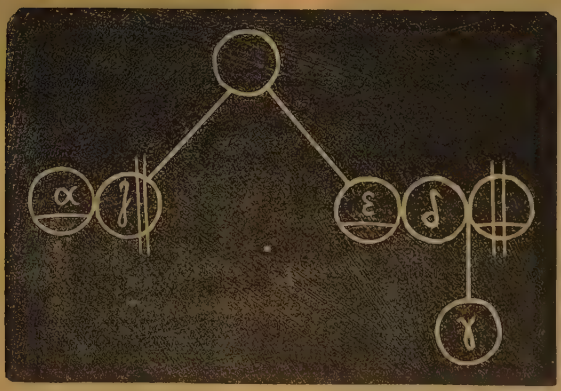

Σχῆμα 303

Καὶ ε΄) δὲν νυμφεύεταί τις (ἀνὴρ) (Σχ. 304, 305, 306 καὶ 307) τὴν μητέρα (ἢ τὴν ἐξ ἄλλου γάμου κόρην) τῆς συζύγου τοῦ πάππου τῆς γυναικός του, ἢ τῆς συζύγου τοῦ ἐξ ἄλλου ἀνδρὸς ἐγγόνου αὐτῆς, διότι πρὸς ἑκατέραν εἶναι βαθμοῦ τρίτου ἐκ τριγενείας.

[Ἀναλυτικώτερον καὶ σαφέστερον :

Δὲν νυμφεύεταί τις (α) (ἀνὴρ) (Σχ. 304) 1) τὴν μητέρα (β) τῆς ἐξ ἄλλου γάμου συζύγου (γ) τοῦ πάππου (δ) τῆς γυναικός (ε) του (Σχ. 304).

2) τὴν προγονὴν (β) (Σχ. 305) τοῦ πάππου (γ) τῆς γυναικός (ε) του (Σχ. 305).

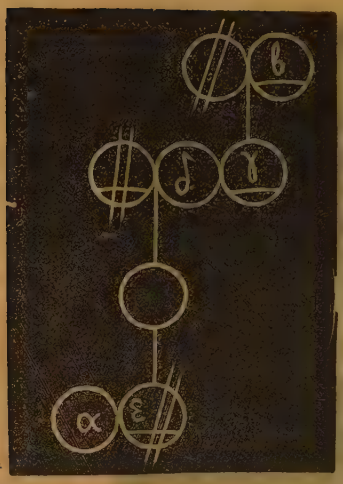

Σχῆμα 304.

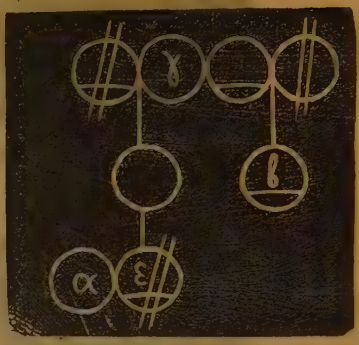

Σχῆμα 305.

3) τὴν μητέρα (β) (Σχ. 306) τῆς συζύγου (γ) τοῦ ἐξ ἄλλου ἀνδρὸς (δ) ἐγγόνου (ε) τῆς γυναικός (ζ) του (Σχ. 306), καὶ

4) τὴν ἐξ ἄλλου γάμου κόρην (β) (Σχ. 307) τῆς συζύγου (γ) τοῦ ἐξ ἄλλου ἀνδρὸς (δ) ἐγγόνου (ε) τῆς γυναικός (ζ) του (Σχ. 307).

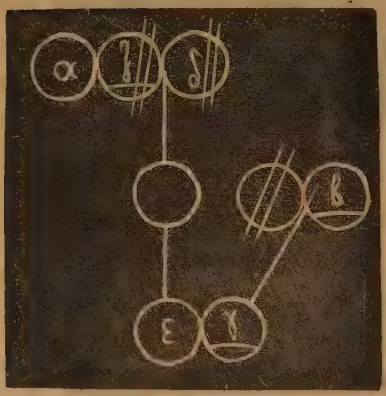

Σχῆμα 306

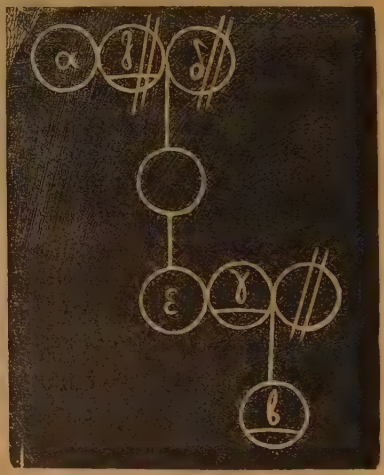

Σχῆμα 307.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ὅ ἐστι δὲν λαμβάνει τις (α) (γυνή) (Σχ. 308, 309, 310 καὶ 311):

1) τὸν πατέρα (β) (Σχ. 308) τοῦ ἐξ ἄλλου γάμου συζύγου (γ) τῆς μάμμης (δ) τοῦ ἀνδρός (ε) της (Σχ. 308).

2) τὸν προγονὸν (β) (Σχ. 309) τῆς μάμμης (γ) τοῦ ἀνδρός (δ) της (Σχ. 309).

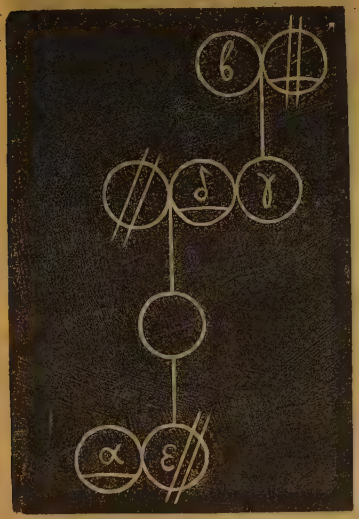

Σχῆμα 308.

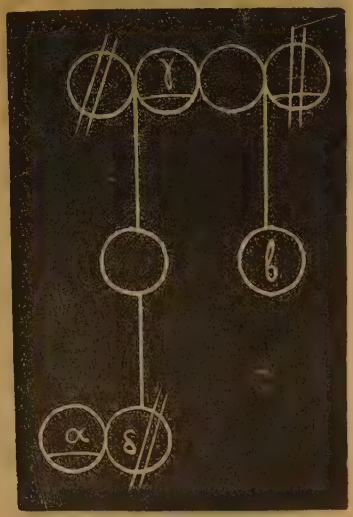

Σχῆμα 309.

3) τὸν πατέρα (β) (Σχ. 310) τοῦ συζύγου (γ) τῆς ἐξ ἄλλης γυναικὸς (δ) ἐγγόνης (ε) τοῦ ἀνδρός (ζ) της (Σχ. 310), καὶ

4) τὸν ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸν (β) (Σχ. 311) τοῦ συζύγου (γ) τῆς ἐξ ἄλλης γυναικὸς (δ) ἐγγόνης (ε) τοῦ ἀνδρός (ζ) της (Σχ. 311).

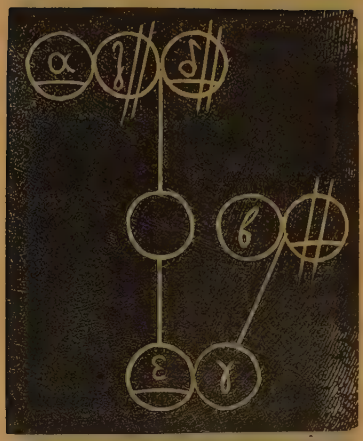

Σχῆμα 310.

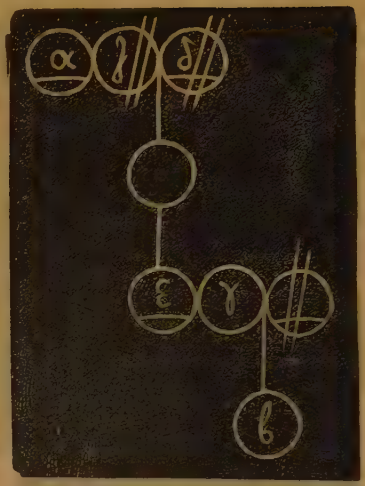

Σχῆμα 311.

Κατὰ τὴν **τρίτην περίπτωσιν**:

α΄) Δὲν δύναταί τις (ἀνὴρ) (α) (Σχ. 312) νὰ νυμφευθῇ **τὴν πρώτην πενθερὰν** (β) (Σχ. 312), ἢ τὴν προγονὴν (γ) τῆς συζύγου (δ) του (Σχ. 313), διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν πρώτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

Σχῆμα 312.

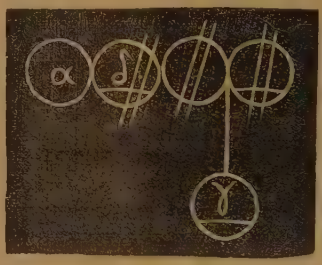

Σχῆμα 313.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον, δὲν δύναταί τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 314) νὰ λάβῃ τὸν πρώην πενθερόν (β), ἢ τὸν προγονὸν (γ) (Σχ. 315) τοῦ συζύγου (δ) της (Σχ. 315), διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον (β, γ) πρώτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

Σχῆμα 314.

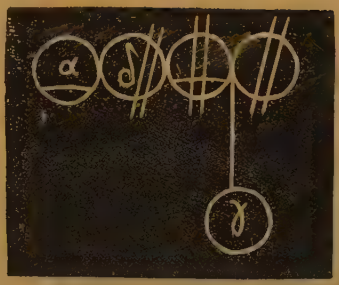

Σχῆμα 315.

β') Οὐδὲ τὴν μητέρα (β) (Σχ. 316) τῆς **πρώην πενθερᾶς** (γ) (Σχ. 316), ἢ τὴν κόρην (δ) (Σχ. 317) τῆς προγονῆς (ε) τῆς συζύγου (ζ) (Σχ. 317) του, ἢ τὴν **πρώην ἀνδραδέλ-**

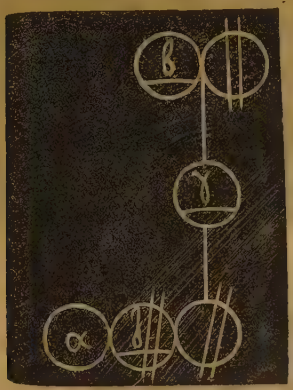

Σχῆμα 316.

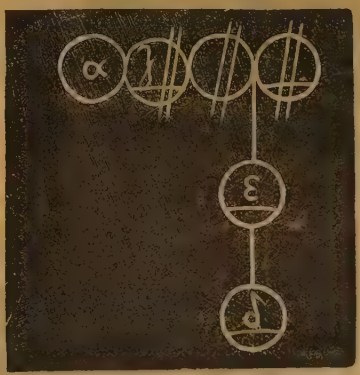

Σχῆμα 317.

φην (η) (Σχ. 318) αὐτῆς (ζ), διότι εἶναι πρὸς ἑκάστην (β, δ, η) δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

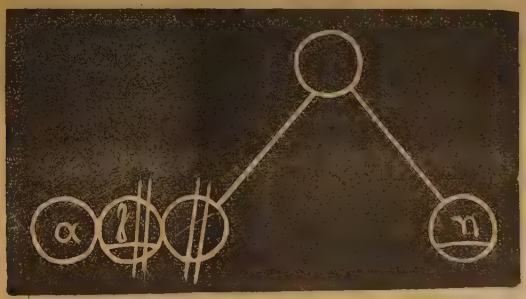

Σχῆμα 318.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν δὲν δύναται τις (α) (γυνὴ) νὰ λάβῃ τὸν πατέρα (β) (Σχ. 319) τοῦ **πρώην πενθεροῦ** (γ) (Σχ. 319), ἢ τὸν υἱὸν (δ) (Σχ. 320) τοῦ προγονοῦ (ε) τοῦ συζύγου (ζ) της (Σχ. 320), ἢ τὸν **πρώην γυναικάδελφον** (η) (Σχ. 321) αὐτοῦ (θ) (Σχ. 321), διότι εἶναι πρὸς ἕκαστον (β, δ, η) δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

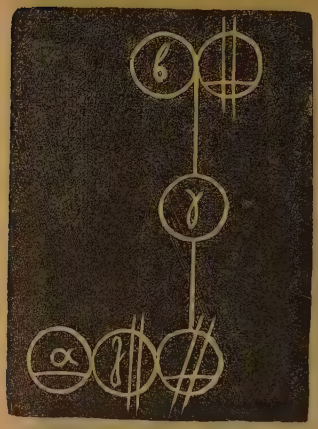

Σχῆμα 319.

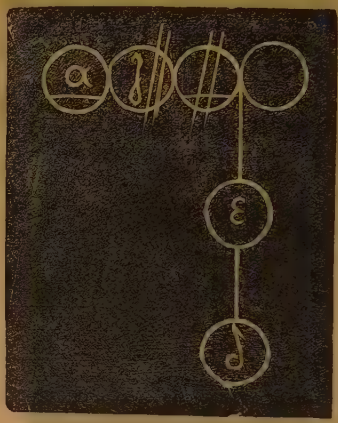

Σχῆμα 320.

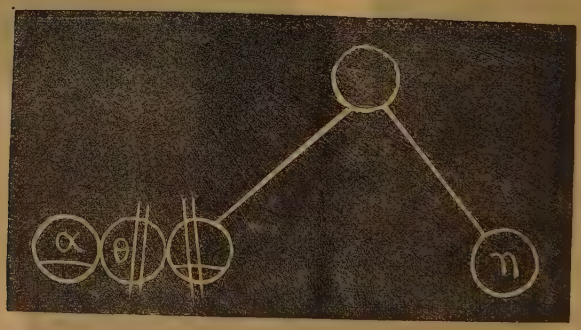

Σχῆμα 321.

γ') Οὐδὲ τὴν μάμμην (β) (Σχ. 322) τῆς πρώην πενθερᾶς (γ) (Σχ. 322), ἢ τὴν ἐγγόνην (δ) (Σχ. 323) τῆς προγονῆς (ε) τῆς συζύγου (ζ, ζ) (Σχ. 322 καὶ 323), ἢ τὴν **ἐξ ἀγχιστείας ἁπλῆν θείαν** (η) (Σχ. 324) καὶ ἁπλῆν **ἀνέψιάν** (θ) (Σχ. 325)

της, διότι πρὸς ἑκάστην (β, δ, η, θ) ἐξ αὐτῶν εἶναι τρίτου ἐκ τριγενείας βαθμοῦ.

Σχῆμα 322.

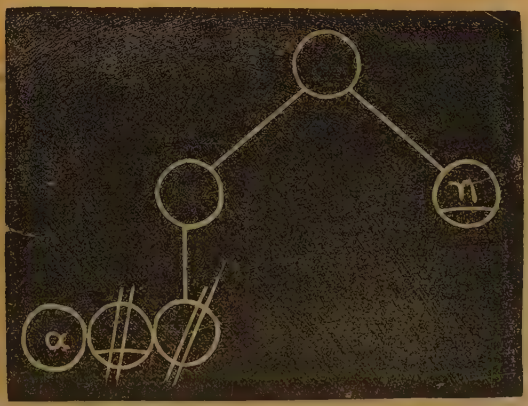

Σχῆμα 324.

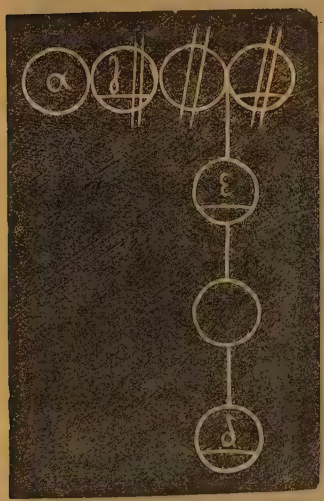

Σχῆμα 323.

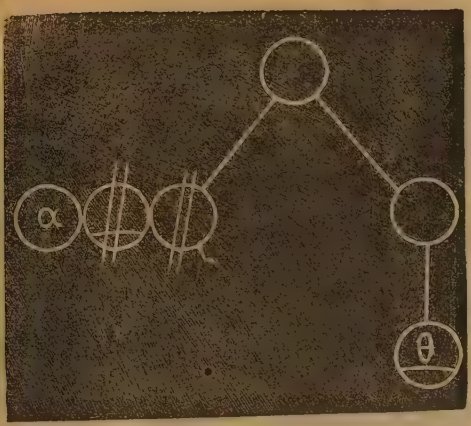

Σχῆμα 325.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον. ἤγουν δὲν δύναταί τις (α) (γυνὴ) (Σχ. 326) νὰ λάβῃ τὸν πάππον (β) (Σχ. 326) τοῦ **πρώην πενθεροῦ** (γ) τοῦ συζύγου (δ) της (Σχ. 326), οὔτε

τὸν ἔγγονον (ε) (Σχ. 327) τοῦ προγονοῦ (ζ) τοῦ συζύγου (η) της (Σχ. 327), οὔτε τὸν ἐξ ἀγχιστείας ἁπλοῦν θεῖον (θ) (Σχ. 328) καὶ ἁπλοῦν ἀνεψιόν (ι) (Σχ. 329), διότι πρὸς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν (β, ε, θ, ι) εἶναι τρίτου ἐκ τριγενείας βαθμοῦ.

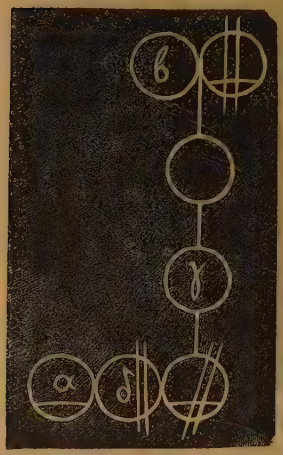

Σχῆμα 326.

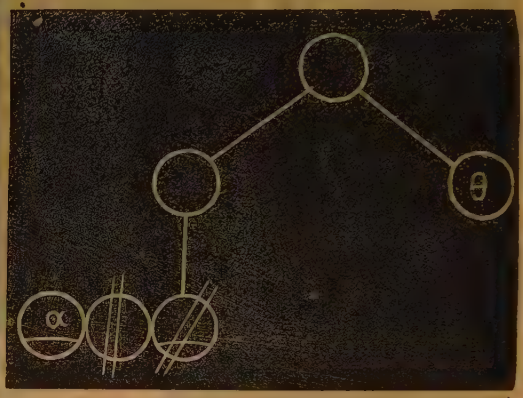

Σχῆμα 328.

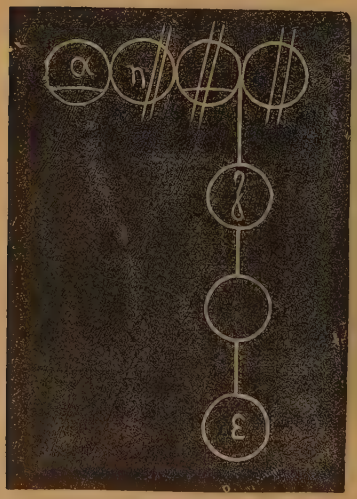

Σχῆμα 327.

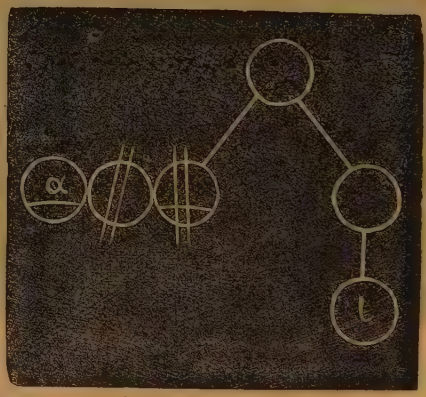

Σχῆμα 329.

δ' πρῶτον). Πατὴρ (α) καὶ υἱὸς (β) (Σχ. 330, 331, 332 καὶ

333) δὲν λαμβάνουσι πενθερὰν (γ) (Σχ. 330 καὶ 331) καὶ νύμφην (δ) (Σχ. 332 καὶ 333), — ἢ μητρυιὰν (ε) (Σχ. 334 καὶ 335) καὶ προγονήν (ζ) (Σχ. 336 καὶ 337), διότι ἑκάτερος ἑκατέρᾳ θὰ ἦναι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

Α') πενθερὰν καὶ νύμφην.

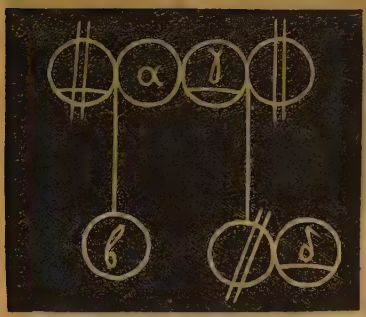

(τοῦ πατρὸς α λαβόντος τὴν πενθερὰν γ)

Σχῆμα 330.

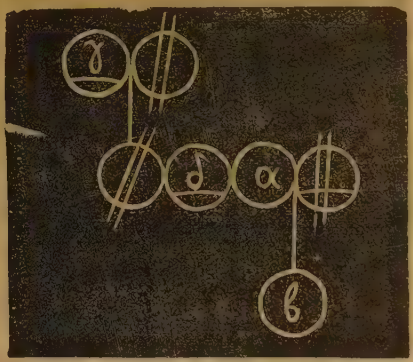

(τοῦ πατρὸς α λαβόντος τὴν νύμφην δ)

Σχῆμα 332.

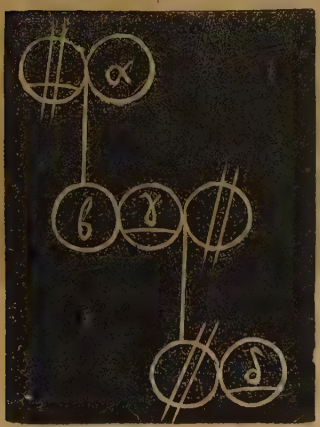

(τοῦ υἱοῦ β λαβόντος τὴν πενθερὰν γ)

Σχῆμα 331.

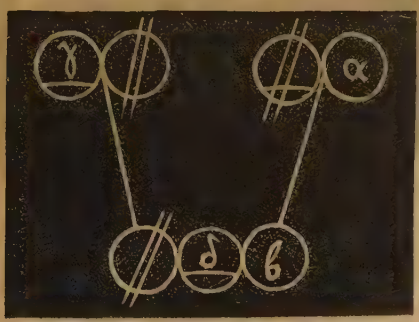

(τοῦ υἱοῦ β λαβόντος τὴν νύμφην δ)

Σχῆμα 333.

Β') μητρυιὰν καὶ προγονήν.

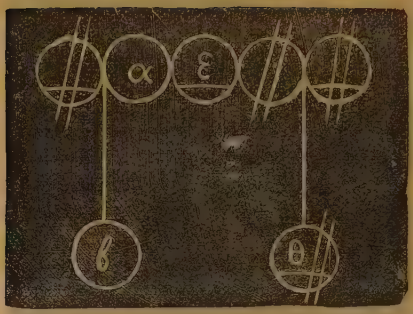

(τοῦ πατρὸς α λαβόντος τὴν μητρυιὰν ε)

Σχῆμα 334.

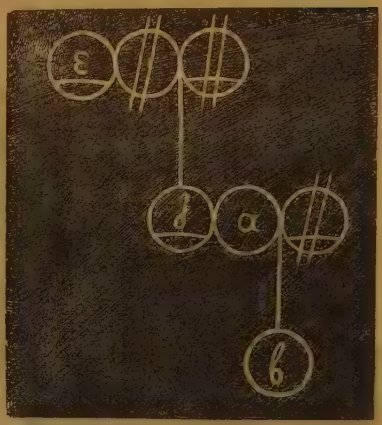

(τοῦ πατρὸς α λαβόντος τὴν προγονὴν ζ)

Σχῆμα 336.

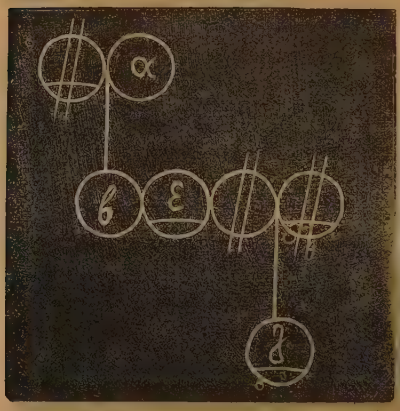

(τοῦ υἱοῦ β λαβόντος τὴν μητρυιὰν ε)

Σχῆμα 335.

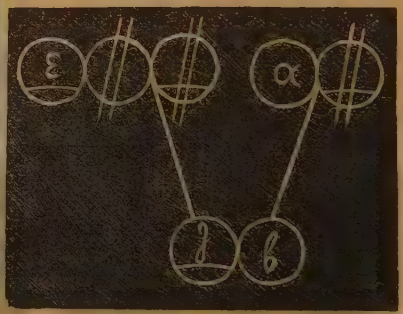

(τοῦ υἱοῦ β λαβόντος τὴν προγονὴν ζ)

Σχῆμα 337.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν μήτηρ (α) καὶ θυγάτηρ (β) (Σχ. 338, 339, 340 καὶ 341) δὲν λαμβάνουσι πενθερὸν (γ) καὶ γαμβρὸν (δ) (Σχ. 338, 339, 340 καὶ 341) — ἢ

μητρυιὸν (ε) καὶ προγονὸν (ζ) (Σχ. 342, 343, 344 καὶ 345), διότι ἑκατέρα ἑκατέρῳ θὰ ἦναι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

Α΄) πενθερὸν καὶ γαμβρόν.

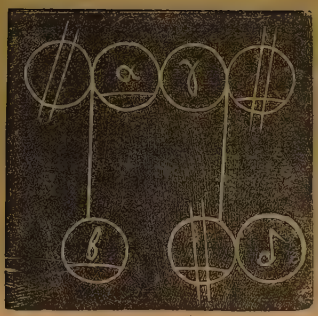

(τῆς μητρὸς α λαβούσης τὸν πενθερὸν γ) Σχῆμα 338.

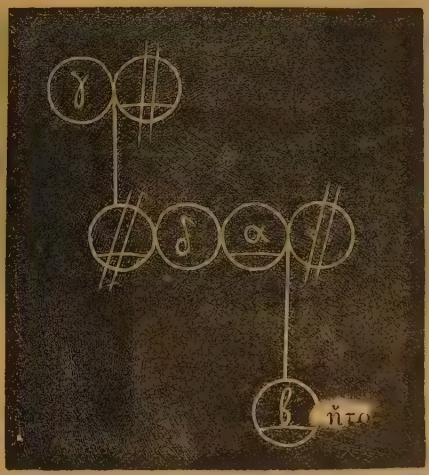

(τῆς μητρὸς α λαβούσης τὸν γαμβρὸν δ) Σχῆμα 339.

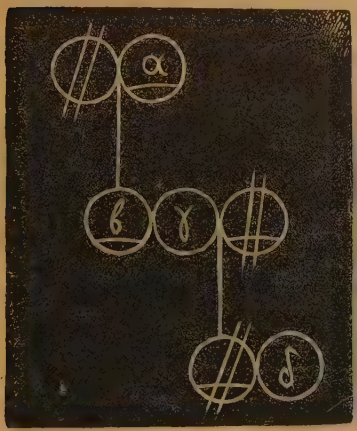

(τῆς θυγατρὸς β λαβούσης τὸν πενθερὸν γ) Σχῆμα 340.

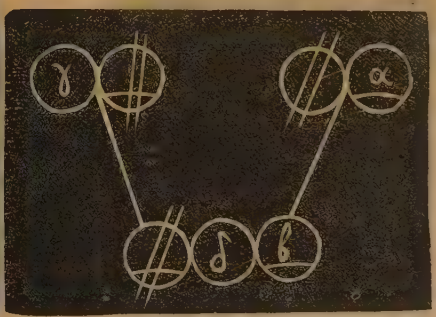

(τῆς θυγατρὸς β λαβούσης τὸν γαμβρὸν δ) Σχῆμα 341.

Β΄) μητρυιὸν καὶ προγονόν.

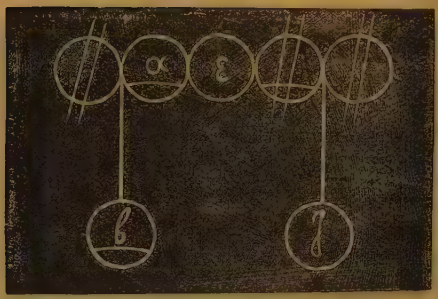

(τῆς μητρὸς α λαβούσης τὸν μητρυιὸν ε)

Σχῆμα 342.

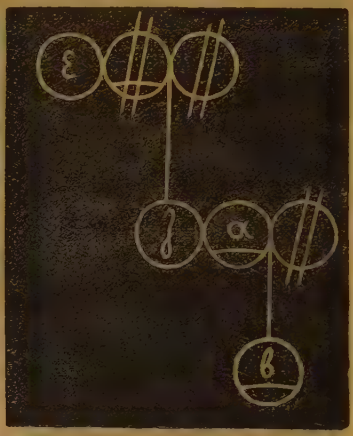

(τῆς μητρὸς α λαβούσης τον προγονὸν ζ) Σχῆμα 343.

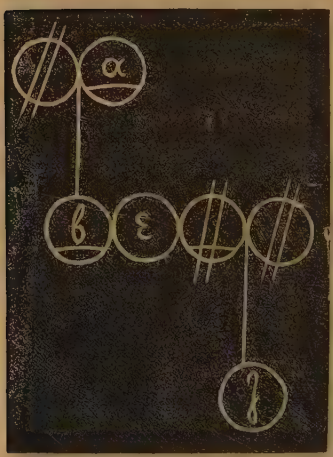

(τῆς θυγατρὸς β λαβούσης τὸν μητρυιὸν ε) Σχῆμα 344

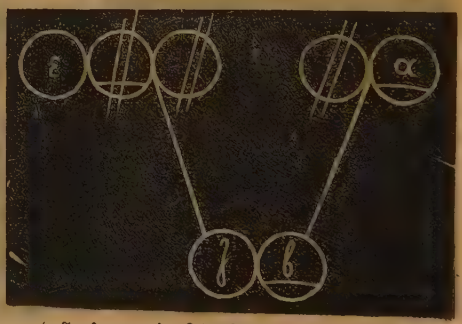

(τῆς θυγατρὸς β λαβούσης τὸν προγονὸν ζ)

Σχῆμα 345

δ' δεύτερον). Οὐδὲ μάμμην (γ) καὶ ἐγγόνην[1] (δ) (Σχ. 346), ἢ ἀνδραδέλφην (ε) (Σχ. 347) καὶ νύμφην (ζ) [λαμβάνουσι πατὴρ (α) καὶ υἱός (β)], διότι ἑκάτερος πρὸς ἑκατέραν γίνεται τρίτου βαθμοῦ.

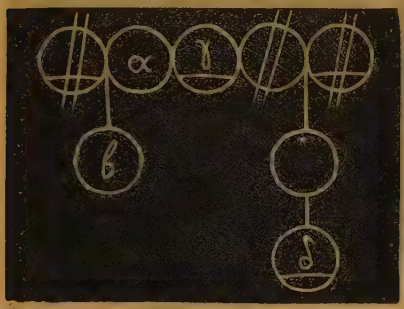

Σχῆμα 346.

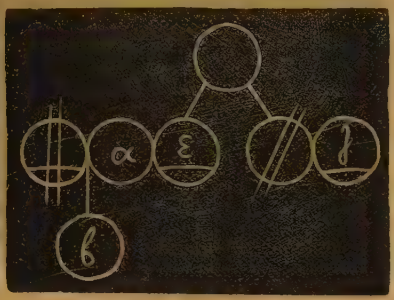

Σχῆμα 347.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀνάπαλιν[2] (=τ' ἀντίστροφον), ἤτοι μήτηρ (α) καὶ θυγάτηρ (β) (Σχ. 349 καὶ 350) δὲν λαμβάνουσι πάππον (γ) καὶ προγονοέγγονον (δ) (Σχ. 350), ἢ **γυναικάδελφον** (ε) καὶ γαμβρόν (ζ) (Σχ. 349), διότι ἑκάτερα πρὸς ἑκάτερον γίνεται τρίτου βαθμοῦ.

[1] [ΣΗΜ. Οὐχὶ ἁπλῶς ἐγγόνην, κατὰ τὴν Ἐγκύκλιον, διότι τότε ἔχομεν διγένειαν, ὡς δεικνύει τὸ σχῆμα 348· ἀλλὰ προγονοεγγόνην, ὅ ἐστιν ἐκ προγονοῦ ἢ προγονῆς ἐγγόνην τῆς μάμμης, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Πηδαλίου (σελ. 453, 3), ἔνθα καὶ ἡ μάμμη λέγεται *μητρυιομάμμη*.

[2] ΣΗΜ. Ἡ λέξις *τἀνάπαλιν*, ἅπαξ, ἐνταῦθα μόνον, ἀπαντῶσα καθ' ὅλην τὴν Ἐγκύκλιον, ἐκληπτέα ὡς ἰσοδύναμος πρὸς τὴν λέξιν τὸ *ἀντίστροφον*. Δύναται ὅμως νὰ λαμβάνηται εἰς χρῆσιν καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως τὸ *ἀντίστοιχον*.

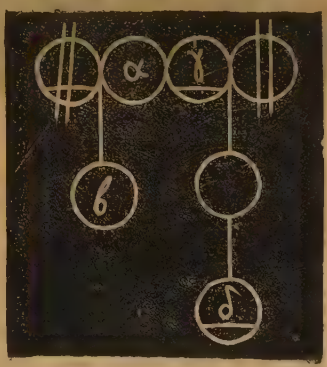

Σχῆμα 348.]

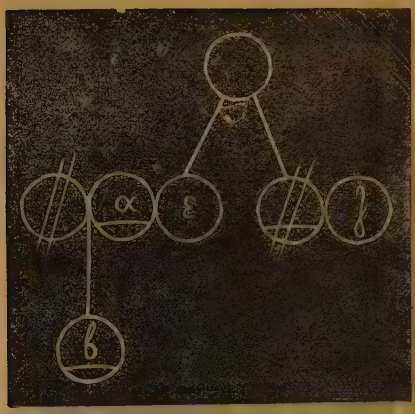

Σχῆμα 349.

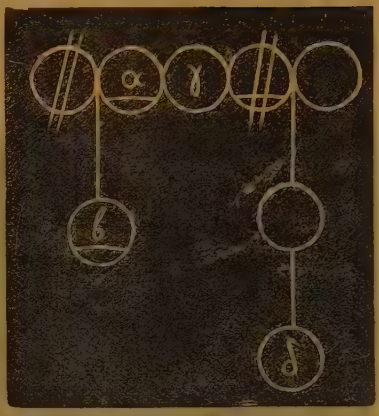

Σχῆμα 350.

ε') Δύω ἀδελφοὶ (α, β) (Σχ. 351 καὶ 352) δὲν λαμβάνουσι μητρυιὰν (γ) καὶ προγονήν (δ) (Σχ. 351 καὶ 352), διότι γίνονται ἑκάτερος ἑκατέρᾳ τρίτου βαθμοῦ ἐκ τριγενείας.

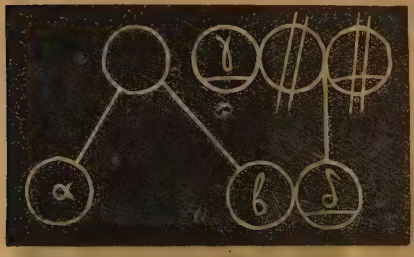

(τοῦ ἀδελφοῦ β λαβόντος τὴν προγονὴν δ)

Σχῆμα 351.

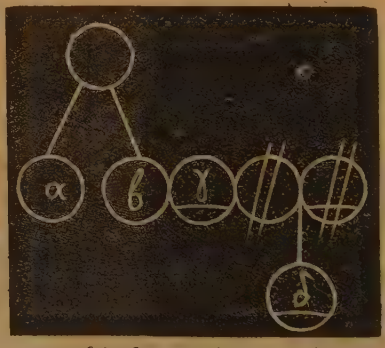

(τοῦ β λαβόντος τὴν μητρυιὰν γ)

Σχῆμα 352.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι δύω ἀδελφαὶ (α, β) (Σχ. 353 καὶ 354) δὲν λαμβάνουσι μητρυιόν (γ), καὶ προγονόν (δ) (Σχ. 353 καὶ 354).

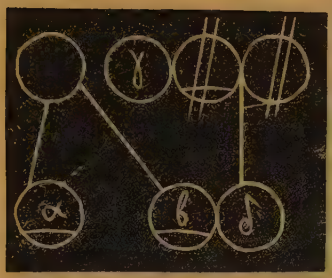

(τοῦ β λαβόντος τὸν προγονὸν δ)
Σχῆμα 353

(τῆς β λαβούσης τὸν μητρυιὸν γ)
Σχῆμα 354.

Δ΄) Ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

135 α΄. Ἡ **ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος** συγγένεια λαμβάνει ὑπόστασιν μεταξὺ **τοῦ ἀναδόχου ἢ τῆς ἀναδόχου**, καὶ **τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς ἀναδεκτῆς**, θεωρουμένου τοῦ ἀναδόχου ὡς **πνευματικοῦ πατρός**, ἤτοι **ὡς ἀνιόντος τοῦ ἀναδεκτοῦ**[1], καὶ ἑπομένως ἐξομοιουμένης τῆς ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος πνευματικῆς συγγενείας πρὸς τὴν ἐξ αἵματος φυσικήν. Ἡ πνευματικὴ αὕτη συγγένεια ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τοὺς πλησιεστέρους **ἐξ αἵματος** ἢ **ἐξ ἐπιγαμίας** συγγενεῖς ἑκατέρου (δηλαδὴ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ ἀναδεκτοῦ), καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας δύω προσώπων.

[1] [ΣΗΜ. Ἡ πνευματικὴ συγγένεια διαιρεῖται εἰς *πνευματικὴν συγγένειαν εὐθεῖαν*, καὶ εἰς *πνευματικὴν συγγένειαν πλαγίαν*.

Ὁ ἀνάδοχος (α) καὶ οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς (β, γ) αὐτοῦ (α) (Σχ. 355) εἶναι ἀνιόντες πρὸς τὸν ἀναδεκτὸν (δ) καὶ τοὺς κατιόντας συγγενεῖς (ε, ζ) τούτου τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) (Σχ. 355)· πλάγιοι δὲ πρὸς τοὺς ἀνιόντας (η, θ) καὶ ἐξ αἵματος πλαγίους συγγενεῖς (ι) αὐτοῦ τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) (Σχ. 355).

Ὁ ἀναδεκτὸς (δ) καὶ οἱ κατιόντες συγγενεῖς (ε, ζ) αὐτοῦ (δ) (Σχ. 355) εἶναι κατιόντες μὲν τοῦ ἀναδόχου (α) καὶ τῶν ἀνιόντων συγγενῶν (β, γ) τού-

Οὕτω χάριν παραδείγματος, ἡ μὲν σύζυγος (α) τοῦ ἀναδόχου (β) θεωρεῖται **πνευματικὴ μήτηρ** τοῦ ἀναδεκτοῦ (γ) (Σχ. 356)· ὁ πατὴρ (δ) αὐτοῦ (τοῦ ἀναδόχου) **πνευματικὸς πάππος**, καὶ ἡ μήτηρ (ε) (Σχ. 356) του (δηλ. τοῦ ἀναδόχου) **πνευματικὴ μάμμη**· ὁ υἱὸς ἢ ἡ θυγάτηρ (ζ) (Σχ. 356) ἐκείνου (τοῦ ἀναδόχου) **πνευματικοὶ ἀδελφοὶ** τούτου (τοῦ ἀναδεκτοῦ)· οἱ ἔγγονοι (η) (Σχ. 356) ἐκείνου (τοῦ ἀναδόχου) **πνευματικοὶ ἀνεψιοὶ** τούτου (τοῦ ἀναδεκτοῦ (γ))· οἱ του (α) (Σχ. 355)· πλάγιοι δὲ τῶν κατιόντων (κ, λ), καὶ ἐξ αἵματος πλαγίων συγγενῶν (μ) τούτου τοῦ ἀναδόχου (α) (Σχ. 355).

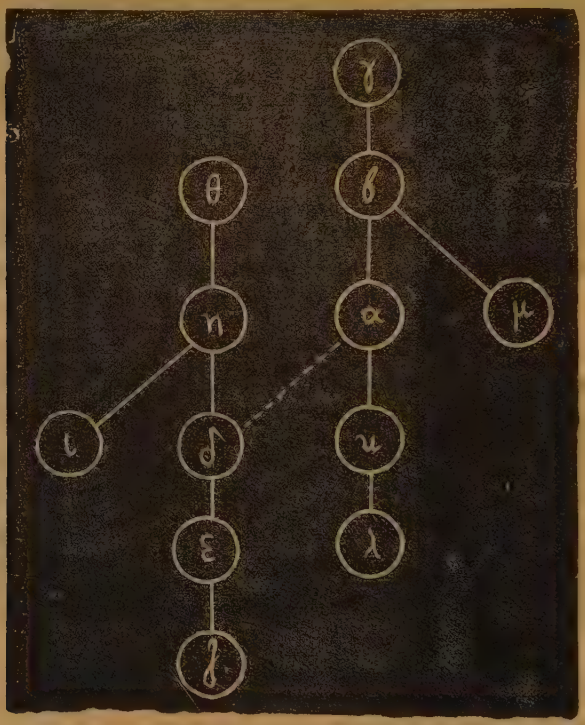

Σχῆμα 355.

Συντόμως εἰπεῖν, οἱ αβγ εἶνσι ἀνιόντες μὲν τῶν δεζ, πλάγιοι δὲ τῶν θηι· οἱ δεζ εἶναι κατιόντες μὲν τῶν αβγ, πλάγιοι δὲ τῶν λκμ. Ἑπομένως ὁ μὲν ἀνάδοχος (α) ἔχει ἐκ πνευματικῆς συγγενείας κατιόντας μὲν τοὺς δεζ, πλαγίους δὲ τοὺς θηι· ὁ δὲ ἀναδεκτὸς (δ) ἔχει ἐκ πνευματικῆς συγγενείας ἀνιόντας μὲν τοὺς αβγ, πλαγίους δὲ τοὺς λκμ.

ἀδελφοὶ ἐκείνου (τοῦ ἀναδόχου) καὶ αἱ ἀδελφαὶ (θ) (Σχ. 356) **πνευματικοὶ θεῖοι** τούτου (τοῦ ἀναδεκτοῦ) κ.τ.λ.

[Ἤτοι:
α πρὸς γ πνευματικὴ μήτηρ·
δ πρὸς γ πνευματικὸς πάππος·
ε πρὸς γ πνευματικὴ μάμμη·
ζ πρὸς γ πνευματικὸς ἀδελφὸς(-φή)·
η πρὸς γ πνευματικὸς ἀνεψιὸς (-ά)·
θ πρὸς γ πνευματικὸς θεῖος (-α).]

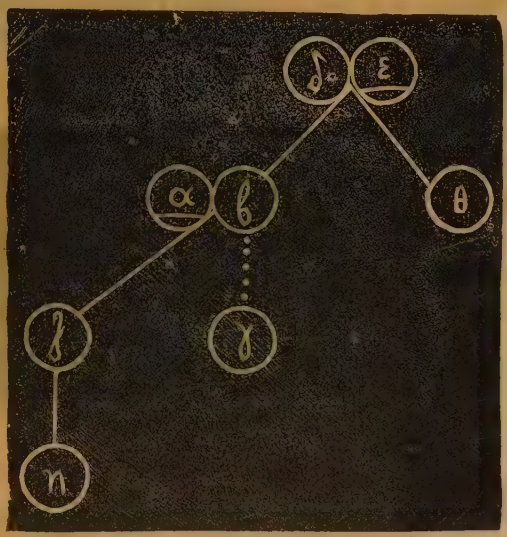

Σχῆμα 356.

Ὁμοίως καὶ ἡ μὲν σύζυγος (α) τοῦ ἀναδεκτοῦ (β) (Σχ. 357) θεωρεῖται **πνευματικὴ θυγάτηρ** τοῦ ἀναδόχου (γ) καὶ **πνευματικὴ προγονὴ** τῆς συζύγου (δ) του (Σχ. 357)· οἱ δὲ τοῦ ἀναδεκτοῦ γονεῖς (ε, ζ) (Σχ. 357) **πνευματικοὶ ἀγχιστεῖς** δευτέρου βαθμοῦ πρὸς τοῦτον (τὸν ἀνάδοχον)· τὰ δὲ τέκνα (η) τούτου (τοῦ ἀναδεκτοῦ) πρὸς τὰ τέκνα (θ) (Σχ. 357) ἐκείνου (τοῦ ἀναδόχου) **πνευματικοὶ ἀνεψιοί.** [Ἤτοι:
α πρὸς γ πνευματικὴ θυγάτηρ·
α πρὸς δ πνευματικὴ προγονή·
εζ πρὸς γ πνευματικοὶ ἀγχιστεῖς·
η πρὸς θ πνευματικοὶ ἀνεψιοί.]

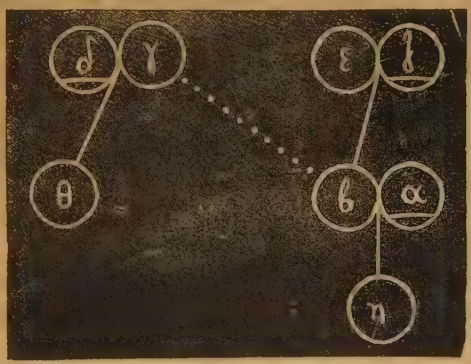

Σχῆμα 357.

16. Εἶδος συγγενείας πνευματικῆς ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀναδόχου βαπτισθέντων (Σχ. 358), οἵτινες τούτου ἕνεκα καὶ κωλύονται (κατά τινας) νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον, κατ' ἄλλους ὅμως [οἷον κατὰ τοὺς Πατριάρχας Ἱερεμίαν (1583) καὶ Νεόφυτον (1611)] δὲν κωλύονται.

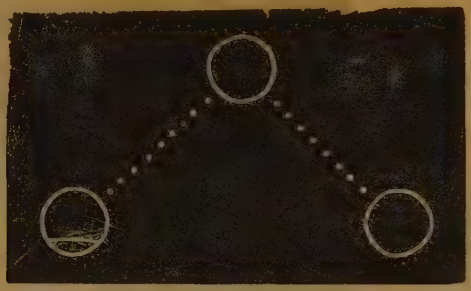

Σχῆμα 358.

17. Ἡ μεταξὺ τῶν πνευματικῶν συγγενῶν συνάφεια γάμου κωλύεται κανονικῶς μέχρι τρίτου βαθμοῦ[1], ἤτοι μόνον ἐπὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν ἢ κατὰ βάθος συγγενῶν[2] (α, β) τοῦ ἀναδόχου (γ) μετὰ τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) (Σχ. 359), καὶ μετὰ τῶν κατ' εὐθεῖαν ἀμέσων συγγενῶν (ε, ζ) τούτου (τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ)) καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι μόνον ἐπὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν ἢ κατὰ βάθος συγγενῶν (ε, ζ) τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) μετὰ τοῦ ἀναδόχου (γ) καὶ μετὰ τῶν κατ' εὐθεῖαν ἀμέσων συγγενῶν (α, β) τούτου (τοῦ ἀναδόχου (γ)) (Σχ. 359)[3]. Ἐπὶ δὲ **τῶν ἐκ πλαγίου** μέχρις ἀδελφῶν. Τοῦτο δέ, διότι ὁ βαθμὸς ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετρεῖται ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀγχιστείας[4].

[1] [ΣΗΜ. *Καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου*, ὡς ἀμέσως κατωτέρω (18) ῥητῶς λέγει τοῦτο ἡ Ἐγκύκλιος.

[2] Κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ βάθος συγγενεῖς τινος λέγονται οἱ ἀνιόντες ἢ κατιόντες αὐτοῦ.

[3] Δηλ. ὁ α, ὡς ὁ γ, καὶ β δὲν λαμβάνει τὴν δ, οὔτε τὴν ε, οὔτε τὴν ζ· καὶ πάλιν ὁ ε, ὡς ὁ δ, καὶ ζ δὲν λαμβάνει τὴν γ, οὔτε τὴν α, οὔτε τὴν β (Σχ. 359).

[4] Τὸν συνειρμὸν τῶν λέξεων «Τοῦτο δέ ..... ἀγχιστείας», ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἐννοῶ.]

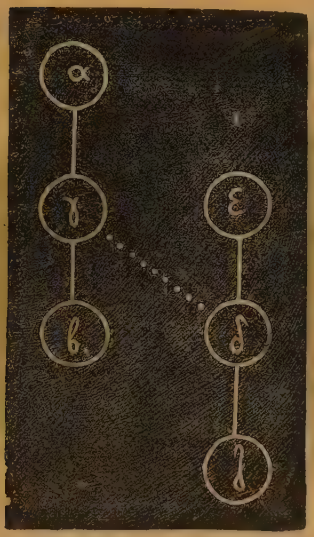

Σχῆμα 359.

18. Κωλυομένου λοιπὸν τοῦ γάμου ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας μέχρι **τρίτου βαθμοῦ, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου**, καταλέγονται κατωτέρω ὀνομαστὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς οὗτος κωλύεται.

Δὲν δύναται νὰ λάβῃ εἰς γάμον :

α΄) Ὁ ἀνάδοχος (α) (Σχ. 360) τὴν ἀναδεκτὴν (β) αὐτοῦ (Σχ. 360), ἢ τὴν σύζυγον (γ) (Σχ. 361) τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) (Σχ. 361) αὐτοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ **πρώτου** ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.

Σχῆμα 360.

Σχῆμα 361.

Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ ἀνάδοχος (α) (Σχ. 362) δὲν λαμβάνει τὸν ἀναδεκτὸν (β) (Σχ. 362) αὐτῆς, οὔτε τὸν σύζυγον (γ) (Σχ. 363) τῆς ἀναδεκτῆς (δ) (Σχ. 363) αὐτῆς.

Σχῆμα 362.

Σχῆμα 363.

β΄) Ὁ ἀνάδοχος (α) (Σχ. 364) δὲν λαμβάνει οὐδὲ τὴν μητέρα (β) ἢ τὴν θυγατέρα (γ) τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς ἀναδεκτῆς (δ) (Σχ. 364) αὐτοῦ, διότι εἶναι πρὸς ἑκατέραν βαθμοῦ **δευτέρου**. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἡ ἀναδεκτὴ (α) (Σχ. 365) δὲν λαμβάνει τὸν πατέρα (β) ἢ τὸν υἱὸν (γ) τοῦ ἀναδόχου ἢ τῆς ἀναδόχου (δ) (Σχ. 365) αὐτῆς, διότι εἶναι πρὸς ἑκάτερον βαθμοῦ **δευτέρου**.

Σχῆμα 364.

Σχῆμα 365.

γ΄) Οἱ γονεῖς (α) (Σχ. 366) ἢ τὰ τέκνα (β) τοῦ ἀναδόχου ἢ τῆς ἀναδόχου δὲν λαμβάνουσιν εἰς γάμον τὴν σύζυγον (γ)

τοῦ ἀναδεκτοῦ (δ) (Σχ. 366), διότι καὶ πρὸς αὐτὴν (γ) εἶναι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ πρὸς τὴν σύ-

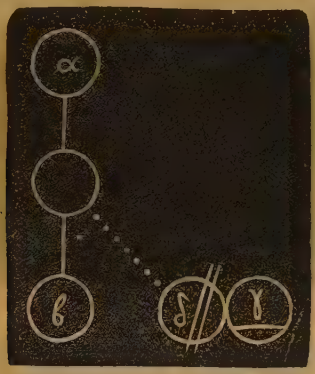

Σχῆμα 366.

ζυγον αὐτοῦ (διόρθ. καὶ πρὸς τὸν **σύζυγον αὐτῆς**), (ἤτοι **δευτέρου** βαθμοῦ· οὐδὲ τοὺς γονεῖς (ε) (Σχ. 367) ἢ τὰ τέκνα (ζ) (Σχ. 367) τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς ἀναδεκτῆς, διότι εἶναι ἕκαστος πρὸς ἑκάστην **βαθμοῦ τρίτου**.

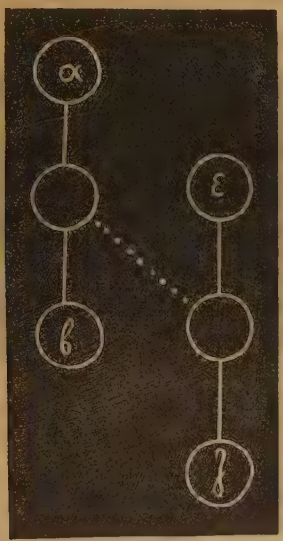

Σχῆμα 367 (πρβλ. Σχ. 359).

δ΄) Ὁ ἀναδεκτὸς (α) (Σχ. 368) καὶ ἡ ἀναδεκτὴ (β) (Σχ. 368) ἑνὸς ἀναδόχου δὲν ἔρχονται εἰς γάμον, **ὡς ἀδελφοὶ πνευματικοί**, καὶ ἑπομένως **δευτέρου** βαθμοῦ πρὸς ἀλλή-

Σχῆμα 368.

λους· οὐδὲ πρὸς τοὺς συζύγους ἀλλήλων, διότι εἶναι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ πρὸς αὐτάς.

[ΣΗΜ. Ἄτοπον εἶναι τὸ εἰπεῖν, ὅτι ὁ ἀναδεκτὸς καὶ ἡ ἀναδεκτὴ ἑνὸς ἀναδόχου δὲν ἔρχονται εἰς γάμον οὐδὲ πρὸς τοὺς συζύγους ἀλλήλων. Διότι οὔτε ὁ ἀνὴρ (α) λαμβάνει εἰς γάμον ἄνδρα (δ) (Σχ. 369), οὔτε ἡ γυνὴ (ε) γυναῖκα (θ) (Σχ. 370).

Σχῆμα 369.

Σχῆμα 370.

Οὔτε ἀπαγορεύεται ἡ σύζυγος (α) τοῦ ἀναδεκτοῦ (β) (Σχ. 371) νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον μετὰ τοῦ συζύγου (γ) τῆς συναναδεκτῆς (ἤτοι τῆς πνευματικῆς ἀδελφῆς) (δ) του (β) (Σχ. 371), ἢ ὁ σύζυγος (ε) τῆς (ζ) μετὰ τῆς (η) γυναικὸς τοῦ (θ) (Σχ. 372), καθόσον μέχρι τριγενείας δὲν ἐπεκτείνει ἡ Ἐγκύκλιος τὸ ἐκ τῆς πνευματικῆς συγγενείας κώλυμα.

Σχῆμα 371.

Σχῆμα 372.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτόπου ἐν μὲν τοῖς σχήμασι 373 καὶ 374 ἐσημειώσαμεν δύω ἀναδεκτὰς τοῦ αὐτοῦ (ἢ τῆς αὐτῆς) ἀναδόχου, ἐν δὲ τοῖς σχήμασι 375 καὶ 376 δύω ἀναδεκτούς.

(Ὁ χηρεύσας σύζυγος (α) τῆς μιᾶς ἀναδεκτῆς δὲν λαμβάνει τὴν ἑτέραν ἀναδεκτήν, χηρεύσασαν).

Σχῆμα 373.

(Ὁ χηρεύσας σύζυγος (γ) τῆς μιᾶς ἀναδεκτῆς δὲν λαμβάνει τὴν ἑτέραν ἀναδεκτὴν (δ)).

Σχῆμα 374.

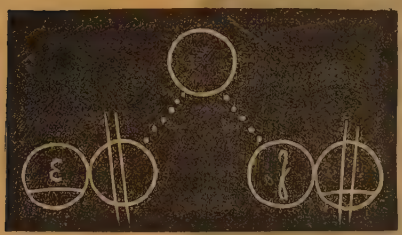

(Ἡ χηρεύσασα σύζυγος (ε) τοῦ ἑνὸς ἀναδεκτοῦ δὲν λαμβάνει τὸν ἕτερον ἀναδεκτὸν (ζ), χηρεύσαντα).

Σχῆμα 375.

(Ἡ χηρεύσασα σύζυγος (η) τοῦ ἑνὸς ἀναδεκτοῦ δὲν λαμβάνει τὸν ἕτερον ἀναδεκτόν (θ).

Σχῆμα 376.

Διὸ μεταβλητέαι αἱ λέξεις τοῦ προκειμένου χωρίου τῆς Ἐγκυκλίου οὑτωσί: «Δύω ἀναδεκτῶν (θηλέων ἢ ἀρρένων) ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ (- τῆς) ἀναδόχου ἡ μία ἀναδεκτὴ δὲν λαμβάνει τὸν σύζυγον τῆς ἑτέρας (Σχ. 373 καὶ 374), οὔτε ὁ εἷς ἀναδεκτὸς τὴν σύζυγον τοῦ ἑτέρου» (Σχ. 375 καὶ 376).]

ε΄) Ὁ ἀναδεκτὸς (α) (Σχ. 377) τοῦ ἀνδρὸς (β) δὲν λαμβάνει τὴν ἀναδεκτὴν (γ) τῆς γυναικός (δ) (Σχ. 377).

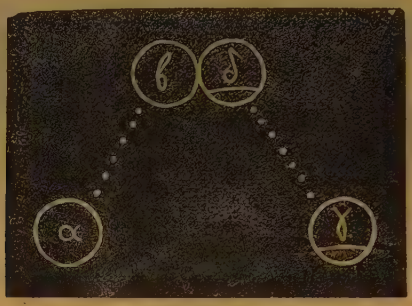

Σχῆμα 377.

Καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤγουν ἡ ἀναδεκτὴ (α) (Σχ. 378) τοῦ ἀνδρὸς (β) δὲν λαμβάνει τὸν ἀναδεκτὸν (γ) τῆς γυναικὸς (δ)

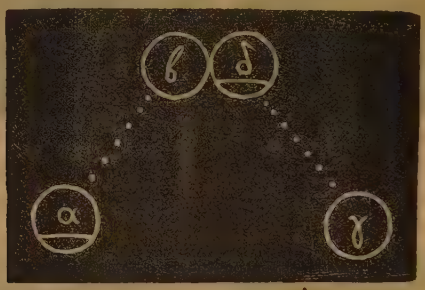

Σχῆμα 378.

(Σχ. 378)· διότι λογίζονται **πνευματικοὶ ἀδελφοί.** Οὐδὲ ὁ γαμβρὸς (α) (Σ. 379) λαμβάνει τὴν ἀναδεκτὴν (β) τοῦ πενθεροῦ ἢ τῆς πενθερᾶς (γ) του (Σχ. 379)·

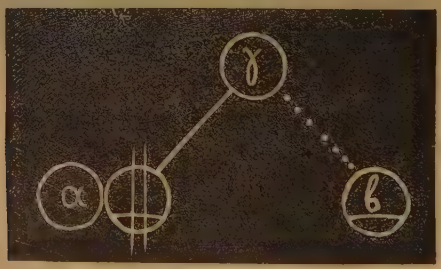

Σχῆμα 379.

Καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι ἡ νύμφη (α) (Σχ. 380) δὲν λαμβάνει τὸν ἀναδεκτὸν (β) τοῦ πενθεροῦ ἢ τῆς πενθερᾶς (γ) (Σχ. 380) αὐτῆς.

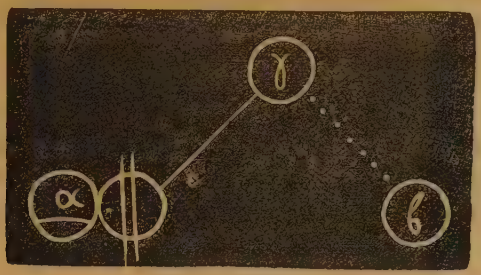

Σχῆμα 380.

[ΣΗΜ. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ περιπτώσεις δ' καὶ ε', καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ πατριάρχαι Ἱερεμίας καὶ Νεόφυτος ἐπέτρεψαν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος πολλάκις παρέσχε συγκατάβασιν.

Πρὸς δὲ εἶμαι γνώμης, ὅτι εἶναι βαρὺ φορτίον ἵνα τὸ γαμικὸν κώλυμα ἐπεκτείνηται καὶ μέχρι διγενείας, ὡς ἐν ταῖς περιπτώσεσι α', γ', δ' καὶ ε'.

Πρέπει προσέτι νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ Βαλσαμῶνα ('Ρ. καὶ Π Σύνταγμα Α', 303) καὶ Ματθαῖον Βλάσταρην (αὐτόθι ς', 138), συμφώνως τοῖς Βασιλικοῖς (XXVIII. 5, 14), καὶ Ἁρμενόπουλον (IV, 7, 33), τὰ τῆς πνευματικῆς συγγενείας κωλύματα περιορίζονται μόνον εἰς τὰ ἑξῆς:

Ὁ ἀνάδοχος (α), ὡς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ (β) (Σχ. 381), δὲν δύνανται νὰ λάβωσι τὴν ἀναδεκτήν (γ), οὔτε τὴν μητέρα (δ), οὔτε τὴν θυγατέρα (ε) τῆς ἀναδεκτῆς.

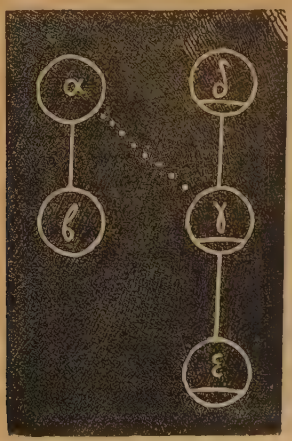

Σχῆμα 381.

Καὶ τὸ ἀντίστροφον, ἤτοι: Ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, δὲν λαμβάνουσι τὸν ἀναδεκτόν, οὔτε τὸν πατέρα, οὔτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀναδεκτοῦ.

Ἡ δὲ 49η Ἐγκύκλιος, ἡ κατὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον οὖσα *ὁδηγὸς* καὶ *κανὼν* καὶ *μόνη ἔγκυρος* διὰ τὴν γαμικὴν βαθμολογίαν, ἐπὶ τῆς πνευματικῆς συγγενείας, ἀπαγορεύει μὲν τὸν τρίτον βαθμὸν γενικῶς καὶ ἀνεξαιρέτως, εἴτε κατ' εὐθεῖαν, εἴτε ἐκ πλαγίου, δὲν ἐπεκτείνει δὲ τὸ κώλυμα μέχρι διγενείας.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ πνεύματος ἐμφορεῖται καὶ ἡ ἐσχάτως περὶ γάμων ἀθέσμων ἐκδοθεῖσα Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθμὸν 1830 καὶ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1889 (ἣν ὅρα ἐν τῷ Γ' Μέρει ὑπὸ στοιχεῖον ΣΤ'), καὶ ἀποφαινομένη, ὅτι οὐδαμῶς οὐδεμία οὐδενὶ συγκατάβασις ..... ἐπιτρέπεται, τῶν μὲν ἐξ αἵματος γάμων κωλυομένων μέχρι τοῦ ς' βαθμοῦ, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, ... τῶν δὲ ἐκ τριγενείας καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος μέχρι τοῦ τρίτου, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου.]

19. Ταῦτα τὰ εἴδη τῆς συγγενείας καὶ τοιοῦτοι οἱ βαθμοί, καθ' οὓς κωλύεται κανονικῶς ὁ γάμος. Ἐκ τῆς συνοπτικῆς, ἀλλὰ συστηματικῆς ἑρμηνείας, ἧς πρὸς εὐκολίαν παντὸς βουλομένου ἐπελάβετο ἡ Σύνοδος διὰ τῆς ἀνωτέρω πλήρους ἐκθέσεως, πέπεισται, ὅτι πάντες θέλουσι κατανοεῖ προχείρως καὶ ἀπονώτερον τὰ ἑκάστοτε προκύπτοντα ζητήματα συγγενείας, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγαι ἀμφιβολίαι θέλουσιν ἐκλίπει περὶ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ γάμου διατάξεων τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐκρίθη δέον, ἵνα κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας ἐφαρμοσθῶσιν οἱ γενικοὶ περὶ συγγενείας ὁρισμοὶ καὶ εἰς πάσας τὰς ἑκασταχῆ εἰδικὰς περιπτώσεις[1], ὅπως μὴ ἐξ ἀτελοῦς ἐκείνων κατανοήσεως προκύπτωσι πταίσματα κανονικὰ ἀσυγχώρητα. Ἔτι δὲ πρὸς παντελῆ ἐξασφάλισιν κατὰ παντὸς παραπτώματος ἐδηλώθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ὅτι, ἀποριῶν ἢ ἀμφιβολιῶν ἐφισταμένων, ὀφείλουσι πάντες νὰ αἰτῶνται τὴν λύσιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Σεβ.

[1] [ΣΗΜ. Σημειωτέον, ὅτι εἶναι δυσχερέστατον, ἵνα μὴ εἴπω ἀδύνατον, τὸ νὰ περιλάβῃ τις ἐν καταλόγῳ ἢ ἀναγραφῇ πάσας τὰς ἐνδεχομένας περιπτώσεις τῶν κωλυομένων ἢ ἐπιτρεπομένων συνοικεσίων, καὶ ὅτι πᾶς τοιοῦτος κατάλογος καθίσταται περιττὸς εἰς τὸν δυνάμενον ἀκριβῶς νὰ διατυπώνῃ τὸ σχῆμα πάσης ἐνδεχομένης περιπτώσεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ ὅριον τοῦ κωλύματος.]

Ἀρχιερέων, οἵτινες, παρὰ τὰς παρούσας ὁδηγίας μετὰ χεῖρας ἔχοντες καὶ αὐτὰ τὰ κείμενα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, θέλουσιν ἐπιλύει ὑγιῶς καὶ ὁριστικῶς, φυλαττομένης πάντοτε τῆς πρὸς τὴν Σύνοδον ἐκκλήσεως, τὰ ἄπορα καὶ ἀμφίβολα.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, πρόεδρος.
† Ὁ Ἰθάκης ΓΑΒΡΙΗΛ.
† Ὁ Ἄνδρου καὶ Κέας ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ.
† Ὁ Φωκίδος ΔΑΥΙΔ.
† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΔΟΣΙΘΕΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Χριστόπουλος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΕΝ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙ.

Νόμος ΣΑ', ἄρθρα ΙϚ' —ΙΖ', *σελ. 24 καὶ 25 (τῆς Συλλογῆς).*

ΙϚ'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικόν, εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα· μετὰ δὲ τὴν κηρύττουσαν παράνομον τὸν γάμον ἀμετάκλητον δικαστικὴν ἀπόφασιν, κηρύττει καὶ αὕτη τὸν γάμον **ἄκυρον** πνευματικῶς.

Κατὰ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον, ἢ ἐκδόντος τοιαύτην ἄδειαν, καθὼς καὶ κατὰ τοῦ ἱερέως τοῦ εὐλογήσαντος τὸν παράνομον γάμον ἀδείᾳ ἀνωτέρᾳ, ἢ ἄνευ ἀδείας, ἐπάγονται ποιναὶ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ΙΔ' κατὰ λόγον τῆς ἐνοχῆς ἑκάστου.

ΙΖ'. Ὅστις τῶν συνεζευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν **διάζευξιν** ἢ τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμόν, ὀφείλει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ἐπίσκοπον[1], ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύω συζύ-

[1] ΣΗΜ. Ἁρμόδιος δὲ εἶναι ὁ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνδρός, διότι ἡ γυνὴ ἀκολουθεῖ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀνδρός.

γους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέρους, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας· τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ἐπισκόπου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου, καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζόμενα, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἑνώσεως ἀποπείρας, ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἄδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων, ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι· μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ δικαστήρια, κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτι τῆς περὶ ἑνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 683, § 3, 4 καὶ 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τρίμηνος προθεσμία παρέλθῃ, χωρὶς ν' ἀποφανθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἁρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ὁ εἷς ἢ ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀφοῦ πρότερον βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐν καιρῷ ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, καὶ ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ **διαλύσεως** τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστάσης ἀμετακλήτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

Νόμος περὶ μικτῶν γάμων ΧΗΣ' τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1861 (σελ. 601 τοῦ Γ' τόμου τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων).

1) Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χριστιανοὺς τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος νὰ συνάπτωσι γάμους μετὰ χριστιανῶν ἄλλου δόγματος, τηροῦντες τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁριζόμενα.

2) Πᾶσα προγενεστέρα περὶ μικτῶν γάμων διάταξις καταργεῖται.

3) Οἱ μέχρι τοῦδε συναφθέντες μικτοὶ γάμοι λογίζονται ἔγκυροι.

Νόμος ΑΧΚΕ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887 περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Κατὰ τὸ ἐδάφιον ιγ' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἄνω Νόμου, εἰς τέλος **μιᾶς δραχμῆς** ὑπόκεινται τὰ πιστοποιητικὰ περὶ **τελέσεως γάμου.**

ιγ') «Τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικά, πιστοποιήσεις, ἀν» τίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, ὅσα δημοσία τις ἀρχὴ ἐπισή» μως κεκυρωμένα ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμ» φέρον ἰδιωτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν δημοσίων πα» ραχωρητηρίων καὶ ἐγγράφων προικοκτησίας, καὶ προσέτι » τῶν περὶ **βαπτίσεως, γάμου, καὶ θανάτου ἀποδείξεων** » **ἢ ἀντιγράφων ληξιαρχικῶν πράξεων**, καὶ τῶν ἐτησίων » ἐνδεικτικῶν ἁπάντων τῶν δημοσίων, ἢ ὡς δημοσίων » ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Κράτους διδακτηρίων ἀπὸ Ἑλ» ληνικοῦ σχολείου καὶ ἄνω.»

Ὡσαύτως, κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τέλος **πέντε δραχμῶν** ὑπόκεινται αἱ ἐκκλησιαστικαὶ **ἄδειαι γάμου.**

β') «Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ **ἄδειαι γάμου, διαζυγίου, χω**» **ρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης,** καὶ πᾶσαι ἐν γένει

» αἱ εἰς ἰδιώτας ἀναφερόμεναι ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς» [1].

Νόμος Σ', ἄρθρον ΙΣ'.

Τὰ ἐπὶ τῶν ἑξῆς πράξεων δικαιώματα ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

α') Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου (ἄνευ διαστολῆς, ἐὰν εἶναι Α' ἢ Β' ἢ Γ') δραχ. 3.

β') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν διαζυγίου δραχ. 3.

γ') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν ἀορίστου καὶ ἀνωνύμου ἐπιτιμίου δραχ. 3.

Εἰς τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν ἐμπεριλαμβάνεται τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Ἀδελφοποιία

§ *Ἐγ. 12. Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀδελφοποιίας· σελ. 64 τῆς Συλλογῆς τῶν Συνοδικῶν ἐγκυκλίων.*

Ἀπαγορεύεται τοῖς κληρικοῖς νὰ εὐλογῶσι τὴν ἀδελφοποιίαν, καθόσον αὕτη εἶναι ἀσύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν αὐτήν· διότι, ἂν πατὴρ καὶ μήτηρ γεννῶσι τέκνα, ἀδελφὸς ὅμως ἢ ἀδελφή, ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν δὲν γεννᾷ.

§ *Ἐγ. 102. Περὶ τῆς ἀθεμίτου τελέσεως τῆς ἀδελφοποιίας σελ. 205*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποδοκιμάζει καὶ κατακρίνει ὡς ὅλως ἀντεκκλησιαστικὸν καὶ ἀθέμιτον τὸν διὰ τῆς ἀδελφοποιίας σύνδεσμον, καὶ διατάσσει αὐστηροτάτην τιμωρίαν κατὰ τοῦ εὐλογοῦντος αὐτὴν ἱερέως.

Ἀρραβών.

§ *Ἐγ. 11. Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ δι' ἱερολογίας ἀρραβῶνος· σελ. 63.*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατάσσει τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν

[1] Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιτίμια ἐκδίδονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 5. Ὅρα καὶ τὴν νεωστὶ ἐκδοθεῖσαν Ἐγκύκλιον ὑπὸ στοιχεῖον Ζ'.

Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους, ἵνα μὴ συγχωρῶσι κατ' οὐδένα λόγον τὴν ἱερολογίαν εἰς τὸν ἀρραβῶνα· διότι δι' αὐτῆς καθίσταται ὁ ἀρραβὼν γάμος κατὰ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς νόμους.

§ *Ἐγ. 286. Περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ δι' ἱερολογίας ἀρραβῶνος· σελ. 88.*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπαγορεύει ἐκ νέου οὐχὶ μόνον τὴν κατὰ τὸν ἀρραβῶνα ἱερολογίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν οἱανδήποτε ἱερὰν τελετὴν ἐπ' αὐτοῦ. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς τὸν πρεσβύτερον, προσκαλούμενον εἰς ἀρραβῶνα, οὔτε ἐπιτραχήλιον νὰ φορέσῃ, οὔτε εὐχήν τινα νὰ ἀναγνώσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Δύναται ὅμως νὰ εὐλογήσῃ τὰ δακτυλίδια, ὡς εὐλογεῖ καὶ τὴν τράπεζαν, χωρίς τινος ἄλλης τελετῆς.

Γάμου κανονιστικαὶ ἐγκύκλιοι.

§ *Ἐγ. 16. Περὶ κανονισμοῦ τῶν γάμων· σελ. 73.*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατάσσει, ἵνα μὴ τελῆται γάμος ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ· νὰ μὴ δίδωσιν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ Ἐπίτροποι ἄδειαν πρὸ μιᾶς ἡμέρας, μήτε τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἀλλὰ ὀκτὼ (8) ἡμέρας πρὸ τῆς τελέσεως· μήτε ἄνευ ἐξετάσεως τῆς συγγενείας τῶν νυμφευομένων· μήτε ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων, ἢ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν των· μήτε πρὶν ἢ ληφθῶσιν ἔγγραφοι πληροφορίαι, ὅτι οἱ νυμφευόμενοι εἶναι ἄγαμοι, ὁσάκις οὗτοι εἶναι ἐκ ξένου μέρους. Ἂν δὲ γεννῶνται ἀμφιβολίαι περί τινος γάμου ἐκ μέρους τοῦ ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου, νὰ παραπέμπηται οὗτος εἰς τὸν Ἐπίσκοπον. Πρὸς δὲ κατὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ γάμου πρὸ τῆς τελετῆς νὰ ἐρωτᾷ ὁ εὐλογῶν τὸν γάμον τοὺς νυμφευομένους ἐνώπιον μαρτύρων, ἂν συγκατατίθενται ἑκουσίως εἰς τὸν γάμον.

§ *Ἐγ. 17. Περὶ ἀπαγορεύσεως τελέσεως γάμου ἢ βαπτίσεως ἐν Μορῇ· σελ. 75.*

Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἱεροτελεστία γάμου ἢ βαπτίσματος

ἐντὸς Μοναστηρίου, γινομένη ὑπὸ μοναχῶν, ὡς σκανδαλώδης.

§ Ἐγ. 49. *Περὶ τῶν εἰς τὸν γάμον βαθμῶν συγγενείας· σελ. 113.*

Ἀπαγορεύεται ὁ γάμος ἐπὶ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας μέχρις ἕκτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου· ἐπὶ τῆς ἐξ ἀγχιστείας διγενείας μέχρι πέμπτου, συμπεριλαμβανομένου· ἐπὶ τριγενείας καὶ ἐκ θείου βαπτίσματος μέχρι τρίτου, συμπεριλαμβανομένου.

[Τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, ὡς οὖσαν **ὁδηγὸν** καὶ **κανόνα** καὶ **μόνην ἔγκυρον** διὰ τὴν γαμικὴν βαθμολογίαν, ἀνατυποῦμεν ὧδε.

Ἀρ. Πρωτ. 6343.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρίου, 1837.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους.

Ἓν τῶν ἑπτὰ θεοπαραδότων τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως μυστηρίων καὶ τὸν γάμον παρελάβομεν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μυστηρίων, διετάχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ὅροι καὶ Κανόνες, οἵτινες εἶναι: Ἀμφότερα τὰ εἰς γάμον ἐρχόμενα πρόσωπα νὰ μὴ ἔχωσι μηδεμίαν πρὸς ἄλληλα βαθμοῦ συγγένειαν, ἀπαγορεύουσαν τὴν γαμικὴν αὐτῶν συνάφειαν.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας διατεταγμένοι εἰς τὸν γάμον βαθμοὶ εἶναι:

α'. Οἱ ἐξ αἵματος μέχρι τοῦ ἕκτου, συμπεριλαμβανομένου δηλαδὴ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἕκτου·

β'. Οἱ ἐξ ἀγχιστείας διγενείας μέχρι τοῦ πέμπτου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ πέμπτου·

γ'. Οἱ ἐκ τριγενείας μέχρι τοῦ τρίτου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ τρίτου· καὶ

δ'. Οἱ ἐκ τοῦ θείου βαπτίσματος μέχρι τοῦ τρίτου συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ τρίτου. Τούτους ἡ Σύνοδος, ὡς ἐπιτετραμμένη τὴν ἀκρίβη διατήρησιν αὐτῶν, ὡς καὶ ὅλων τῶν ἱερῶν Ὅρων καὶ Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, διατάττει ἀποφαντικῶς πάντας ὑμᾶς νὰ φυλάτ-

τητε ἀκριβῶς καὶ ἀπαραβάτως, καὶ νὰ διατάξητε ἑπομένως ἐντόνως καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἐπισκοπήν του ἕκαστος διωρισμένους ἐκκλησιαστικοὺς Ἐπιτρόπους, διὰ νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διαταττόμενα ἤδη, καὶ νὰ προσέχωσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν αὐτῶν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας ἢ ἀπορίας πρὸς τοὺς ἐκτεθειμένους βαθμοὺς γάμου τινὸς ὀφείλουσιν οὗτοι ν' ἀναφέρωνται πρὸς Ὑμᾶς περὶ τούτου, καὶ νὰ ζητῶσι παρ' Ὑμῶν τὴν λύσιν πρὸς ἀποφυγὴν πρὸς τούτους παραβάσεώς τινος· διότι ἄλλως, ὅστις εἴτε ἐξ Ὑμῶν, εἴτε καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν Ἐπισκοπήν Σας διωρισμένων ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων αὐτῶν συγχωρήσῃ γάμον εἰς βαθμὸν κεκωλυμένον καὶ ἀσυγχώρητον κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὅρων καὶ Κανόνων, θέλει ὑπόκεισθαι εἰς ποινὴν ἐκκλησιαστικήν.

Καὶ ταῦτα κατ' ἔγκρισιν.

† Ὁ Κυνουρίας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, Πρόεδρος. † Ὁ Ἀττικῆς ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
† Ὁ Σελασίας ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ. † Ὁ Κυκλάδων ΑΝΘΙΜΟΣ.
† Ὁ Φωκίδος ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς *Θ. Φαρμακίδης.*]

§ *Ἐγ. 52. Ὁδηγίαι περὶ γάμου· σελ. 116.*

Ἀπαγορεύεται νὰ δίδηται ἄδεια πρὸς γάμον εἰς τὸν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐπισκόπου, ἐὰν αὐτὸς δὲν φέρῃ ἔγγραφον παρὰ τῆς δημοτικῆς ἢ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου του, ὅτι εἶναι ἄγαμος καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα γάμου· ἐπίσης καὶ εἰς ἄνθρωπον ἄγνωστον, μὴ ὄντα ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καταγόμενον ἐξ ἄλλης Ἐπικρατείας, χωρὶς προηγουμένης ἐγγράφου μαρτυρίας παρὰ δύω ἀνθρώπων γνωστῶν καὶ εὐϋπολήπτων

(Πρβλ. Ἐγκύκλ. 170, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται διὰ τὸν ἐξ ἀλλοδαπῆς πιστοποιητικὸν τοῦ ἱεράρχου τῆς πατρίδος του· σελ. 331).

§ *Ἐγ. 68. Περὶ ἀπαγορεύσεως ἀδείας γάμου ἐπὶ ἀπαγωγῆς· σελ. 142.*

Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδείας γάμου ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν γονέων ἢ τῶν κηδεμόνων καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν, προκειμένης ἀπαγωγῆς.

§ *Ἐγ. 69. Περὶ προικοσυμφώνων τῶν εἰς γάμον ἐρχομένων· σελ. 143,*

Διατάσσεται, ἵνα προτρέπωνται οἱ εἰς γάμον συναφθησόμενοι νὰ συντάττωσι νὰ προικοσύμφωνα ἐνώπιον συμβολαιογράφου πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης ἀκυρώσεως.

§ *Ἐγ. 70. Περὶ τοῦ μὴ διδόναι ἄδειαν γάμου εἰς ἀνηλίκους· σελ. 143.*

Διατάσσεται, ἵνα μὴ χορηγῆται ἄδεια γάμου, ἐὰν ὁ μὲν νέος δὲν ὑπερβαίνει τὸ **δέκατον ὄγδοον** ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ δὲ νέα τὸ **δέκατον τέταρτον.**

§ *Ἐγ. 93. Ἀπαγορεύεται τὸ τελεῖν γάμον ἢ βάπτισιν ἐν Μονῇ, ἐν ἐξωκκλησίῳ, ἢ παρ' ἐνορίαν· σελ. 190. (Ὥρα καὶ ἐγκύκλιον 17, σελ. 75.)*

Καὶ πάλιν αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις γάμου ἢ βαπτίσεως ἐν Μονῇ, ἢ ἐν ἐξωκκλησίῳ, ἢ παρ' ἐνορίαν.

§ *Ἐγ. 117. Περὶ ἀδείας γάμου, μὴ συγκατατιθεμένων τῶν γονέων· σελ. 236.*

Περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀνεξαρτήτως τῶν γονέων ζῶν, καὶ ἐνήλικος μάλιστα, δύναται νὰ συνάψῃ ἔγκυρον γάμον καὶ χωρὶς τῆς συναινέσεως τοῦ πατρός.

§ *Ἐγ. 121. Περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται ν' ἀρνῆται νομίμως τὴν εἰς γάμον ζητουμένην ἄδειαν εἰς τέκνα ὀρφανὰ πατρὸς καὶ ἐνήλικα· σελ. 241 καὶ 242.*

Περὶ τοῦ ὅτι εἰς τὸν ὀρφανὸν πατρός, καὶ ἑπομένως χειράφετον, ἐνήλικον ὄντα, χορηγεῖται ἄδεια γάμου. Διότι τὰ τέκνα δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἔχοντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν. Ἀποβιώσαντος δὲ τοῦ πατρός, ἡ μήτηρ δὲν ἔχει τοιαύτην ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν τέκνων, ἅτινα ἄλλως τε διὰ τῆς ἐνηλικότητός των δὲν ὑπόκεινται οὐδὲ εἰς κηδεμονίαν.

§ *Ἐγ. 152. Περὶ γάμου θυγατέρων αὐτεξουσίων ἀνηλίκων, καὶ αὐτεξουσίων ἐνηλίκων· σελ. 291.*

Ὅτι τὰ ἄρρενα, αὐτεξούσια γενόμενα, συνάπτουσι γάμον

ἐγκύρως, καὶ ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πατρός· θυγάτηρ δὲ αὐτεξουσία, ἀλλ' ἀνήλικος, δὲν συνάπτει ἐγκύρως γάμον ἄνευ συναινέσεως τοῦ πατρός· θυγάτηρ ὅμως αὐτεξουσία καὶ ἐνήλικος οὐδόλως χρήζει τῆς συναινέσεως.

§ *Ἐγ. 160. Περὶ ἐνηλικότητος ἀμφοτέρων τῶν φύλων· σελ. 300.*

Ὅτι ὁ συμπληρώσας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἄνευ διακρίσεως γένους, εἶναι ἐνῆλιξ· ὅτι τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ καθίστανται αὐτεξούσιοι, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἢ χειραφετηθῶσιν· καὶ ὅτι μόνον οἱ ὑπεξούσιοι, ἤτοι οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ οἱ μὴ χειραφετηθέντες, ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς πατρικῆς συναινέσεως πρὸς ἔγκυρον γάμον.

§ *Ἐγ. 163. Περὶ ἀπαγορεύσεως γάμου τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος προσερχομένων Ἀρμενίων καὶ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα ἀσπαζομένων· σελ. 303.*

Ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις γάμου τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος προσερχομένων Ἀρμενίων καὶ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα ἀσπαζομένων ἄνευ προηγουμένης μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως συνεννοήσεως περὶ τῆς ταὐτότητος καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν προσερχομένων, καὶ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξετάσεων περὶ ἐνδεχομένου κωλύματος.

§ *Ἐγ. 165. Περὶ τῆς τῶν εἰς γάμον βαθμῶν συγγενείας σελ. 308.*

Ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος εἶναι ἡ διὰ σχημάτων διασαφηνισθεῖσα ἀπὸ σελ. 80—183 τοῦ παρόντος Ἐγκολπίου.

§ *Ἐγ. 168 (σχετικὴ πρὸς τὸν κανονισμὸν τῶν γάμων). Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι δεκτοὺς ἑνὸς βαπτιζομένου παιδίου πολλοὺς ἀναδόχους, καὶ περὶ τοῦ μὴ διδόναι ἑκάστῳ βαπτιζομένῳ ὀνόματι πλείονα τοῦ ἑνός· σελ. 325.*

Ὅπως μὴ ἀναφύωνται περιπλοκαὶ περὶ τὴν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος πνευματικὴν συγγένειαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατάσσει, ἵνα εἷς μόνον γίνηται ἀνάδοχος τοῦ βαπτιζομένου,

καὶ τοῦ ἑνὸς τούτου νὰ καταγράφηται τὸ ὄνομα ἐν τῷ μητρῴῳ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ προσέτι εἰς τὸν βαπτιζόμενον ἓν μόνον ὄνομα νὰ δίδηται, ὅπερ ἐπίσης νὰ καταγράφηται ἐν τῷ μητρῴῳ τῆς Ἐκκλησίας.

§ *Ἐγ. 170. Περὶ τελέσεως γάμου ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καταγομένων· σελ. 331.*

Ἀπαγορεύεται ἡ ἄδεια γάμου τοῖς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἂν οὗτοι δὲν φέρωσι πιστοποιητικὸν τοῦ Ἱεράρχου τῆς πατρίδος των, ὅτι εἶναι ὄντως ἄγαμοι. (Πρβλ. Ἐγκ. 52αν).

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{753}{1237}$ *τῇ 14 Δεκεμβρίου 1884.*

Περὶ ἐκδόσεως πρὸς στέψιν ἀδειῶν ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ περὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Γ', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{1830}{1179}$ *τῆς 5 Δεκεμβρίου 1889.*

Περὶ γάμων ἀθέσμων. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Ϛ', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

Γάμος στρατιωτικῶν.

§ *Ἐγ. 46. Περὶ τῶν νυμφευομένων στρατιωτικῶν· σελ. 110.*

Διατάσσεται, ἵνα μὴ χορηγῆται ἄδεια γάμου εἰς στρατιωτικοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς προϊσταμένης των ἀρχῆς.

§ *Ἐγ. 46 (ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Συλλογῆς). Περὶ γάμου τῶν ἀπομάχων στρατιωτικῶν· σελ. 539.*

Ἐπειδὴ ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν νυμφεύσεως εἰς ἀπομάχους ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῇ αὐτοῖς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἄδειαν γάμου ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

§ *Ἐγ. 76. Περὶ γάμου τῶν στρατιωτικῶν· σελ. 151.*

Διατάσσεται, ἵνα αἱ ἄδειαι γάμου στρατιωτικῶν γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἵνα παρακατατίθηται ἀντίγραφον τοῦ παρὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐγγράφου τῆς ἀδείας, καὶ ἵνα πληρώνηται τὸ ἐκκλησιαστικὸν δικαίωμα.

§ *Ἐγ. 128. Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐφέδρων στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἐπὶ γάμου· σελ. 249.*

Ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια γάμου ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἐφεδρείᾳ ὑπαξιωματικούς, μουσικούς, καὶ στρατιώτας, καθ' ὅσον ὡς πρὸς τοῦτο αὐτοὶ θεωροῦνται ἁπλοῖ πολῖται.

Ληξιαρχικά.

§ *Ἐγ. 15. Περὶ βιβλίων γάμων, βαπτίσεων, καὶ ἀποβιώσεων· σελ. 70.*

Διατάσσεται, ἵνα ἑκάστη ἐνοριακὴ Ἐκκλησία κρατῇ βιβλία δεμένα, ἠριθμημένα καὶ σφραγισμένα τῇ σφραγῖδι τοῦ Ἐπισκόπου, εἰς ἃ νὰ ἐγγράφωσιν οἱ ἐφημέριοι τὰς γεννήσεις, βαπτίσεις, γάμους, καὶ ἀποβιώσεις.

§ *Ἐγ. 116. Περὶ τῆς δηλώσεως τοῦ τελεσθέντος γάμου εἰς τὸν ληξίαρχον· σελ. 235.*

Ὅτι ὁσάκις τελεσθῇ γάμος, οἱ σύζυγοι καὶ ὁ ἱερεύς, ὁ τελέσας τὸν γάμον, ὀφείλουσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως νὰ δηλώσωσιν αὐτὸν εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ γάμος.

§ *Ἐγ. 118. Περὶ τῶν παρὰ τῶν ἐφημερίων τηρουμένων ληξιαρχικῶν βιβλίων· σελ. 238.*

Διατάσσεται, ἵνα οἱ ἐφημέριοι ἐγγράφωσιν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τὰς ἐν τῇ ἐνορίᾳ των συμβαινούσας γεννήσεις, γάμους, καὶ ἀποβιώσεις.

§ *Ἐγ. 135β. Περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων· σελ. 259.*

Καὶ πάλιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατάσσει νὰ ἐγγράφωσιν ἐν ἰδίοις φυλλαδίοις ἀκριβῶς οἱ ἐφημέριοι τὰς σημειώσεις τῶν γεννήσεων, γάμων, καὶ βαπτίσεων.

§ *Ἐγ. 150. Περὶ τοῦ ποῦ δεῖ παρακατατίθεσθαι τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐγγραφῆς των· σελ. 289.*

Ὅτι οἱ ἐφημέριοι ἔχοντες τὸ καθῆκον νὰ κρατῶσι τὰς ληξιαρχικὰς σημειώσεις τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων, αὐτοὶ καὶ μόνοι δικαιοῦνται καὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὰ ληξιαρχικὰ φυλλάδια.

§ *Ἐγ. 156. Περὶ κρατήσεως τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῶν ἀφορώντων τοὺς ἐν ἄλλαις Ἐπαρχίαις παραχειμάζοντας· σελ. 296.*

Ὅτι ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις δέον νὰ συντάττηται καὶ τηρῆται ἀπὸ τὸν ἐφημέριον τοῦ τόπου, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, ὁ γάμος, ἢ ἡ ἀποβίωσις.

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{1866}{691}$ *τῆς 30 Ἰουλίου 1870.*

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίων κρατήσεως ληξιαρχικῶν βιβλίων τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Α', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{3414}{2151}$ *τῆς 22 Μαρτίου 1881.*

Περὶ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν σημειώσεων γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Β', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{539}{385}$ *τῆς 8 Μαΐου 1887.*

Περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων τακτικῆς σημειώσεως τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Δ', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

§ *Ἐγ. ὑπ' ἀριθμὸν* $\frac{1126}{765}$ *τῆς 3 Αὐγούστου 1887.*

Περὶ συντάξεως καὶ παραδόσεως ἐγκαίρως εἰς τοὺς Δημάρχους τῶν περὶ γεννήσεων καὶ βαπτίσματος πράξεων τῶν ἀρρένων τέκνων. Ὅρα ταύτην ὑπὸ στοιχεῖον Ε', μὴ περιλαμβανομένην ἐν τῇ Συλλογῇ.

Διάζευξις.

§ *Ἐγ. 13. Περὶ διαζυγίου καὶ περὶ ἀδείας γάμου τῶν διεζευγμένων· σελ. 65.*

Ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι ἀποφασίζουσι καὶ κοινοποιοῦσιν ἐγγράφως τὴν ἀπόφασιν τοῦ διαζυγίου εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδωσιν ἄδειαν γάμου εἰς τοὺς διαζευχθέντας εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ διαζυγίου.

§ *Ἐγ. 31. Περὶ ἐκκλησιαστικοῦ διαζυγίου· σελ. 92.*

Διατάσσεται, ἵνα οἱ Ἐπίσκοποι δίδωσιν ἐκκλησιαστικὸν διαζύγιον κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον τύπον, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων περὶ διαζεύξεως, καὶ νὰ μὴ δίδωσιν ἄδειαν εἰς δεύτερον γάμον πρὸς τοὺς διαζευχθέντας, πρὶν ἢ προηγηθῇ ἐκκλησιαστικὸν διαζύγιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου.

ΣΗΜ. Ὁ τύπος τοῦ διαζυγίου ἐν τῇ Συλλογῇ σελ. 93. Ὅρα ἔμπροσθεν τύπον 1ον.

§ *Ἐγ. 34. Περὶ ἀδείας γάμου πρὸς τοὺς ἀπ' ἀλλήλων διαζευγνυομένους μνηστῆρας· σελ. 95.*

Διατάσσεται, ἵνα μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀπαρνουμένου τὸν γάμον μνηστῆρος (ἢ μνηστῆς) πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, δίδωσιν οἱ ἐπίσκοποι ἄδειαν πρὸς τὸ ζητοῦν μέρος εἰς τὸ νὰ συνέλθῃ μετ' ἄλλου προσώπου εἰς γάμον.

§ *Ἐγ. 101. Περὶ τύπου ἐγγράφου ἐπισκοπικοῦ πεμπομένου ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· σελ. 202—203.*

Διατάσσεται, ἵνα κατὰ τὸν ὑποτεθέντα τύπον ὁμοιομόρφως συντάττωσιν οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι τὰς προσκλήσεις, τὰς ἀποστελλομένας εἰς τὴν ἀποδημοῦσαν ἢ τὸν ἀποδημοῦντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σύζυγον πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ.

ΣΗΜ. Ὅρα τὸν τύπον τοῦ ἐγγράφου ἐν τῇ Συλλογῇ σελ. 203, 204, 205.— Ὅρα ἔμπροσθεν τύπον 2ον.

§ *Ἐγ. 122. Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς διευθύνσεως ἀντιγράφων τῶν περὶ διαλύσεως γάμου δικαστικῶν ἀποφάσεων, τελεσιδίκων καταστασῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν· σελ. 242.*

Ὅτι οἱ Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους δέον νὰ διευθύνωσι πρὸς τὴν ἁρμοδίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἀντίγραφον τῆς τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως γάμου, ἵνα καὶ αὐτὴ κηρύξῃ τὸν γάμον διαλελυμένον καὶ πνευματικῶς.

§ *Ἐγ. 125. Ὅτι ζητεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἄδεια γάμου, ὁσάκις πρόκειται ἡ διάλυσις αὐτοῦ (λόγῳ ἐλλείψεως τῆς ἐκκλ. ἀδείας)· σελ. 245.*

Παραγγέλλονται οἱ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς καὶ δι' αὐτῶν οἱ παρὰ Πρωτοδίκαις, ἵνα, προκειμένης δίκης περὶ διαλύσεως γάμου, λόγῳ ἐλλείψεως τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τέλεσιν αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας, ζητῶσι παρὰ τῶν Ἐπισκόπων πληροφορίας, περὶ τοῦ ἂν ἐξεδόθη ἄδεια ἐκκλησιαστικὴ πρὸς τέλεσιν αὐτοῦ.

Συνοίκησις παράνομος.

§ *Ἐγ. 119. Περὶ ἐγκαίρου γνωστοποιήσεως ταῖς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικαῖς ἀρχαῖς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπὶ παραγόμῳ συνοικήσει γενομένων καταγελιῶν· σελ. 239.*

Προσκαλοῦνται οἱ Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους, ἵνα γνωστο-

ποιῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπὶ παρανόμῳ γάμῳ ἢ συνοικήσει καταγγελιῶν, πέμποντες πρὸς αὐτοὺς ἀντίγραφα τῶν ἐπ' αὐτῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων πολιτικῶν τε καὶ ποινικῶν.

Α'.

Ἀριθ. Πρωτ. 1866.

Διεκ. 691.

Περίληψις

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίων κρατήσεως ληξιαρχικῶν βιβλίων τῶν γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασ. Ἱεράρχας.

Πληροφορηθεῖσα ἡ Σύνοδος ἐπισήμως παρὰ πᾶσαν αὐτῆς προσδοκίαν, ὅτι πρό τινος χρόνου πολλαχοῦ οἱ ἐφημέριοι τοῦ Κράτους οὐ μόνον παρημέλησαν τῆς κατὰ τριμηνίαν ἀποστολῆς τῶν σημειώσεων τῶν γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων, ἀλλὰ καί τινες αὐτῶν οὐδὲ κρατοῦσι τακτικὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, τοῦθ' ὅπερ οὐ μόνον λίαν ἐπιβαρύνει αὐτούς, εἰς οὓς ἐναπετέθη τὸ χρέος τῆς τακτικῆς ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν δεδομένων αὐτοῖς φυλλαδίων ἐγγραφῆς καὶ ἐπιτηρήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ δυσκολίαν οὐ μικρὰν ἐπιφέρει εἰς τὰς δημοτικὰς καὶ διοικητικὰς Ἀρχὰς ἐπὶ τῆς προκειμένης σπουδαίας ὑποθέσεως, ἐπείγεται, κατόπιν τῶν ἀλλεπαλλήλων πρὸς τοῦτο ἐγκυκλίων αὐτῆς, προσκαλέσαι ὑμᾶς καὶ αὖθις, ἵνα διατάξητε ἐντονώτερον τοὺς ἐφ' ὑμᾶς ἐφημερίους, ὅπως διδῶσι, κατὰ τὰ διατεταγμένα, ἑτοίμως εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας εἰς τὴν ἁρμοδίαν Δημοτικὴν Ἀρχήν, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, τοὺς παρ' αὐτῶν ζητουμένους πίνακας, ἐξηγμένους ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσιν οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο δυσκολίαν, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ πάσης ἐν-

δεχομένης κατακρίσεως καὶ ἐπιτιμήσεως· ἄλλως δέ, ἐν πρώτῃ ὀλιγωρίᾳ, νὰ ὑποβάλλητε τοὺς ἀμελοῦντας τοῦ καθήκοντος τούτου εἰς ποινὴν δεκαπενθημέρου ἀργίας· ἐν ὑποτροπῇ δέ, νὰ διπλασιάζητε καὶ τριπλασιάζητε τὴν ποινήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουλίου 1870.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΦΙΛΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Σύρου καὶ Τήνου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.
† Ὁ Ἀργολίδος ΔΑΝΙΗΛ.
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.
† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Ὁ Β' Γραμματεὺς
Ἰγνάτιος Β. Ἠπειρώτης.

Β'.

Ἀριθ. Πρωτ. 3414.
Διεκπ. 2151.

Περίληψις

Περὶ ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν σημειώσεων γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὸ Βασίλειον Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

Ἡ Σύνοδος μετ' ἄλγους ψυχῆς παρετήρησεν ἐν ἐγγράφῳ τῆς 12 τοῦ παριππεύσαντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 1151 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργείου, ὅτι πολλοὶ τῶν ὑφ' ὑμῖν εὐλαβεστάτων ἱερέων, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένη κατὰ τὸν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1858 Ἀστικὸν Νόμον ἡ ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις σημείωσις τῶν τριῶν σπουδαιοτάτων φάσεων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, οἷον γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων, ἢ οὐδόλως τηροῦσι τὰς σημειώσεις τούτων, ἢ ὅλως ἐλλιπεῖς καὶ συγκεχυμένας. Οὗ ἕνεκεν οὐχὶ ἀνελλιπῶς πράττεται ἡ ὑπηρεσία, καὶ πράγματα παρέχονται τοῖς δημάρχοις μὴ δυναμένοις νὰ συντάσσωσι δεόντως

τοὺς παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένους πίνακας τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ ὑποβάλλωσι τούτους ἁρμοδίως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐκ τούτου ἡ Σύνοδος γνωρίζουσα τοῦτο πᾶσιν ὑμῖν μετὰ λύπης, ἐφίστησι τὴν προσοχὴν ἑκάστου ὑμῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ὑποκειμένου, καὶ παραγγέλλει ἐντόνως, ἵνα ὅ,τι τάχιστα διατάξητε τοὺς ὑπὸ τῇ πνευματικῇ ὑμῶν δικαιοδοσίᾳ διατελοῦντας ἐφημερίους, ὅπως, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθῆκον, ἀκριβῶς τηρῶσι τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος σημειώσεις γεννήσεων, γάμων, καὶ ἀποβιώσεων πρὸς ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὡρισμένου σκοποῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Μαρτίου 1881.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Λευκάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
† Ὁ Ἰθάκης ΓΑΒΡΙΗΛ.
† Ὁ Ἄνδρου καὶ Κέας ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ.
† Ὁ Φωκίδος ΔΑΥΙΔ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. **Δαμασκηνὸς Χριστόπουλος.**

Γ'.

Ἀριθ. Πρωτ. 753.
Διεκ. 1237.

Περίληψις

Περὶ ἐκδόσεως πρὸς στέψιν ἀδειῶν ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ περὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

Περιῆλθεν ἐπισήμως εἰς γνῶσιν τῆς Συνόδου, ὅτι τινὲς τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐπιτρόπων, τῶν ἰδίων καθηκόντων ἐπι-

λανθανόμενοι, ἐκδίδουσιν ἀδείας πρὸς στέψιν οὐχὶ ἐπὶ χαρτοσήμου, ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει, ἀλλ' ἐφ' ἁπλοῦ πολλάκις χάρτου καὶ διὰ λόγου ἔστιν ὅτε προφορικοῦ, τὸ ἐκ τῆς προφανοῦς παρανομίας ἰδιοποιούμενοι κέρδος, ὅπερ ἐπάγει καὶ ποινικὴν καταδίωξιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Σύνοδος δι' ἐπανειλημμένων αὐτῆς ἐγκυκλίων καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1836 καὶ ὑπ' ἀριθ. 5093 τὰς σχετικὰς τοῦ Νόμου περὶ χαρτοσήμου διατάξεις σαφῶς ἑρμηνεύσασα, τοὺς παραβαίνοντας τὸν Νόμον ἐντελῶς ἀπεστέρησε τῆς ἐπὶ ἀγνοίᾳ τῶν κειμένων δικαιολογίας, δι' ἧς συνήθως οἱ ἀπὸ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἐκκλίνοντες τὴν εὐθύνην ἀποκρούουσι· καὶ ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη κατάχρησις ἄνομος οὖσα καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀξιόποινος, ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν εἰσάγει εἰς τὰς ἑκάστοτε ὑποβαλλομένας τῇ Συνόδῳ περὶ γάμων πολυπλόκους ὑποθέσεις, ὡς μὴ φερομένης ἐν αὐταῖς καὶ τῆς ἀπαραιτήτου μαρτυρίας τοῦ τελέσαντος τὸ μυστήριον τοῦ γάμου κανονικοῦ ἐφημερίου· διὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος, τοῦ κακοῦ τὴν θεραπείαν ἐπιδιώκουσα, ἐντέλλεται πᾶσιν ὑμῖν, ἵνα ἐκ τοῦ παραχρῆμα διατάξητε τοὺς μὲν εἰδικοὺς ἐπιτρόπους τῆς καθ' ὑμᾶς παροικίας νὰ μὴ ἐκδίδωσιν εἰς τὸ ἑξῆς ἄλλως ἐκκλησιαστικὰς ἀδείας πρὸς στέψιν, εἰ μὴ μόνον ἐπὶ χαρτοσήμου· πάντας δὲ τοὺς ἐφημερίους τῶν ἐνοριακῶν Ἐκκλησιῶν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον ὑποχρεοῦνται:

α') Ἐπὶ τῆς χορηγουμένης ἀδείας πρὸς στέψιν νὰ σημειῶσιν, ἐὰν ἐτελέσθη ἢ μὴ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, περὶ οὗ διαλαμβάνει ἡ ἄδεια.

β') Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀδείας νὰ σημειῶσι συγχρόνως τὸ ἔτος καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ὑπ' αὐτῶν ηὐλογήθη ὁ γάμος, ὑπογράφοντες αὐτὴν ἐν τέλει ἰδιοχείρως.

γ') Τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀδείας, ὡς εἴρηται, γραφόμενα νὰ ἀντιγράφωσιν αὐτολεξεὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ πρὸς τοῦτο βιβλίῳ, καὶ

δ') Τὰς οὕτω συμπεπληρωμένας ἀδείας νὰ ἐπιστρέφωσιν εὐθὺς πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον ἢ πρὸς τοὺς εἰδικοὺς Ἐπιτρόπους, οὗτοι δὲ αὖθις πρὸς τοὺς οἰκείους Ἱεράρχας, οἷς ἀνήκει τῶν πεπραγμένων ὁ ἔλεγχος.

Ἔχουσα οὖν πλήρη πεποίθησιν ἡ Σύνοδος, ὅτι τούτων ὅλων κατὰ γράμμα ἐνεργουμένων, οὐδὲν ὑπολείπεται πρὸς παρανομίαν μέσον, τὴν ἐκτέλεσιν παρ' ἡμῶν ἀναμένει τῶν σπουδαιοτάτων τούτων διατάξεων, ὧν ἡ ἀθέτησις τὴν αὐστηρὰν συνεπάγει τιμωρίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1884.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.
† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.
† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΕΥΘΥΜΙΟΣ.
† Ὁ Οἰτύλου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Προκόπιος Β. Οἰκονομίδης.

Δ'.

Ἀριθ. Πρωτ. 539.
Διεκ. 385.

Περίληψις

Περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων τακτικῆς σημειώσεως τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

Πληροφορουμένη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξ ἐγγράφων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργείου, ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 5052, ὅτι τινὲς τῶν κατὰ τὸ Κράτος ἐφημερίων ἔδειξαν καὶ δεικνύουσι μεγίστην ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταχθέντων, ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἐντέλλεται πᾶσιν ὑμῖν καὶ αὖθις, ἵνα διατάξητε, ὅ,τι τάχιστα καὶ ἐντόνως τοὺς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ποιμαντορίᾳ διατελοῦντας ἐφημερίους, ὅπως πράττωσι κατὰ τὰ δι' ἐπανειλημμένων Ὑπουργικῶν καὶ Συνοδικῶν ἐγκυκλίων διαταχθέντα.

Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ὀφείλετε νὰ τιμωρήσητε αὐστηρῶς τοὺς ἀρνουμένους ἐφημερίους νὰ ἐκπληρῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Μαΐου 1887.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Δημητριάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ.
† Ὁ Θαυμακοῦ ΜΙΣΑΗΛ.
† Ὁ Πλαταμῶνος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. **Προκόπιος Β. Οἰκονομίδης.**

Ε'.

Ἀριθ. Πρωτ. 1126.
Διεκ. 765.

Περίληψις

Περὶ συντάξεως καὶ παραδόσεως ἐγκαίρως εἰς τοὺς Δημάρχους τῶν περὶ γεννήσεων καὶ βαπτίσματος πράξεων τῶν ἀρρένων τέκνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

Κοινοποιοῦσα ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρὰ πόδας τὸ ἀπὸ 25 τοῦ ἤδη λήξαντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθ. 10,619 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Ὑπουργείου, ἐντέλλεται ὑμῖν, ἵνα, λαβόντες ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα, διατάξητε ἐντόνως τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν τελοῦντας ἐφημερίους, ὅπως οὗτοι συντάσσωσιν ἀνελλιπῶς καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, τὰς περὶ γεννήσεως καὶ

βαπτίσματος πράξεις τῶν ἀρρένων τέκνων καὶ παραδίδωσι ταύτας ἐγκαίρως εἰς τοὺς οἰκείους Δημάρχους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Αὐγούστου 1887.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Δημητριάδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ.
† Ὁ Θαυμακοῦ ΜΙΣΑΗΛ.
† Ὁ Πλαταμῶνος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. **Προκόπιος Β. Οἰκονομίδης.**

Ἀριθ. Πρωτ. 10619.
Διεκ 7832.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου παρακαλοῦμεν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἄρτι κυρωθέντος Νόμου ὑπὸ στοιχ. ΑΦΚΗ', περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, καὶ ἀνακοινώσῃ ἁρμοδίως ταύτας πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἱερεῖς, ὅπως οὗτοι συντάσσωσιν ἀνελλιπῶς καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διαφόρων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου τούτου τὰς περὶ γεννήσεως καὶ βαπτίσματος πράξεις τῶν ἀρρένων τέκνων καὶ ἐγκαίρως παραδίδωσι ταύτας εἰς τοὺς οἰκείους Δημάρχους, παρατηρουμένου συγχρόνως τοῖς Ἱερεῦσιν, ὅτι ἐπὶ τῇ παραλείψει τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου τιμωροῦνται μὲ τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 137 τοῦ αὐτοῦ νόμου ποινάς.

Σημειοῦντες δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι οἱ Νομάρχαι καὶ Ἔπαρχοι προσεκλήθησαν νὰ παραδώσωσιν αὐτοῖς τὰ ἀναγκαιροῦντα ἔντυπα δηλώσεων, παρακαλοῦμεν τὴν Ἱερὰν Σύνο-

δον νὰ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τύχιον ὅσων τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐνέργειάν της.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΜΑΝΕΤΑΣ.

ς'.

Ἀριθ. Πρωτ. 1830.
Διεκπ. 1179.

Περίληψις
Περὶ γάμων ἀθέσμων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς ἀρὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας.

Καὶ ἄλλοτε ἡ Σύνοδος δι' ἐγκυκλίων αὐτῆς γραμμάτων ὁρίσασα μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις γάμων μεταξὺ τῶν πιστῶν παρεκελεύσατο πάντας πρὸς τήρησιν ἀκριβῆ τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας διατάξεων.

Ἐπειδὴ ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐγκυκλίων ἐκείνων γραμμάτων καὶ τῶν δοθεισῶν σαφεστάτων ὁδηγιῶν, ἡ Σύνοδος μετὰ θλίψεως συνεχῶς παρατηρεῖ ὑποβαλλομένας αὐτῇ αἰτήσεις περὶ γάμων κωλυομένων, οὐ μόνον παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν Ἐπισκοπικῶν Ἐπιτροπῶν καί τινων Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων, ἐπειδὴ ἔχει ὑπ' ὄψει ὅτι ἐνιαχοῦ παρά τινων ἀδοκίμων ἱερέων ἱερολογοῦνται γάμοι ἄθεσμοι, χρηματισμοῦ ἕνεκεν, τῶν μὲν ἱερέων μὴ λαμβανόντων ὑπ' ὄψει εἴτε ἐξ ἀμαθείας, εἴτε καὶ ἐκ περιφρονήσεως τὸ μέγεθος τοῦ παραπτώματος, δι' οὗ οἱ μὲν τῆς Ἐκκλησίας ἱεροὶ Κανόνες καὶ αἱ σεμναὶ διατάξεις πρὸς ἰδίαν αὐτῶν κατάκρισιν ἀθετοῦνται, τῶν δὲ εἰς τὴν ἄθεσμον συνάφειαν ἐρχομένων, ἀγνοούντων τὴν σοβαρότητα τῶν συνεπειῶν τῶν ἐκ τοιούτων γάμων προερχομένων, καθ' ὅσον οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται παρά τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας ὡς μὴ ὑφιστάμενοι, καθῆκον ἡγή-

σατο, ἵνα, καὶ αὖθις γράψασα, ἔνθεν μὲν θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς τοιαύτας παρανομίας, τὰς οὐ μόνον τοῖς κειμένοις νόμοις ἀντιστρατευομένας, ἀλλὰ καὶ δυσαρέστους ἐχούσας συνεπείας καὶ ὡς πρὸς τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν ἐκ τοιούτων γάμων καταγομένων, καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑγιείαν τούτων, ἔνθεν δὲ καὶ αὖθις ἐπαναλάβῃ, ὅτι αἱ ἄπαξ δοθεῖσαι σαφεῖς ὁδηγίαι λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψει παρὰ τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, δύνανται νὰ προλαμβάνωσι πᾶσαν ἄθεσμον συνάφειαν.

Γράφουσα τοίνυν ἡ Σύνοδος πληροφορεῖ ὑμᾶς, ὅτι οὐδαμῶς οὐδεμία οὐδενὶ συγκατάβασις παρὰ τοῖς κειμένοις Κανόσι καὶ διατάξεσιν ἐπιτραπήσεται, τῶν μὲν ἐξ αἵματος γάμων κωλυομένων μέχρι τοῦ Ϛ' βαθμοῦ, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, τῶν δὲ ἐκ διγενείας μέχρι τοῦ Ε', καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, τῶν δὲ ἐκ τριγενείας καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου βαπτίσματος μέχρι τοῦ τρίτου, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου.

Ταῦτα ἡ Σύνοδος γράφουσα, προτίθεται, ἵνα ἀποκηρύξῃ ἐπισήμως πάντα γάμον ἄθεσμον συμβησόμενον εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἴτε ἐν Κοινότησι τελούσαις ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς δικαιοδοσίαν, καὶ αὐστηρῶς τιμωρήσῃ τὸν περιφρονητὴν τῶν ἑαυτῆς διατάξεων.

Ἡ παροῦσα ἀναγνωσθήτω ἐν ἁπάσαις ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου τελουσῶν Κοινοτήτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1889.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Μεσσηνίας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ.
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
† Ὁ Νάξου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΔΑΥΙΔ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Γ. Παναγιωτόπουλος.

Ζ'.

'Αριθ. Πρωτ. 10.

Διεκπ. 40.

Περίληψις

Περὶ τοῦ ὅτι αἱ τῶν γάμων ἄδειαι καὶ λοιπαὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πράξεις εἰς ἰδιώτας ἀναγόμεναι, πρέπει νὰ γράφωνται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου δραχμῶν πέντε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καὶ τὰς Ἐπισκοπικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ Κράτους.

Ἡ Σύνοδος διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου τοῦ 1889 καὶ ὑπ' ἀριθ. 3897 ἐγκυκλίου αὐτῆς ἐπιστολῆς ἐγνώρισεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸ 6' ἐδάφιον τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1887 ΑΧΚΕ' περὶ τελῶν χαρτοσήμου Νόμου **αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἄδειαι γάμου, διαζυγίου, ἀνωνύμου ἐπιτιμίου, χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης,** καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ εἰς ἰδιώτας ἀναγόμεναι ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὑπόκεινται εἰς τέλος **πέντε δραχμῶν** καὶ ἐπέστησε τὴν σύντονον ὑμῶν προσοχὴν εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῆς μνησθείσης τοῦ Νόμου διατάξεως.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔνιοι τῶν εἰδικῶν ἐπισκοπικῶν Ἐπιτρόπων ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων τοῖς παραβάταις αὐτοῦ τυχὸν τυγχάνοντες γράφουσι τὰς τῶν γάμων ἀδείας, οἱ μὲν ἐπὶ χάρτου ἀσήμου, οἱ δὲ ἐπὶ σφραγιστοῦ μέν, ἀλλὰ κατωτέρας τῆς νομίμου τιμῆς, ἕτεροι δὲ ἐπὶ κινητοῦ χαρτοσήμου, ἅτε καὶ τούτου ἀπηγορευμένου ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐγγράφοις ὄντος, ἡ Σύνοδος ὑπομιμνήσκουσα ὑμᾶς τὴν μνησθεῖσαν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον, προσκαλεῖ, ἵνα, προσέχοντες ἀκριβῶς εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ Νόμῳ διαλαμβανομένων, διατάξητε συνάμα αὐτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ποιμαντορίαν Ἐπισκοπικοὺς Ἐπιτρόπους, δηλοῦντες αὐ-

τοῖς σαφῶς, ὅτι οἱ παραβάται τοῦ Νόμου τιμωρηθήσονται αὐστηρῶς καὶ ἀδυσωπήτως οὐ μόνον παυόμενοι τῆς θέσεως τοῦ ἀντιπροσωπεύειν ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ παρ' ὑμῖν Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ παραβάσει ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου δικαζόμενοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ τῷ Νόμῳ ὡρισμένας ποινὰς ἐκτίοντες.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1892.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Πρόεδρος.
† Ὁ Λαρίσσης ΝΕΟΦΥΤΟΣ.
† Ὁ Σταγῶν ΜΕΛΕΤΙΟΣ.
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἠλείας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Βαρθολομαῖος Γεωργιάδης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΥΠΟΙ

Τύπος 1ος

Τύπος διαζυγίου

Ἀριθ. Πρωτ.

Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι ὁ Γεώργιος Κωνσταντίνου καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Μαρία Ἀναστασίου, ἀμφότεροι ἐξ Ἄργους (ἡ ὁ μὲν ἐξ..... ἡ δὲ ἐξ .....), ἐλθόντες εἰς γάμου κοινωνίαν πρὸ χρόνων, καὶ διενεχθέντες, ἐπομένως δὲ διαζευχθέντες ἀπ' ἀλλήλων πολιτικῶς διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου καὶ ὑπ' ἀριθμ. 156 τελεσιδίκου ἀποφάσεως (τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικῶν, ἢ τῶν ἐν Τριπόλει Ἐφετῶν), τῆς ὁποίας ἀπόγραφον μὲν ἐκτελεστὸν ἐπεδείχθη εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν ταύτην, ἀντίγραφον δὲ ἐπίσημον παρακατετέθη εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης ὑπ' ἀριθμ. ....., ὑπάρχουσι διεζευγμένοι καὶ ἐκκλησιαστικῶς, μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ ἔχοντες γαμικὴν πρὸς ἀλλήλους συνάφειαν ἢ σχέσιν. Ὅθεν δέδοται τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν διαζύγιον παρὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης εἰς δύω ὅμοια πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη πρὸς ἔνδειξιν.

Ἐξεδόθη τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1835 Ἐν Κορίνθῳ.

Ὁ Μητροπολίτης.

Τύπος 2ος

Τύπος ἐγγράφου ἐπισκοπικοῦ, πεμπομένου ἐκτὸς τοῦ κράτους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ (τὸ ὄνομα τῆς Μητροπόλεως), ἢ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς), ἢ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (τὸ ὄνομα τῆς Ἐπισκοπῆς).

Πρὸς τὴν Κυρίαν (τὸ κύριον ὄνομα τῆς γυναικός), *θυγατέρα* (τὸ κύριον ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ πατρὸς αὐτῆς), *καὶ σύζυγον* (τὸ κύριον ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συζύγου αὐτῆς). *Εἰς* (ὁ τόπος τῆς ἐνεστώσης διαμονῆς).

Ὁ σύζυγός σου Κος (τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίθετον τοῦ συζύγου αὐτῆς) ἐπέδωκεν εἰς Ἡμᾶς ἀναφοράν, γεγραμμένην τῇ (ἡ ἡμερολογία, ὁ μήν, καὶ τὸ ἔτος τῆς ἀναφορᾶς), τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτομεν ὧδε ἐπίσημον ἀντίγραφον, καὶ περιλαμβάνουσαν οὓς αὐτὸς ἔχει λόγους πρὸς τὴν ἀπὸ Σοῦ διάζευξιν.

Ἀποβλέποντες ἐξ ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, καὶ εἰς τὸ ἀδιάσπαστον τῶν διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς συναρμοσθέντων τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου, ἐξ ἑτέρου δὲ ὀφείλοντες κατὰ καθῆκον καὶ κατὰ χρέος, ἐπιβεβλημένον οὐ μόνον ἐκ τῆς ποιμαντορικῆς θέσεως Ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ΙΖ' ἄρθρου τοῦ ΣΑ' νόμου, νὰ συμβουλεύσωμεν πατρικῶς διὰ ζώσης ἀμφοτέρους Ὑμᾶς τοὺς συζύγους, καὶ πείσωμεν εἰς συμφιλίωσιν καὶ συμβίωσιν· καὶ λίαν δεινὸν ἡγούμενοι, ἐάν τι ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν τοῦ πνευματικοῦ τούτου καθήκοντος ἐκπλήρωσιν καταλειφθῇ ἀνενέργητον περὶ Σὲ ἕνεκα τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδημίας Σου, ἔγνωμεν, ἵνα ἐπιστείλωμεν τὸ παρὸν Ἡμέτερον Ἀρχιερατικὸν γράμμα, δι' οὗ, ὑπομιμνήσκοντές Σοι, ὅτι **παρὰ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί, καὶ ὅτι τὸ μυστήριον τοῦ γάμου μέγα ἐστί,** κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ πεποίθησιν ἔχοντες

εἰς τὴν εὐσέβειαν, ἐν ᾗ παιδιόθεν ἀνετράφης * οὐχ ἧττον ἢ εἰς τὴν περὶ τὰ ἴδια τέκνα φιλοστοργίαν Σου * [ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τυχὸν τέκνα, τότε αἱ μεταξὺ τῶν ἀστερίσκων λέξεις καταλιμπάνονται, καὶ ἀντ' αὐτῶν γράφονται τὰ ἑξῆς: «καὶ ἐξ ἧς ἐδιδάχθης, ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐν φόβῳ Κυρίου»], προτρέπομεν, παρακελευόμεθα, καὶ παρακαλοῦμέν Σε, νὰ κατέλθῃς εἰς (ὁ τόπος τῆς τελευταίας διαμονῆς τῶν συζύγων) καὶ συμβιώσῃς τὸ λοιπὸν τοῦ προσκαίρου τούτου βίου μετὰ τοῦ συζύγου, μεθ' οὗ ὁ Θεὸς Σὲ συνέζευξε, καὶ μεθ' οὗ συνεβίωσας ..... (ὁλόγραφος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν τῆς μέχρι τοῦδε συμβιώσεως), ὅλα ἔτη, ** ὅπως ἐκθρέψητε ἀμφότεροι ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου τὰ ἡμέτερα ἄνηβα τέκνα, τὰ ἐπὶ τῇ Σῇ στερήσει οἰκτιστον θρηνοῦντα καὶ τὴν μητρικὴν στοργὴν ὁσημέραι ἐπιβοώμενα **. [ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τέκνα, τὰ μεταξὺ τῶν δύω· ἀστερίσκων καταλιμπάνονται, καὶ ἀντ' αὐτῶν γράφονται τὰ ἑξῆς .... «ὅλα ἔτη, ἵνα μὴ μακρυνθῶσιν ἀπὸ Σοῦ αἱ τοῦ Ὑψίστου εὐλογίαι, τὰς ὁποίας ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπεκαλέσθη ἐπὶ Σὲ καὶ ἐπὶ τὸν σύζυγόν Σου ἐν τῇ ὥρᾳ, καθ' ἣν διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου συνήρμοζεν Ὑμᾶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.»].

Ἐνδόμυχον ἔχομεν ἐλπίδα, ὅτι θέλεις ὑπακούσει προθύμως εἰς ταύτας τὰς παρ' Ἡμῶν πνευματικὰς προτροπὰς καὶ προσκλήσεις, ἵνα ἀμφότεροι, Σύ τε καὶ ὁ Σὸς σύζυγος, ἐπανέλθητε εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐκείνην καὶ εὐφρόσυνον ζωήν, καθ' ἣν ὁμόνοες καὶ ἀνταγαπώμενοι, θέλετε φροντίζει περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως *** καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν τέκνων Ὑμῶν, διότι καὶ ἀμφότεροί ἐστε ὑπὲρ τούτων συνυπεύθυνοι, οὐ μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν τοὺς μὴ περιθάλψαντας τὸν ὅμοιον αὐτῶν ἄνθρωπον καταδικάζῃ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως εἰς τὰ ἐξ εὐωνύμων ἐρίφια, βαρυτέραν βεβαίως θέλει ἀποφασίσει τὴν καταδίκην τῶν ὅσοι ἐγκαταλιμπάνουσι τὰ ἴδια αὐτῶν τέκνα, ὡσανεὶ ἦσαν ἀποτρόπαιά τινα ὄντα καὶ οὐχὶ αἷμα ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῶν, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, καὶ καρ-

πὸς τῆς κοιλίας καὶ τῶν ὠδίνων αὐτῶν *** [ἐν περιπτώσει ἀτεκνίας τὰ μεταξὺ τῶν τριῶν ἀστερίσκων καταλιμπάνονται, καὶ ἀντ' αὐτῶν, ἀμέσως μετὰ τὴν λέξιν ἀποκαταστάσεως, γράφονται τὰ ἑξῆς· «καὶ τῆς εὐδαιμονίας Ὑμῶν, καὶ πληρωθῇ ἐφ' Ὑμᾶς πάντως τὸ τοῦ ἱεροῦ Ψαλμῳδοῦ, « Ἰδού, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον»].

Προσδοκῶντες, ὅσον τὸ δυνατόν, ταχεῖαν καὶ μετ' ἐπιγνώσεως, τὴν παρὰ Σοῦ ἀπάντησιν, εὐχόμεθά Σοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ Ἡμῶν, τῷ οὐρανόθεν καταπέμποντι τὴν εὐλογίαν εἰς τοὺς αὐτὸν φοβουμένους, καὶ στηρίζοντι τὰ θεμέλια τῶν οἴκων αὐτῶν,καὶ πληθύνοντι τὴν γενεὰν αὐτῶν.

(Ὑπογραφὴ) Ὁ .....

(Ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 1).

Τύπος 3ος

Τύπος αἰτήσεως ἀδείας γάμου.

Πρὸς τὸν Σ. Ἐπίσκοπον (Ἀρχιεπίσκοπον ἢ Μητροπολίτην) (.....)

[ἢ ἔνθα ὑπάρχει Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος, ἢ Ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπή:

Πρὸς τὸν αἰδ. Ἐπισκοπικὸν Ἐπίτροπον ἢ αἰδ. Ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν .....]

Ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν (ἢ κωμόπολιν ἢ χωρίον ...) τοῦ δήμου (...) ἐνοριακῷ ναῷ (...), ἔνθα ἐφημερεύω, πρόκειται νὰ στεφθῶσιν ὁ (...) κάτοικος (...) δημότης τοῦ δήμου (...), τὸ ἐπάγγελμα (...), ἐτῶν (...), καὶ ἡ (...), θυγάτηρ τοῦ (...), δημότου τοῦ δήμου (...), κάτοικος (...), ἐτῶν (...), ἀμφότεροι εἰς γάμον πρῶτον (ἢ δεύτερον) [ὅταν ὁ γάμος δι' ἀμφοτέρους τοὺς μελλογάμους ἦναι ὁμοβάθμιος], ἢ ὁ μὲν ἀνὴρ εἰς γάμον(...), ἡ δὲ γυνὴ εἰς γάμον (...) [ὅταν ὁ γάμος τῶν δύω προσώπων εἶναι διαφοροβάθμιος].

Ἐν (.), τῇ () τοῦ μηνὸς () 189...

Ἐπειδὴ δὲ συγκατατίθενται ἀμφότερα τὰ πρόσωπα καὶ οἱ γονεῖς αὐτῶν (ἢ οἱ συγγενεῖς καὶ κηδεμόνες), καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἀκριβῶς προεξετάσας, ἂν βαθμός τις συγγενείας ἐμποδίζει τὴν γαμικὴν αὐτῶν συνάφειαν, οὐδὲν εὗρον κώλυμα τοῦ προκειμένου γάμου, παρακαλῶ, ἵνα ἐκδώσητε τὴν εἰς τοῦτον ἄδειαν. (ΣΗΜ).

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ (. . . .)
(. . . .)

ΣΗΜ. Κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα, τὴν περὶ ἀδείας γάμου αἴτησιν δικαιοῦται νὰ συντάξῃ (ἐν ἡμικλάστῳ κατὰ τὴν τάξιν), καὶ δώσῃ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ὁ ἐφημέριος τῆς νύμφης, ὅστις καὶ τελεῖ τὸ μυστήριον καὶ λαμβάνει τὰ δικαιώματα.

(Ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 5).

Τύπος 4ος

Τύπος ἀδείας γάμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ) (. . . . .)

Πρὸς τὸν ἐφημέριον τῆς πόλεως (κωμοπόλεως ἢ χωρίου) (. . .)
τοῦ δήμου (. . .) *αἰδ. πρεσβύτερον* (. . .).

Ἐπιτρέπεταί σοι κατὰ τὴν ἀπὸ (. . .) τοῦ μηνὸς (. . .) ἔτους (. . .) αἴτησίν σου νὰ στεφανώσῃς τὸν (. . .) τὸ ἐπάγγελμα (. . .), κάτοικον (. . .), μετὰ τῆς (. . .) θυγατρὸς (. . .), κατοίκου (. . .), εἰς γάμον (. . .) ἀμφοτέρους, [ἢ τὸν μὲν εἰς γάμον (. . .), τὴν δὲ εἰς γάμον (. . .)], φυλαττομένων ἀκριβῶς ὑπὸ ἰδίαν σου εὐθύνην τῶν ὅσα περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουσιν.

Ἐν (. . .), τῇ (. . .) τοῦ μηνὸς (. . .) ἔτους (. . .).

(Τ. Σ.) Ὁ Ἐπίσκοπος (Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Μητροπολίτης) (. . . .)
ἢ [ἔνθα ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος]
Τῇ ἐπιτροπῇ καὶ ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιερέως
Ὁ ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος (. . . .)

Τὰ ἑπόμενα δύω ἐπιτίμια τοῦ μακαρίτου προκατόχου ἡμῶν Θεοφάνους Σιατιστέως, χάριν τῆς ἱστορίας τοῦ γαμικοῦ δικαίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, δημοσιεύομεν μετὰ παρασιωπήσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ἐπιτιμωμένων προσώπων καὶ τῆς κατοικίας αὐτῶν διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον.

Ἀριθ. Πρωτ.

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ χωρίου (δεῖνος), καὶ λοιποὶ ἁπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοί, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι, καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Ἐπειδὴ πληροφορούμεθα, ὅτι Γ. τις, υἱὸς τοῦ Π. Κ. ἀπαγαγὼν τὴν Σ. Δ. Μ. ὡς γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του, συζῇ μετ' αὐτῆς, συγκαταθέσει καὶ τοῦ πατρός του, τεκνοποιῶν συγγενὴς αὐτῆς ὤν, μήτε τὸν Θεὸν φοβούμενοι, μήτε τοὺς ἀνθρώπους ἐντρεπόμενοι. Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἐναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, καὶ ὅλως ἀσυγχώρητον, ἐπειδὴ ἡ καθ' ἡμᾶς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, φρικτοῖς ἐπιβάλλει ἐπιτιμίοις τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ μὴ μετανοοῦντας· διὰ ταῦτα καὶ ἡμεῖς, τῷ κανόνι τούτῳ στοιχοῦντες, προτρέπομεν πατρικῶς, καὶ συμβουλεύομεν ἐκκλησιαστικῶς αὐτούς, ἵνα ἅμα ἀκούσωσι τὸ παρὸν ἡμῶν ἔγγραφον, διαζευχθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ φοβούμενοι τὸν Θεόν, καὶ τὴν αἰώνιον κόλασιν, παύσωσι τοῦ λοιποῦ ἁμαρτάνοντες. Ἐὰν δὲ τυχὸν οὗτοι παρακούσωσιν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἡμῶν προτροπὰς καὶ πατρικὰς συμβουλάς, ἀφορίζομεν καὶ ἀποκλείομεν αὐτοὺς καὶ τὸν Π. Κ., τὸν πατέρα τοῦ Γ., ὡς συγκατατιθέμενον πρὸς τοῦτο, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁμηγύρεως, καὶ ἐντελλόμεθα πρῶτον μὲν τοῖς Ἱερεῦσιν, ἵνα μὴ δέχωνται τὰς προσφορὰς αὐτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ οὔτε ἄλλην τινὰ θρησκευτικὴν ὑπηρεσίαν πράξωσιν εἰς αὐτούς, ἐκτὸς βαπτίσματος καὶ θανάτου· δεύτερον δὲ ἐντελλόμεθα ὑμῖν ἅπασιν, ἵνα μηδεὶς ἐξ ὑμῶν χαιρετᾷ αὐτοὺς ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, οὔτε νὰ δανείζῃ αὐτούς, ἢ νὰ δανεισθῇ παρ' αὐτῶν, καὶ οὔτε καὶ τὴν καλημέραν νὰ μὴ προσφέρῃ πρὸς αὐτούς, μέχρις οὗ μετανοήσαντες. οἱ μὲν διαζευχθῶσιν ἀπ' ἀλλή-

λων, ὁ δὲ προτρέψῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο, καὶ οὕτω παύοντες ἐντελῶς ἁμαρτάνοντες, ζητήσωσι τὸ ἔλεος τῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα γινώσκετε, καὶ ταῦτα πράξατε, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Τριπόλει, τῇ 22 Ἰουλίου, 1853.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας
ΘΕΟΦΑΝΗΣ.

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, οἱ ψάλλοντες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ χωρίου (δεῖνος), τοῦ δήμου (δεῖνος), καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τοῦ χωρίου τούτου, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Γνωστὸν ἔστω ὑμῖν, ὅτι ὁ γάμος, καθ' ὃ μυστήριον ὑπάρχων, ἔχει ἰδίους τύπους καὶ κανόνας, ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τεθεσπισμένους, ἡ παράβασις τῶν ὁποίων βλάπτει τὴν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου. Ὅθεν καὶ οὐδέποτε παρὰ τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἢ νὰ νομισθῇ νόμιμος ἡ κατά τινα παράβασιν τῶν νενομισμένων τελεσθεῖσα πρᾶξις, καὶ μὲ τακτικὴν ἱεροτελεστίαν καὶ ἂν συνοδευθῇ. Καθ' ὃ μυστήριον λοιπὸν ὁ γάμος, ὑπάρχει, κατ' ἀπαραίτητον συνέπειαν, καὶ ἓν τῶν ἄρθρων τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, καὶ ἑπομένως οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀσυμφωνίαν ἢ διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ δογματικῶς πρεσβευόμενα. Ἀλλ' ἐνῷ εἶναι τοιαύτη ἡ ἱερότης τοῦ γάμου, ἐνῷ εἶναι μυστήριον, καὶ μυστήριον μέγα κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὁ Δ Γ. καὶ ἡ Π. Ι. Σ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου μὴ συγχωρούμενοι διὰ συγγένειαν πέμπτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας, νὰ συνέλθωσι νομίμως εἰς γάμον, οἴστρῳ ἀκολασίας κινούμενοι, καταφρονήσαντες ἀσεβῶς τὰ πάντα καὶ τύπους, καὶ κανόνας, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ αὐτῶν συγγένειαν, συνέστησαν τὸν γάμον αὐτῶν ἐν γωνίᾳ καὶ παραβύστῳ, παράνομον καὶ ἀθέμιτον ὄντα, καὶ μὴ συγχωρούμενον ὅλως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἤδη, μήτε τὸν Θεὸν φοβούμενοι, μήτε τοὺς ἀνθρώπους αἰσχυνόμενοι. συζῶσι χωρὶς τύψιν συνειδήσεως πρὸς κοινὸν σκάν-

δαλον, ὡς ἀνδρόγυνον, καταφρονοῦντες προφανῶς καὶ ἀσυνειδήτως τὴν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία, κηδομένη, συμβουλεύει καὶ προτρέπει τοὺς τοιούτους πρῶτον εἰς μετάνοιαν, εἶτα δὲ παρακούοντας καὶ μὴ μετανοοῦντας πνευματικοῖς ἐπιβάλλει ἐπιτιμίοις, τῷ κανόνι τούτῳ καὶ ἡμεῖς στοιχοῦντες, ἔγνωμεν, ἵνα συμβουλεύσωμεν καὶ προτρέψωμεν, ὡς καὶ συμβουλεύομεν καὶ προτρέπομεν, τοὺς διαληφθέντας τόν τε Δ. Γ. καὶ τὴν Π. Ι. Σ., ἵνα ἅμα ἀκούσαντες τὸ παρόν, φοβηθέντες τὸν Θεόν, συνέλθωσιν εἰς ἑαυτούς, καὶ γνωσιμαχήσαντες, ὡς χριστιανοί, διαζευχθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων καὶ παύσωσι τοῦ λοιποῦ ἀκολασταίνοντες καὶ ἁμαρτάνοντες, ἵνα καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν παρὰ Θεοῦ τύχωσιν. Ἐὰν δὲ οὗτοι, μήτε τὸν Θεὸν φοβούμενοι, μήτε τὴν αἰώνιον κόλασιν εἰς νοῦν θέμενοι, παρακούσαντες, δὲν μετανοήσωσι καὶ θελήσωσιν ἐπιμένοντες νὰ συζῶσιν ἀκολασταίνοντες καὶ ἁμαρτάνοντες, ἀφορίζομεν αὐτούς, ὡς καταφρονητὰς τῆς ἱερότητος τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁμηγύρεως, καὶ ἀποκλείομεν αὐτοὺς ὅλως, ἐκτὸς βαπτίσματος καὶ θανάτου, τῶν θείων τῆς Ἐκκλησίας χαρισμάτων, τὸν δὲ γάμον αὐτῶν ὡς παράνομον καὶ ὅλως ἄθεμιτον, κατὰ τὴν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2728, 2959 διάταξιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπικυρωθεῖσαν καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπέχουσαν τόπον Νόμου, θεωροῦμεν ἄκυρον, καὶ ὅλως ὡς μὴ γεγονότα, καὶ τοιοῦτον νὰ γνωρίζητε καὶ ὑμεῖς αὐτόν. Ταῦτα ἀποφαινόμεθα καὶ ταῦτα ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ἵνα γινώσκητε, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐξεδόθη ἐν Τριπόλει τῇ 18 Ἀπριλίου 1864.

(Τ. Σ.) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας
ΘΕΟΦΑΝΗΣ.

902227

Συγγένεια ἐξ αἵματος σχ. 89
" ἐξ ἀγχιστείας σχ. 104
" ἐν ἱερωσύνῃ σχ. ~~129~~ 129
" ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι σχ. 771
" ἐξ υἱοθεσίας σχ. 700
περὶ διαζυξίων σχ. 784
περὶ ἀδελφοποιΐας σχ. 787
περὶ ἀπαγορεύσεως διὰ ἱερωσύνην ἀραβώνων σχ. 188
περὶ τῶν ἐν τῷ γάμῳ βαθμῶν συγγενείας σχ. 189...
περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν βαθμῶν τῶν σχ. 68
μεγρόνδων νὰ ἔβωσιν ἐν γάμῳ κοινωνίαν.

Ἡ ἔναρξις ἀπὸ σχ. 97.

Τιμᾶται δραχμὴ 1/2

Καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἀλεξ. Παπαγεωργίου

(ἀντικρὺ τοῦ ὀφθαλμιατρείου ἀριθ. 3)